

กระบวนการได้สวนภายใต้ความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดขององค์การการค้าโลก : ศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการได้สวนของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยและ
ประเทศสหรัฐอเมริกา

นางสาวกนกรัตน์ สุขทน

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-4808-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

INVESTIGATION PROCEDURE UNDER WTO ANTI-DUMPING AGREEMENT:
COMPARATIVE STUDY BETWEEN ANTI-DUMPING INVESTIGATION PROCEDURE OF
THAILAND AND UNITED STATES OF AMERICA

Miss Kanokrat Sukthon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for The Degree of Master of Laws in Laws
Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-4808-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์

กระบวนการได้สวนภายใต้ความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดขององค์การ
การค้าโลก : ศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการได้สวนของกฎหมายตอบโต้
การทุ่มตลาดของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา

โดย

นางสาวกนกรัตน์ สุขทน

สาขาวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์พัชชมัย ฤกษ์สุด

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะนิติศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธุ์ เข็อบุญชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุธรรม อยู่ในธรรม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์พัชชมัย ฤกษ์สุด)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดา ฉนิตกุล)

..... กรรมการ

(อาจารย์พรพรม กาญจนจारी)

..... กรรมการ

(อาจารย์อนุรัตน์ เทียมทัน)

..... กรรมการ

(อาจารย์สุชนา ชูเชิด)

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์

นางสาวกนกภรณ์ สุขทน : กระบวนการไต่สวนภายใต้ความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดขององค์การการค้าโลก : ศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการไต่สวนของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา. (INVESTIGATION PROCEDURE UNDER WTO ANTI-DUMPING AGREEMENT: COMPARATIVE STUDY BETWEEN ANTI-DUMPING INVESTIGATION PROCEDURE OF THAILAND AND UNITED STATES OF AMERICA) อ.ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ทัชชมัย ฤกษ์สุด, 249 หน้า. ISBN 974-17-4808-6

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (ความตกลงทุ่มตลาด 1994) และหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย ซึ่งทั้งสองประเทศต่างเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization) มีหน้าที่ที่จะต้องบัญญัติหลักเกณฑ์ของกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994 อย่างไรก็ดีตามทั้งสองประเทศสามารถที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดเพิ่มเติมได้ทราบเท่าที่ไม่ขัดต่อความตกลงทุ่มตลาด 1994

โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทำการศึกษาวิจัยในเชิงวิเคราะห์เปรียบเทียบหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ผลจากการศึกษาพบว่าการที่แต่ละประเทศมีประสบการณ์ในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดที่แตกต่างกันทำให้การบัญญัติกฎหมายภายในของแต่ละประเทศมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศพัฒนาแล้วและมีประสบการณ์ในใช้การมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาเป็นเวลานานจึงสามารถบัญญัติกฎหมายภายในได้มีความชัดเจนเป็นอย่างมากและสามารถใช้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาและเพิ่งเริ่มนำมาตราการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้ไม่นานนัก จึงยังขาดประสบการณ์ในการใช้มาตรการดังกล่าว ดังนั้นจึงควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนของประเทศไทยให้มีหลักเกณฑ์ที่มีความชัดเจนมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้มีกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีประสิทธิภาพ คือ มีความโปร่งใสและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา.....2546.....ลงลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

##4386051634 : MAJOR LAW

KEY WORD : INVESTIGATION/PROCEDURE/ANTI-DUMPING/ WTO/ THAILAND

KANOKRAT SUKTHON : INVESTIGATION PROCEDURE UNDER WTO
ANTI-DUMPING AGREEMENT : COMPARATIVE STUDY BETWEEN
ANTI-DUMPING INVESTIGATION PROCEDURE OF THAILAND AND
UNITED STATES OF AMERICA. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF.
TASHMAI RIKSHASUTA, XXXpp. ISBN 974-17-4808-6

The aim of this thesis is to carry out a study of the investigation procedure under Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994 (Anti-Dumping Agreement 1994) and of the anti-dumping investigation procedure of the United States of America and of Thailand, the two countries that are members of the World Trade Organization, having the duty to lay down internal rules of laws which are in conformity with the Anti-Dumping Agreement 1994. The two countries however are able to determine their own rules and additional details so long as the rules and details are not contradictory to the Anti-Dumping Agreement 1994.

This thesis involves a comparative study and an analytical research into the investigation procedure on anti-dumping of the different countries. Findings of the study show that each country has its own experience in the application of anti-dumping measures that is different from that of the other countries with the result that each of them has enacted different internal laws with different details. Take the United States of America for example. This is a developed country that has a long-standing experience in the application of anti-dumping measures and so is able to enact very highly clear-cut internal laws, whereby it can apply anti-dumping investigation procedure very effectively. As for Thailand, which is a developing country, anti-dumping measures have been introduced only very recently and so the country lacks the experience required for the application of such measures. Thailand should therefore improve its rules on anti-dumping investigation procedure, to make it more clear-cut, in order to promote a more effective, transparent and fair anti-dumping investigation procedure.

Field of Study.....Laws.....Student's signature.....

Academic Year ...2003.....Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ทัชชมัย ฤกษ์สุด ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ยังให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาหารือและข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ ตลอดจนให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ รวมถึงการให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุธรรม อยู่ในธรรม รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดา ธนิตกุล ท่านอาจารย์พรพรม กาญจนจारी ท่านอาจารย์อนุรัตน์ เทียมทัน และท่านอาจารย์สุชญา ชูเชิด ซึ่งได้ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์และมีคุณค่าอย่างยิ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณคุณอรมน ชูติเนตร ซึ่งได้สละเวลาอันมีค่าเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ชาญวิทย์ สุวรรณะบุญย์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท คูแตร้ บราเธอร์ส จำกัด คุณฉัตรชัย อินทสุวรรณ ที่กรุณาให้โอกาสและการสนับสนุนแก่ผู้วิจัยในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่บริษัท คูแตร้ บราเธอร์ส จำกัด ที่คอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ

ขอขอบคุณคุณประชา มานะการ ซึ่งเป็นผู้ให้กำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน ขอขอบคุณคุณมธุรวินต์ เดียววิเศษ เพื่อนผู้ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในด้านเอกสารและข้อมูลที่มีประโยชน์ และขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุนให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งคอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนการศึกษาของลูกตลอดมา ขอขอบพระคุณคุณชลิตา สุขทน พี่สาวที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

พฤษภาคม 2547

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 กระบวนการโต้สวนตอบใต้การทุ่มตลาดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ.....	8
2.1 ความเป็นมาและวิวัฒนาการของหลักกฎหมายว่าด้วยการตอบใต้การทุ่มตลาด.....	8
2.2 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการโต้สวน.....	17
2.2.1 หลักความโปร่งใส.....	19
2.2.2 หลักการรับฟังความทุกฝ่าย.....	20
2.2.3 หลักการปฏิบัติต่อข้อมูลลับ.....	21
2.2.4 หลักความรวดเร็ว.....	22
2.2.5 หลักความเป็นกลาง.....	23
2.2.6 หลักความมีอิสระ.....	23
2.3 หลักเกณฑ์การพิจารณาการทุ่มตลาด.....	24
2.4 กระบวนการโต้สวนตอบใต้การทุ่มตลาด.....	25
2.4.1 กระบวนการโต้สวนตอบใต้การทุ่มตลาดก่อนมีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก.....	27
2.4.2 กระบวนการโต้สวนตอบใต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก.....	28

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.4.2.1	กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	30
2.4.2.1.1	การเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การ ทุ่มตลาด.....	30
2.4.2.1.2	การรักษาความลับของข้อมูลก่อนเปิดการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาด.....	40
2.4.2.1.3	การสิ้นสุดคำร้องขอก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด(Termination of Investigation)....	40
2.4.2.2	กระบวนการภายหลังการเปิดไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	42
2.4.2.2.1	การส่งแบบสอบถาม(Questionnaire).....	43
2.4.2.2.2	การจัดเก็บข้อมูลและเอกสารในกระบวนการไต่ สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Keep a Proper Record of the Investigation).....	45
2.4.2.2.3	การแสดงผลพยานหลักฐานในกระบวนการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาด (Evidence).....	46
2.4.2.2.4	การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วมใน กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	47
2.4.2.2.5	การรักษาความลับของข้อมูลที่ใช้เป็นพยาน หลักฐานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาด (Confidential Information).....	48
2.4.2.2.6	การตรวจสอบความเป็นจริงของพยานหลักฐานที่ เกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Verification).....	50
2.4.2.2.7	การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น (Preliminary Determination).....	51
2.4.2.2.8	การใช้มาตรการชั่วคราว (Provisional Measures).....	53
2.4.2.2.9	การทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคา เพื่อยุติกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Price Undertaking).....	54

2.4.2.2.10	การประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้นของการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสาธารณชน (Public Notice).....	56
2.4.2.3	กระบวนการภายหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นของกระบวนการ การไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	58
2.4.2.3.1	การยื่นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวินิจฉัยเบื้องต้น (Submission of Written Comments regarding the Primary Determination).....	59
2.4.2.3.2	การร้องฟังข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย (Hearing).....	59
2.4.2.3.3	หลักเกณฑ์ในการกำหนดและเรียกเก็บอากร ตอบโต้การทุ่มตลาด.....	60
2.4.2.3.4	มาตรการย้อนหลัง(Retroactivity).....	61
2.4.2.3.5	การประกาศผลการตัดสินขั้นสุดท้ายต่อ สาธารณชน.....	62
2.4.2.3.6	การทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (Review).....	62
2.4.2.3.7	การอุทธรณ์การไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อ ศาล (Judicial Review).....	63
2.4.2.3.8	สิทธิในการใช้มาตรการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement).....	64
2.5	ตารางแสดงกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงตอบโต้ การทุ่มตลาด 1994ฯ.....	68
บทที่ 3	กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	69
3.1	ความเป็นมาของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	69
3.2	หลักกฎหมายในการพิจารณาการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	75
3.3	กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	78

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตารางแสดงกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลง ตอบโต้การทุ่มตลาด 1994ฯ.....	68
ตารางที่ 2	ตารางแสดงขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐ อเมริกา.....	127
ตารางที่ 3	ตารางแสดงกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	164
ตารางที่ 4	ตารางแสดงการเปรียบเทียบกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศ สหรัฐอเมริกาและประเทศไทยภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ.....	191

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.1	องค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	78
3.3.1.1	คณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (U.S. International Trade Administration: ITA).....	78
3.3.1.2	คณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (U.S. International Trade Commission: ITC).....	80
3.3.1.3	ศาลการค้าระหว่างประเทศ (Court of International Trade) : CIT).....	81
3.3.2	กระบวนการก่อนเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	82
3.3.2.1	การเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Initiation of an Antidumping Investigation).....	82
3.3.2.2	การพิจารณาคำร้องขอให้มีการเปิดการโต้สวนการทุ่มตลาด.....	91
3.3.2.3	การรักษาความลับของข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	93
3.3.2.4	การสิ้นสุดของคำร้องขอก่อนเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Termination of Investigation).....	94
3.3.2.5	การประกาศผลการเปิดโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสาธารณชน (Public Notice).....	94
3.3.3	กระบวนการภายหลังการเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	95
3.3.3.1	การออกแบบสอบถาม (Questionnaires).....	95
3.3.3.1.1	การออกแบบสอบถามโดย ITC.....	95
3.3.3.1.2	การออกแบบสอบถามโดย ITA.....	97
3.3.3.2	การแสดงพยานหลักฐาน.....	99
3.3.3.3	การตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Verification).....	100
3.3.3.4	การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น (Preliminary Determination).....	101
3.3.3.4.1	การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเกี่ยวกับความเสียหายโดย ITC (Preliminary Determination of Injury by ITC).....	102

3.3.3.4.2	การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเกี่ยวกับการทุ่มตลาด โดย ITA (Preliminary Determination of Dumping by ITA).....	106
3.3.3.5	มาตรการชั่วคราว (Provisional Measures).....	111
3.3.3.6	การทำข้อตกลงเพื่อระงับกระบวนการโต้สวน (Suspension of Agreement).....	112
3.3.3.7	การจัดเก็บข้อมูลและเอกสารในกระบวนการโต้สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด (Keep a Proper Record of the Investigation).....	113
3.3.3.8	การแจ้งผลการตัดสินและการประกาศผลการโต้สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดต่อสาธารณชน (Notice of Determination)....	113
3.3.3.9	การเปิดรับฟังความคิดเห็น (Hearing).....	114
3.3.4	การตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและ กระบวนการภายหลังจากการมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการ โต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	115
3.3.4.1	การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การ ทุ่มตลาด.....	115
3.3.4.1.1	การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายโดย ITA (Final Determination by Administering Authority).....	117
3.3.4.1.2	การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายโดย ITC (Final Determination Commission).....	117
3.3.4.2	การประกาศผลการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อ สาธารณชน.....	120
3.3.4.3	การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด(Assessment Duty).....	120
3.3.4.4	การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด.....	121
3.3.4.4.1	การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้การ ทุ่มตลาดในกรณีปกติ.....	121

3.3.4.4.2	การทบทวนคำตัดสินในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ (Review base on changed circumstance).....	122
3.3.4.4.3	การทบทวนคำตัดสินเมื่อครบกำหนด 5 ปี (Five year review or sunset review).....	122
3.3.4.5	การอุทธรณ์การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดต่อศาล.....	124
3.3.4.6	การสิ้นสุดกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	124
3.3.4.7	การสิ้นสุดการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังการตัดสินขั้นสุดท้าย.....	126
3.4	ตารางแสดงขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของสหรัฐอเมริกา.....	127
บทที่ 4	กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	128
4.1	ความเป็นมาของกฎหมายการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	128
4.2	หลักเกณฑ์การพิจารณาการทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	131
4.3	กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	133
4.3.1	กระบวนการโต้การทุ่มตลาดก่อนการจัดตั้งองค์การการค้าโลก.....	133
4.3.2	กระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542.....	136
4.3.2.1	องค์การบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	136
4.3.2.1.1	กรมการค้าต่างประเทศ (คต.).....	136
4.3.2.1.2	คณะกรรมการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (คทอ.).....	137
4.3.2.1.3	ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ.....	138
4.3.2.2	กระบวนการก่อนเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	138
4.3.2.2.1	การเริ่มการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	139
4.3.2.2.2	การพิจารณาคำร้องขอให้มีการเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	142

4.3.2.2.3	การประกาศเปิดการไต่สวน.....	145
4.3.2.2.4	การรักษาความลับของข้อมูลในกระบวนการ ไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	146
4.3.2.2.5	ระยะเวลาของกระบวนการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด.....	147
4.3.2.2.6	การสิ้นสุดของคำร้องก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด.....	147
4.3.2.3	กระบวนการภายหลังการเปิดการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด.....	148
4.3.2.3.1	การส่งแบบสอบถาม.....	149
4.3.2.3.2	การตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลในกระบวนการ ไต่สวน (Verification).....	150
4.3.2.3.3	การพิจารณาข้อมูลและพยานหลักฐานในกระบวนการ ไต่สวน.....	151
4.3.2.3.4	การประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้น.....	152
4.3.2.3.5	การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียแจ้งข้อคิดเห็น ต่อผลการวินิจฉัยเบื้องต้น (Hearing).....	153
4.3.2.3.6	มาตรการชั่วคราว.....	156
4.3.2.3.7	การทำความเข้าใจเพื่อระงับการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด.....	156
4.3.2.4	การตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดและกระบวนการภายหลังจากการมีคำตัดสิน ขั้นสุดท้ายของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	157
4.3.2.4.1	การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาด.....	158
4.3.2.4.2	การประกาศผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการ ไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	159
4.3.2.4.3	หลักเกณฑ์ในการกำหนดและเรียกเก็บ อากรตอบโต้การทุ่มตลาด.....	160

4.3.2.4.4	การทบทวนการเก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาด.....	161
4.3.2.4.5	การอุทธรณ์คำตัดสินต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ.....	162
4.4	ตารางแสดงกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	164
บทที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและประสิทธิภาพของ กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย ภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ.....		
5	การวิเคราะห์เปรียบเทียบกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ.....	165
5.1	องค์กรทำหน้าที่รับผิดชอบในกระบวนการ การไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	168
5.1.1	กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวน.....	168
5.1.2	กระบวนการภายหลังการประกาศเปิดการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาด.....	172
5.1.3	การส่งแบบสอบถาม.....	172
5.1.3.1	การแสดงผลานหลักฐานในกระบวนการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด.....	174
5.1.3.2	การตรวจสอบความเป็นจริงของพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	176
5.1.3.3	การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น.....	177
5.1.3.4	กระบวนการภายหลังการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น.....	179
5.1.4	การใช้มาตรการชั่วคราว.....	179
5.1.4.1	การสัญญาจะจับกระบวนการไต่สวน.....	180
5.1.4.2	กระบวนการทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายและกระบวนการภายหลังการ มีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	180
5.1.5	การมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย.....	180
5.1.5.1	การประกาศผลการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อ สาธารณชน.....	181
5.1.5.2		

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.1.5.3	การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด.....	181
5.1.5.4	การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด.....	181
5.1.5.5	การอุทธรณ์การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดต่อศาล.....	182
5.2	การพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด.....	182
5.2.1	การพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การ ทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	182
5.2.2	การพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การ ทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	187
5.3	ตารางแสดงการเปรียบเทียบกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศ สหรัฐอเมริกาและประเทศไทยภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด1994ฯ.....	191
บทที่ 6	บทสรุปและแนวทางพัฒนากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของ ประเทศไทย.....	210
6.1	บทสรุป.....	210
6.2	แนวทางพัฒนากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยให้มีประ สิทธิภาพ.....	212
รายการอ้างอิง.....		216
ภาคผนวก.....		223
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....		249

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตารางแสดงกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลง ตอบโต้การทุ่มตลาด 1994ฯ.....	68
ตารางที่ 2	ตารางแสดงขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐ อเมริกา.....	127
ตารางที่ 3	ตารางแสดงกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย.....	164
ตารางที่ 4	ตารางแสดงการเปรียบเทียบกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศ สหรัฐอเมริกาและประเทศไทยภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ.....	191

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 หรือต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลงท่อมตลาด 1994” (Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade: Antidumping Agreement 1994) เป็นความตกลงแนบท้ายความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ที่เป็นผลจากการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยอัตราภาษีศุลกากรและการค้าหรือเกตต์ ดังนั้นประเทศสมาชิก WTO จึงมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามความตกลงท่อมตลาด 1994 ด้วย¹

มาตรการตอบโต้การท่อมตลาดได้กำหนดให้ประเทศผู้นำเข้าที่ได้รับความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าที่ท่อมตลาดสามารถที่จะเรียกเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาดจากผู้ส่งออกสินค้าท่อมตลาดจากต่างประเทศโดยไม่ต้องหารือก่อน เพียงแต่จะต้องดำเนินการภายใต้กรอบของความตกลงท่อมตลาด 1994 ซึ่งความตกลงท่อมตลาด 1994 นี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ เป็นมาตรการที่ใช้ปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศจากการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (unfair trade practice) คือ การท่อมตลาดซึ่งเป็นการกระทำโดยการเลือกปฏิบัติด้านราคา (price discrimination) เช่น มีการกำหนดราคาส่งออกของสินค้าในราคาที่ต่ำกว่าราคาขายสินค้าภายในประเทศผู้ส่งออก หรือเป็นการขายต่ำกว่าราคาต้นทุนของการผลิต ซึ่งอาจเกิดจากการแทรกแซงของฝ่ายผู้ท่อมตลาดหรืออาจจะเป็นเพราะโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศผู้ท่อมตลาดและประเทศผู้ถูกท่อมตลาด ซึ่งประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ท่อมตลาดอาจจะเป็นระบบเศรษฐกิจที่ได้รับการปกป้องโดยไม่มีคู่แข่งภายในประเทศเป็นผลทำให้ผู้ส่งออกสามารถกำหนดราคาขายในอัตราที่ต่ำในตลาดของประเทศผู้นำเข้า ในกรณีเช่นนี้ถือว่าการกระทำที่เป็นการบิดเบือนกลไกตลาด²

---

¹ อุณานันท์ พุกษะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การท่อมตลาดของไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 1.

² Brink Lindsey, “The U.S. Antidumping Law Rhetoric Versus Reality,” CATO Institute’s Center for Trade and Policy Studies, 15 July 2003.

แม้ว่าผลสำเร็จของการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยจะนำไปสู่การจัดตั้งองค์การการค้าโลกเพื่อกำกับดูแลความตกลงต่างๆ ซึ่งรวมทั้งความตกลงท่อมตลาด 1994 ด้วย เมื่อความตกลงเพื่อการจัดตั้งองค์การการค้าโลกมีผลบังคับใช้ทำให้การใช้นามาตรการตอบโต้การท่อมตลาดโดยประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกมีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งการที่ประเทศสมาชิคนำมาตรการดังกล่าวไปใช้บังคับ ประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกแต่ละประเทศจะต้องนำมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดไปบัญญัติเป็นกฎหมายภายในของตนก่อน

ประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะมีหลักเกณฑ์ของมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดในแบบเดียวกัน เนื่องจากจะต้องบัญญัติหลักเกณฑ์ภายในประเทศให้เป็นไปตามความตกลงท่อมตลาด 1994 แต่อาจจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไปได้ ซึ่งหากเป็นประเทศที่มีประสบการณ์ในการใช้นามาตรการตอบโต้การท่อมตลาดเป็นจำนวนมากมักจะมีรายละเอียดของหลักเกณฑ์ต่างๆ อย่างชัดเจนเพื่อที่จะได้นำมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าเป็นประเทศที่เพิ่งเริ่มนำมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดมาใช้บังคับมักจะมีรายละเอียดของหลักเกณฑ์เท่าที่ความตกลงท่อมตลาด 1994 กำหนดไว้ว่าต้องมี ซึ่งอาจจะขาดในส่วนขงรายละเอียดปลีกย่อยที่สำคัญไป เป็นผลทำให้หลักเกณฑ์ตามกฎหมายภายในขาดความชัดเจน เมื่อหลักเกณฑ์ขาดความชัดเจนทำให้เกิดอุปสรรคในการบังคับใช้คือ องค์การของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินได้มากกว่ากรณีที่มีหลักเกณฑ์ชัดเจนแน่นอนอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นจากการใช้นามาตรการดังกล่าวขึ้นได้

ในช่วงครึ่งทศวรรษของการจัดตั้ง WTO มีหลักฐานจากรายงานของ WTO และ UNCTAD ระบุว่าประเทศกำลังพัฒนายังคงตกเป็นเป้าหมายในการถูกเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาด ซึ่งตัวเลขไม่ต่างจากสมัยก่อนการจัดตั้ง WTO หรือก่อนการปรับปรุงความตกลงท่อมตลาด 1994 เท่าไรนัก แม้ว่าสาเหตุที่ประเทศกำลังพัฒนายังคงตกเป็นเป้าหมายของมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดจะไม่ได้เกิดจากความบกพร่องของความตกลงท่อมตลาด 1994 เพียงอย่างเดียว แต่อาจเกิดจากประเทศผู้นำเข้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ใช้นามาตรการตอบโต้การท่อมตลาดเพื่อปกป้องสินค้าที่ผลิตในประเทศจากสินค้านำเข้าที่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า แต่สาเหตุที่สำคัญที่ประเทศผู้นำเข้านามาตรการตอบโต้การท่อมตลาดมาใช้ได้โดยง่ายและใช้ได้บ่อยก็เป็นเพราะความตกลงท่อมตลาด 1994 มีช่องโหว่หรือข้อบกพร่องที่เปิดโอกาสให้ประเทศผู้ไต่สวนใช้ดุลยพินิจในทางที่จะเป็นประโยชน์กับฝ่ายตน

มากกว่าที่จะได้สวนด้วยความเป็นธรรม³ และอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นผู้ส่งออกจะประสบปัญหาจากการใช้มาตรการดังกล่าวถึงแม้ว่าในท้ายที่สุดของกระบวนการได้สวนตอบได้การทุ่มตลาดจะไม่มีกรเรียกเก็บอากรตอบได้การทุ่มตลาดต่อสินค้าที่ถูกพิจารณาแต่ถือได้ว่าเป็นการก่อกวนทางการค้าซึ่งมีผลเสียต่อสินค้าที่ถูกพิจารณาคืออาจทำให้การสั่งซื้อลดลงเพราะผู้ส่งสินค้าไม่แน่ใจในราคาของสินค้าซึ่งอาจจะเพิ่มขึ้นถ้าหากถูกเก็บอากรตอบได้การทุ่มตลาด

นอกจากนี้ประเด็นที่ทำให้ประเทศพัฒนาแล้วใช้มาตรการตอบได้การทุ่มตลาดได้มีประสิทธิภาพมากกว่าประเทศกำลังพัฒนาอาจเนื่องมาจากความตกลงทุ่มตลาด 1994⁴ พัฒนามาจากการใช้กฎหมายของประเทศพัฒนาแล้ว เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในของตนจากการนำเข้าสินค้าในราคาที่ไม่เป็นธรรมจนก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน ดังนั้นเนื้อหาของสาระของมาตรการตอบได้การทุ่มตลาดจึงเอื้อประโยชน์ต่อประเทศพัฒนาแล้วในการใช้กฎหมาย และการดำเนินธุรกรรมของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างจะเป็นระบบมากกว่าประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งภาคเอกชนมีบทบาทในการดำเนินการหรือการสนับสนุนการฟ้องประเทศผู้ส่งออกด้วย แต่ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนามีบทบาทในด้านต่างๆ ด้อยกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดผู้มีความรู้ความในการใช้มาตรการตอบได้การทุ่มตลาด⁴

ทั้งนี้ขั้นตอนของกระบวนการได้สวนตอบได้การทุ่มตลาดต่อสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการและข้อมูลและเอกสารเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะต้องอาศัยทนายความที่มีประสบการณ์ช่วยในการดำเนินการ แต่จะมีค่าใช้จ่ายสูงมาก เช่น ค่าทนายความที่ผ่านมาไทยถูกฟ้องเกือบ 50 คดี ประเมินค่าทนายรวมทั้งหมดประมาณ 1,000-1,500 ล้านบาท ส่วนมูลค่าด้านตลาดที่เสียไปไม่สามารถประเมินมูลค่าได้ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งของอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนาที่จะทำการต่อสู้ พร้อมทั้งอุปสรรคในเรื่องของภาษาเนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก แต่ต้องตอบแบบสอบถามที่ถูกส่งมาจากประเทศที่ทำการพิจารณาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งกระบวนการได้สวนของแต่ละประเทศมี

³ อรมน ชุตินเตร, “ครึ่งทศวรรษความตกลงทุ่มตลาด 1994 AD ของ WTO แนวทางการปฏิรูปเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม,” สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, ธันวาคม 2544, หน้า 1.

⁴ สุมิตรา วรกุลเฉลิม, “มาตรการตอบได้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนของประเทศไทย,” กระทรวงพาณิชย์, 31 มีนาคม 2542. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

ความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับนโยบายแต่ละประเทศ เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกากระบวนการไต่สวนมีทั้งความละเอียด ซับซ้อนและใช้ระยะเวลาสั้นแต่ต้องใช้ทนายความในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งค่าทนายความแพงมาก⁵

ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบจากการถูกใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดแต่ประเทศไทยกลับใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดในเชิงรุกน้อยมากต่อสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าทำไมประเทศไทยจึงใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศได้ไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งประเด็นของปัญหาอาจจะอยู่ที่ความไม่มีประสิทธิภาพของกฎหมายภายในประเทศ และความไม่พร้อมขององค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแล พร้อมทั้งอุตสาหกรรมภายในประเทศขาดความรู้ในการนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในของตนเองจากการทุ่มตลาด

การศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาถึงหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ พร้อมทั้งศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้ในส่วนของประเทศพัฒนาแล้ววิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เลือกศึกษากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเป็นประเทศที่ถือว่าเป็นผู้ใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดที่สำคัญและประเทศสหรัฐอเมริกายังเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ดังนั้นการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาจึงอาจจะส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกของไทย หากเพียงประเทศสหรัฐอเมริกาเปิดการไต่สวนต่อสินค้าไทย ผู้นำเข้าจะยุติหรือชะลอการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยทันที ดังนั้นจึงควรศึกษาถึงกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะเมื่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศไทยมีการเตรียมความพร้อมรองรับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดจะทำให้สามารถต่อสู้กับการใช้มาตรการดังกล่าวได้

⁵ วรรณพฤกษ์ รั้งสิโสภิต, “ปัญหาและผลกระทบทางกฎหมายเศรษฐกิจในการคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 6.

ในส่วนของประเทศกำลังพัฒนาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เลือกที่จะศึกษากระบวนการไต่สวนของประเทศไทย เนื่องจากมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่สำหรับประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบซึ่งจะทำให้เห็นข้อดีและข้อเสียของกระบวนการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดของแต่ละประเทศและหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994 และจะนำประโยชน์ที่ได้จากการศึกษามาเสนอเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลกที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา
3. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการไต่สวนของประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้อง เหมาะสม ชัดเจน และเป็นธรรมหรือไม่
4. เพื่อศึกษาถึงองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา
5. เพื่อศึกษาผลที่เกิดจากกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก และกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและนำมาเปรียบเทียบกับกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดของประเทศไทยเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย

การไต่สวนการทุ่มตลาดภายใต้องค์การการค้าโลกของแต่ละประเทศที่นำมาเป็นกฎหมายภายในของตนไม่มีความชัดเจนเพียงพอซึ่งอาจนำไปสู่การใช้กฎหมายและกระบวนการไต่สวนอย่างไม่เป็นธรรม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะทำการศึกษาถึงหลักเกณฑ์ของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในกฎหมายระหว่างประเทศโดยจะพิจารณาจากหลักกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร 1994 และในกฎหมายต่างประเทศจะทำการศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ Title VII of the Tariff Act of 1930 (Tariff Act 1930), Department of Commerce Antidumping Regulations in Section 351 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.) และ Commission Regulations in Section 201 and 207 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.) นอกจากนี้จะทำการศึกษากฎหมายไทยในส่วนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1 เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากบทบัญญัติกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศในส่วนของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดโดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

2 เป็นการวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงสนทนาเพื่อขอข้อคิดเห็นและแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในองค์กรที่นำกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดไปบังคับใช้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมการค้าต่างประเทศ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก

2. ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

3. ทำให้ทราบถึงองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา
4. ทำให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก และกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย
5. ทำให้ได้ประโยชน์จากการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและจะนำประโยชน์จากการศึกษาไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและองค์กรที่ทำหน้าที่ดำเนินการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในกฎหมายระหว่างประเทศ

ในบทนี้จะศึกษาถึงกฎเกณฑ์ของกระบวนการโต้สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดและการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในกฎหมายระหว่างประเทศตามความตกลงทุ่มตลาด 1994 ซึ่งจะทำการศึกษาในประเด็นเรื่องของความเป็นมาและวิวัฒนาการของกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด หลักเกณฑ์ทั่วไปของกระบวนการโต้สวนว่าอย่างไรจึงถือว่าเป็นกระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดที่เป็นธรรม หลักเกณฑ์การพิจารณาการทุ่มตลาดควรมีองค์ประกอบอย่างไร หลักเกณฑ์และขั้นตอนในกระบวนการโต้สวนการตอบโต้การทุ่มตลาด

2.1 ความเป็นมาและวิวัฒนาการของหลักกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด

ความเป็นมาและวิวัฒนาการของหลักกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดประเทศแรกที่มีกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดคือ ประเทศแคนาดา (ค.ศ.1904), ประเทศนิวซีแลนด์ (ค.ศ.1905), ประเทศออสเตรเลีย (ค.ศ.1906) และประเทศสหรัฐอเมริกา (ค.ศ.1916) ตามลำดับ การจะศึกษาถึงความเป็นมาและวิวัฒนาการจะต้องทำการศึกษาตั้งแต่ความเป็นมาของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดที่อยู่ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร (General Agreement on Tariffs and Trade) ซึ่งต่อไปจะเรียกย่อๆว่า "แกตต์" (GATT) และการเจรจาเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศภาคีของแกตต์ในการเจรจาอื่นๆ ที่ผ่านมารวมทั้งศึกษามาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังที่มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก

ในช่วงปี ค.ศ. 1946 เป็นช่วงที่ประเทศต่างๆต้องเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก เป็นช่วงระยะเวลาภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งประเทศต่าง ๆ ประสบปัญหาจากสงครามต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมโลก จึงได้มีการจัดตั้งองค์การสหประชาชาติ (United Nations) เพื่อดูแลด้านการเมือง กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (IBRD) เพื่อดูแลการเงิน ทางด้านการค้านั้นได้มีความพยายามที่จะตั้งองค์การการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Organization : ITO) เพื่อจัดระเบียบการค้าของโลก จึงได้มีการร่างความตกลงเพื่อจัดตั้งองค์การดังกล่าวขึ้นรวมอยู่ในกฎบัตรฮาวานา (Havana Charter) ซึ่งเป็นสนธิสัญญาที่รวมทั้งเรื่องกฎระเบียบทางการค้าเสรีระหว่างประเทศและองค์การการค้าระหว่างประเทศไว้ด้วยกัน อย่างไรก็ตามการก่อตั้ง ITO ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากสภา Congress ของสหรัฐอเมริกาไม่ยอมที่จะให้มีการให้สัตยาบันในนามของสหรัฐอเมริกา เนื่องจากการจัดตั้ง

องค์การการค้าระหว่างประเทศเพื่อดำเนินการในรูปแบบพหุภาคีเป็นการขัดต่อกฎหมายของ ประเทศสหรัฐอเมริกาคือ U.S. Reciprocal Trade Agreements Act of 1934 ซึ่งกำหนดว่าการทำ ความตกลงการลดภาษีศุลกากรให้ดำเนินการในลักษณะต่างตอบแทนและในขณะเดียวกันนั้นรัฐ สภาของสหรัฐอเมริกาเกรงว่าจะถูกรีดรอนอำนาจในการเจรจาจึงไม่ยอมรับหลักเกณฑ์ใน กฎบัตรฮาวานาส่งผลให้กฎบัตรฮาวานาขาดรัฐมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาเข้าเป็นภาคี เป็น เหตุให้ประเทศอื่น ๆ ไม่เข้าเป็นภาคีไปด้วย ซึ่งส่งผลทำให้ความพยายามของประชาคมโลกที่ ต้องการจะจัดตั้งองค์การการค้าระหว่างประเทศไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นประเทศต่างๆ ที่เข้า ร่วมเจรจาทั้งหมด 23 ประเทศจึงได้นำความตกลงของแกตต์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎบัตรฮาวานา มาใช้เป็นกฎเกณฑ์สำหรับการค้าระหว่างประเทศโดยไม่มีองค์การระหว่างประเทศรองรับ มีแต่ เพียงสำนักงานเลขาธิการของแกตต์ทำหน้าที่ควบคุมบริหารงานทั่วไป⁶

มาตรา 6 ของแกตต์บัญญัติเรื่องการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนรวมอยู่ ด้วยกัน ที่ประชุมประเทศภาคีของแกตต์ได้มีมติสรุปเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดว่า การทุ่มตลาดโดยตัวเองไม่ก่อให้เกิดข้อยกเว้นในหลักเกณฑ์ของแกตต์ที่จะตอบโต้การทุ่มตลาดได้ อย่างเลือกปฏิบัติ แต่จะตอบโต้ได้ต่อเมื่อปรากฏว่าการทุ่มตลาดนั้นก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในหรือการคุกคามต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศผู้นำเข้าซึ่ง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรา 6 ของแกตต์ที่กำหนดว่าการตอบโต้การทุ่มตลาดไม่เป็นสิ่งที่ขัด ต่อแกตต์ซึ่งที่จริงแกตต์มีหลักการพื้นฐานคือ หลักห้ามเลือกปฏิบัติ (non-discrimination) แต่ การตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถกระทำได้อย่างเลือกปฏิบัติ ดังนั้นมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด จึงถือเป็นข้อยกเว้นหลัก “Most Favored of Nation Principle” หรือเรียกว่าหลัก MFN นอกจากนี้การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะเก็บได้ไม่เกินจำนวนของส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (margin of dumping) ซึ่งเป็นส่วนต่างระหว่างราคาส่งออก (export price) และมูลค่าปกติ (normal price) ของสินค้านั้นๆ โดยประเทศภาคีของแกตต์ต้องใช้มาตรการนี้อย่างเคร่งครัด

ในปี ค.ศ. 1967 มีการประชุมประเทศภาคีของแกตต์หรือเรียกว่าการประชุม รอบเคนเนดีซึ่งได้มีการเจรจาเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด เนื่องจากในขณะนั้นประเทศ ภาคีของแกตต์ตระหนักว่าประเทศต่างๆ เริ่มใช้มาตรการที่มีใช้ภาษีเป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้า

⁶ ชนะชัย ลิ้มประเสริฐ, “มาตรฐานทางกฎหมายของไทยในการต่อต้านการทุ่มตลาดตาม พันธกรณีความตกลงขององค์การการค้าโลก,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2538), หน้า 19-21.

เพิ่มมากขึ้น คณะกรรมการว่าด้วยมาตรการที่มีใช้ภาษีของแกตต์จึงได้จัดตั้งคณะทำงานพิเศษประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศแคนาดา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น นอร์เวย์ สวีเดน เดนมาร์ก ฟินแลนด์ สหราชอาณาจักรและประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อทำการหารือเรื่องการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งผลของการหารือได้ข้อสรุปและมีการจัดทำเป็น "ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้ มาตรา 6 ของ แกตต์" (Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Kenny Round Anti-dumping Code 1967 โดยมีวัตถุประสงค์ให้ นำความตกลงทั่วไปว่าด้วยการบังคับใช้มาตรา 6 ของแกตต์มาใช้ประกอบการตีความมาตรา 6 ของแกตต์ หรือเรียกย่อๆว่า "ความตกลงย่อย" แต่ไม่ใช่เป็นการแก้ไขมาตรา 6 ของแกตต์⁷

ความตกลงย่อยได้อธิบายถึงความหมายของการทุ่มตลาด การพิจารณาความเสียหาย ความหมายของอุตสาหกรรมภายใน รายละเอียดของกระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดรวมทั้งการพิจารณาถึงพยานหลักฐานที่ใช้ประกอบในการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งก่อนหน้านี้มาตรา 6 ของแกตต์ 1947 มิได้กำหนดรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในความตกลงฯ แต่ความตกลงย่อยมิได้ใช้บังคับกับประเทศภาคีของแกตต์ทุกประเทศ แต่จะใช้บังคับเฉพาะกับประเทศที่เข้าเป็นภาคีของความตกลงย่อยเท่านั้น โดยประเทศภาคีของความตกลงย่อยต้องทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในของตนที่เกี่ยวกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความสอดคล้องกับความตกลงย่อยดังกล่าว

ในระหว่าง ปี ค.ศ.1973-ค.ศ.1979 มีการประชุมประเทศภาคีของแกตต์หรือเรียกว่าการประชุมรอบโตเกียว ช่วงแรกของการเจรจาได้มีการกำหนดหัวข้อการเจรจาเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในวาระการประชุม แต่ได้ยกประเด็นเรื่องการขอแก้ไขมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดขึ้นในช่วงปลายของการเจรจา เมื่อสิ้นสุดการประชุมจึงได้มีการจัดทำความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดฉบับใหม่ขึ้นแทนความตกลงเดิม เพื่อที่จะขยายความในหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ มีการให้คำจำกัดความของคำว่า "การขายต่ำกว่าราคาที่เป็นธรรม" (less than fair value) ให้มีความหมายกว้างขึ้นมิใช่หมายถึงการเลือกปฏิบัติทางด้านราคา (price

⁷ อรมน ชูติเนตร, "ครึ่งทศวรรษความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ AD ของ WTO แนวทางการปฏิรูปเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม," สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, ธันวาคม 2544, หน้า 6.

discrimination) แต่เพียงอย่างเดียวแต่รวมถึงการขายต่ำกว่าต้นทุน (sale below cost) ด้วยและได้มีการแก้ไขเกี่ยวกับการแสดงให้เห็นถึงความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ⁸

นอกจากนี้ความตกลงท่อมตลาดในกรอบโตเกียวมีการเพิ่มรายละเอียดในเรื่องการยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคา (price undertaking) คือ ผู้ส่งออกจากต่างประเทศอาจยื่นข้อเสนอภายหลังการเปิดการไต่สวนต่อเจ้าหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้าที่ทำหน้าที่ดูแลกระบวนการไต่สวนตอบโต้การท่อมตลาดว่าผู้ส่งออกสมัครใจที่จะปรับราคาสินค้าให้มีราคาสูงขึ้นเพื่อขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในให้หมดไป หรือผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศต้องการจะหยุดการส่งออกสินค้ามายังประเทศที่เปิดการไต่สวนตอบโต้การท่อมตลาด หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้าเป็นผู้เสนอเงื่อนไขให้ผู้ส่งออกปรับราคาสินค้าในอัตราเท่ากับที่เจ้าหน้าที่ต้องการแต่ผู้ส่งออกอาจจะไม่รับข้อเสนอนี้ของเจ้าหน้าที่ก็ได้⁹ รวมทั้งมีการระบุเรื่องระยะเวลาในการบังคับใช้การยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาให้เท่ากับระยะเวลาของการเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาดที่กำหนดไว้ในความตกลงท่อมตลาดในกรอบโตเกียว คือ สามารถเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาดได้จนกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการท่อมตลาดจะหมดไป¹⁰ ความตกลงท่อมตลาดรอบโตเกียวยังได้กำหนดว่าถ้ามีการระงับการไต่สวน การสิ้นสุดของกระบวนการไต่สวนหรือการสิ้นสุดลงเนื่องจากการยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาจะต้องมีการประกาศและแจ้งอย่างเป็นทางการต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย พร้อมทั้งต้องประกาศต่อสาธารณะและชี้แจงเหตุผลประกอบการสิ้นสุดลงของกระบวนการไต่สวนการท่อมตลาด¹¹

ทั้งนี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการตอบโต้การท่อมตลาดขึ้นโดยทำหน้าที่ระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศและแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดของกระบวนการไต่สวนตอบโต้

⁸ Thomas J. Prusa and Susan Skeath, "The Economic and Strategic Motives for Antidumping Filings," Wellesley College Working Paper, 19 April 2001, p.4.

⁹ Article 7.1 and Article 7.4 of Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade of 1979.

¹⁰ Article 7.6 of Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade of 1979.

¹¹ Article 7.7 of Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade of 1979.

การทุ่มตลาดว่าการเริ่มการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างไรบ้าง แต่ความตกลงรอบโตเกียวยังไม่มีคำตอบชัดเจนซึ่งทำให้เกิดปัญหาขึ้นเมื่อนำไปบังคับใช้หรืออาจกล่าวได้ว่าวัตถุประสงค์ของการเจรจาไม่บรรลุผลสำเร็จ¹² เช่น ในส่วนของ การวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (margin of dumping) การเปรียบเทียบราคาหรือการเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (initiation of antidumping) ตลอดจนการสิ้นสุดกระบวนการไต่สวน ซึ่งความตกลงทุ่มตลาดรอบโตเกียวได้กำหนดเฉพาะหลักเกณฑ์ต่างๆ แต่มิได้ระบุรายละเอียดของหลักเกณฑ์อย่างเพียงพอในการที่จะนำไปบังคับใช้ในทางปฏิบัติ¹³

ในปี ค.ศ.1986 มีการประชุมของประเทศภาคีของแกตต์หรือเรียกว่า การเจรจาอบอูรุกวัย ซึ่งในช่วงแรกของการเจรจามีได้กำหนดเรื่องการตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในวาระของการเจรจา ทั้งๆ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเรียกร้องให้มีการเจรจาในเรื่องดังกล่าว เพราะในขณะนั้นประเทศสหรัฐอเมริกาใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นจำนวนมากและประเทศสหรัฐอเมริกาเชื่อว่าการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราที่สูงจะสามารถช่วยป้องกันมิให้เกิดการนำเข้าที่ไม่เป็นธรรมเพื่อรักษาไว้ซึ่งระบบการค้าเสรี และในขณะนั้นรัฐบาลของประเทศภาคีอื่นๆ ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้ากับประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับผลกระทบอย่างมากจากการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งพิจารณาได้จากคดีที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้การทุ่มตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกาขณะนั้นได้เพิ่มจำนวนสูงมากขึ้นคือในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1980-1986 มีคดีทั้งหมดประมาณ 346 คดี

ในปี ค.ศ.1990 รัฐบาลของประเทศที่มีความสำคัญในทางการค้า (major trading entities) เช่น ประเทศออสเตรเลีย ประเทศแคนาดา ประเทศเม็กซิโก ซึ่งในช่วงทศวรรษ 1980 ประเทศเหล่านี้ใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นจำนวนมากและต้องการที่จะให้มีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้นมากกว่าที่จะยึดหลักการการค้าเสรี ประเทศแรกที่สรุปหลักเกณฑ์ของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดพร้อมทั้งทำข้อเสนอเกี่ยวกับการขอแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าวและเสนอในระหว่างการเจรจาอบอูรุกวัย คือ ประเทศ

¹² Patrick A. Messerlin, The Uruguay Negotiations on Antidumping Enforcement: Some basic issues (Elsevier Science Publishers B.V. (North-Holland) 1991), p.45

¹³ Jong Bum Kim, "Fair Price Comparison in the WTO Anti-dumping Agreement," Journal of World Trade 1(February 2002): 39-41.

เกาหลีใต้ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศเกาหลีใต้ได้ทำหน้าที่เป็นประธานของกลุ่มในการเจรจา เพื่อที่จะทบทวนความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดรอบโตเกียว

การที่ประเทศเกาหลีใต้ให้ความสนใจกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเนื่องจากในขณะนั้นสินค้าของประเทศเกาหลีใต้ได้ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดในประเทศต่างๆ เป็นจำนวนมาก คือ ในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย¹⁴ เช่น ในคดีที่ผู้ส่งออกรถยนต์ของประเทศเกาหลีใต้ส่งรถยนต์ไปขายในประเทศแคนาดา โดยสินค้าดังกล่าวถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดและเป็นผลทำให้อุตสาหกรรมภายในประเทศแคนาดาได้รับความเสียหาย การได้สวนการทุ่มตลาดครั้งนี้สร้างความตระหนกต่อรัฐบาลเกาหลีใต้เป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศเกาหลีใต้หรืออาจจะของโลกที่สินค้ารถยนต์ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาด ตลอดจนประเทศเกาหลีใต้ตกเป็นเป้าหมายในการถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดในสินค้าหลายประเภทด้วยกันในขณะนั้น¹⁵

จากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นเป็นผลทำให้ประเทศเกาหลีใต้ต้องการที่จะนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาเจรจาเพื่อให้มีหลักเกณฑ์ที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเป็นการป้องกันมิให้ประเทศต่างๆ นำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้อย่างไม่เป็นธรรม เนื่องจากในขณะนั้นการนำบทบัญญัติของมาตรา 6 ของแกตต์ที่เกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้ในทางปฏิบัติประสพกับปัญหาหลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ การตีความของถ้อยคำในบทบัญญัติและความพยายามของประเทศผู้นำเข้าที่จะสร้างราคาต้นทุนเอง (constructed value) เพื่อให้ง่ายต่อการพิสูจน์ว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นจริง ความคลุมเครือและปัญหาในการตีความบทบัญญัติรวมทั้งแนวทางปฏิบัติของประเทศภาคีของแกตต์นำไปสู่การอ้างถึงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดกันอย่างกว้างขวางจนกล่าวได้ว่าเป็นมาตรการที่ประเทศต่างๆ นิยมใช้กันมากที่สุดในการใช้เป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้า ในช่วงปี ค.ศ.1981-1988 มีการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดถึงประมาณ 1,200 ครั้งโดยประเทศที่เป็นผู้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดส่วนใหญ่แล้วเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งสิ้นแต่ในทางตรงกันข้ามประเทศที่ถูกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดกลับเป็นประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าวทำให้มีการเสนอ

¹⁴ Gary N. Horlick and Eleanor C. Sher, "The World Trade Organization Antidumping Agreement," *Journal of World Trade* 1(February 1995): 6-7.

¹⁵ ทัชชมัย ฤกษ์สุต, "การทุ่มตลาด: กรณีศึกษา," วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 (กรกฎาคม 2544): 20.

แก้ไขและปรับปรุงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดในการเจรจาอบอุรุกวัยเพื่อต้องการให้มีการควบคุมการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น¹⁶

การเจรจาในรอบอุรุกวัยนี้ใช้เวลาประมาณ 7 ปี โดยมีผู้แทนระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของประเทศต่างๆ เข้าร่วมการเจรจาทั้งหมด 117 ประเทศและทำการลงนามรับรองผลการเจรจา ซึ่งการเจรจาอบอุรุกวัยประกอบด้วย การเจรจาทั้งหมด 15 ความตกลงซึ่งจะบรรจุในกรรมสารสุดท้าย (Final Act) เพื่อเป็นการแก้ไขความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดทั้งหมดให้มีความสมบูรณ์ก่อนที่จะให้ผู้แทนของประเทศภาคีสถนามอย่างเป็นทางการที่เมืองมาราเกซ ประเทศโมร็อกโก ความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด (Agreement on Implementation Of Article VI of the GATT) เป็นความตกลงฉบับหนึ่งภายใต้การบริหารขององค์การการค้าโลก เมื่อประเทศต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ประเทศสมาชิกต้องกระทำตามพันธกรณีของความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ คือ ประเทศสมาชิกต้องทำการปรับปรุงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องให้เป็นที่ปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีอยู่ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ เพื่อใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นเครื่องมือในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นและต้องการให้เกิดความสมดุลในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ทั้งนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ไม่ต้องการให้มีการล่งละเมิดอธิปไตยของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลก¹⁷

ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ กำหนดเนื้อหาของสาระของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดก่อนที่จะสามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดรวมทั้งกำหนดถึงรายละเอียดของขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดรวมทั้งได้กำหนดถึงมาตรการระงับข้อพิพาทที่เกิดจากการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดนี้ไว้ด้วย ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้สร้างหลักการพื้นฐานว่าประเทศสมาชิกจะไม่สามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจนกว่าจะดำเนินการไต่สวนแล้วพบว่ามี การทุ่มตลาด มีความเสียหายและความเสียหายจะต้องเกิดจากการทุ่มตลาด

¹⁶ Gary N. Horlick and Eleanor C. Sher, "The World Trade Organization Antidumping Agreement," *Journal of World Trade* 1(February 1995): 8-9.

¹⁷ Paul C. Rosenthal and Robert T.C. Vermeylen, "The WTO Antidumping and Subsidies Agreement: Did the United States achieve its objections during the Uruguay Round?," Available from <http://www.law.georgetown.edu>.

เนื่องจากการทุ่มตลาดถูกพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมทางการค้า ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงตอบโต้การทุ่มตลาดโดยผ่านกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งอนุญาตให้อุตสาหกรรมภายในประเทศยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและสามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ เมื่อเจ้าหน้าที่ไต่สวนแล้วพบว่ามีการทุ่มตลาดและก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ อย่างไรก็ตามเมื่อมีการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแล้วผลของการไต่สวนอาจจะพบว่ามีการทุ่มตลาดหรืออาจไม่มีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นแต่ถือได้ว่าการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นมาตรการเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในเนื่องจากการไต่สวนจะส่งผลกระทบต่อบริษัทที่ถูกไต่สวนและต่อบริษัทอื่นที่ทำการค้าเกี่ยวกับสินค้าชนิดนั้นๆ ด้วยเพราะผลกระทบจากการไต่สวนจะส่งผลให้คู่แข่งทางการค้าจากต่างประเทศลดลง¹⁸ อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีรายละเอียดของกฎหมายเพิ่มมากขึ้นแต่ยังคงมีประเด็นข้อพิพาทเกิดขึ้นอยู่เสมอ เนื่องจากประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกได้นำหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดไปบังคับใช้แตกต่างกันไปในส่วนของรายละเอียด

เมื่อปี ค.ศ. 1999 มีการจัดประชุมประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกที่เมืองซีแอตเติล ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่การประชุมครั้งนี้ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากมีเหตุการณ์ประท้วงเกิดขึ้นอย่างรุนแรงเป็นผลให้การประชุมในครั้งนี้ประสบความสำเร็จล้มเหลว ซึ่งอาจเป็นเพราะแรงกดดันทางการเมืองภายในประเทศในรูปแบบต่างๆ¹⁹

ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2001 มีการประชุมขององค์การการค้าโลกที่เมืองโดฮาร์ ประเทศกาตาร์ โดยมีผู้แทนจากประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกจำนวน 142 ประเทศเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้และได้มีการเจรจาเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเจรจาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากประสิทธิภาพในการบังคับใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกมีความ

¹⁸ Tara Gingerich, "Why the WTO should require the application of the evidentiary threshold requirement in Antidumping Investigations," American University Law Review 4(October1998):137.

¹⁹ Brink Lindsey and Dan Ikenson, "Reforming the Antidumping Agreement A Road Map for WTO Negotiations," CATO Institute 's Center for Trade Policy Studies, 11 December 2002.

แตกต่างกันระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาซึ่งประเทศพัฒนาแล้วสามารถใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในของตนจากการค้าที่ไม่เป็นธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ในทางตรงกันข้ามประเทศกำลังพัฒนากลับเป็นฝ่ายรับมือจากการใช้มาตรการดังกล่าวซึ่งยังไม่สามารถใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในของตนจากการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากต่างประเทศได้

การเจรจาเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้องค์การการค้าโลกในครั้งนี้อย่างยิ่งยวดเกี่ยวกับความคิดเห็นที่แตกต่างกันในการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายทางการเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด เนื่องจากหากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการดังกล่าวจะส่งผลให้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องแก้ไขและอ่อนแอลงเป็นผลให้อุตสาหกรรมภายในของสหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากต่างประเทศ โดยนโยบายทางการเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ไม่เห็นด้วยต่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าหรือเรียกว่า “Trade Promotion Authority” (TPA) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้รับการอนุมัติโดยสภาองเกรสในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2002 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเนื้อหาระบุว่าให้ประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องรักษาไว้ซึ่งความสามารถในการที่บังคับตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทางการค้าอย่างเคร่งครัด รวมถึงกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดด้วยและหลีกเลี่ยงในการที่จะทำความตกลงใดๆ อันที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักเกณฑ์ภายในประเทศและหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการค้าที่ไม่เป็นธรรมมีประสิทธิภาพลดลง เป็นผลให้ประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาไม่สามารถทำความตกลงใดๆ ที่มีผลทำให้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดในปัจจุบันมีประสิทธิภาพลดลง

ในการประชุมที่เมืองโดฮาร์ นายจอร์จ ดับเบิลยู บุช ประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาไม่สามารถต้านทานแรงกดดันระหว่างประเทศได้อีกต่อไปจึงต้องนำมาตราการตอบโต้การทุ่มตลาดเข้ามาอยู่ในวาระของการเจรจา อย่างไรก็ตามในการเจรจาได้มีการกำหนดเงื่อนไขว่าการเปลี่ยนแปลงแก้ไขความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ กระทำเพื่อทำให้ความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดมีความชัดเจน แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานและหลักเกณฑ์เดิมรวมทั้งวัตถุประสงค์เดิมของความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ และมีการเจรจาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดในประเด็นเรื่องความโปร่งใสและ “Due process of law” ในกระบวนการไต่สวน

ตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกซึ่งคณะกรรมการการค้าโลกซึ่งคณะกรรมการการค้าโลกจะต้องดำเนินการทำให้กระบวนการไต่สวนที่มีความโปร่งใสและสอดคล้องกับหลัก Due process of law ต่อไป²⁰

2.2 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวน

การบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่จะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้กระบวนการไต่สวนมีประสิทธิภาพและตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่บัญญัติไว้ นั่นคือความยุติธรรมเป็นเป้าหมายสูงสุดของกฎหมาย

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของแต่ละประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะมีรายละเอียดของกระบวนการไต่สวนที่แตกต่างกันไป รวมทั้งรูปแบบขององค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดอาจแบ่งออกได้เป็นสองรูปแบบหลักๆ คือ รูปแบบที่หนึ่งคือ องค์กรที่ทำหน้าที่ในการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีเพียงองค์กรเดียวทำหน้าที่ไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาดซึ่งประเทศที่ใช้องค์กรในรูปแบบนี้ เช่น สหภาพยุโรป และองค์กรอีกรูปแบบหนึ่งประกอบด้วยสององค์กร คือจะมีองค์กรที่ทำหน้าที่ไต่สวนการทุ่มตลาดและองค์กรซึ่งทำหน้าที่ในการไต่สวนความเสียหาย ซึ่งประเทศที่ใช้องค์กรในรูปแบบนี้คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา

องค์กรที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนถือว่าเป็นผู้นำบทบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดมาบังคับใช้คือเป็นผู้ที่ปฏิบัติให้เกิดผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่รัฐแต่ละรัฐได้ตราไว้เป็นกฎหมายภายในของตน ทั้งนี้การบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาด คือ การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากการนำเข้าสินค้าที่มีการทุ่มตลาด โดยแต่ละประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะต้องบัญญัติกฎหมายภายในของตนให้สอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ

ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้วางหลักเกณฑ์เพื่อให้ประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกปฏิบัติตั้งแต่กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการ

²⁰ A new negotiating dynamic at Doha, Available from: www.usembassy-china.org.cn.

ไต่สวนเปรียบเสมือนกับหลักเกณฑ์ของวิธีสบัญญัติ ซึ่งต้องประกอบด้วยหลักของ “วิถีทางที่ถูกต้องแห่งกฎหมาย” หรือเรียกว่า “Due process of law” ซึ่งหลักการนี้ถือกำเนิดมาจากมาตรา 39 ของ Magna Carta ค.ศ. 1215 ของประเทศอังกฤษทำนองเดียวกับหลัก “Natural Justice” ซึ่ง Due process of law เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันว่าเป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญของหลักความยุติธรรมเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรวมทั้งทรัพย์สินของประชาชน

หลักของ Due process of law ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรกในรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกาและถือว่าเป็นหลักกฎหมายที่คุ้มครองประชาชนต่อการใช้อำนาจของรัฐที่มีขอบ ซึ่งหลักดังกล่าวมีวิวัฒนาการจนกระทั่งกลายเป็นหลักกฎหมายพื้นฐานทั่วไปที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้ดำรงไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพและทรัพย์สินของประชาชน หลัก Due process of law มีความสำคัญในการจัดการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตามอำเภอใจและการใช้อำนาจที่มีขอบรวมทั้งเป็นการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่²¹ และต้องนำหลักเกณฑ์ของกฎหมายปกครองมาเทียบเคียง เนื่องจากกฎหมายปกครองเป็นกรณีที่รัฐได้กำหนดกฎเกณฑ์บังคับเกี่ยวกับการใช้อำนาจของตนเอง ซึ่งศาลในคดีปกครองจะมีบทบาทมากในการค้นหาข้อเท็จจริงซึ่งมีลักษณะเป็นแบบไต่สวนซึ่งกระบวนการพิจารณาในรูปแบบนี้มักจะมีลักษณะเป็นระบบการไต่สวนจากเอกสารและเป็นกระบวนการที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของรัฐหรือความสงบสุขเรียบร้อยของสังคมเป็นหลัก²² ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแต่จะแตกต่างกันตรงที่องค์การในการไต่สวนของคดีทางปกครองมีศาลเป็นองค์การพิจารณา แต่การนำมาตราการตอบโต้การทุ่มตลาดมีองค์การเฉพาะซึ่งแต่ละประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกก็จะมีองค์การที่ทำหน้าที่ในการบังคับใช้มาตรการนี้แตกต่างกันไป

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ Due Process of Law กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดควรจะต้องมีความโปร่งใสมีการรับฟังความจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายมีหลักเกณฑ์การปฏิบัติต่อข้อมูลลับอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรวดเร็ว มีความเป็นกลางและความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่ผู้ทำการไต่สวน ดังนั้นกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีประสิทธิภาพควรจะนำหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ไปบังคับใช้ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

²¹ กมลชัย รัตนสกาวงศ์, หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 99-102.

²² วรณชัย บุญบำรุง, "หลักทั่วไปของการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งของฝรั่งเศส" วารสารนิติศาสตร์ 1 (มีนาคม 2543): 82-87.

2.2.1 หลักความโปร่งใส

ความโปร่งใสอาจให้คำนิยามได้อย่างกว้างๆ คือ การที่สาธารณชนมีโอกาสรับรู้ นโยบายด้านต่างๆ และทำให้เกิดความมั่นใจว่ามีความตั้งใจจริงที่จะดำเนินการตามนโยบายนั้น ซึ่งความโปร่งใสจะเกิดขึ้นได้เมื่อประชาชนสามารถตรวจสอบได้และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการต่อสู้แข่งขันระหว่างผู้มีส่วนได้เสียฝ่ายต่างๆ อย่างเต็มที่และ ทำให้การติดตามตรวจสอบของสาธารณชนมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น²³

การพิจารณาของเจ้าหน้าที่จะต้องยึดหลักการเปิดเผยเป็นสำคัญ เพื่อความโปร่งใสและความถูกต้อง การให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงพยานหลักฐานต่างๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลลับ และกฎเกณฑ์ที่จะบังคับใช้ต้องมีความชัดเจนและเปิดเผยต่อผู้ที่ถูกดำเนินการได้สวน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นว่ากระบวนการได้สวนมีความเป็นธรรมและสามารถที่จะตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนของกระบวนการได้สวน ซึ่งความโปร่งใสคือความชัดเจนและการเปิดเผยขั้นสูงสุด²⁴ และจะต้องมีการแจ้งสิทธิหน้าที่แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกคน เพราะตามหลักนิติธรรมบุคคลจะต้องไม่สูญเสียสิทธิเพราะความไม่รู้และต้องได้รับการพิจารณาโดยสมบูรณ์คือ เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการได้สวนจะต้องพิจารณาจากความเป็นจริงเท่าที่จะทำได้ในทุกแง่มุม มิใช่เพียงแต่จะพิจารณาเพื่อประโยชน์ของตนแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งการดำเนินไปสู่เป้าหมายจำเป็นต้องมีวิธีการหลายประการด้วยกันเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอน ซึ่งอาจจะป้องกันความผิดพลาดได้ เช่น มีการควบคุมคุณภาพเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามที่ต้องการ

นอกจากนี้หลักประชาธิปไตยยังกำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสาธารณชนและการแสดงความคิดเห็นของสาธารณชน การจะให้สาธารณชนควบคุมฝ่ายปกครองได้นั้นกระทำได้โดยการดำเนินการพิจารณาแบบโปร่งใส เพื่อทำให้ประชาชนทุกคนที่เกี่ยวข้องให้สาธารณชนได้รับทราบตามแต่โอกาสทางสื่อมวลชนต่างๆ แม้วิธีพิจารณาในชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองโดยเหตุผลในทางปฏิบัติแล้วไม่อาจเปิดเผยได้ทั้งหมดเพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือผู้มีส่วนได้เสียจะขอสงวนสิทธิในเรื่องความลับบางอย่างแต่อย่างน้อยที่สุดก็ต้อง

²³ แซม เอเจอร์, ธรรมาภิบาล การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม, แปลโดย บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และคนอื่นๆ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์น้ำฝน, 2545), หน้า45-46.

²⁴ ดูเหตุผลในการร่างกฎหมายตอบโต้การทุบตลาดที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับ กฤษฎีกา เล่มที่116 ตอนที่ 22 ก ลงวันที่ 31 มีนาคม 2542.

เปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสรับรู้ เพราะนี่คือสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียในการจะต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการของการพิจารณาที่สำคัญๆ โดยเฉพาะการตรวจสอบเอกสารต่างๆ²⁵

ดังนั้นกระบวนการโต้สวนตอบได้การทุ่มตลาดควรกำหนดขั้นตอนต่างๆ ไว้เพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการโต้สวน แต่โดยหลักการแล้วขั้นตอนต่างๆ ควรกำหนดขึ้นเท่าที่จำเป็นเพื่อทำให้กระบวนการโต้สวนเป็นไปโดยถูกต้องและรอบคอบซึ่งควรหาจุดสมดุลระหว่างประสิทธิภาพและความเป็นธรรม เมื่อกลไกของกระบวนการโต้สวนมีประสิทธิภาพจะทำให้กระบวนการต่างๆของการโต้สวนเป็นไปตามกลไกอย่างอัตโนมัติ

2.2.2 หลักการรับฟังความทุกฝ่าย

หลักการรับฟังเป็นหลักกฎหมายวิธีสบัญญัติที่เก่าแก่ตั้งแต่สมัยโรมันและถือปฏิบัติกันมา คือ ต้องมีการเรียกร้องให้มีการรับฟังผู้ถูกกระทบสิทธิซึ่งถือว่าเป็นข้อเรียกร้องพื้นฐานของวิธีการพิจารณาของรัฐ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกระทบสิทธิได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว หลักการรับฟังความทุกฝ่ายเป็นหลักเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนจะต้องให้โอกาสคู่กรณีทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียจากการโต้สวนมีโอกาสแสดงพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อโต้แย้งข้อกล่าวหา โดยจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสได้ยื่นข้อมูลที่เกี่ยวข้องและพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง ข้อเสนอต่างๆ²⁶

การแสดงหลักฐานต่างๆ อาจแสดงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือโดยการแถลงการณ์ด้วยวาจาเพราะการพิจารณาแต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้พิจารณาอาจจะมองข้ามข้อเท็จจริงบางอย่างหรือขาดการวิเคราะห์ในบางเรื่องไป การที่ให้โอกาสผู้มีส่วนได้เสียได้โต้แย้งก็จะทำให้เกิดประโยชน์คือจะได้การพิจารณาที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและเป็นการเปิดโอกาสให้คู่กรณีสามารถป้องกันสิทธิของตนเองโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อันเป็นการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ การมีส่วนร่วมเป็นเรื่อง

²⁵ กมลชัย รัตนสกาวงศ์, หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 138.

²⁶ Section 554(c) of Administrative Procedure Act – 5 U.S.C., Chapter 5.

เกี่ยวกับการสร้างกรอบของกฎเกณฑ์และสภาพแวดล้อมที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมและก่อให้เกิดกระบวนการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กร²⁷

การรับฟังความจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายถือว่าการเคารพสิทธิมนุษยชนและเป็นการส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้เสียมีเสรีภาพในการแสดงออกรวมทั้งมีอำนาจมากขึ้นในการแสวงหาหนทางที่จะปรับปรุงความบกพร่องขององค์กร นอกจากนี้เมื่อสิทธิมนุษยชนได้รับความคุ้มครองจะส่งผลให้องค์กรดังกล่าวแก้ไขความด้อยประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นทางด้านนโยบายต่างๆ²⁸

นอกจากนี้การรับฟังข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและประเมินข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของกระบวนการไต่สวนจะทำให้เจ้าหน้าที่ทำการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเพราะเข้าใจในข้อเท็จจริงถูกต้องทุกประการ²⁹

เนื่องจากผลของการไต่สวนจะกระทบสิทธิของผู้ที่ถูกไต่สวนดังนั้นผู้ซึ่งถูกกระทบสิทธิจะต้องมีโอกาสแสดงพยานหลักฐานและความคิดเห็นโต้แย้งข้อเท็จจริงอันเป็นปฏิบัติต่อกันได้ เมื่อผู้ถูกกระทบสิทธิได้รับโอกาสดังกล่าวอย่างถูกต้องแล้วถือว่าการเพียงพอในการปฏิบัติตามหลักการรับฟังความทุกฝ่ายอย่างถูกต้อง คือ ผู้ถูกกระทบสิทธิมีเวลาเพียงพอในการเตรียมตัวเพื่อแสดงความคิดเห็น การรับฟังอาจจะกระทำโดยผู้ถูกกระทบสิทธิ โดยอาจจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจา ดังนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ในการไต่สวนจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงที่สำคัญทุกประการเพื่อให้เกิดความยุติธรรมในกระบวนการไต่สวน

2.2.3 หลักการปฏิบัติต่อข้อมูลลับ

เจ้าหน้าที่ในการไต่สวนจะได้รับข้อมูลและพยานหลักฐานต่าง ๆ ในระหว่างกระบวนการไต่สวน ซึ่งพยานหลักฐานบางอย่างเป็นข้อมูลลับ (confidential information) ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลให้บริษัทที่เปิดเผยข้อมูลได้รับผลกระทบอย่างมากในทางการค้า ซึ่งข้อมูลอาจจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความลับทางการค้า

²⁷ แซม เอเจอร์, ธรรมาภิบาล การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม, แปลโดย บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และคนอื่นๆ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์น้ำฝน, 2545), หน้า 48.

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 51.

²⁹ กมลชัย รัตนสกาวงศ์, หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 159.

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการผลิตหรือข้อมูลที่สำคัญในส่วนอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อในกรณีที่คู่แข่งทางการค้าทราบถึงข้อมูลดังกล่าว ดังนั้นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อข้อมูลลับและมีระบบจัดเก็บข้อมูลลับที่มีประสิทธิภาพ

2.2.4 หลักความรวดเร็ว (Speediness)

กระบวนการไต่สวนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการระงับข้อพิพาทให้เร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายทางเศรษฐกิจที่อาจขึ้นต่อประเทศนั้นๆ เช่น อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อนักลงทุน ผลกระทบทางเศรษฐกิจ การลงทุน การนำเข้า การส่งออกและการดำเนินธุรกิจภายในประเทศคู่พิพาทนั้นๆ คือ จะส่งผลให้เกิดการชะลอตัวในธุรกิจดังกล่าวและอาจมีผลต่อเนื่องไปถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องและสร้างความลังเลใจแก่นักลงทุน³⁰

ประเทศต่างๆ จะต้องพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยเร่งด่วนเพื่อลดความเสียหายต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมีความเปราะบางทางเศรษฐกิจจะได้รับผลกระทบอย่างมาก ดังนั้นผู้นำเข้าและผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องในการไต่สวนย่อมต้องการให้มีการสรุปผลการตัดสินโดยเร็ว และต้องการให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดภายในเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้ในการไต่สวน³¹ ซึ่งหลักการที่ใช้สนับสนุนให้เกิดความรวดเร็ว คือ หลักการทำให้ง่ายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนง่ายต่อการเข้าใจน่าจะมีประสิทธิภาพที่สุดในการปรับปรุงประสิทธิภาพ³²

³⁰พรชญา ลัพธวรรณ์, “ประสิทธิภาพของกระบวนการระงับข้อพิพาทแก้ขัดกับการค้าระหว่างประเทศปัจจุบัน,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 14

³¹ Ralph H. Feldom, Michael Wallace, Gordon John A., International Business Transaction (St. Paul Minn : west Publishing Co.:1995), p.495.

³² อุณานันท์ พุกษะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 16.

2.2.5 หลักความเป็นกลาง

เจ้าหน้าที่จะต้องยึดหลักความเป็นกลางและจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม เพราะเจ้าหน้าที่เป็นกลไกในการทำหน้าที่ในการไต่สวน ดังนั้นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนจะต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่เอนเอียงไปทางฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ เช่น ไม่มีการลำเอียงในกรณีที่มีเชื้อชาติเดียวกัน เจ้าหน้าที่ก็ต้องพิจารณาอยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรม

ในการพิจารณาจะต้องหาจุดสมดุลระหว่างประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดทุกฝ่ายเพราะจะทำให้เกิดดุลยภาพของความยุติธรรม³³ ซึ่งก็คือ การดำเนินกระบวนการด้วยความยุติธรรมปราศจากอคติความลำเอียง ผลประโยชน์หรืออิทธิพลอื่นใดซึ่งบทบาทของเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนจะต้องดำเนินกระบวนการไต่สวนในทุกๆ ขั้นตอน จะต้องมีความถูกต้องและมีความยุติธรรมและสามารถพิจารณาคดีได้อย่างเที่ยงธรรมปราศจากความลำเอียงและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการกระบวนการไต่สวน

ดังนั้นองค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนจะต้องดำเนินกระบวนการไต่สวนโดยให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายเกิดความไว้วางใจได้อย่างเต็มที่และเชื่อว่ากระบวนการไต่สวนจะนำไปสู่ประโยชน์ของส่วนรวมและความเป็นธรรม ความเป็นกลางถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในเบื้องต้นยิ่งกว่าการผิดพลาดหรือละเลยขั้นตอนบางประการในกระบวนการไต่สวน ดังนั้นการไต่สวนโดยเจ้าหน้าที่หรือองค์กรที่ไม่มีความเป็นกลางย่อมทำให้กระบวนการไต่สวนนั้นไม่มีความเป็นธรรม

2.2.6 หลักความมีอิสระ (Independence)

ความมีอิสระของเจ้าหน้าที่จะต้องไม่มีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการไต่สวนของเจ้าหน้าที่ซึ่งเจ้าหน้าที่มีอำนาจตัดสินใจในการดำเนินการทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวน หลักความมีอิสระของเจ้าหน้าที่จะทำให้เกิดความรวดเร็วของกระบวนการไต่สวนเพราะไม่ต้องรอการตัดสินใจจากส่วนกลาง เป็นการกระจายอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนโดยตรงไม่ต้องรอผ่านการพิจารณาอนุมัติจากหน่วยงานอื่นก่อน ความอิสระของเจ้าหน้าที่จะต้อง

³³ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์, กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (กรุงเทพมหานคร : สื่อบัญญา, 2540), หน้า 262.

ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง คือ ต้องไม่มีผลประโยชน์ได้เสียทางด้านการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องกับกีดกันการค้าของเจ้าหน้าที่

2.3 หลักเกณฑ์การพิจารณาการทุ่มตลาด

การทุ่มตลาดหมายถึงการที่ผู้ผลิตส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศในราคาที่ต่ำกว่าราคาที่จำหน่ายภายในประเทศ³⁴ หรือกล่าวอีกอย่างคือราคาส่งออกต่ำกว่าราคาขายในประเทศ โดยหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบจะเปรียบเทียบระหว่างราคาปกติ (normal value) กับราคาส่งออก (export price) ราคาปกติ คือ ราคาสินค้าที่ขายในทางการค้าปกติ (ordinary course of trade) ในตลาดของประเทศตน³⁵ หรือเป็นการขายครั้งแรกให้แก่ผู้ซื้ออิสระหน้าโรงงาน (ex-factory sale) ซึ่งหลักเกณฑ์ในการหาราคาปกติก็มีหลักเกณฑ์การหาอยู่หลายวิธีด้วยกัน เช่น เปรียบเทียบจากราคาที่ขายอยู่ในตลาดของประเทศผู้ส่งออก หรือจะเปรียบเทียบจากราคาที่ประเทศผู้ส่งออกส่งไปยังประเทศที่สามหรือราคาที่สร้างขึ้น (constructed value) อีกองค์ประกอบหนึ่งที่จะใช้ในการพิจารณาการทุ่มตลาดคือ การหาราคาส่งออก (export price) เมื่อได้ราคาส่งออกแล้วจะนำมาเปรียบเทียบกับราคาปกติ หากราคาที่ส่งออกต่ำกว่าราคาปกติแสดงว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้น นอกจากนี้ความตกลงทุ่มตลาด 1994³⁶ ได้วางหลักเกณฑ์ในการคำนวณหาราคาส่งออกว่าข้อมูลด้านราคาจะต้องคำนวณบนพื้นฐานของข้อมูลที่เก็บรักษาโดยผู้ส่งออกที่อยู่ภายใต้การไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด แต่หลักฐานของประเทศผู้ส่งออกจะต้องได้รับการยอมรับตามหลักเกณฑ์ทางการบัญชี³⁶

การทุ่มตลาดอาจเกิดเป็นการชั่วคราวเพื่อแก้ไขปัญหาค่าล้นตลาดในระยะสั้นหรือเพื่อรักษากำลังการผลิตมิให้ลดลงในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย ซึ่งการทุ่มตลาดชั่วคราวนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะในช่วงเวลาที่มีปัญหาเท่านั้นจึงไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตในต่างประเทศระยะยาว แต่การทุ่มตลาดที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อมากคือการทุ่มตลาดที่ดำเนินการทุ่มตลาดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะความต้องการที่จะกำจัดคู่แข่งในทางการค้าในต่างประเทศ โดย

³⁴ John H. Jackson, Legal problems of International Economic Relations (New York : West Publishing Co.,1995), p.672.

³⁵ ทักษิณ ชัยเกษม, "การทุ่มตลาด: กรณีศึกษา," วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 (กรกฎาคม 2544): 7.

³⁶ Raj Krishna, "Antidumping In Law And Practice," Available from: www.worldbank.org.

มีจุดมุ่งหมายให้คู่แข่งในตลาดต่างประเทศได้รับผลกระทบจนกระทั่งไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ และในที่สุดผู้ผลิตที่ทุ่มตลาดก็จะกลายเป็นผู้ผลิตรายเดียวในตลาดโลกและเป็นโอกาสให้ผู้ผลิตสามารถจะเพิ่มราคาของสินค้าให้สูงขึ้นเพื่อที่จะแสวงหากำไรสูงสุดจากอำนาจ³⁷

ประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือจะต้องพิจารณาว่ามีการทุ่มตลาดและควรจะต้องพิจารณาถึงเรื่องความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือเหมือนคล้ายกับสินค้าที่ทุ่มตลาดได้รับ เช่น มีการตัดราคาอย่างมากโดยสินค้าที่ทุ่มตลาดเมื่อเปรียบเทียบกับราคาสินค้าชนิดเดียวกันหรือสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิดการกดราคาทำให้ส่วนแบ่งตลาดลดลง ทำให้ยอดการสั่งซื้อลดลง และที่สำคัญทำให้ตลาดไม่เป็นไปตามกลไกแต่ในบางกรณีอาจจะไม่แสดงออกในรูปของความเสียหายอย่างร้ายแรงแต่จะเป็นการคุกคาม หรือก่อให้เกิดการชะงักงันของอุตสาหกรรมภายในประเทศก็ถือว่าเป็นความเสียหายเหมือนกัน นอกจากนี้จะต้องแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้น

2.4 กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นกระบวนการโต้สวนที่มีเป้าหมายในการสนองตอบต่อกฎหมายสารบัญญัติเพื่อให้เป็นรูปธรรมและตรงตามเจตนารมณ์ของการบังคับใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายจะต้องนำหลักความยุติธรรมมาใช้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการโต้สวน โดยเจ้าหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหน้าที่ควรจะปฏิบัติหน้าที่โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ถูกต้องครบถ้วนและวินิจฉัยสั่งการตามข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งอันตรายที่มีต่อความยุติธรรมคือการทำหน้าที่โต้สวนพิจารณาข้อเท็จจริงต่างๆ ไม่ถูกต้องครบถ้วน ดังนั้นการป้องกันอันตรายดังกล่าวเจ้าหน้าที่จะต้องรับฟังข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

(2) เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งรับผิดชอบดูแลกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องมีอิสระไม่อยู่ภายใต้อาณัติของผู้ใดและปราศจากการชักจูงใจที่ไม่ชอบธรรม

³⁷ เอกสารโครงการศึกษาวิจัยเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเจรจาเปิดเสรีทางการค้า จัดทำโดยศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 13 กันยายน 2544, หน้า 2-6.

(3) เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนจะต้องไม่มีส่วนได้เสียในการไต่สวนซึ่งถือว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญที่จะต้องนำมาบังคับใช้

นอกจากนี้การเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้กำหนดเงื่อนไขและขั้นตอนต่างๆ ไว้ เนื่องจากหากไม่มีเงื่อนไขในการขอเริ่มเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะส่งผลกระทบต่อจำนวนคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีมากขึ้นและจำนวนของผู้ร้องขอให้เปิดการไต่สวนก็จะมีมากขึ้นด้วย ถึงแม้จะมีจำนวนที่มากขึ้นแต่มิได้แสดงว่าการไต่สวนจะสิ้นสุดลงที่ประเทศผู้นำเข้าจะสามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้เสมอไป เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดอาจสิ้นสุดลงก่อนที่จะมีการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เนื่องจากไต่สวนแล้วมักจะพบว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ หรืออีกกรณีหนึ่งคือเมื่ออุตสาหกรรมภายในประเทศขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแล้วระหว่างก่อนเปิดการไต่สวน หากอุตสาหกรรมภายในเห็นว่าตนอาจจะแพ้ก็จะทำการถอนคำร้องขอเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดเสียก่อนที่จะมีการเปิดไต่สวน

ดังนั้นหากกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถเริ่มกระบวนการไต่สวนได้อย่างไม่ยุ่งยากอาจจะส่งผลทำให้อุตสาหกรรมภายในใช้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นเครื่องมือในการคุกคามการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพราะเมื่อสินค้านำเข้าชนิดใดตกอยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดย่อมจะส่งผลกระทบต่อการนำเข้าของสินค้านั้นๆ³⁸

แต่ในทางตรงกันข้าม หากมีเงื่อนไขยุ่งยากในการที่จะขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะทำให้ขาดการตรวจสอบว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาดต่ออุตสาหกรรมภายในของตน³⁹ ประเด็นดังกล่าวข้างต้นเป็นเรื่องของข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับหลักฐานที่ใช้ในการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกแต่ละประเทศจะมีแนวคิดเกี่ยวกับเงื่อนไขการเปิดการไต่สวนตอบโต้การ

³⁸ Inge Nora Neufeld, "Anti-dumping and Countervailing Procedures Use or Abuse? Implication for Developing Countries," United Nation Conference On Trade and Development, New York and Geneva, 5 January 2001.

³⁹ Tara Gingerich, "Why the WTO should require the application of the evidentiary threshold requirement in Antidumping Investigations," American University Law Review 4(October1998) :152 .

ทุ่มตลาดที่แตกต่างกันไปในรายละเอียดปลีกย่อยขึ้นอยู่กับว่าประเทศนั้นมีฐานะที่เป็นผู้ส่งออกหรืออยู่ในฐานะที่เป็นประเทศผู้นำเข้า แต่คำร้องขอเปิดการไต่สวนของทุกประเทศจะต้องอยู่บนพื้นฐานว่าคำร้องจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาด มีความเสียหายและความเสียหายจะต้องเกิดจากการทุ่มตลาด

วัตถุประสงค์หลักของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ คือ เพื่อที่จะทำให้เกิดความมั่นใจว่ามีความโปร่งใสและเป็นธรรมในกระบวนการไต่สวน และผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายมีโอกาสที่จะต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ของตน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนสามารถอธิบายได้ถึงการไต่สวนของตน ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ต้องการให้คำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีหลักฐานครบถ้วนเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าข้อมูลหรือหลักฐานต่างๆ ในคำร้องมีเหตุผลเพียงพอที่จะสามารถเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายมีโอกาสที่จะเสนอความคิดเห็นและข้อโต้แย้งต่างๆ ได้⁴⁰

นอกจากนี้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดว่าเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องประกาศคำอธิบายและคำตัดสินต่างๆ ในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนต่อสาธารณชน และความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาในกระบวนการไต่สวนและระยะเวลาในการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ด้วย ซึ่งในหัวข้อต่อไปจะเป็นการศึกษาถึงกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในสองช่วงเวลา คือ กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดก่อนมีการจัดตั้งองค์การการค้าโลกและกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก

2.4.1 กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดก่อนมีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีบัญญัติไว้ครั้งแรกในความตกลงย่อยว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด ค.ศ.1967 หรือเรียกว่า (Kennedy Round Antidumping Code) ซึ่งเกิดขึ้นจากการเจรจาของประเทศภาคีของแกตต์ (General Agreement on Tariffs and Trade) ในปี ค.ศ.1962-1967 ซึ่งประเทศภาคีของแกตต์ได้วางหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด กำหนดเนื้อหาสาระและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและ

⁴⁰ Gary N. Horlick and Eleanor C. Shea, "The World Trade Organization Antidumping Agreement," Journal of World Trade 1(February 1995): 23.

บางส่วนได้กำหนดข้อจำกัดในการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและข้อจำกัดในการใช้กระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดที่ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของแต่ละประเทศภาคีเพื่อเป็นการป้องกันมิให้นำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้ให้เกิดความเสียหายต่อการค้าระหว่างประเทศ⁴¹

ความตกลงย่อยว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด ค.ศ.1979 (Tokyo Round) ที่เป็นผลจากการเจรจารอบโตเกียว เพราะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนของความตกลงทุ่มตลาดรอบเคนเนดีให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อที่ประเทศภาคีของความตกลงทุ่มตลาดสามารถนำมาตรการดังกล่าวไปใช้บังคับได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เช่น คำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งความตกลงรอบเคนเนดีไม่ได้ระบุว่าจะต้องจัดทำคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นลายลักษณ์อักษรและได้ระบุว่าจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาด มีความเสียหายเกิดขึ้นและความเชื่อมโยงระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหาย ซึ่งความตกลงทุ่มตลาดรอบเคนเนดีเพียงแต่ระบุว่าจะต้องมีการทุ่มตลาดและความเสียหายจากการทุ่มตลาดเท่านั้น และมีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติการตอบโต้การทุ่มตลาดในการเจรจารอบโตเกียวซึ่งจะประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศภาคี แม้ว่าความตกลงย่อยว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด ค.ศ. 1979 ได้กำหนดรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนเพิ่มมากขึ้นแต่ยังไม่มีมีความชัดเจนเพียงพอทำให้มีการนำความตกลงย่อยว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดมาเจรจากันอีกครั้งหนึ่งในการเจรจารอบอุรุกวัยซึ่งจะขอกกล่าวถึงรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนภายใต้การเจรจาในรอบนี้ในหัวข้อถัดไป

2.4.2 กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก

จากการเจรจาของประเทศภาคีของแกตต์ที่ประเทศอุรุกวัย ในปี ค.ศ.1986 ซึ่งการเจรจาครั้งนี้เป็นผลให้มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization) ขึ้นมา และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงย่อยว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนของเนื้อหาสาระและกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดบทบาทของเจ้าหน้าที่ผู้ทำการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด โดยกำหนดว่า

⁴¹ John H. Jackson and Edwin A.Vermulst, Antidumping Law and Practice (New York: Harvester Wheatsheaf,1990), p.7.

เจ้าหน้าที่ผู้ทำการไต่สวนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดอย่างเคร่งครัด

เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของแต่ละประเทศสมาชิก ขององค์การการค้าโลกจะต้องดำเนินกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดให้สอดคล้องกับ แนวทางที่กำหนดไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ และวัตถุประสงค์หลักของกระบวนการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ คือ ความยุติธรรมและความโปร่งใสของ กระบวนการไต่สวน หมายถึง สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนและเป็นธรรมต่อผู้มีส่วนได้เสีย ทุกฝ่ายในการที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตน โดยเจ้าหน้าที่จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสีย ทุกฝ่ายได้รับรู้ถึงกระบวนการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดและต้องแจ้งต่อผู้ส่งออกจาก ต่างประเทศที่ถูกไต่สวนตอบโต้ทุ่มตลาดทราบเพื่อให้ผู้ผลิตในต่างประเทศได้มีโอกาสเข้ามาโต้แย้ง สิทธิต่างๆของตนได้

ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดระยะเวลาของกระบวนการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดว่ากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องทำการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ยกเว้นในกรณีพิเศษ (special circumstance) จะสามารถขยายระยะเวลาได้แต่จะต้องไม่เกิน 18 เดือนนับตั้งแต่เปิดการไต่สวน

มาตรา 6.11 ของความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วย ภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994) ได้อธิบายความหมายของ “ผู้มีส่วนได้เสีย” (interested parties) ว่า หมายถึงบุคคลดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตของต่างประเทศซึ่งส่งสินค้าที่อยู่ภายใต้การไต่สวนการทุ่มตลาดรวมทั้งผู้นำเข้า นอกจากนี้ยังรวมถึงสมาคมของผู้ผลิต สมาคมของผู้นำเข้า และผู้ผลิตภายในประเทศผู้นำเข้า
2. รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออก
3. ผู้ผลิตของประเทศผู้นำเข้าที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกับสินค้าตกอยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนและสมาคมผู้ผลิตสินค้า

ซึ่งการกำหนดว่าผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวข้างต้นไม่ตัดสิทธิในการที่แต่ละประเทศจะอนุญาตให้คู่กรณีภายในประเทศหรือต่างประเทศนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้นเข้าร่วมมาเป็น ผู้มีส่วนได้เสีย

ตอบโต้การทุ่มตลาด⁴² และต่อไปนี้จะขอกกล่าวถึงรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งจะแบ่งออกเป็นสามช่วงด้วยกันคือ (1) กระบวนการก่อนเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (2) กระบวนการภายหลังจากเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (3) กระบวนการภายหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นของการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

2.4.2.1 กระบวนการก่อนเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

2.4.2.1.1 การเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ความตกลงทุ่มตลาด 1994⁴³ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งมีรูปแบบของการเปิดการโต้สวนที่สำคัญแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบคือ

- (1) อุตสาหกรรมภายในของประเทศผู้นำเข้าหรือตัวแทนของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับความเสียหายเป็นผู้ยื่นคำร้องขอเปิดโต้สวน

โดยปกติกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะเริ่มจากการยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรโดยอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน (like product) ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งอุตสาหกรรมภายในอาจจะยื่นคำร้องขอเปิดการโต้สวนโดยตรงหรือโดยผ่านตัวแทนของอุตสาหกรรมภายในและคำร้องต้องแสดงว่ามีการทุ่มตลาดมีความเสียหายและความสัมพันธ์ระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน⁴³

ในขั้นตอนแรกของการเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยอุตสาหกรรมภายในเป็นผู้ร้องขอ เจ้าหน้าที่จะต้องทำการพิจารณาว่าคำร้องได้ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994⁴³ หรือไม่ซึ่งความตกลงทุ่มตลาด 1994⁴³ ในมาตรา 5.2 ระบุว่าอุตสาหกรรมภายในที่ยื่นคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องมีสัดส่วนการผลิตรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของ

⁴² มาตรา 5.10 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁴³ Gary N. Horlick and Eleanor C. Shea, "The World Trade Organization Antidumping Agreement," *Journal of World Trade* 1(February 1995): 23.

ปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตโดยผู้สนับสนุนและผู้ที่ไม่คัดค้านคำร้อง แต่อย่างไรก็ดี คำร้องจะต้องได้รับการสนับสนุนจากอุตสาหกรรมภายในซึ่งผลิตสินค้าชนิดเดียวกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดของสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ⁴⁴ และต้องแสดงหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายพร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการทุ่มตลาดของสินค้านำเข้า

ส่วนระดับของพยานหลักฐานที่ใช้สนับสนุนคำร้องความตกลงทุ่มตลาด 1994 ได้กำหนดว่าให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม (reasonably available to the applicant) ซึ่งคำร้องควรประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1.1) รายละเอียดของอุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดรวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับปริมาณการผลิต (volume) ของสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศรวมทั้งมูลค่า (value) ของการผลิตภายในประเทศของอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกับสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุ่มตลาด หากเป็นกรณีที่ยื่นคำร้องโดยตัวแทนของอุตสาหกรรมภายในหรืออาจจะยื่นโดยสมาคมผู้ผลิตสินค้าชนิดนั้นๆ คำร้องจะต้องมีการระบุว่ากรณียื่นคำร้องดังกล่าวได้กระทำในนามของอุตสาหกรรมภายในรายใดหรือในนามของสมาคมของผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ

(1.2) รายละเอียดของสินค้า (characteristic of product) ที่ถูกต้องสงสัยว่าเป็นสินค้านำเข้าที่ทุ่มตลาดและต้องระบุรายชื่อประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือประเทศที่ส่งออกสินค้าโดยต้องระบุถึงรายละเอียดของผู้ส่งออก ผู้ผลิตในต่างประเทศและรายละเอียดของผู้นำเข้าสินค้า ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ยื่นคำร้องจะประสบกับปัญหาในการระบุถึงรายชื่อของผู้ส่งออกผู้ผลิตในต่างประเทศหรือผู้นำเข้ามากกว่าการที่จะระบุรายละเอียดของสินค้า ผู้ยื่นคำร้องมักจะไม่มีข้อมูลในส่วนนี้เพราะข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อของผู้ส่งออก ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยส่วนใหญ่ข้อมูลจะถูกรวบรวมอยู่ที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการค้าของประเทศ

⁴⁴ มาตรา 5.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ผู้ส่งออก (trade office of exporting country) สถาบันทูต หรืออาจจะระบุรายละเอียดอยู่ในเอกสารการนำเข้าซึ่งเป็นการยากต่อผู้ยื่นคำร้องที่จะหาข้อมูลในส่วนนี้⁴⁵

(1.3) ข้อมูลเกี่ยวกับราคาของสินค้าที่ได้จำหน่ายเพื่อมุ่งสำหรับการบริโภคในตลาดภายในประเทศหรือข้อมูลเกี่ยวกับราคาสินค้าในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือในประเทศที่ส่งออกสินค้าชนิดนั้นหรือข้อมูลราคาซึ่งสินค้าที่ได้จำหน่ายในประเทศที่สามหรือราคาของสินค้าที่สร้างขึ้น (constructed value) เพื่อนำมาเป็นมาตรฐานราคาพร้อมทั้งหาข้อมูลเกี่ยวกับราคาส่งออก (export price) หรือราคาขายหน้าโรงงานในประเทศผู้นำเข้า ในทางปฏิบัติผู้ยื่นคำร้องจะยื่นบัญชีราคา (price list) ใบเสนอราคาหรือใบแจ้งราคาสินค้า (invoice) ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงราคาขายของสินค้าภายในประเทศของผู้ส่งออกหรือราคาขายสินค้าในประเทศผู้นำเข้าหรือข้อมูลสถิติทางการค้าเกี่ยวกับราคาส่งออก

(1.4) รายละเอียดเกี่ยวกับปริมาณการนำเข้าของสินค้าที่ต้องสงสัยว่ามีการทุ่มตลาด เนื่องจากเมื่อมีปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากอาจจะมีการแสดงถึงผลกระทบทางด้านราคาของสินค้าที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน⁴⁶ และจะต้องแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่จะชี้ให้เห็นว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายใน

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด เจ้าหน้าที่จะทำการพิจารณาว่าคำร้องมีข้อมูลตามที่มีความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มิได้ระบุเงื่อนไขเกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานที่ใช้สนับสนุนในคำร้องว่าจะต้องเป็นข้อมูลหรือหลักฐานที่ได้มาในช่วงเวลาใดแต่ในทางปฏิบัติของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการทุ่มตลาดในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมาก่อนยื่นคำร้อง ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายจะใช้ข้อมูลอย่างน้อย 3 ปีที่ผ่านมาก่อนยื่นคำร้อง⁴⁷

⁴⁵ Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.26.

⁴⁶ มาตรา 5.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁴⁷ ADP Committee, "Recommendation Concerning the Periods of Data Collection for Anti-Dumping Investigations," G/ADP/6, 5 May 2000.

นอกจากนี้มีการตีความมาตรา 5.2 ของความตกลงท่อมตลาด 1994⁴⁸ ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลเรื่องความเสียหายในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยองค์กระระงับข้อพิพาท (Panel) ในคดี Mexico – Anti-dumping Investigation of High Fructose Corn Syrup from United States โดย Panel ได้วางหลักเกณฑ์ว่าคำร้องไม่จำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทุกองค์ประกอบของความเสียหาย (all factors of injury) หรือจะต้องมีระดับของข้อมูลอยู่ในระดับเดียวกับที่ทำการวินิจฉัยเบื้องต้น (preliminary determination) หรือตัดสินขั้นสุดท้าย (final determination) ความตกลงท่อมตลาด 1994⁴⁸ เพียงแค่ต้องการให้มีข้อมูลในคำร้องแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดจากต่างประเทศเท่านั้นและข้อมูลที่เพียงแค่สามารถสนับสนุนคำวินิจฉัยเบื้องต้นหรือการตัดสินขั้นสุดท้ายเท่านั้น⁴⁸

นอกจากนี้ Panel ในคดี Thailand – H-Beams ได้วางหลักเกณฑ์ว่ารายละเอียดในคำร้องไม่ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ควรมีเฉพาะข้อมูลที่จะสามารถสนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ในคดีนี้ประเทศโปแลนด์ได้แย้งว่าคำร้องที่ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในของประเทศไทยควรมีบทวิเคราะห์ในคำร้องที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดปริมาณการนำเข้าของสินค้าและผลกระทบทางด้านราคาสินค้าที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน แต่ Panel ตีความว่าข้อโต้แย้งของประเทศโปแลนด์ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในความตกลงท่อมตลาด 1994⁴⁸ ซึ่งหลักเกณฑ์ของความตกลงท่อมตลาด 1994⁴⁸ มีต้องการให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะใช้สนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด นอกจากนี้ Panel ได้วางหลักเกณฑ์ว่าข้อมูลดิบเกี่ยวกับตัวเลข (raw numerical data) ถือเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้ถือว่าเป็นการกล่าวอ้างอย่างลอยๆ (simple assertion)⁴⁹

ภายหลังการพิจารณาคำร้องขอเจ้าหน้าที่หากปรากฏว่าคำร้องมีข้อมูลเพียงพอครบถ้วนและเจ้าหน้าที่เห็นสมควรที่จะรับคำร้องขอเปิดการไต่สวนของอุตสาหกรรมภายในเพื่อจะทำการไต่สวนต่อไปว่าเห็นควรที่จะเปิดการไต่สวนหรือไม่ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งต่อรัฐบาลของ

⁴⁸ Report of the Panel of Mexico – Anti-dumping investigation of High Fructose Corn Syrup (HFCS) from United States.

⁴⁹ Report of the Panel of Thailand – H-Beams

ประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาดให้ทราบเรื่องดังกล่าว⁵⁰ แต่ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มิได้ระบุระยะเวลาในการแจ้งต่อรัฐบาลไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการไต่สวน คณะกรรมการว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด (Committee on Anti-Dumping Practice) ได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแจ้งของเจ้าหน้าที่ต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกว่าจะต้องแจ้งทันทีเท่าที่จะสามารถทำได้ภายหลังที่ได้รับคำร้องที่มีข้อมูลครบถ้วน แต่จะต้องแจ้งก่อนที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด⁵¹ หากคำร้องมีข้อมูลไม่เพียงพอเจ้าหน้าที่อาจขอให้มีการยื่นข้อมูลเพิ่มเติมหรือยื่นคำร้องใหม่ทั้งฉบับต่อเจ้าหน้าที่อีกครั้งหนึ่ง โดย Panel ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าในกรณีนี้ที่เจ้าหน้าที่รับคำร้องไว้ในคดี Guatemala-definitive Anti-dumping Measures on Grey Portland cement from Mexico ในคดีนี้ประเทศเม็กซิโกอ้างต่อ Panel ว่าประเทศกัวเตมาลาละเลยการแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศเม็กซิโกก่อนเปิดการไต่สวน (11 January 1996) ซึ่งประเทศกัวเตมาลาอ้างว่าวันที่ 11 มกราคม ค.ศ. 1996 มิใช่วันเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งในคดี Panel เห็นว่าวันที่เปิดการทุ่มตลาดคือวันที่เจ้าหน้าที่ของประเทศกัวเตมาลาได้เริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งคือวันที่ 11 มกราคม ค.ศ. 1996 ดังนั้นประเทศกัวเตมาลาละเลยการแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศเม็กซิโกทำให้กระบวนการไต่สวนของประเทศกัวเตมาลาในส่วนของกรแจ้งต่อรัฐบาลไม่สอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ⁵²

นอกจากนี้ในคดี Thailand – H-Beams Panel ได้วางหลักเกณฑ์การแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกไว้ในคดีนี้ ว่าเนื่องจากความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มิได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งไว้ (notification) เพียงแต่กำหนดว่าเมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องและเอกสารครบถ้วนแล้ว (properly document application) เจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกทันที ซึ่ง Panel เห็นว่ารูปแบบของการแจ้งสามารถกระทำได้สองรูปแบบ คือ การแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร (writing notification) หรือการแจ้งโดยวาจา (oral notification) แต่การแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรทำให้เกิดความชัดเจนและความโปร่งใสในกระบวนการไต่สวนมากกว่าการแจ้งด้วยวาจา

⁵⁰ มาตรา 5.5 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁵¹ ADP Committee, “Recommendation Concerning the Timing of the Notification under Article 5.5,” G/ADP/5, 20 October 1998.

⁵² Report of the Panel of Guatemala-definitive Anti-dumping Measures on Grey Portland cement from Mexico.

นอกจากนี้ข้อมูลที่ควรอยู่ในการแจ้งก็ควรเป็นข้อเท็จจริงที่ได้รับมาจากในคำร้องหรือเอกสารที่ได้รับจากอุตสาหกรรมภายในจากการขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด⁵³

เมื่อเจ้าหน้าที่รับคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง (accuracy) และความเพียงพอ (adequacy) ของข้อมูลและหลักฐานต่างๆ ในคำร้องที่ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในและตัดสินว่าคำร้องมีหลักฐานที่เพียงพอที่จะเปิดการไต่สวน ซึ่งมาตรฐานของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องคือ คำร้องจะต้องมีรายละเอียดและข้อมูลตามที่กล่าวไว้ข้างต้น เจ้าหน้าที่จึงจะรับคำร้องหรือหากพิจารณาแล้วเจ้าหน้าที่เห็นว่าหลักฐานไม่เพียงพอซึ่งกรณีนี้เจ้าหน้าที่สามารถที่จะปฏิเสธไม่รับคำร้องและขอให้อุตสาหกรรมภายในจัดเตรียมข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้⁵⁴

ดังนั้นในการตรวจสอบและพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดของเจ้าหน้าที่ของแต่ละประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกสามารถใช้ดุลยพินิจอย่างเต็มที่ในการพิจารณาคำร้องว่าเห็นสมควรหรือไม่ที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด เมื่อเจ้าหน้าที่มีดุลยพินิจอย่างเต็มที่และเนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดบัญญัติขึ้นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศตนจึงอาจส่งผลให้การพิจารณาของเจ้าหน้าที่เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ง่ายกว่ากรณีที่มีเงื่อนไขที่ชัดเจนแน่นอน เช่น ในคดีการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศกัวเตมาลาต่อประเทศเม็กซิโกในสินค้าจำพวกปูนซีเมนต์ (Guatemala-definitive Anti-dumping Measures on Grey Portland cement from Mexico)

Panel ในคดีนี้กล่าวว่าความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ของประเทศกัวเตมาลาทำการตรวจสอบคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดว่าคำร้องดังกล่าวมีข้อมูลเกี่ยวกับการทุ่มตลาด ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในและความเชื่อมโยงระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายรวมทั้งพิจารณาความถูกต้องของข้อมูลในคำร้องว่าถูกต้องและเพียงพอหรือไม่ แต่ปรากฏว่าประเทศกัวเตมาลาพิจารณาและเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดโดยอ้างจากหลักฐานที่ได้มาจากใบส่งของ (delivery note) และใบอนุญาตนำเข้า (import certificate) จำนวนอย่างละสองชุดเท่านั้นซึ่งเอกสารทั้งสองชนิดมิได้แสดงว่ามีหลักฐานเพียง

⁵³ Report of the Panel of Thailand – H-Beams

⁵⁴ มาตรา 5.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

พอที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด⁵⁵ แต่เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศกัวเตมาลาพิจารณาจากหลักฐานดังกล่าวและตัดสินว่าเห็นสมควรที่จะเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดต่อการนำเข้าปูนซีเมนต์จากประเทศเม็กซิโก ซึ่งในคดีนี้ Panel เห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศกัวเตมาลากระทำการเปิดกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดอย่างไม่เหมาะสม⁵⁶

ภายหลังจากการพิจารณาความถูกต้องและเพียงพอของหลักฐาน เจ้าหน้าที่จะดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและจำนวนการนำเข้าของสินค้าที่ตกอยู่ภายใต้การไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งจะต้องพิจารณาในส่วนของส่วนเหลือของการทุ่มตลาดว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดอยู่ในอัตราเท่าใด เนื่องจากความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้วางหลักเกณฑ์ว่าหากส่วนเหลือของการทุ่มตลาดอยู่ในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดถือว่ามีเหตุอันสมควรที่จะเปิดการไต่สวน และความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับปริมาณการนำเข้าซึ่งจะดูปริมาณการนำเข้าแบ่งออกเป็นรายประเทศ หากภายหลังจากการพิจารณาคำร้องพบว่าปริมาณการนำเข้าไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดของประเทศผู้นำเข้า ถือได้ว่ามีเหตุอันสมควรที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแต่หากพิจารณาแล้วปริมาณการนำเข้าต่ำกว่าร้อยละ 3 ถือว่าเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิเสธคำร้องของอุตสาหกรรมภายในได้ในกรณีที่ปริมาณการนำเข้าต่ำกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้า เมื่อนำปริมาณการนำเข้าของหลายประเทศที่ต่ำกว่าร้อยละ 3 มารวมกันหากรวมกันแล้วมากกว่าร้อยละ 7 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ถือว่ามีปริมาณการนำเข้าเพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด⁵⁷

⁵⁵ Report of the Panel of Guatemala-definitive Anti-dumping Measures on Grey Portland cement from Mexico.

⁵⁶ Brink Lindsey and Dan Ikenson, "Reforming the Antidumping Agreement A Road Map for WTO Negotiations," CATO Institute 's Center for Trade Policy Studies, 11 December 2002, p.33.

⁵⁷ มาตรา 5.8 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

เมื่อเจ้าหน้าที่พิจารณาคำร้องและเห็นสมควรว่าคำร้องมีข้อมูลหลักฐานถูกต้องเพียงพอ เจ้าหน้าที่จะทำการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จะต้องแจ้งการเปิดการไต่สวนต่อรัฐบาลของประเทศซึ่งสินค้าถูกไต่สวนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ (interested parties) ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นว่าได้รับผลกระทบจากการเปิดการไต่สวนและจะต้องประกาศต่อสาธารณชนซึ่งเนื้อหาในประกาศควรมีข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ชื่อของประเทศผู้ส่งออกสินค้าและประเทศอื่นที่เกี่ยวข้องและรายละเอียดของสินค้า
2. วันที่เปิดกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด
3. ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการทุ่มตลาดที่ปรากฏอยู่ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดข้อสรุปและองค์ประกอบของความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาที่ปรากฏในคำร้อง
4. ที่อยู่ของผู้มีส่วนได้เสียหรือที่อยู่ของตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย
5. กำหนดระยะเวลาเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น⁵⁸

หากประกาศมีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามรายละเอียดที่ระบุไว้ข้างต้น เจ้าหน้าที่อาจจัดทำรายงานแยกออกมาอีกฉบับหนึ่ง (separate report) เมื่อทำรายงานฉบับแยกเสร็จเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่จะต้องจัดเตรียมให้รายงานฉบับดังกล่าวพร้อมที่จะเผยแพร่แก่สาธารณะ⁵⁹ ซึ่งการประกาศต่อสาธารณะโดยส่วนใหญ่ประเทศต่างๆ จะประกาศการเปิดการไต่สวนในหนังสือราชกิจจานุเบกษา (gazette) และอาจจะประกาศในหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่รู้จักอีกด้วย

⁵⁸ มาตรา 12.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁵⁹ มาตรา 12.1.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นการจัดเตรียมคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดของอุตสาหกรรมภายในประเทศมักจะประสบปัญหาในแง่ของการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อสนับสนุนคำร้อง เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในขาดความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ดังนั้นภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนในการจัดเตรียมคำร้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากอุตสาหกรรมภายในที่จะยื่นคำร้องเป็นบริษัทขนาดเล็กหรือขนาดกลาง

อย่างไรก็ดีไม่ควรให้เจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมคำร้องของอุตสาหกรรมภายในเพื่อเป็นการป้องกันการขาดความเป็นกลางของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ดังนั้นควรจัดให้มีอัยการหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมภายในในขั้นตอนการจัดเตรียมคำร้องก่อนเปิดการไต่สวน⁶⁰

- (2) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนการทุ่มตลาดเป็นผู้ริเริ่มให้มีการไต่สวนโดยไม่ต้องมีการร้องขอ⁶¹

ในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดเป็นผู้ริเริ่มให้มีการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดถือว่าเป็นกรณีพิเศษ ความตกลงทุ่มตลาด 1994 ได้ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ (The Authority) ซึ่งโดยปกติเจ้าหน้าที่จะทำหน้าที่เป็นผู้รับคำร้องขอจากอุตสาหกรรมภายในและทำการพิจารณาคำร้องเพื่อเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดกรณีที่เจ้าหน้าที่จะเริ่มการไต่สวนการทุ่มตลาดเองได้นั้น เจ้าหน้าที่จะต้องมีหลักฐานอย่างเพียงพอว่ามีการทุ่มตลาดมีความเสียหายเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในต้องเกิดจากการทุ่มตลาดของสินค้าทุ่มตลาด การเริ่มการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดโดยเจ้าหน้าที่เป็นการเริ่มการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดโดยไม่มีคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาจากหลักฐานเกี่ยวกับการทุ่มตลาด ความเสียหาย และความเชื่อมโยงระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายเพื่อนำมาพิจารณาว่าควรจะมีคำสั่งให้เปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดหรือไม่

⁶⁰ Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.29.

⁶¹ มาตรา 5.6 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

เมื่อเจ้าหน้าที่พอใจว่ามีข้อมูลเพียงพอที่จะให้มีการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งให้รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออก ผู้ส่งออกและผู้ผลิตในต่างประเทศที่สินค้าของตนตกอยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดทราบถึงการเปิดให้มีการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและต้องประกาศเรื่องการเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดให้สาธารณชนทราบ

ในกรณีการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยเจ้าหน้าที่จะพบน้อยมาก แม้ว่าความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มิได้ระบุรายละเอียดความเพียงพอของพยานหลักฐานไว้ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้เปิดการไต่สวนแต่ตีความโดยนัยได้ว่าเจ้าหน้าที่จะต้องมีข้อมูลตามที่ต้องการครบถ้วนและระดับของข้อมูลจะต้องมีมากพอสมควรแล้วจึงจะสามารถเปิดการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดขึ้น⁶²

(3) การเริ่มกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดโดยประเทศที่สาม
(Anti-Dumping Action on Behalf of a Third Country)

การเริ่มกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดโดยประเทศที่สาม คือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งมีอำนาจของประเทศที่สามจะยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด โดยจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและส่งผลกระทบต่อความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในที่เกี่ยวข้องในประเทศที่สาม⁶³ ตัวอย่างเช่น มีการส่งสินค้าจากประเทศ ก. ไปขายในประเทศ ข. ปราบกฏว่าการขายสินค้าของประเทศ ก. ส่งผลกระทบต่อการขายสินค้าของประเทศ ค. ในประเทศ ข. เนื่องจากประเทศ ก. ขายสินค้าในราคาทุ่มตลาดทำให้ประเทศ ค. ซึ่งขายสินค้าชนิดเดียวกับประเทศ ก. สามารถยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนต่อประเทศ ข. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของประเทศ ข. พิจารณาว่าเห็นควรที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่

การพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนที่ยื่นคำร้องโดยประเทศที่สาม เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้าจะทำหน้าที่พิจารณารายละเอียดในคำร้องขอเปิดการไต่สวน

⁶² Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.23.

⁶³ มาตรา 14.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ว่าข้อมูลสนับสนุนคำร้องเพียงพอหรือไม่ คือต้องแสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและอุตสาหกรรมภายในของประเทศที่สามได้รับความเสียหายซึ่งรัฐบาลของประเทศที่สามจะต้องให้ความช่วยเหลือทุกวิถีทางแก่เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้า⁶⁴ ซึ่งทำหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด การตัดสินใจว่าจะดำเนินการเปิดการไต่สวนหรือไม่จะขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของประเทศผู้นำเข้า สำหรับการเริ่มการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่กระทำในนามของประเทศที่สาม ความตกลงทุ่มตลาด 1994 อนุญาตให้กระทำได้แต่มีได้เป็นข้อกำหนดหรือเงื่อนไขเพราะในทางปฏิบัติมักจะมีแรงกดดันทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงได้⁶⁵

2.4.2.1.2. การรักษาความลับของข้อมูลก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่อุตสาหกรรมภายในเป็นผู้ร้องขอจนกว่าจะได้มีประกาศตัดสินให้เปิดการไต่สวน แต่เจ้าหน้าที่มีหน้าที่จะต้องแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกลงคำร้องว่าทำการทุ่มตลาดทันทีภายหลังจากได้รับคำร้องขอให้เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้านั้นๆ แต่ในความตกลงทุ่มตลาด 1994 มิได้ระบุถึงกฎเกณฑ์หรือรูปแบบของการแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกเพียงแต่กำหนดไว้ว่า จะต้องแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกเท่านั้น⁶⁶

2.4.2.1.3. การสิ้นสุดคำร้องก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Termination of Investigation)

การสิ้นสุดของคำร้องขอเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดก่อนการเปิดการไต่สวนทุ่มตลาดเกิดขึ้นโดยหลายสาเหตุด้วยกันดังนี้

⁶⁴ มาตรา 14.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁶⁵ เพ็ชรรัตน์ ยิ้มพงษ์, “การกระทำการทุ่มตลาดภายใต้แกตต์และองค์การการค้าโลก,” (วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), หน้า 128.

⁶⁶ มาตรา 5.5 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

- เมื่ออุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องได้ทำการถอนคำร้องก่อนที่เจ้าหน้าที่จะทำการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

- เมื่อเจ้าหน้าที่พิจารณาในคำร้องแล้วพบว่าหลักฐานที่แสดงว่าการทุ่มตลาดและมีความเสียหายและความเสียหายนั้นเกิดจากการทุ่มตลาดนั้นมีหลักฐานไม่เพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด เจ้าหน้าที่สามารถที่จะปฏิเสธคำร้องเปิดการไต่สวนและทำให้กระบวนการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดยุติลงทันที⁶⁷

- เมื่อเจ้าหน้าที่พิจารณาคำร้องแล้วพบว่าปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมภายในที่สนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีจำนวนน้อยกว่า 25% ของปริมาณการผลิตทั้งหมดของสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ⁶⁸

- เมื่อส่วนเหลือของการทุ่มตลาด มีจำนวนต่ำกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก (de minimis) คือ มีการกำหนดส่วนเหลือการทุ่มตลาดในระดับเกณฑ์ขั้นต่ำไว้คือ เมื่อส่วนเหลือของการทุ่มตลาดน้อยกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก (export price) จะเป็นผลทำให้คำขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดถูกปฏิเสธโดยเจ้าหน้าที่และกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะสิ้นสุดลงทันทีไม่สามารถดำเนินการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไปได้

- เมื่อปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดมีปริมาณน้อย (Negligible) คือ ปริมาณการนำเข้าต่ำกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมด เป็นผลทำให้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นสิ้นสุดลง แต่หาก

⁶⁷ Raj Krishna, "Antidumping In Law And Practice," Available from: www.worldbank.org.

⁶⁸ มาตรา 5.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

* การคำนวณหาส่วนเหลือการทุ่มตลาด คือ การเปรียบเทียบระหว่างราคาส่งออกกับราคาปกติของสินค้าโดยจะต้องทำการเปรียบเทียบในระดับการค้าเดียวกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่ราคาปกติของสินค้าจะใช้ระดับราคาขายหน้าโรงงาน (Ex-Factory Level) และต้องเป็นการขายในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงที่สุด ส่วนราคาส่งออกจะใช้ราคาของการส่งออกสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันไปยังประเทศเดียวกันหรือไปยังประเทศอื่นที่เหมาะสม (appropriate third country) และจะต้องเป็นราคาที่ใช้แทนกันได้ซึ่งอาจเป็นราคาที่สูงสุดก็ได้

รวมปริมาณการนำเข้าที่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ของแต่ละประเทศมารวมกันแล้วมีปริมาณการนำเข้ามากกว่าร้อยละ 7 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดส่งผลให้กระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดยังคงสามารถดำเนินการต่อไปได้⁶⁹

หากเจ้าหน้าที่พบว่ามีความเสียหายใดสาเหตุหนึ่งข้างต้นเกิดขึ้นต่อคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาด เจ้าหน้าที่สามารถมีคำสั่งให้คำร้องขอนั้นสิ้นสุดลงทันที

2.4.2.2 กระบวนการภายหลังการเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาด

ภายหลังการตรวจสอบคำร้องขอเปิดการไต่สวนขั้นต้น เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาดจะไต่สวนว่าคำร้องมีข้อมูลเพียงพอหรือไม่ที่จะเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาด หากมีข้อมูลเพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาดและเจ้าหน้าที่ได้ประกาศเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาดต่อสาธารณชน เจ้าหน้าที่มีหน้าที่จะต้องส่งสำเนาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาดทั้งฉบับให้แก่บุคคลดังต่อไปนี้คือ ผู้ส่งออกสินค้าในต่างประเทศที่มีชื่อระบุอยู่ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาด, ผู้มีอำนาจหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนของประเทศผู้ส่งออกสินค้าชนิดเดียวกันในต่างประเทศรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง⁷⁰

แต่ในกรณีที่ผู้ส่งออกจากต่างประเทศมีจำนวนมากเจ้าหน้าที่ไม่จำเป็นต้องส่งคำร้องทั้งฉบับให้แก่ผู้ส่งออกจากต่างประเทศทุกรายซึ่งสามารถที่จะส่งให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ส่งออกที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องหรือสมาคมการค้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น⁷¹ อย่างไรก็ตามการส่งคำร้อง เจ้าหน้าที่จะต้องคำนึงอยู่เสมอเกี่ยวกับการรักษาความลับของข้อมูลลับ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนตามที่ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดไว้โดยมีรายละเอียดของกระบวนการไต่สวนภายหลังการเปิดการไต่สวนตอบไต่สวนการทุ่มตลาดดังต่อไปนี้

⁶⁹ มาตรา 5.8 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁷⁰ มาตรา 6.1.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁷¹ Footnote 16 of Agreement on Implementation of Article VI of GATT 1994

2.4.2.2.1 การส่งแบบสอบถาม (Questionnaires)

เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการส่งแบบสอบถาม (Questionnaires) ต่อผู้ผลิตในต่างประเทศหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่ระบุชื่อไว้ในคำร้องของอุตสาหกรรมภายใน ให้เปิดการไต่สวนการทุ่มตลาด รวมทั้งผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่มีได้ถูกระบุชื่อไว้ในคำร้องก็ตาม

ในทางปฏิบัติภายหลังจากเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด หากเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดมีการเตรียมแบบสอบถามไว้ล่วงหน้าก็จะสามารถส่งแบบสอบถามพร้อมกับการส่งสำเนาคำร้องขอเปิดการไต่สวนให้แก่บุคคลดังกล่าวข้างต้นได้ แต่หากไม่มีการเตรียมแบบสอบถามไว้ล่วงหน้าเจ้าหน้าที่ที่สามารถส่งแยกต่างหากได้⁷² ซึ่งระยะเวลาตอบแบบสอบถามความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มิได้กำหนดไว้เพียงแต่กำหนดว่าต้องมีเวลาอย่างน้อย 30 วันในการที่จะตอบแบบสอบถาม⁷³ ซึ่งจะเริ่มนับจากวันที่ได้รับแบบสอบถามหรือในกรณีที่ครบกำหนด 7 วันนับแต่วันส่งแบบสอบถาม ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ให้อธิบายว่าผู้รับแบบสอบถามได้รับแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามซึ่งรวมระยะเวลาส่งแบบสอบถามทำให้ผู้รับแบบสอบถามมีเวลาอย่างน้อย 37 วันในการที่จะตอบแบบสอบถาม⁷⁴

ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามสามารถที่จะขอขยายเวลาออกไปได้ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เช่น จะต้องจัดเตรียมคำแปล แต่การขอขยายระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามจะต้องขอก่อนวันที่ครบกำหนดของการตอบแบบสอบถามที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดได้กำหนดไว้ หากเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนเห็นว่า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁷² Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.46.

⁷³ มาตรา 6.1.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁷⁴ Footnote15 of Agreement on Implementation of Article VI of GATT 1994.

มีเหตุอันสมควรในการขยายระยะเวลาและการขยายระยะเวลาก็สามารถขยายออกไปได้เท่าที่จำเป็น⁷⁵

ส่วนรายละเอียดของแบบสอบถามในความตกลงท่อมตลาด 1994⁴ มิได้ระบุถึงรูปแบบไว้ว่าควรจะมีลักษณะเป็นอย่างไร ดังนั้นประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกแต่ละประเทศจึงมีรูปแบบของแบบสอบถามที่แตกต่างกันไปแต่แบบสอบถามควรจะต้องประกอบด้วยคำถามที่ครอบคลุมทุกแง่มุมของข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ต้องการโดยจะต้องแสดงถึงข้อมูลเกี่ยวกับการท่อมตลาด คือ ข้อมูลราคาขายภายในประเทศ ราคาส่งออก และข้อมูลเกี่ยวกับความเสียหาย เช่น รายละเอียดการผลิตสินค้า (production of the product) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการตลาด (marketing) ข้อมูลด้านการเงิน (financial statement) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของบริษัท ข้อมูลทางด้านราคา (costing), ส่วนแบ่งในตลาด (market share) และการพัฒนาทางด้านราคา ฯลฯ

นอกจากนี้ความตกลงท่อมตลาด 1994⁴ มิได้ระบุว่าภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามควรจะเป็นภาษาใด ดังนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้ภาษาของประเทศที่ส่งแบบสอบถามเป็นผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีภาระหน้าที่ที่จะต้องตอบโดยใช้ภาษาของประเทศที่ส่งแบบสอบถามจึงเป็นภาระหนักของประเทศผู้ส่งออก แต่ในทางตรงกันข้ามก็จะเป็นผลดีทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการไต่สวนตอบได้การท่อมตลาดเข้าใจคำตอบได้เป็นอย่างดี แต่ประเทศที่ใช้มาตรการตอบได้การท่อมตลาดเป็นจำนวนมาก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้แบบสอบถามที่มีคำถามที่ค่อนข้างจะซับซ้อนทำให้ผู้ที่ได้รับแบบสอบถามไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การท่อมตลาดสามารถใช้ข้อมูลเท่าที่มีอยู่ของเจ้าหน้าที่ (facts available) เป็นข้อมูลในการพิจารณาซึ่งอาจทำให้ผลของการไต่สวนคลาดเคลื่อนและไม่ตรงกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น⁷⁶

เมื่อได้รับการตอบกลับของแบบสอบถามจากผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศ ประการแรกที่เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาคือ แบบสอบถามได้รับตอบกลับภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ หากปรากฏว่าแบบสอบถามตอบกลับมาเกินระยะเวลาที่กำหนด

⁷⁵ มาตรา 6.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁷⁶ Edwin Vermulst, "Adopting and Implementing Anti-dumping Laws Some Suggestions for Developing Countries," *Journal of World Trade* 2(April1997): 13.

โดยปราศจากการยื่นขอขยายระยะเวลาแสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถไปตรวจสอบข้อมูลในแบบสอบถามเนื่องจากเกินระยะเวลาที่กำหนดเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ข้อมูลเท่าที่มีอยู่ (facts available) ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้⁷⁷

ในทางปฏิบัติภายหลังการตอบแบบสอบถามเจ้าหน้าที่มักจะพบว่าการตอบแบบสอบถามของผู้ส่งออกและผู้ผลิตในต่างประเทศยังไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลทั้งหมด เจ้าหน้าที่ต้องการให้อธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนหรือเจ้าหน้าที่ต้องการให้จัดหาข้อมูลเพิ่มเติม แต่เจ้าหน้าที่ต้องกำหนดเวลาพอสมควรเพื่อกระทำการดังกล่าวข้างต้นเพื่อมิให้กระทบต่อระยะเวลาที่กำหนดไว้ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

2.4.2.2 การจัดเก็บข้อมูลและเอกสารในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Keep a Proper Record of the Investigation)

ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดควรมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากในกระบวนการไต่สวนจะมีข้อมูลและเอกสารจำนวนมาก เช่น คำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ข้อมูลทั้งหมดที่คู่กรณีทุกฝ่ายยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ในกระบวนการไต่สวนบันทึกการให้ข้อมูลทางวาจา (oral information) ข้อมูลและเอกสารทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไม่ว่าจะเป็นรายงานการทำงาน (working paper) ควรจัดเก็บโดยเรียงตามลำดับตามวันที่ได้รับข้อมูลและควรจัดให้มีระบบดัชนีของข้อมูล

แม้ว่าความตกลงทุ่มตลาด 1994^{๗๗} จะมิได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลไว้ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ควรจะต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยเจ้าหน้าที่ควรจะต้องแยกเอกสารในแต่ละคดีเป็นแฟ้มแยกต่างหากซึ่งในแฟ้มจะประกอบด้วยเอกสารที่ยื่นโดยคู่กรณีทุกฝ่าย หนังสือตอบโต้ (correspondence) ระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้มีส่วนได้เสียหรือเอกสารภายใน (all internal documents) ที่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่และเอกสารทั้งหมดควรกำหนดเลขหน้าให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการค้นหา

⁷⁷ มาตรา 6.8 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

การจัดทำระบบการจดทะเบียนเอกสารทั้งหมดในกระบวนการไต่สวนจะมีความสำคัญอย่างมากในกรณีที่การพิจารณาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่โดยศาลหรือศาลพิเศษที่ทำหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดรวมทั้งในมาตรการระงับข้อพิพาทภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO dispute settlement) เนื่องจากการจดทะเบียนเอกสารของเจ้าหน้าที่จะถูกนำไปเป็นข้อมูลในการพิจารณาซึ่งถ้าหากไม่มีการเก็บข้อมูลที่ดีจะทำให้เป็นการยากลำบากในการพิจารณาว่าการกระทำการไต่สวนของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ หรือไม่หรือเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกลางในการตัดสินหรือไม่⁷⁸

2.4.2.2.3 การแสดงพยานหลักฐานในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Evidence)

การแสดงพยานหลักฐานเพื่อใช้ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องปรากฏอยู่ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของอุตสาหกรรมภายในและแบบสอบถามที่ถูกลดโดยผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศหรือแบบสอบถามที่ถูกลดให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำมาพิจารณาในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดทั้งหมด

ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ไม่ได้กำหนดมาตรฐานของหลักฐานที่ใช้ในกระบวนการไต่สวนซึ่งการแสดงพยานหลักฐานในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะมีมาตรฐานในการแสดงพยานหลักฐานที่แตกต่างกันไปซึ่งระดับของพยานหลักฐานที่ใช้ในการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะขึ้นอยู่กับว่าประเทศนั้นเป็นประเทศที่เน้นเรื่องการส่งออกหรือเป็นประเทศที่เน้นในเรื่องการนำเข้า หากเป็นประเทศที่เน้นในเรื่องการส่งออกระดับของข้อมูลจะมีมาตรฐานสูงมากเพื่อป้องกันการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นเครื่องมือในการจำกัดการส่งออก ในทางตรงข้ามหากเป็นประเทศที่เน้นในเรื่องการนำเข้ามักจะโต้แย้งว่าข้อมูลหลักฐานที่มีมาตรฐานสูงมากจะทำให้การเปิดการไต่สวนทำได้ยากจึงไม่สามารถนำมาตราการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันการนำเข้าที่ไม่เป็นธรรม

⁷⁸ Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.45-46.

ประเด็นเรื่องการตัดสินถึงมาตรฐานของข้อมูลและหลักฐานในกระบวนการไต่สวน ตอบโต้การทุ่มตลาดจึงควรเป็นประเด็นสำคัญยิ่ง ซึ่งหากมีมาตรฐานของข้อมูลหลักฐานต่ำมากเกินไปจะส่งผลทำให้มีการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนเพิ่มมากขึ้นซึ่งจะทำให้เป็นการกีดกันการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนที่ลดน้อยลง⁷⁹

2.4.2.2.4 การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ในระหว่างกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายจะมีโอกาสอย่างเต็มที่ในการจะปกป้องส่วนได้เสียของตนซึ่งผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่จัดให้คู่กรณีทุกฝ่ายได้พบกันเพื่อเสนอความคิดเห็นและข้อโต้แย้งระหว่างกันแต่จะต้องคำนึงถึงการรักษาไว้ซึ่งความลับของข้อมูล⁸⁰ ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ยังได้กำหนดสิทธิให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียว่ามีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าไปดูข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคดีของตน แต่ข้อมูลจะต้องไม่เป็นส่วนของข้อมูลลับ⁸¹

นอกจากนี้ก่อนมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินว่าจะเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อผู้มีส่วนได้เสียและการแจ้งข้อมูลดังกล่าวต้องมีเวลาพอสมควรให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสที่จะโต้แย้งเพื่อผลประโยชน์ของตนก่อนที่เจ้าหน้าที่จะทำการตัดสินขั้นสุดท้าย⁸²

⁷⁹ Tara Gingerich, "Why the WTO should require the application of the evidentiary threshold requirement in Antidumping Investigations," *American University Law Review* 4(October1998):139.

⁸⁰ มาตรา 6.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁸¹ มาตรา 6.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁸² มาตรา 6.9 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

2.4.2.2.5 การรักษาความลับของข้อมูลที่ใช้เป็นพยานหลักฐานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Confidential Information)

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมักจะมีข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าซึ่งเป็นข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันที่สำคัญแก่คู่แข่งทางการค้าหรือเมื่อเปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญต่อบุคคลผู้ซึ่งให้ข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยทั่วไปแล้วสามารถแบ่งแยกออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลที่เปิดเผยได้และข้อมูลลับ ข้อมูลในกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดในส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถที่จะเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นข้อมูลที่ไม่มีความกระทบที่เป็นผลเสียต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาด

ในส่วนของข้อมูลลับหากเป็นข้อมูลลับโดยสภาพ คือ เมื่อทำการเปิดเผยจะเป็นผลเสียแก่ผู้ให้ข้อมูลและจะทำให้ผู้นำเสนอข้อมูลได้รับความเดือดร้อนและอาจจะเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความลับทางการค้า เช่น เรื่องต้นทุนการผลิต ฯลฯ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาและจัดเก็บข้อมูลลับเป็นอย่างดี

โดยส่วนใหญ่แล้วผู้มีส่วนได้เสียที่ได้ยื่นข้อมูลและระบุว่าข้อมูลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลลับหากเจ้าหน้าที่จะเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ที่เสนอข้อมูลลับก่อน อย่างไรก็ตามผู้ที่เสนอข้อมูลลับจะต้องจัดทำเอกสารที่เป็นฉบับสรุปข้อมูลอย่างย่อซึ่งเป็นฉบับที่สามารถเปิดเผยได้เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียรายอื่นๆ สามารถตรวจสอบข้อมูลเหล่านั้นได้⁸³ ซึ่งข้อมูลฉบับย่อต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะสามารถเข้าใจถึงสาระสำคัญของข้อมูลที่เป็นความลับที่ยื่นเสนอเข้ามาและในกรณีพฤติการณ์พิเศษที่ผู้ยื่นข้อมูลลับไม่สามารถทำรายงานสรุป

⁸³ มาตรา 6.1.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยความร่วมมือทางการค้าและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ได้ ให้ผู้ยื่นข้อมูลลับทำเป็นคำแถลงถึงเหตุผลที่ไม่สามารถทำรายงานสรุปดังกล่าวยื่นต่อเจ้าหน้าที่⁸⁴

เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดมีดุลยพินิจในการพิจารณาว่าข้อมูลลับที่ผู้มีส่วนได้เสียยื่นต่อเจ้าหน้าที่สมควรจะเป็นข้อมูลลับหรือไม่ เจ้าหน้าที่อาจจะมีความเห็นแตกต่างจากผู้มีส่วนได้เสียคือเห็นว่าข้อมูลในส่วนนี้ไม่สมควรที่จะเป็นข้อมูลลับซึ่งผู้มีส่วนได้เสียอาจไม่ยินยอมที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่สาธารณชนไม่ว่าจะเป็นฉบับย่อหรือแบบทั่วไปเป็นผลให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจะนำข้อมูลในส่วนนี้เข้าสู่กระบวนการไต่สวนได้ซึ่งเป็นผลให้เจ้าหน้าที่ต้องทำการไต่สวนอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่มีอยู่ (facts available)

เจ้าหน้าที่สามารถสรุปผลการไต่สวนโดยตัดสินอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่มีอยู่ (facts available)⁸⁵ ขณะที่ความตกลงทุ่มตลาด 1994⁸⁶ มิได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการตัดสินที่อยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงที่มีอยู่ แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะไต่สวนจากข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดรวมทั้งข้อมูลที่ฝ่ายต่างๆ จัดเตรียมให้เจ้าหน้าที่หรือข้อมูลที่เจ้าหน้าที่หามาได้เองมาใช้ประกอบการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ซึ่งหลักเกณฑ์การใช้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่ของเจ้าหน้าที่เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ผลิตในต่างประเทศ ผู้ส่งออกในต่างประเทศทำการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองในการไต่สวนเพราะเนื่องจากข้อมูลในการตอบแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์ในการคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเพราะหากไม่ตอบแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่มีสิทธิใช้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เพื่อพิจารณาหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดซึ่งทำให้ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดอยู่ในอัตราที่สูงมากกว่าที่จะใช้ข้อมูลของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศเอง เมื่อส่วนเหลือของการทุ่มตลาดอยู่ในอัตราที่สูงทำให้การตอบได้การทุ่มตลาดอยู่ในอัตราสูงตามไปด้วยเช่นกัน⁸⁶

⁸⁴ มาตรา 6.5.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁸⁵ มาตรา 6.8 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁸⁶ Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.17.

2.4.2.2.6 การตรวจสอบความเป็นจริงของพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Verification)

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลและเอกสารต่างๆ ประเด็นต่อมาที่เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณา คือ ความน่าเชื่อถือและถูกต้องของข้อมูลและนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นพื้นฐานในกระบวนการโต้สวน ความตกลงทุ่มตลาด 1994 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตรวจสอบความเป็นจริงของพยานหลักฐาน (Verification) เมื่อเจ้าหน้าที่ของประเทศที่เปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้รับการตอบแบบสอบถามจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศเพื่อเป็นการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับหรือเพื่อที่จะทราบข้อมูลเพิ่มเติม เจ้าหน้าที่อาจเข้าไปดำเนินการโต้สวนในประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ตกอยู่ภายใต้กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดว่าข้อมูลที่ตอบในแบบสอบถามนั้นถูกต้อง⁸⁷

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งอาจจะใช้เวลานานในการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่บริษัทต่างๆ หรือผู้ส่งออกต่างๆ ส่งคืนกลับมายังเจ้าหน้าที่ขึ้นอยู่กับจำนวนของข้อมูลที่ต้องการจะตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งแต่ละประเทศอาจจะมีวิธีการไปตรวจสอบที่แตกต่างกัน เช่น สหภาพยุโรป จะใช้วิธีในการสุ่มตรวจแต่ประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบละเอียดซึ่งจะใช้เวลาในการตรวจสอบเป็นเวลานานกว่า⁸⁸

ความตกลงได้กำหนดเงื่อนไขไว้ว่าก่อนที่เจ้าหน้าที่จะไปตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูล (verification) จะต้องแจ้งล่วงหน้าพอสมควรกับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศและแจ้งต่อตัวแทนรัฐบาลของประเทศที่สินค้าตกอยู่ภายใต้กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด⁸⁹

⁸⁷ มาตรา 6.7 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁸⁸ Edwin Vermulst, "Adopting and Implementing Anti-dumping Laws Some Suggestions for Developing Countries," *Journal of World Trade*, 2(April 1997): 14-15.

⁸⁹ ภาคผนวก I ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

อย่างไรก็ดีความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ เพียงแต่กำหนดหลักเกณฑ์ การตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เป็นข้อมูลในประเทศผู้ส่งออกเท่านั้นแต่ไม่ได้ กล่าวถึงประเด็นการตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลที่อุตสาหกรรมภายในเป็นผู้ยื่นหรือข้อมูล เกี่ยวกับผู้นำเข้าไว้ในความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ

2.4.2.2.7 การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น (Preliminary Determination)

เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่าข้อมูลต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้รับเพียงพอที่จะมี คำวินิจฉัยเบื้องต้น คือ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้สวนจากข้อมูลที่ได้มาจากคำร้องและแบบสอบถามและได้ ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่จะทำการได้สวนว่ามีการท่อมตลาดและ มีความเสียหายที่เกิดจากการท่อมตลาดรวมทั้งมีความเชื่อมโยงระหว่างการท่อมตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในหรือไม่ หากได้สวนแล้วเจ้าหน้าที่เห็นว่าข้อมูลเพียงพอ เจ้าหน้าที่จะดำเนินการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น

แต่ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ มิได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นไว้ ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ เพียงกำหนดว่าก่อนที่จะใช้มาตรการ ชั่วคราวจะต้องมีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเสียก่อน⁹⁰ ซึ่งทำให้คณะกรรมการว่าด้วยการตอบโต้ การท่อมตลาดขององค์การการค้าโลกเล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้มีการจัดเตรียมร่าง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลที่ควรจะมีปรากฏอยู่ในคำวินิจฉัยเบื้องต้นซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) รายชื่อของอุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการได้สวน ตอบโต้การท่อมตลาดรวมทั้งรายชื่อของอุตสาหกรรมภายในที่เจ้าหน้าที่รู้ข้อมูล รายชื่อของผู้ส่งออกและรายชื่อของผู้ผลิตในต่างประเทศที่ผลิตสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการได้สวนตอบโต้ การท่อมตลาด

(2) ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการได้สวนตอบโต้การท่อมตลาด วันที่ เจ้าหน้าที่รับคำร้องขอเปิดการได้สวนและวันที่เปิดการได้สวน

⁹⁰ มาตรา 7.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษี ศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

(3) รายละเอียดของสินค้าที่ตกอยู่ภายใต้กระบวนการโต้สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด รายละเอียดของพิกัดอัตราภาษีศุลกากรของสินค้าและประเทศที่เป็นผู้ส่งออกสินค้า

(4) ข้อมูลเกี่ยวกับความเสียหายที่อุตสาหกรรมภายในประเทศได้รับ จากการทุ่มตลาด

(5) ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นและคำอธิบายถึงการเลือกใช้ข้อมูลในช่วงเวลาดังกล่าว

(6) ข้อมูลเกี่ยวกับการคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (margin dumping) รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการคำนวณราคาปกติของสินค้า (normal value) และราคาส่งออกของสินค้า (export price) ที่อยู่ภายใต้กระบวนการโต้สวนและควรระบุถึงวิธีการเปรียบเทียบระหว่างราคาปกติต่อราคาส่งออกเพื่อที่จะหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

(7) ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าในตลาดภายในประเทศ ตัวอย่างของความเสียหายที่อุตสาหกรรมภายในได้รับรวมทั้งต้องบอกรายละเอียดของความเชื่อมโยงระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นรวมทั้งองค์ประกอบในการโต้สวนถึงความเสียหายที่กำหนดไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994⁹¹ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาความเสียหาย

(8) ข้อมูลเกี่ยวกับการไปตรวจสอบข้อมูล (verification) ของเจ้าหน้าที่กับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศหรือหากมีการตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคา (price undertaking) ควรต้องระบุไว้ในคำวินิจฉัยเบื้องต้นด้วย

นอกจากนี้การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ต้องประกาศผล คำวินิจฉัยเบื้องต้นให้สาธารณชนรับทราบด้วย⁹¹ ไม่ว่าจะผลของการโต้สวนจะออกมายืนยันว่ามี การทุ่มตลาดหรือผลของการโต้สวนปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไม่พบว่ามี การทุ่มตลาดหรือไม่พบว่ามี ความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในซึ่งในกรณีนี้จะทำให้กระบวนการโต้สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดสิ้นสุดลงทันทีซึ่งรายละเอียดของการประกาศผลการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นจะขอ กล่าวในหัวข้อ 2.4.2.2.10

⁹¹ มาตรา 12.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

2.4.2.2.8 การใช้มาตรการชั่วคราว (Provisional Measures)

การใช้มาตรการชั่วคราวภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994 กำหนดว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถใช้มาตรการชั่วคราวได้ทันที หากภายหลังจากการประกาศผลการคำวินิจฉัยเบื้องต้น (preliminary determination) ยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายเกิดขึ้นซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาก่อนว่าการใช้มาตรการชั่วคราวเป็นสิ่งที่จำเป็นในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่จะดำเนินต่อไปหรือไม่ ความจำเป็นในที่นี้ คือ การป้องกันมิให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในระหว่างการดำเนินกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด⁹²

- เกณฑ์ในการใช้มาตรการชั่วคราว

การใช้มาตรการชั่วคราวเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาด สำหรับมาตรการชั่วคราวอาจกำหนดในรูปของอากรชั่วคราว (provisional duties) หรือการวางหลักทรัพย์ (securities) ซึ่งอาจจะวางในรูปของเงินสดหรือพันธบัตรซึ่งจะต้องวางในจำนวนที่เท่ากับการประเมินอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่เจ้าหน้าที่ได้ประมาณการของอากรตอบโต้การทุ่มตลาดแต่จะต้องเก็บอากรชั่วคราวได้ไม่เกินส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่กำหนดไว้ในคำวินิจฉัยเบื้องต้น⁹³

แต่เมื่อมีการตัดสินขั้นสุดท้าย (final determination) และไม่พบว่ามี การทุ่มตลาดหรือมีการทุ่มตลาดแต่ไม่มีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน อากรชั่วคราวและหลักประกันต่างๆ ที่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศได้วางไว้เจ้าหน้าที่จะต้องจ่ายคืนหรือทำการไถ่ถอนให้โดยเร็ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁹² มาตรา 7.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁹³ มาตรา 7.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

- ระยะเวลาในการใช้มาตรการชั่วคราว

มาตรการชั่วคราวจะต้องไม่นำมาใช้ก่อน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่เปิดการไต่สวนการทุ่มตลาด⁹⁴ ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเรื่องของระยะเวลาเป็นเงื่อนไขแรกๆ ที่เจ้าหน้าที่จะต้องคำนึงถึงก่อนที่จะใช้มาตรการชั่วคราวและการใช้มาตรการชั่วคราวต้องใช้ใน ช่วงระยะเวลาจำกัดเท่าที่จำเป็น หมายถึงการกำหนดระยะเวลาในการใช้มาตรการชั่วคราวไม่เกิน 4 เดือนหรือเป็นไปตามคำร้องขอผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้ส่งออกที่มีสัดส่วนของการผลิตค่อนข้างมาก ทางการค้าที่เกี่ยวข้องขอให้มีการใช้มาตรการชั่วคราวเกิน 4 เดือนแต่จะต้องไม่เกิน 6 เดือน และในกรณีที่เจ้าหน้าที่เห็นว่า การเก็บอากรชั่วคราวในอัตราที่ต่ำกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาด สามารถทำให้ความเสียหายหมดไปได้ซึ่งระยะเวลาการเก็บอากรชั่วคราวที่ต่ำกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดจะอยู่ในช่วงเวลา 6 เดือนหรือ 9 เดือนตามลำดับ⁹⁵

2.4.2.2.9 การทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาเพื่อยุติ กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Price Undertakings)

การทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาเป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดอาจจะทำการระงับหรือทำให้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสิ้นสุดลงได้ถ้าผู้ส่งออกสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดยอมที่จะทำการทบทวนราคาส่งออกของตนหรือยอมที่จะหยุดการส่งออกสินค้าในราคาที่ทุ่มตลาด

ในกรณีประเทศผู้ส่งออกพยายามทบทวนราคาเพื่อเพิ่มราคาของสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดและความตกลงทุ่มตลาด 1994 ด้วางหลักเกณฑ์ว่า สามารถเพิ่มราคาของสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนได้เพื่อขจัดความเสียหายที่กระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศซึ่งประเทศผู้ส่งออกอาจจะเพิ่มราคาของสินค้าในอัตราที่ต่ำกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดหรืออาจเพิ่มราคาสินค้าในอัตราที่เท่ากับส่วนเหลือของการทุ่มตลาดก็ได้

⁹⁴ มาตรา 7.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁹⁵ มาตรา 7.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

อย่างไรก็ตามการทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาจะไม่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด⁹⁶

เจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดไม่จำเป็นจะต้องยอมรับข้อเสนอให้ทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาจากผู้ส่งออกในต่างประเทศเสมอมา ถ้าเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้วพบว่าผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขทางด้านราคาที่เสนอต่อเจ้าหน้าที่อาจจะเป็นเพราะสาเหตุที่มีจำนวนผู้ส่งออกจำนวนมากหรือด้วยเหตุผลทางด้านนโยบาย โดยเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องแจ้งแก่ผู้ส่งออกด้วย⁹⁷ หรืออาจเป็นเพราะเงื่อนไขที่ผู้ส่งออกเสนอต่อเจ้าหน้าที่ไม่สามารถที่จะขจัดความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาดออกไปจากอุตสาหกรรมภายใน

ส่วนในด้านของผู้ส่งออกมีอิสระที่จะรับทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการไต่สวนเสนอมา ซึ่งการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับผู้ส่งออกเองเท่านั้น หากผู้ส่งออกไม่ยอมรับที่จะทำความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาตามที่เจ้าหน้าที่เสนอ ก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด กระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดยังคงดำเนินต่อไปตามปกติ

ในกรณีมีการตกลงยอมรับเงื่อนไขด้านราคาแต่เจ้าหน้าที่หรือผู้ส่งออกที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดมีความต้องการให้ดำเนินกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดจนเสร็จสิ้น และเมื่อสิ้นสุดการไต่สวนการทุ่มตลาดปรากฏว่าไม่มีการทุ่มตลาดและไม่มีความเสียหายที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศผู้นำเข้าจะเป็นผลทำให้ความตกลงยอมรับเงื่อนไขด้านราคาล้มเลิกโดยอัตโนมัติ หรือในกรณีผลของกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดเสร็จสิ้นลงแต่ปรากฏว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายเกิดขึ้นจริงซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการนำเข้าสินค้าจากประเทศของผู้ส่งออกที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ผลของกระบวนการไต่สวนดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาที่เจ้าหน้าที่ผู้ในกระบวนการไต่สวนตอบได้

⁹⁶ Raj Krishna, "Antidumping In Law And Practice," Available from: www.worldbank.org.

⁹⁷ มาตรา 8.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

การทุ่มตลาดกระทำกับผู้ส่งออกที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดก่อนที่จะมีการตัดสินขั้นสุดท้าย

เมื่อได้มีการตกลงยอมรับเงื่อนไขด้านราคาระหว่างเจ้าหน้าที่ไต่สวนกับผู้ส่งออกที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแล้วเท่ากับว่ากระบวนการไต่สวนการทุ่มตลาดระงับลง เจ้าหน้าที่อาจกำหนดให้ผู้ส่งออกแจ้งข้อมูลเป็นระยะที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ความตกลงยอมรับเงื่อนไขด้านราคาบรรลุผลตามเจตนารมณ์และอนุญาตให้มีการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคาได้ด้วย แต่ถ้าหากมีการฝ่าฝืนความตกลงยอมรับเงื่อนไขทางด้านราคา เจ้าหน้าที่อาจนำมาตรการชั่วคราวมาใช้โดยอาศัยข้อมูลที่ดีที่สุด (best available) และทำการดำเนินกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไปได้

2.4.2.2.10 การประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้นของการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสาธารณชน (Public Notice)

เมื่อเจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ความตกลงทุ่มตลาด 1994 กำหนดว่าเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จะต้องทำการประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวแก่สาธารณชนไม่ว่าผลของคำวินิจฉัยจะยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดหรือคำวินิจฉัยปรากฏว่าไม่มีการทุ่มตลาดก็ตาม⁹⁸ ในรายละเอียดของประกาศควรระบุเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดพร้อมทั้งข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นประกอบด้วยกฎหมายที่ใช้ในกระบวนการไต่สวนและจะต้องระบุถึงชื่อของผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด รายละเอียดของสินค้า ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (dumping margin) รวมทั้งต้องอธิบายถึงเหตุผลและวิธีการเปรียบเทียบราคาปกติและราคาส่งออกของสินค้าที่ตกอยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ต้องจัดส่งสำเนาประกาศและรายงานทั้งหมดให้แก่รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของประเทศที่สินค้าตกอยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆด้วย⁹⁹

⁹⁸ มาตรา 12.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

⁹⁹ Dispute Settlement, United Nations Conference on trade and development, United Nations, New York and Geneva, 12 January 2003.

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยให้ใช้มาตรการชั่วคราว คำวินิจฉัยดังกล่าวจะต้องประกาศต่อสาธารณชนด้วยเช่นเดียวกับการมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นซึ่งอาจจะจัดทำในรูปแบบของรายงานแยกต่างหาก (separate report) แต่จะต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะอธิบายเกี่ยวกับการคำวินิจฉัยเบื้องต้นที่เกี่ยวกับประเด็นของการทุ่มตลาดและความเสียหายและจะต้องแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการชั่วคราวเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในระหว่างการดำเนินกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งการประกาศการใช้มาตรการชั่วคราวควรมีรายละเอียดดังนี้

- คำอธิบายถึงลักษณะของของสินค้าเพื่อวัตถุประสงค์ทางศุลกากร
- รายชื่อของผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องหรือรายชื่อประเทศที่เป็นผู้ส่งออก
- อัตราของส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่คำนวณโดยเจ้าหน้าที่รวมทั้งคำอธิบายถึงวิธีการคำนวณและการเปรียบเทียบระหว่างราคาส่งออกและราคาปกติของสินค้า
- การพิจารณาที่เกี่ยวกับการตัดสินเรื่องความเสียหาย
- เหตุผลสำคัญที่นำไปสู่การตัดสิน¹⁰⁰

นอกจากนี้ความตกลงทุ่มตลาด 1994⁴ ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกมีหน้าที่ต้องรายงานคำวินิจฉัยเบื้องต้นทุกประการต่อคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติการตอบโต้การทุ่มตลาดขององค์การการค้าโลก (Anti-Dumping Practice Committee หรือเรียกว่า “ADP”) โดยไม่ชักช้าและ ADP ได้กำหนดว่าการรายงานคำวินิจฉัยต่างๆ ต่อองค์การการค้าโลกจะต้องจัดเตรียมเอกสารแบ่งออกเป็น 3 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และ

¹⁰⁰ มาตรา 12.2.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ภาษาสเปน และจะต้องจัดส่งสำเนาของเอกสารดังกล่าวต่อสำนักเลขาธิการขององค์การการค้าโลก (WTO Secretariat)¹⁰¹

2.4.2.3 กระบวนการภายหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นของการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

เมื่อเจ้าหน้าที่ประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้น (preliminary determination) แล้วพบว่าผลการตัดสินของเจ้าหน้าที่ยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาด เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินกระบวนการไต่สวนต่อไปจนกระทั่งมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย (final determination) แต่หากคำวินิจฉัยเบื้องต้นปรากฏว่าไม่มีการทุ่มตลาดและไม่มีความเสียหายเกิดขึ้นจะส่งผลให้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสิ้นสุดลงทันที

ในทางปฏิบัติเมื่อมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาดจะมีการจัดประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนกับผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายหรือตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อเจ้าหน้าที่จะอธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการวินิจฉัยเบื้องต้นเกี่ยวกับการทุ่มตลาดซึ่งการประชุมนี้ถูกเรียกว่า “Disclosure meeting” ซึ่งการประชุมนี้โดยปกติจะจัดขึ้นตามคำร้องขอของผู้มีส่วนได้เสีย แม้ว่าความตกลงทุ่มตลาด 1994 จะไม่ได้มีการระบุถึงการประชุมนี้ไว้ก็ตาม แต่เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจถึงการตัดสินและเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เช่น ในการประชุมจะกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดโดยผู้ส่งออกแต่ละรายจะได้รับสำเนารายงานเกี่ยวกับวิธีการคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของสินค้าของผู้ส่งออกแต่ละรายและเจ้าหน้าที่จะคอยตอบคำถามเกี่ยวกับวิธีการคิดหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดซึ่งการประชุมจะจัดขึ้นเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้น¹⁰²

นอกจากนี้สมาชิกบางประเทศขององค์การการค้าโลกได้จัดให้มี Disclosure Meeting ภายหลังจากการมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายอีกครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าความตกลงทุ่มตลาด 1994

¹⁰¹ มาตรา 16.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹⁰² Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), p.67.

จะมีได้กำหนดไว้ก็ตามแต่เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการไต่สวนโดยความโปร่งใส (transparency) และเพื่อช่วยให้คู่กรณีทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจข้อเท็จจริงและการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศเกี่ยวกับการคำนวณหาการทุ่มตลาดและเป็นการช่วยเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขข้อผิดพลาดในการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ซึ่งดีกว่าที่จะไปบังคับเพื่อให้แก้ไขข้อผิดพลาดโดยผ่านทางศาลภายในประเทศหรือองค์กรระดับข้อพิพาทภายใต้องค์การการค้าระหว่างประเทศ¹⁰³

2.4.2.3.1 การยื่นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวินิจฉัยเบื้องต้น (Submission of Written Comments Regarding the Preliminary Determination)

โดยปกติเจ้าหน้าที่จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายเสนอแนะเกี่ยวกับการวินิจฉัยเบื้องต้นและเสนอข้อโต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวน ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียจะทำข้อเสนอแนะเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการไต่สวนของเจ้าหน้าที่และผลของคำวินิจฉัยเบื้องต้น เช่น ผู้ส่งออกในต่างประเทศอาจโต้แย้งว่าการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ไม่ใช่ข้อมูลราคา (price data) ที่ผู้ส่งออกจัดเตรียมให้ในการคำนวณหามูลค่าปกติของสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนหรืออาจจะเป็นการโต้แย้งของผู้ส่งออกในต่างประเทศต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

กำหนดเวลาการยื่นข้อเสนอแนะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เหลือตามกำหนดเวลาของกระบวนการไต่สวนซึ่งอาจจะกำหนดให้ยื่นข้อเสนอแนะภายหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นหรือภายใน 1-2 อาทิตย์ภายหลังการประชุม “Disclosure Meeting”¹⁰⁴

2.4.2.3.2 การรับฟังข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย (Hearing)

ความตกลงทุ่มตลาด 1994 กำหนดว่าผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายมีโอกาสอย่างเต็มที่ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอเจ้าหน้าที่จัดให้

¹⁰³ Ibid., p.83.

¹⁰⁴ Ibid., pp.67-68.

คู่กรณีทุกฝ่ายได้พบกันเพื่อเจรจาถึงข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น¹⁰⁵ โดยปกติการจัดการรับฟังข้อมูล (hearing) อาจแบ่งได้ 2 รูปแบบคือ (1) จัดให้คู่กรณีฝ่ายตรงข้ามได้เสนอข้อโต้แย้งระหว่างกัน (adversarial hearing) (2) ให้มีการเสนอข้อมูลแบบฝ่ายเดียวซึ่งอาจจะเสนอข้อมูลโดยทางวาจา

ประโยชน์ของการรับฟังข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียทำให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนมีโอกาสถามคำถามเพิ่มเติมในประเด็นที่มีการโต้แย้งระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย นอกจากนี้วันที่กำหนดให้มีการเข้ารับฟังข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายจะต้องประกาศล่วงหน้าซึ่งประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกบางประเทศได้กำหนดวันที่เข้ารับฟังข้อมูลของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายไว้ในประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดบางประเทศจะประกาศไว้ในคำวินิจฉัยเบื้องต้น

ภายหลังจากการรับฟังข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย เจ้าหน้าที่จะไม่รับข้อมูลหรือข้อโต้แย้งใดๆอีกจากคู่กรณีทุกฝ่ายซึ่งการรับฟังข้อมูล (hearing) ถือว่าเป็นการให้โอกาสในการโต้แย้งอย่างเพียงพอต่อคู่กรณีทุกฝ่ายแล้ว ซึ่งเวลาที่เหลือเจ้าหน้าที่จะต้องสรุปผลการตัดสินขั้นสุดท้ายภายในเวลาที่กำหนดไว้ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (applicable deadlines)¹⁰⁶

2.4.2.3.3 หลักเกณฑ์ในการกำหนดและเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (Imposition and Collection of Anti-Dumping Duties)

- การจัดเก็บค่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะไม่เกินส่วน เหลือมการทุ่มตลาด

ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมตอบโต้การทุ่มตลาด โดยเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราต่ำกว่าส่วนเหลือมการทุ่มตลาดได้ หากการเรียกเก็บนั้นเพียงพอที่จะทำให้ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในหมดไป หากยินยอม

¹⁰⁵ มาตรา 6.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹⁰⁶ Judith Czako, Johann Human and Jorge Miranda, World Trade Organization A Hand Book on Anti-Dumping Investigations (Cambridge : Cambridge University Press, 2003), pp.69-72.

ให้จัดเก็บค่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสูงกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดได้ ก็เท่ากับประเทศผู้นำเข้าสร้างกำแพงภาษีขึ้นมา ซึ่งขัดกับหลักของความตกลงทุ่มตลาด 1994^๗ ที่ต้องการจะลดกำแพงภาษีและขจัดอุปสรรคทางการค้า

- ระยะเวลาในการจัดเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

ระยะเวลาในการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะเก็บได้ไม่เกิน 5 ปี นับจากวันเริ่มต้นเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเว้นแต่หากมีการขอทบทวนอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (sunset review) ก่อนที่จะครบกำหนดระยะเวลา 5 ปี และผลของการทบทวนแสดงให้เห็นว่าหากยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะส่งผลให้มีการทุ่มตลาดและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ประเทศผู้นำเข้าสามารถดำเนินการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ต่อไป¹⁰⁷

2.4.2.3.4 มาตรการย้อนหลัง (Retroactivity)

การใช้มาตรการย้อนหลังในเรื่องของการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดย้อนหลังสามารถเรียกเก็บกับสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อการบริโภคไม่เกิน 90 วันก่อนวันที่ได้ใช้มาตรการชั่วคราว หากเจ้าหน้าที่เห็นว่าสินค้านั้นในอดีตได้มีการทุ่มตลาดและก่อให้เกิดความเสียหายหรือผู้นำเข้ารู้ว่าเป็นการนำเข้ามาสินค้าที่ทุ่มตลาดและการทุ่มตลาดเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสียหายและมีความเสียหายที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจำนวนมากในระยะเวลาช่วงสั้นๆ¹⁰⁸ ซึ่งการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดย้อนหลังมีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดแต่การจะใช้มาตรการย้อนหลังได้จะต้องพิจารณาถึงพฤติกรรมในอดีตและการกระทำในปัจจุบัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹⁰⁷ มาตรา 11.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹⁰⁸ มาตรา 10.6 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

2.4.2.3.5 การประกาศผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายต่อสาธารณชน

ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ กำหนดว่าการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่ไต่สวนแล้วพบว่าการทุ่มตลาดเกิดขึ้นและมีความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาดหรือในกรณีผลของการไต่สวนไม่พบว่าการทุ่มตลาดหรือความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องประกาศผลการไต่สวนให้สาธารณชนได้ทราบซึ่งรายละเอียดของประกาศควรประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและมีข้อสรุปทุกประเด็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและกฎหมายที่ใช้บังคับรวมทั้งเหตุผลซึ่งนำไปสู่การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรือการยอมรับให้มีการทำความตกลงทางด้านราคา (price undertaking)

ทั้งนี้จะต้องคำนึงอยู่เสมอเกี่ยวกับข้อกำหนดในการรักษาข้อมูลความลับและการประกาศจะต้องประกอบด้วยเหตุผลเกี่ยวกับการยอมรับหรือข้อโต้แย้งหรือข้อเรียกร้องสิทธิของผู้ส่งออกและผู้นำเข้า นอกจากนี้ในประกาศผลการไต่สวนขั้นสุดท้ายควรระบุถึงรายละเอียดของสินค้าเพื่อวัตถุประสงค์ทางศุลกากร รายชื่อของผู้ส่งออกและประเทศผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้อง ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด ความเสียหายที่เกิดขึ้นและเหตุผลสำคัญที่นำไปสู่การตัดสิน¹⁰⁹

2.4.2.3.6 การทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (Review of Anti-Dumping Duties)

ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดว่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่มีความจำเป็นเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งการทุ่มตลาดเป็นสาเหตุก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน¹¹⁰ และในความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดว่าการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะสิ้นสุดลงภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่เริ่มเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด แต่ระยะเวลาดังกล่าวอาจจะขยายออกไปได้ถ้าจากการพิจารณาทบทวนแล้วพบว่าหากเลิกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะเป็นเหตุให้มียังมีการทุ่มตลาดและความเสียหายยังคงอยู่หรืออาจทำให้มีการทุ่มตลาดและ

¹⁰⁹ มาตรา 12.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹¹⁰ มาตรา 11.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ความเสียหายเกิดขึ้นอีกความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ จึงกำหนดว่าสามารถที่จะยังคงเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาดได้ต่อไป¹¹¹

การทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาด ผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่ถูกเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาดสามารถร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ให้ทำการทบทวนอัตราอากรตอบโต้การท่อมตลาดเพื่อให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสมเนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปหลังจากใช้มาตรการไปแล้ว 1 ปี โดยยื่นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าไม่มีการท่อมตลาดเกิดขึ้นและไม่มี ความเสียหายที่เกิดต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ นอกจากนี้หลักเกณฑ์ในความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ กำหนดว่าการเก็บอากรตอบโต้การท่อมตลาดจะเก็บได้ไม่เกินส่วนเหลือของการท่อมตลาด¹¹² ดังนั้นเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปอาจส่งผลกระทบต่อส่วนเหลือของการท่อมตลาดเปลี่ยนแปลงไปด้วย เจ้าหน้าที่ที่มีมาตรฐานในการพิจารณาคำร้องขอให้มีการทบทวนอากรตอบโต้การท่อมตลาด กระบวนการทบทวนอัตราอากรตอบโต้การท่อมตลาดจะต้องดำเนินการทบทวนให้แล้วเสร็จภายใน 12 เดือนนับจากวันที่เริ่มต้นการทบทวน¹¹³

2.4.2.3.7 การอุทธรณ์การไต่สวนตอบโต้การท่อมตลาดต่อศาล (Judicial Review)

ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดว่าประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกสามารถนำมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดเข้าสู่ระบบศาล ศาลชำนาญพิเศษหรือองค์กรอื่นๆ เพื่อให้องค์กรเหล่านี้เป็นผู้ทำหน้าที่ทบทวนการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวน ซึ่งความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ เพียงแต่กำหนดว่าควรจะมีองค์กรภายในที่เป็นอิสระทำการทบทวนการดำเนินงานและการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของเจ้าหน้าที่ว่าทำการไต่สวนสอดคล้องต่อกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้การท่อมตลาดหรือไม่ ในทางปฏิบัติอาจจะพบว่าการไต่สวนของเจ้าหน้าที่อาจจะสอดคล้องกับความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ แต่กลับไม่สอดคล้องกับกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการตอบโต้การท่อมตลาดหรืออาจจะพบในทาง

¹¹¹ มาตรา 11.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹¹² มาตรา 9.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹¹³ มาตรา 11.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

กลับกันคือ การไต่สวนของเจ้าหน้าที่สอดคล้องกับกฎหมายภายในที่เกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดแต่ไม่สอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994

2.4.2.3.8 สิทธิในการใช้มาตรการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement)

ภายหลังการไต่สวนการทุ่มตลาดและการไต่สวนถึงความเสียหายจากการทุ่มตลาดและส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ ภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994 ให้สิทธิแก่ประเทศผู้นำเข้าสามารถจัดเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้เพื่อเป็นการเยียวยาความเสียหายที่อุตสาหกรรมภายในได้รับ เมื่อผลการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดออกมาแล้วว่าสินค้าที่นำเข้าจะต้องถูกเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดแต่อัตราภาษีดังกล่าวไม่เป็นที่ยอมรับของคู่กรณีในการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ความตกลงทุ่มตลาด 1994 จึงได้มีบทบัญญัติเรื่องการระงับข้อพิพาทดังกล่าวโดยให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติการตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกเพื่อดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้ความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาด 1994 และต้องให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศได้มีโอกาสที่จะปรึกษาหารือเรื่องต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับดำเนินการตามความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งเป็นลักษณะของการพิจารณาข้อพิพาท

ความตกลงทุ่มตลาด 1994 ได้กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติตามความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการฯ” ประชุมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้งหรือเมื่อสมาชิกขององค์การการค้าโลกได้ร้องขอให้จัดการประชุมขึ้น¹¹⁴ โดยมีสำนักงานเลขาธิการขององค์การการค้าโลกทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการและคณะกรรมการอาจจัดตั้งองค์กรย่อยขึ้นได้ตามความเหมาะสม¹¹⁵ และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ และองค์กรย่อยที่จัดตั้งขึ้นอาจจะปรึกษาและหาข้อมูลจากที่เหมาะสมจากแหล่งอื่นได้หากข้อมูลดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจศาลของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลก คณะกรรมการฯ หรือองค์กรย่อยที่ต้องการใช้ข้อมูลในการปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องแจ้งและได้รับความยินยอมจากประเทศสมาชิกและประเทศสมาชิกมีหน้าที่จะต้องรายงานการใช้มาตรการตอบ

¹¹⁴ มาตรา 16.1 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹¹⁵ มาตรา 16.2 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ได้การทุ่มตลาดที่เกิดขึ้นทั้งหมดของประเทศตนเองต่อสำนักงานเลขาธิการขององค์การการค้าโลก ไม่ว่าจะเป็นการใช้มาตรการชั่วคราวหรือมาตรการขั้นสุดท้ายของกระบวนการได้สวนตอบได้ การทุ่มตลาด

ความตกลงทุ่มตลาด 1994¹¹⁶ ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องเสนอ รายงานทุกครึ่งปีและประเทศสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การการค้าโลกจะต้องรายงานการใช้ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดใดๆ หากประเทศสมาชิกนั้นๆ มีการใช้มาตรการตอบโต้ การทุ่มตลาด สำหรับการเสนอรายงานประจำครึ่งปีเพื่อที่สมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งได้ทำการตรวจสอบ และแบบรายงานประจำครึ่งปีจะต้องเสนอตามแบบมาตรฐานที่ได้ตกลงกันไว้¹¹⁶

สำหรับการพิจารณาเพื่อระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกเป็น ประเด็นที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายภายในประเทศของแต่ละประเทศว่าสอดคล้องกับความ ตกลงการตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่ การบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทภายใต้ ความตกลงการตอบโต้การทุ่มตลาด 1994¹¹⁶ คือเพื่อต้องการให้ประเทศสมาชิกที่มีข้อพิพาทระหว่างกัน มาทำการปรึกษาหารือกันเพื่อยุติข้อพิพาทซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นประเด็นเรื่องการเก็บอากรตอบ โต้การทุ่มตลาดซึ่งเป็นผลมาจากการตัดสิน ภายใต้ความตกลงการตอบโต้การทุ่มตลาด 1994¹¹⁶ ได้ อนุญาตให้มีการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีเพื่อให้มีการยุติปัญหาเพื่อเป็นที่พอใจของคู่กรณี ที่เป็นประเทศสมาชิกทั้งสองฝ่ายซึ่งคู่กรณีอาจร้องขอคณะกรรมการให้มีการปรึกษาหารือโดย การกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรกับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย เพื่อให้มีการยุติข้อพิพาท โดยความสมัครใจของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายเสียก่อน¹¹⁷

หากการปรึกษาหารือของคู่กรณีไม่อาจหาข้อยุติจากการ ปรึกษาหารือโดยสมัครใจ และได้มีการดำเนินการขั้นสุดท้ายโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของประเทศ ผู้นำเข้าได้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด หรือการยอมรับความตกลงด้านราคาไปแล้ว คู่กรณี อาจนำเรื่องเข้าสู่องค์การระงับข้อพิพาท (DSB) ขององค์การการค้าโลกได้เมื่อปรากฏว่าการใช้ มาตรการชั่วคราวมีผลกระทบอย่างมากและสมาชิกนั้นได้ร้องขอเพื่อหาข้อปรึกษาหารือแล้ว พิจารณาเห็นว่ามาตรการดังกล่าวได้กระทำโดยขัดกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการ

¹¹⁶ มาตรา 16.4 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษี ศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹¹⁷ มาตรา 17.3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษี ศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ชั่วคราวซึ่งสมาชิกที่ได้รับผลกระทบสามารถจะนำเรื่องเข้าสู่องค์กรระดับข้อพิพาทได้เช่นกันเมื่อมีคำร้องจากฝ่ายประเทศสมาชิกที่ได้รับผลกระทบอย่างสำคัญจากการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งองค์กรระดับข้อพิพาทมีหน้าที่จะต้องแต่งตั้งคณะผู้พิจารณา (Panel) เพื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบถึงปัญหาต่างๆ โดยยึดหลักดังต่อไปนี้คือ

(1) คำแถลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรของประเทศสมาชิกที่เป็นผู้ร้องเรียนซึ่งชี้แจงถึงผลประโยชน์ที่ตนได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมภายใต้ความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดได้ถูกลบล้างไปหรือเสื่อมเสียไปอย่างไรหรือการบรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้ถูกขัดขวางอย่างไร

(2) ข้อเท็จจริงตามที่ได้รับการร้องเรียน เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในประเทศผู้นำเข้าได้ดำเนินการภายในที่สอดคล้องและเหมาะสมแล้ว¹¹⁸

เมื่อมีการยื่นคำร้องขอตั้งกล่าวความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดแนวทางที่คณะผู้พิจารณา (Panel) จะต้องยึดเป็นแนวทางในการพิจารณาคำร้องขอจากฝ่ายที่ร้องเรียนและสำหรับการตรวจสอบคำร้องนั้นคณะผู้พิจารณาจะต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้คือ

(1) ข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่ทำการโต้สวนนั้นมีความเหมาะสมและการประเมินข้อเท็จจริงในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีความเป็นธรรมปราศจากความลำเอียงหรือได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แล้วหรือไม่ ถ้าข้อเท็จจริงที่ตรวจพบมีความเหมาะสมและการประเมินผลไม่ลำเอียงและมีหลักเกณฑ์ถึงแม้ว่า Panel อาจจะมีสรุปผลแตกต่างกันออกไปได้ การประเมินผลครั้งนั้นจะไม่ถูกลบล้างไป จากความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ สังเกตได้ว่าความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กล่าวถึงความเห็นต่างๆ ที่ขัดแย้งกันจึงนำไปสู่การพิจารณาของคณะของ Panel ซึ่งไม่ใช่ประเด็นความขัดแย้งในข้อเท็จจริงแต่เป็นประเด็นความขัดแย้งในประเด็นทางกฎหมาย

¹¹⁸ มาตรา 17.5 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

(2) Panel จะตั้งตีความความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์จารีตประเพณีในการตีความกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง ในกรณีที่คณะผู้พิจารณาพบว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงยอมรับให้มีการตีความได้มากกว่าหนึ่งความเห็น คณะผู้พิจารณาจะต้องถือว่ามาตรการของเจ้าหน้าที่นั้นสอดคล้องกับความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ถ้าหากมาตรการนั้นขึ้นอยู่กับการตีความที่เป็นที่ยอมรับอันใดอันหนึ่ง¹¹⁹

สำหรับผลการพิจารณาขององค์กรระงับข้อพิพาทไม่ว่าจะอยู่ในรูปของคำสั่งหรือคำแนะนำถือได้ว่ามีผลผูกพันกับรัฐคู่พิพาทโดยพิจารณาจากมาตรา 21.1 ที่ระบุว่าให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำที่เพื่อเป็นการประกันความมีประสิทธิภาพของการระงับข้อพิพาทและเพื่อประโยชน์ของประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกทุกประเทศ

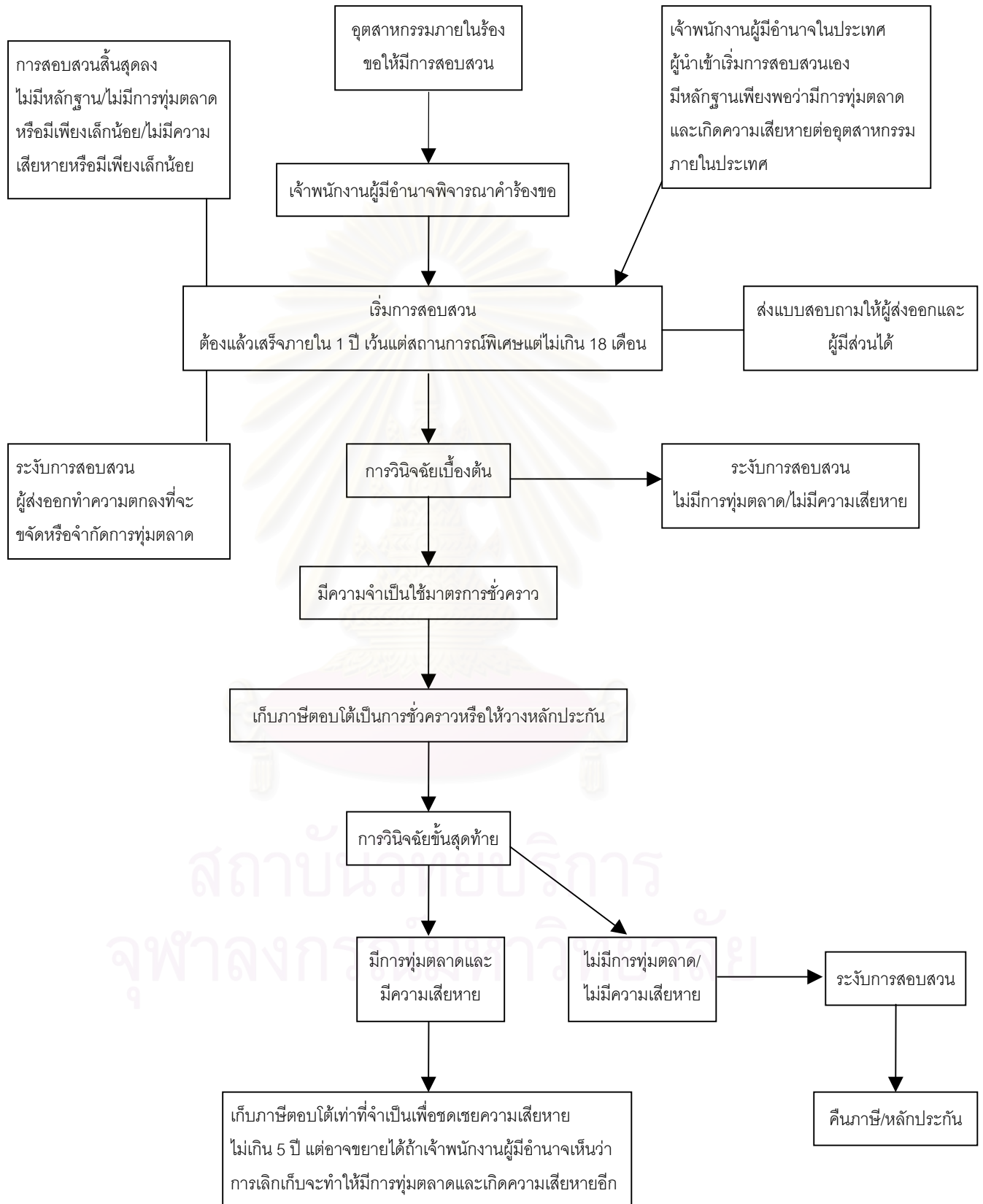
นอกจากนี้หากประเทศสมาชิกไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำเมื่อประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้องร้องขอก่อนสิ้นกำหนดเวลาพอสมควร ประเทศสมาชิกนั้นต้องเข้าร่วมเจรจาเพื่อให้มีการจ่ายค่าทดแทนและประเด็นสำคัญอีกหนึ่งประเด็น คือ คณะผู้พิจารณาจะต้องปฏิบัติตามข้อมูลลับคือจะต้องไม่เปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากบุคคลหรือองค์กรหรือหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว นอกจากนี้แล้วคณะผู้พิจารณามีหน้าที่จะต้องสรุปข้อมูลที่มีได้เป็นความลับนั้นด้วย¹²⁰

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹¹⁹ มาตรา 17.6 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

¹²⁰ มาตรา 17.7 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

ตารางแสดงขั้นตอนของกระบวนการได้สวนตอบโต้การทุ้มตลาด
ภายใต้ความตกลงทุ้มตลาด 1994ฯ

บทที่ 3

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา

ภายหลังจากการศึกษาในบทที่ 2 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้ทำการศึกษาลักษณะของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลก ซึ่งได้วางลักษณะของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อให้ประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในบทที่ 3 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะทำการศึกษารายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยจะศึกษาตั้งแต่ความเป็นมาของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา ลักษณะที่ใช้พิจารณาการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

การที่เลือกทำการศึกษากฎหมายโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาเนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ใช้กฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นจำนวนมากและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีพัฒนาการในการใช้กฎหมายในลักษณะนี้อย่างทันสมัยที่สุดประเทศหนึ่ง ซึ่งจะนำลักษณะของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาที่เกี่ยวข้องมาศึกษา คือ Title VII of the Tariff Act of 1930, Department of Commerce Antidumping Regulations in Section 351 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.) และ Commission Regulations in Section 201 and 207 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.)

3.1 ความเป็นมาของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา

กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีพัฒนาการเริ่มตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1897 ซึ่งมีการออกกฎหมาย Countervailing Duty Law of 1897 กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจแก่รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกาลงโทษต่อบริษัทต่างชาติที่ส่งสินค้าที่ได้รับการอุดหนุนมายังประเทศสหรัฐอเมริกา ต่อมาสภาองเกรสได้บัญญัติกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรกในปี ค.ศ. 1916 ซึ่งกำหนดความผิดต่อบุคคล

ที่ขายสินค้าหรือนำเข้าสินค้าเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาดหรือราคาขายส่งและกระทำโดยมีเจตนาที่จะทำลายอุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา¹²¹

สภาองเกรสได้บัญญัติมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดรวมอยู่ในพระราชบัญญัติภาษี (Revenue Act, 1916) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ในช่วงแรกส่วนใหญ่จะใช้ร่วมกับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายป้องกันการผูกขาด (Antitrust Law) เช่น Sherman Act, Clayton Act และ Robinson–Putnam Act เนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดฉบับนี้ได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับกฎหมายผูกขาดมาบัญญัติไว้¹²²

ประเทศสหรัฐอเมริกาบัญญัติมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดขึ้น เนื่องจากมีมูลเหตุชกแจงใจ คือ ในขณะที่บริษัทที่ผลิตอุตสาหกรรมเคมีของเยอรมันได้รวมตัวกันขายสินค้าในราคาต่ำซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาและการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดในขณะนั้นทำการพิจารณาโดยผ่านทางศาล Federal Court¹²³

อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาฉบับนี้มีข้อบกพร่องในเรื่องของการพิสูจน์ถึงเจตนาของผู้ส่งออกต่างชาติที่ส่งสินค้ามาขายในประเทศสหรัฐอเมริกาและถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาด ซึ่งในขั้นตอนแรกจะต้องพิจารณาว่าการทำให้อุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายหรือไม่และจะต้องพิสูจน์ถึงเจตนาของผู้ส่งออกแต่การพิสูจน์ถึงเจตนาเป็นสิ่งที่ทำการพิสูจน์ได้ยาก

ดังนั้นหากไม่สามารถพิสูจน์ได้ถึงเจตนา ก็จะไม่สามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ ซึ่งเป็นผลทำให้สภาองเกรสทำการพิจารณากฎหมายตอบโต้การตอบโต้การทุ่มตลาดในหลายๆ แง่มุมเพื่อที่จะแก้ไขกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

¹²¹ Joseph A. Laroski, Jr., "NMES : A Love Story Nonmarket and Market Economy Status Under U.S. Antidumping Law," Law & Policy in International Business 30(1999): 372-373.

¹²² Greg Mastel, Antidumping Laws and the U.S. Economy (New York: M.E.Sharp, 1998), p.18.

¹²³ Theodore W. Kassinger, Law and Practice of United States Regulation of International Trade (New York :Ocean Publication, Inc), p.1.

ในปี ค.ศ.1920 สภาครองเกรสได้พยายามจะแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งได้บัญญัติเมื่อปี ค.ศ.1916 ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และได้มีการออกกฎหมายฉบับใหม่ในปี ค.ศ.1921 (Antidumping Act 1921) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ Emergency Tariff Act 1921 โดยสาระสำคัญของ Antidumping Act 1921 คืออนุญาตให้รัฐบาลดำเนินการกำจัดสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศออกจากตลาดภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาโดยไม่จำกัดเฉพาะในกรณีที่บริษัทมีพฤติกรรม predatory pricing เท่านั้น แต่รวมทั้งการขายสินค้าในราคาต่ำกว่าราคา (sale below cost) สินค้าชนิดเดียวกัน (like product) ที่ขายในประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการตัดสินความเสียหาย ราคาซื้อ ราคาขายของผู้ส่งออก มูลค่าในตลาดต่างประเทศและวางโครงสร้างรูปแบบองค์กรซึ่งทำหน้าที่การบริหารตามกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดออกเป็นสองส่วน

กฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาฉบับนี้ได้กลายเป็นโครงร่างที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเสนอในระหว่างการประชุมเจรจาจัดตั้งองค์การการค้าระหว่างประเทศ หรือ International Trade Organization (ITO) ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานและแบบอย่างของมาตรา 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร ค.ศ. 1947 (General Agreement on Tariffs and Trade 1947)¹²⁴

ในขณะนั้นกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจประเมินอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งอุตสาหกรรมภายในอาจจะร้องขอต่อกระทรวงการคลังได้ ส่วนการดำเนินงานของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในขณะนั้นไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการไต่สวนและไม่มีกระบวนการทบทวนการตัดสินของเจ้าหน้าที่โดยศาล¹²⁵ นอกจากนี้ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีหน้าที่ตรวจสอบสินค้านำเข้าทุกชนิดเพื่อเก็บข้อมูลใช้เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้น¹²⁶

¹²⁴ Joseph A. Laroski, Jr., "NMES: A Love Story Nonmarket and Market Economy Status Under U.S. Antidumping Law," Law & Policy in International Business 30(1999) : 373.

¹²⁵ Ralph H. Folsom, Michael W. Gordon, International Business Transactions (St. Paul, Minn : West Public Co.:1995), p.6.

¹²⁶ Gillies, P., and Moens, G. International Trade and Business: law, policy and ethics (Australia: Cavendish Publishing (Australia) Pty Limited, 1998), p.55.

ต่อมาในปี ค.ศ.1954 สภาของเกรสได้มีการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่รับผิดชอบและมีอำนาจวินิจฉัยในเรื่องความเสียหายโดยโอนอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้จากกระทรวงการคลังไปให้กับคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Commission) หรือเรียกสั้นๆ ว่า ITC เป็นผู้ทำหน้าที่ในการพิจารณาเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในแทนกระทรวงการคลัง¹²⁷

ในปี ค.ศ.1958 สภาของเกรสได้ทำการแก้ไขกฎหมายการตอบโต้การทุ่มตลาด ค.ศ.1921 โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเรื่องการให้มีการประกาศคำวินิจฉัยใน Federal Register พร้อมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการเปรียบเทียบราคาของสินค้าในตลาดภายในกับตลาดภายนอกประเทศว่าต้องคำนึงถึงสภาพการขายของแต่ละประเทศด้วย และในเรื่องการพิจารณาสินค้าเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน (like product) ว่าหมายถึงสินค้าที่มีลักษณะแตกต่างกันทางกายภาพเพียงเล็กน้อยเพื่อให้การพิจารณาราคาในตลาดต่างประเทศเป็นไปโดยยุติธรรมมากยิ่งขึ้น

ในขณะนั้นการค้าระหว่างประเทศมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก ประเทศสหรัฐอเมริกามีความต้องการที่จะค้าขายสินค้ากับประเทศต่างๆ มากยิ่งขึ้น ดังนั้นประเทศสหรัฐอเมริกาจึงจำเป็นต้องพิจารณาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนากฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบันเป็นผลให้ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ตรากฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปการค้า ค.ศ.1974 (Trade Reform Act, 1974) ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดที่ใช้บังคับอยู่เพื่อให้สามารถรองรับการเลือกปฏิบัติทางด้านราคา (Price discrimination) จากต่างประเทศและมีการแก้ไขที่สำคัญดังนี้คือ มีการกำหนดระยะเวลาการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและได้เพิ่มโอกาสให้กับคู่กรณีทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีสิทธิที่จะชี้แจงเหตุผลก่อนที่เจ้าหน้าที่จะทำการกำหนดมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด นอกจากนี้ได้อนุญาตให้ผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาดมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอให้ฝ่ายตุลาการทำการทบทวนคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังโดยศาลซึ่งในขณะนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คือ Secretary of Treasury¹²⁸

¹²⁷ Prusa, T, J, International Trade Policies, Incentive and Firm Behavior (New York : Garland Inc. : 1990), p.22.

¹²⁸ Ralph H. Folsom, Michael Wallace, Gordon John A., International Business Transactions (St. Paul, Minn : West Public Co.:1995), pp.130-131.

ในปี ค.ศ.1979 ได้มีการจัดประชุมการค้าหลายฝ่ายรอบโตเกียวและประเทศสหรัฐอเมริกาได้เข้าร่วมเจรจาในรอบนี้ด้วยเพื่อร่วมแก้ไขความตกลงตอบโต้การทุ่มตลาดจากการเข้าร่วมเจรจาในครั้งนี้ทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องมีการแก้ไขกฎหมายภายในเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดของการเจรจารอบโตเกียว โดยให้รวมบทบัญญัติว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดทั้งหมดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีศุลกากร ค.ศ.1930 (Tariff Act 1930)หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ Smoot-Hawley Act¹²⁹ นอกจากนี้มีการโอนอำนาจหน้าที่การพิจารณาการทุ่มตลาดจากกระทรวงการคลังไปยังกระทรวงพาณิชย์เป็นผลจากการบัญญัติ Trade Agreement Act 1979 โดยมีเหตุผลว่ากระทรวงการคลังไม่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากจำนวนคดีที่เกิดขึ้นซึ่งมีจำนวนน้อย¹³⁰ แต่ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการที่จะใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดลงโทษผู้ส่งออกจากต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นนโยบายที่เป็นที่ยอมรับในทางการค้าระหว่างประเทศ¹³¹

ในปี ค.ศ.1988 สภาของเกรสได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดโดย Omnibus Trade and Competitiveness Act, 1988 ในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการคำนวณราคาปกติของสินค้าที่มาจากประเทศที่เศรษฐกิจไม่เป็นระบบตลาด (Non-Market Economics Country) การพิจารณาความเสียหายและการคุกคามที่เกิดจากการทุ่มตลาดและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การหลบเลี่ยงการทุ่มตลาด (Anti circumvention)¹³²

นอกจากนั้น Omnibus Trade and Competitiveness Act, 1988 ยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 731(1) ของ Tariff Act of 1930 โดยให้อำนาจคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Administration : ITA) สามารถที่จะยุติกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่มาจากประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจผูกขาดโดยรัฐได้ เมื่อประเทศนั้นๆ

¹²⁹ Robert W. Mcgee, "The case to repeal the Antidumping Laws," Northwestern Journal of International Law & Business 3 (Spring 1993) : 494.

¹³⁰ Ibid.

¹³¹ William J. Davey and John H. Jackson, "Reform of the Administrative Procedures use in U.S. AD & CVD Case," The Administrative Law Journal of the American University, 2 (February 1992) : 390

¹³² บุญญรัตน์ โชคบัณฑิตชัย, "มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทุ่มตลาดในประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 42-43.

ให้ความยินยอมที่จะทำข้อตกลงจำกัดปริมาณการส่งออกสินค้าที่ถูกได้ส่วนมายังประเทศสหรัฐอเมริกาและ ITA จะต้องเห็นว่าข้อตกลงดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม นอกจากนี้ การปฏิบัติตามข้อตกลงนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เช่น ข้อตกลงนั้นๆ ทำให้การตัดราคากับสินค้าในประเทศหมดไป

กฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งภายหลังจากการเจรจาในการประชุมการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1995 การเจรจาการค้าหลายฝ่ายในครั้งนี้ส่งผลให้มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization) และมีการแก้ไขมาตรา 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ซึ่งเกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การเจรจาในครั้งนี้ส่งผลให้ประเทศต่างๆที่ร่วมในการเจรจาและลงนามเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งส่งผลให้ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร (Tariff Act of 1930) รวมทั้งหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดให้สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด เช่น การคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาด ซึ่งเป็นผลทำให้กระทรวงพาณิชย์จะต้องเปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้า (import price) โดยการถ่วงน้ำหนักโดยเฉลี่ยกับราคาในประเทศผู้ส่งออก (home market price) โดยการถ่วงน้ำหนักโดยเฉลี่ยหรือเปรียบเทียบกับราคานำเข้าของแต่ละบริษัทกับราคาในประเทศ ประเด็นเรื่องความเสียหายอย่างร้ายแรง การคุกคามที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงหลักเกณฑ์การทบทวนและยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังจากการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมาแล้วเป็นเวลา 5 ปี (Sunset Review)¹³³ และการพิจารณาว่าคำร้องได้ทำในนามของอุตสาหกรรมภายในหรือไม่ ซึ่งได้มีการกำหนดให้กระทรวงพาณิชย์ทำการตรวจสอบอุตสาหกรรมภายในที่สนับสนุนคำร้องที่ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในที่มีสัดส่วนการผลิตรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตสินค้าที่เหมือนกันไม่ว่าจะเป็นฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่ายที่คัดค้านคำร้อง อย่างไรก็ตามก็จะต้องมีผู้สนับสนุนคำร้องจากผู้ผลิตสินค้าเหมือนกันภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดของสินค้าที่เหมือนกันที่ผลิตโดยผู้ผลิตสินค้าที่เหมือนกันภายในประเทศ ซึ่งหลักเกณฑ์ของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดที่ได้ทำการแก้ไข

¹³³ United States International Trade Commission, "Antidumping and Countervailing Duty Handbook," 12 December 2002, Part IV, pp.100-110.

เพิ่มเติม Title VII of Tariff Act 1930 ได้บัญญัติการแก้ไขดังกล่าวไว้ใน Title 19 of the United States Code (USC), Section 1673-1677k¹³⁴

ดังนั้นเมื่อมีการแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นผลให้กฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดรายละเอียดต่างๆ เพิ่มเติมในส่วนของการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดทำให้การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ลดความลำเอียงลงและมีความเป็นธรรมยิ่งขึ้น¹³⁵ และถือว่าการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาไปสู่การเปิดเสรีทางการค้ามากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการท้าทายต่อบทบาททางการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาและก่อให้เกิดความไม่พอใจของบรรดาอุตสาหกรรมภายในประเทศ¹³⁶

การแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการออกประกาศเพื่อบังคับใช้กฎหมายตามความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ (Statement of Administrative Action on the Agreement on Implementation of Article VI (SAA)) โดยรัฐสภาเป็นผู้เสนอประกาศฉบับนี้ตามขั้นตอนของกฎหมายว่าด้วยการค้าทั่วไปและการแข่งขันฉบับปี 1988 (the Omnibus Trade and Competitive Act of 1988) หลักเกณฑ์การดำเนินการต่างๆ ที่สำคัญเพื่อบังคับใช้ตามความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ โดยได้กำหนดเรื่องการตีความและการนำบทบัญญัติต่างๆ ภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ไปบังคับเป็นกฎหมายภายในประเทศและตามพันธกรณีระหว่างประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดเอาไว้¹³⁷

3.2 หลักกฎหมายในการพิจารณาการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา

¹³⁴ Keith Steele, Anti-Dumping under the WTO: A Comparative Review (London : Kluwer Law International Ltd.1996), p.261.

¹³⁵ Michael Y. Chung, "U.S. Antidumping Laws: A Look at the New Legislation," Journal of International Law & Commercial Regulation North Carolina 3 (February1995), Available from: <http://www.lexis.com>.

¹³⁶ เยาวโรจน์ กลิ่นบุญ, "ผลทางกฎหมายของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงว่าด้วยศุลกากรและการค้า 1994 (การทุ่มตลาด) ต่อกฎหมายเศรษฐกิจไทย," (วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 73-77.

¹³⁷ Statement of Administrative Action on the Agreement on Implementation of Article VI, 2002, Available from: <http://www.DB.com/Legal> Sources for International Trade Law.htm.

ภายใต้กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน การทุ่มตลาดจะเกิดขึ้นเมื่อประเทศผู้ส่งออกขายสินค้าในประเทศสหรัฐอเมริกาในราคาต่ำกว่าราคาปกติ (less than fair value) การพิจารณาว่าสินค้าจากประเทศผู้ส่งออกขายในราคาต่ำกว่าราคาปกตินั้นสามารถพิจารณาได้จากราคาของสินค้าภายในประเทศผู้ส่งออก (home market) กับราคาที่ผู้ส่งออกขายในประเทศสหรัฐอเมริกา (export price) หากพบว่าราคาส่งออกต่ำกว่าราคาขายภายในประเทศของผู้ส่งออกแสดงว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นและส่วนต่างระหว่างราคาขายภายในประเทศต่อราคาส่งออกเรียกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (margin dumping) และการส่งออกสินค้าในราคาทุ่มตลาดจะต้องก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน (like product) กับสินค้าที่เข้ามาทุ่มตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปรากฏว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดจะส่งผลให้ประเทศผู้นำเข้าสินค้าในราคาทุ่มตลาดสามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้¹³⁸

กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นกำหนดขึ้นเพื่อให้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (Antidumping Duty : AD) เพื่อเป็นการทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการนำเข้าสินค้าในราคาที่ไม่เป็นธรรม¹³⁹ และเป็นการปกป้องอุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาจากการแข่งขันทางการค้าโดยการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศในราคาที่ไม่เป็นธรรม โดยให้กระทรวงพาณิชย์ของประเทศสหรัฐอเมริกา (Department of Commerce) เป็นผู้ไต่สวนว่ามีการขายสินค้าในราคาที่ทุ่มตลาดหรือไม่และให้คณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Commission) เป็นผู้ทำการตัดสินว่าการนำเข้าสินค้าในราคาทุ่มตลาดเป็นผลทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงหรือเป็นการคุกคามต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกับสินค้าที่นำเข้าจากประเทศหรือกลุ่มประเทศใดๆ และถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดหรือไม่ หากพบว่าการทุ่มตลาดและมีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน ประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากสินค้านั้นได้¹⁴⁰

¹³⁸ Ralph H. Folsom, Michael W. Gordon International Business Transactions, (St. Paul, Minn : West Public Co.:1995), p.131.

¹³⁹ Willkie Farr & Gallagher, U.S. International Trade Commission Injury Determinations in Antidumping and Countervailing Duty Investigation, 12 April 1996, p.2.

¹⁴⁰ Brink Lindsey, "The U.S. Antidumping Law Rhetoric Versus Reality", Center for Trade Policy Studies, 16 August 1999, p.1-2.

ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจประเทศหนึ่งที่ใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างมากและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดการค้าในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม¹⁴¹ และเพื่อเป็นการเยียวยาการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในช่วงเวลาสิบปีที่ผ่านมา มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น¹⁴²

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการทุ่มตลาดว่าจะต้องพิจารณาจากปริมาณการขายสินค้าที่นำเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาในราคาที่ต่ำกว่าราคาปกติ และการทุ่มตลาดของสินค้าได้ส่งผลกระทบต่อ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการคุกคามอย่างสำคัญต่ออุตสาหกรรมภายในหรือเป็นการหน่วงเหนี่ยวต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาคือ กระทรวงพาณิชย์โดยคณะกรรมการการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Administration : ITA) และคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Commission : ITC)

ทั้งสององค์กรได้มีการออกกฎเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาด กระทรวงพาณิชย์ใช้กฎเกณฑ์ที่ประกาศอยู่ใน Department of Commerce Antidumping Regulations in Section 351 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.) เป็นการรวบรวมเนื้อหากฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของกระทรวงพาณิชย์ซึ่งประกาศอยู่ใน The Federal Register ซึ่งหลักเกณฑ์ในการบัญญัติกฎเกณฑ์นั้น กระทรวงพาณิชย์จะพิจารณาว่ากฎเกณฑ์ใดมีความเหมาะสมและพยายามทำให้กระบวนการบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพื่อทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในกระบวนการได้สวนของกระทรวงพาณิชย์

ส่วนของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Commission (ITC)) ได้กำหนดกฎเกณฑ์ในการบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ใน Commission Regulations in Section 201 and 207 of Title 19 of Code of Federal

¹⁴¹ สมประสงค์ มัคคสมัน, “กฎหมายการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา,” *ดูเฉพาะ* 43 (กรกฎาคม-กันยายน 2539): หน้า 6.

¹⁴² Craig K. Elwell, “Dumping of Exports and Antidumping Duties: Implications for the U.S. Economy,” 12 June 2002, p.15.

Registration (C.F.R.) ซึ่งคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศยังมีกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติที่มีการรวบรวมไว้แต่ยังไม่สรุปไว้อย่างเป็นทางการ¹⁴³ ซึ่งจะขอกล่าวถึงรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาในหัวข้อถัดไป

3.3 กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา

การที่ทำการศึกษาระบบการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาเนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาคือประเทศที่นำกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้เป็นอย่างมากและใช้มาเป็นเวลานานและสามารถนำมาใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการพัฒนาในการใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างทันสมัยที่สุดแต่กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะซับซ้อนและมีข้อกำหนดหลายเรื่องที่จะต้องดำเนินการ เช่น ในส่วนของการยื่นขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อเจ้าหน้าที่ ข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลาของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ฯลฯ

ในส่วนของการโต้สวนเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดจะมีอีกหนึ่งองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะในการโต้สวนเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาด¹⁴⁴ ซึ่งจะขอเสนอรายละเอียดและหลักเกณฑ์ของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งจะขอกล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 องค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

กระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาประกอบด้วย องค์กรที่ทำหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนที่สำคัญ 2 องค์กร คือ

3.3.1.1 คณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (U.S. International Trade Administration (ITA))

¹⁴³ อุดนันนันทน์ พฤษะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 70.

¹⁴⁴ Willkie Farr & Gallagher, U.S. International Trade Commission Injury Determinations in Antidumping and Countervailing Duty Investigation, 12 April 1996, p.3.

คณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Administration) ซึ่งต่อไปนี้จะขอเรียกว่า ITA เป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกา (Department of Commerce หรือเรียกว่า DOC) ซึ่งเจ้าหน้าที่ประจำ ITA นั้นประกอบด้วยนักเศรษฐศาสตร์ที่มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการในกระบวนการโต้สวน (administering authority)

ITA มีหน้าที่หลักในการบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาด เช่น เป็นผู้รับคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด หรือเป็นผู้ยับยั้งการทุ่มตลาดขึ้นมาโต้สวนโดยไม่มีผู้ยื่นคำร้องเรียน เป็นผู้กำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดขั้นต้นและการวางหลักประกัน ติดตามพฤติกรรมที่เป็นการทุ่มตลาดโดยการค้นหาราคาสินค้าในประเทศผู้ส่งออก การค้นหาราคาส่งออกสินค้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ ITA มีหน้าที่กำกับดูแลมิให้อุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายจากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ และมีหน้าที่โต้สวนว่ามีการทุ่มตลาดหรือไม่ โดยกำหนดว่าสินค้านำเข้าชนิดใดนำเข้ามายังในประเทศสหรัฐอเมริกาในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติ (less than fair value) รวมทั้งทำหน้าที่ในการค้นหาข้อมูลทางด้านราคาของสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาด เช่น ราคาส่งออก ราคาปกติ และกำหนดส่วนเหลือของการทุ่มตลาดด้วย¹⁴⁵

โดยส่วนใหญ่ข้อมูลที่ ITA ใช้ในกระบวนการโต้สวนจะเป็นข้อมูลที่รับจากคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด หรือในกรณีที่มีการเปิดการโต้สวนแล้ว ITA จะนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ถูกต้องโดยผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตในต่างประเทศ ITA มีหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนที่สำคัญคือจะต้องโต้สวนว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นหรือไม่รวมทั้งการคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด¹⁴⁶

ITA มีหัวหน้า คือ The Under Secretary for International Trade มีหน้าที่ดูแลองค์กรที่สำคัญทั้งหมด 4 หน่วยงานซึ่งองค์กรที่อยู่ภายใต้การดูแลมีดังนี้ คือ

(1) Import Administration (IA) ซึ่งเป็นองค์กรซึ่งบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน

¹⁴⁵ Richard Boltuck and Robert E. Litan, Down in the Dumps Administration of the Unfair trade Laws (Washington, D.C. :The Brookings Institution), pp.24-25.

¹⁴⁶ Ibid.

(2) the Commercial Service (CS) ซึ่งเป็นองค์ที่ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ส่งออกของประเทศสหรัฐอเมริกา

(3) Trade Department (TD) เป็นองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญของภาคอุตสาหกรรมทุกชนิดซึ่งมีหน้าที่ให้ข้อมูลการวิเคราะห์ตลาดต่อธุรกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งควบคุมให้เป็นไปตามข้อตกลงการค้าต่างประเทศ

(4) Market Analysis and Compliance (MAC) เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือในด้านธุรกิจและการขยายตลาดสินค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาสู่ตลาดต่างประเทศ เพิ่มจำนวนการส่งออกและมีหน้าที่ในการพิจารณาผลประโยชน์ของธุรกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาในการปรึกษาหารือระหว่างประเทศไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี¹⁴⁷

3.3.1.2 คณะกรรมาธิการการค้าระหว่างประเทศ (U.S. International Trade Commission (ITC))

ในประเทศสหรัฐอเมริกาคณะกรรมาธิการการค้าระหว่างประเทศซึ่งต่อไปนี้จะขอเรียกว่า ITC เป็นองค์กรที่มีความสำคัญอย่างมาก¹⁴⁸ ITC มีฐานะเป็นองค์กรอิสระไม่เกี่ยวข้องกับทางการเมืองโดยจัดตั้งขึ้นโดยสภาองเกรสในปี 1916 ซึ่งในช่วงแรกใช้ชื่อว่า U.S. Tariff Commission ต่อมาในปี ค.ศ.1974 ได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น U.S. International Trade Commission เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการได้สวนเกี่ยวกับด้านการค้าและมีหน้าที่ให้ความรู้ทางด้านการค้าแก่รัฐสภาและฝ่ายบริหาร และการให้คำแนะนำแก่ประธานาธิบดีเกี่ยวกับข้อมูลด้านเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมและผู้บริโภคภายในประเทศเพื่อใช้ในการเสนอข้อตกลงกับต่างประเทศ รวมทั้งทำการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับด้านการค้า อัตราภาษีและการควบคุมการนำเข้า นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบของข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการนำเข้าการผลิตภายในประเทศรวมทั้งการร่วมมือกันทางการค้าระหว่างประเทศ

คณะกรรมาธิการของ ITC ประกอบด้วยคณะกรรมาธิการจำนวน 6 คนซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากประธานาธิบดีและได้รับการยืนยันโดยวุฒิสภาของประเทศ

¹⁴⁷ DOC," Introduction ", Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, p.1-5

¹⁴⁸ Michael R. Crinkota and Masaaki Kotabe, "A Market Perspective of The U.S. International Trade Commission's Antidumping Actions—Empirical Inquiry," 15 May 1996, Available from: <http://www.msb.edu>.

สหรัฐอเมริกา แต่การแต่งตั้งคณะกรรมการการของ ITC มีข้อจำกัดว่าห้ามมีสมาชิกที่มาจากพรรคการเมืองหนึ่งเกินกว่า 3 คน กรรมการการของ ITC มีวาระการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 9 ปี ซึ่งประธานและรองประธานของคณะกรรมการการ ITC มีวาระการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 2 ปี และประธานและรองประธานจะต้องมาจากพรรคที่แตกต่างกันและประธานที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะต้องมาจากพรรคที่แตกต่างกับประธานท่านเดิม

ITC มีเจ้าหน้าที่ประมาณ 365 คน ซึ่งประกอบด้วยนักวิเคราะห์เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศซึ่งมีความเชี่ยวชาญแบ่งเป็นประเภทอุตสาหกรรม นักเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ทนายความ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิค¹⁴⁹ ตัวอย่างเช่น ประธานคณะกรรมการการ ITC คนปัจจุบัน คือ Mr. Deanna Tanner Okun เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษทั้งด้านกฎหมายและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญในหลายด้าน เช่น เป็นที่ปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของวุฒิสภารวมทั้งเป็นประธานคณะกรรมการการว่าด้วยพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นอัยการผู้ช่วยและทำงานในสำนักงานทนายความ¹⁵⁰

ITC มีหน้าที่ที่สำคัญในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คือ การพิจารณาว่าเกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศหรือไม่ และพิจารณาว่าความเสียหายนั้นเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรง (material injury) หรือไม่และความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากการนำเข้าของสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดหรือไม่¹⁵¹ ซึ่งการพิจารณาเกี่ยวกับความเสียหายจะมีอยู่สองขั้นตอนในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งผู้เขียนจะกล่าวถึงหน้าที่ของ ITC อยู่ในส่วนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในหัวข้อต่อไป

3.3.1.3 ศาลการค้าระหว่างประเทศ (Court of International Trade : CIT)

¹⁴⁹ USITC, "General information about the USITC and its Commissioners" Available from: <http://www.usitc.gov>, 2003

¹⁵⁰ อุณานันท์ พุกษะวัน, "แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย," (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 80.

¹⁵¹ John H. Jackson and Edwin A. Vermulst *Antidumping Law and Practice*, (New York :Harvester Wheatsheaf), p.107.

ศาลการค้าระหว่างประเทศและต่อไปนี้อธิบายเรียกว่า “CIT” เป็นศาลที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ Article III ของรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นบทบัญญัติในเรื่องการทบทวนทางศาลของประเทศสหรัฐอเมริกา CIT มีหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับคดีการค้าระหว่างประเทศซึ่งรวมทั้งคดีเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศในราคาที่สูงกว่ามูลค่าปกติของสินค้า ซึ่ง CIT พัฒนามากจาก the Board of General Appraisers ซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายลักษณะกึ่งตุลาการ (quasi-judicial) ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง โดย CIT จะได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อนจึงจะสามารถแต่งตั้งได้ CIT ประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวน 9 คน โดยมีเงื่อนไขว่าห้ามผู้พิพากษามาจากพรรคการเมืองเดียวกันเกิน 5 คน¹⁵²

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายว่าด้วยการค้า Trade Agreement Act of 1979 CIT จะทำหน้าที่ทบทวนคำตัดสินของ ITA และ ITC ด้วย¹⁵³ โดยกระบวนการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนกำหนดไว้ใน 28 U.S.C 1516 กำหนดว่าเมื่อมีข้อพิพาทจากคำตัดสินของ ITA และ ITC การสอบสวนและการทบทวนสามารถอุทธรณ์ต่อ CIT ซึ่ง CIT จะต้องพิจารณาโดยปราศจากปัจจัยทางการเมืองแทรกแซง และหากผู้มีส่วนได้ทุกฝ่ายไม่พอใจกับคำตัดสินของ CIT ก็สามารถอุทธรณ์ไปยังศาล US Court of Appeals for the Federal Circuit และ US Supreme Court ได้อีกตามลำดับ และหลักเกณฑ์การนำคำพิพากษาของศาลในคดีก่อน (presedent) สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวินิจฉัยคดีพิพาทเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดของศาลได้ด้วย¹⁵⁴

3.3.2 กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

3.3.2.1 การเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

(Initiation of an Antidumping Investigation)

¹⁵² Ralph H. Folsom, Michael Wallace, Gordon John, International Business Transactions (St. Paul, Minn : West Public Co.:1995), p.494.

¹⁵³ DOC, “ Chapter 2”, Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, p.3.

¹⁵⁴ อุณานันท์ พุกกะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 91.

การเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา แบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบด้วยกันคือ

1. การเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยคำร้องขอของอุตสาหกรรมภายในของประเทศผู้นำเข้าหรือตัวแทนของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับความเสียหายเป็นผู้ยื่นคำร้องขอเปิดโต้สวน(Initiation by Petition)

การเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยมีคำร้องขอเปิดการโต้สวนจะต้องเริ่มจากการจัดเตรียมร่างคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยผู้มีส่วนได้เสีย (interest parties)* ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดให้มีองค์กรให้ความช่วยเหลือในการจัดเตรียมคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดรวมทั้งให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคต่างๆ ให้แก่อุตสาหกรรมภายใน คือ Director for Policy and Analysis ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ ITA¹⁵⁵

* Tariff Act of 1930 section 771(9) ได้อธิบายความหมายของคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” หรือ Interest party ว่าหมายถึงบุคคลดังต่อไปนี้

1. ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกของต่างประเทศซึ่งส่งสินค้าที่อยู่ภายใต้การโต้สวนการทุ่มตลาดและผู้นำเข้าสินค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาที่นำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวหรือกลุ่มธุรกิจที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้นำเข้าสินค้านี้ดังกล่าว
2. รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกที่ผลิตหรือประดิษฐ์สินค้า
3. ผู้ผลิต ผู้ประดิษฐ์ หรือผู้ขายส่งสินค้าชนิดเดียวกันนั้นในประเทศสหรัฐอเมริกา
4. สหภาพแรงงานที่มีหนังสือรับรองหรือกลุ่มคนงานที่ได้รับการรับรองซึ่งเป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมที่ผลิตหรือขายส่งสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศสหรัฐอเมริกา
5. สมาคมธุรกิจหรือสมาคมทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่ผลิตหรือขายส่งสินค้าชนิดเดียวกันนั้นในประเทศสหรัฐอเมริกา
6. สมาคมที่มีสมาชิกส่วนใหญ่ประกอบด้วยบุคคล ตาม 3,4 หรือ 5 ในส่วนที่เป็นสินค้าชนิดเดียวกัน

¹⁵⁵ ต ำ ม Section 339 of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

เมื่อคณะกรรมการของ Director for Policy and Analysis ได้รับร่างคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะทำการพิจารณาร่างคำร้องดังกล่าวพร้อมทั้งขอความช่วยเหลือในการพิจารณาร่างคำร้องจากสำนักงานผู้ช่วยเลขาธิการ (Deputy Assistant Secretaries) ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ ITA เช่นเดียวกัน การที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งให้มีองค์กรที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อเป็นการลดภาระให้ผู้ยื่นคำร้องขอ เพราะโดยปกติผู้ยื่นคำร้องจะมีภาระหนักมากในการหาข้อมูลและหลักฐานต่างๆ ในการสนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวน ดังนั้นการจัดตั้งองค์กรให้ความช่วยเหลือในการจัดเตรียมคำร้องสามารถช่วยลดปัญหาในการจัดเตรียมคำร้องของอุตสาหกรรมภายในให้ลดน้อยลง

เมื่อสำนักงานผู้ช่วยเลขาธิการได้รับร่างคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะใช้เวลาประมาณ 5 วันในการพิจารณาและให้ความเห็นในเนื้อหาของร่างคำร้องต่อผู้ร่างคำร้องหรือต่อทนายความของผู้ร่างคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ในระหว่างการพิจารณาร่างคำร้องของสำนักงานผู้ช่วยเลขาธิการจะต้องไม่เปิดเผยหรือขอความคิดเห็นจากบุคคลภายนอก เนื่องจากการพิจารณาร่างคำร้องจะพิจารณาถึงเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับราคาสินค้า รายละเอียดของการนำเข้าสินค้า ซึ่งข้อมูลในส่วนของราคา (price of cost information) ที่ใช้ในการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากข้อมูลในส่วนนี้จะนำมาสนับสนุนว่ามี การขายสินค้าต่ำกว่าราคาปกติซึ่งข้อมูลเหล่านี้ผู้ยื่นคำร้องจะได้มาจากบริษัทที่ทำวิจัยทางการตลาด ซึ่งจะสามารถแยกรายละเอียดของสินค้าตามพิกัดศุลกากรของประเทศสหรัฐอเมริกา (Harmonized Tariff System) และข้อมูลที่น่ามาใช้ไม่ควรมีระยะเวลาเกินหนึ่งปี¹⁵⁶

ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับราคาของประเทศผู้ส่งออก ผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องจัดเตรียมข้อมูลเช่นเดียวกันเพื่อแสดงให้เห็นว่ามี การขายต่ำกว่าราคาปกติเกิดขึ้นจริง หากเจ้าหน้าที่พิจารณาร่างคำร้องและเห็นว่าคำร้องยังมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะเปิดการไต่สวน เจ้าหน้าที่ที่สามารถที่จะค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้สนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวนและเอกสารที่จะนำมาใช้สนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวนจะต้องระบุถึง

¹⁵⁶ DOC," Chapter 1 ", Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, p.2-3

แหล่งที่มาของข้อมูล นอกจากนี้จะต้องจัดให้มีทีมงานด้านคอมพิวเตอร์เพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลสถิติการนำเข้าและทำการพัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการนำเข้าจากประเทศที่ถูกระบุชื่อไว้ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด และมีการระบุและตรวจสอบความถูกต้องของรายละเอียดของสินค้าอย่างชัดเจนรวมทั้งเลขพิกัดภาษีศุลกากรซึ่งจะต้องครอบคลุมตามที่ผู้ยื่นคำร้องขอต้องการ¹⁵⁷

นอกจากนี้ ITC จะมีส่วนในการให้ความช่วยเหลือในการจัดเตรียมคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเช่นเดียวกับองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่ง ITC มีรูปแบบในการให้ความช่วยเหลือ เช่น มีตัวอย่างรูปแบบของคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Questionnaire Form) ที่จัดเตรียมร่วมกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อใช้ในการให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมภายในที่มีความประสงค์ที่จะยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ให้มีแนวทางในการเขียนคำร้อง ตัวอย่างคำร้องดังกล่าวสามารถขอได้จาก Commission's Trade Remedy Assistance Office (TRAO) ซึ่งเป็นองค์กรที่คอยให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเยียวยาทางการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาและคอยให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคแก่ธุรกิจขนาดเล็กที่มีความต้องการที่จะได้รับการเยียวยาจากกฎหมายนี้ในทางปฏิบัติแล้วส่วนใหญ่อุตสาหกรรมภายในจะมีได้ใช้ตัวอย่างของรูปแบบคำร้องแต่จะยื่นคำร้องในแบบของตนเอง¹⁵⁸

รายละเอียดในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด
ต้องมีการระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ของผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและผู้ที่จะทำการแทนในการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด
- (2) ระบุรายละเอียดของอุตสาหกรรมของผู้ยื่นคำร้องรวมทั้งชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของบุคคลอื่นๆ ที่ดำเนินกิจการในประเภทของอุตสาหกรรมนี้

¹⁵⁷ Ibid., pp.3-4

¹⁵⁸ USITC, The petition process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, pp.1-3 – 1-4.

(3) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ให้การสนับสนุนการยื่นคำร้อง รวมทั้งปริมาณและมูลค่าของการผลิตของอุตสาหกรรมภายในทั้งหมดในประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้จะต้องระบุปริมาณและมูลค่าของการผลิตของอุตสาหกรรมภายในที่ยื่นคำร้องขอ ซึ่งจะต้องแยกรายละเอียดดังกล่าวแบ่งออกเป็นรายๆ ไป

(4) ค่าแถมที่ชี้ให้เห็นว่าการที่อุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องเพื่อที่ต้องการให้ได้รับการเยียวยาจากความเสียหายที่ได้รับจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติ

(5) รายละเอียดของสินค้าที่ต้องการให้เปิดการไต่สวนและลักษณะของสินค้าและลักษณะของการใช้สินค้าชนิดนั้นๆ รวมทั้งรายละเอียดของเลขพิกัดอัตราภาษีศุลกากรในการนำเข้าสินค้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกา (U.S. tariff classification number)

(6) ชื่อของประเทศผู้ส่งออกและผู้ผลิตสินค้า ถ้าในกรณีสินค้าที่ถูกร้องขอให้เปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดได้ถูกนำเข้ามาโดยผ่านหลายประเทศจะต้องระบุชื่อประเทศที่เป็นตัวกลาง (Intermediate country) ในการนำเข้าสินค้าชนิดนั้นๆ

(7) ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่อุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาเชื่อว่าขายสินค้าในราคาที่ทุ่มตลาด และจะต้องระบุข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการคำนวณหาราคาส่งออก ราคาปกติ รวมทั้งอธิบายวิธีการคำนวณหาราคาต่างๆ ที่ระบุไว้ในคำร้องว่ามีวิธีการคำนวณอย่างไร¹⁵⁹

จากรายละเอียดที่ระบุในคำร้องข้างต้นในส่วนของจำนวนของการผลิตของอุตสาหกรรมภายในจะต้องใช้ข้อมูลในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือนก่อนยื่นคำร้อง ซึ่งการระบุรายละเอียดของอุตสาหกรรมภายในไว้ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดนั้นก็เพื่อที่จะพิจารณาว่าคำร้องที่ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในนั้นมีสัดส่วนการผลิตรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตสินค้าที่เหมือนกัน (like product) ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่ายที่คัดค้านคำร้องหรือไม่ แต่อย่างไรก็ดีจะต้องมีผู้สนับสนุนคำร้องจากผู้ผลิต

¹⁵⁹ Section 351.202 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

สินค้าเหมือนกันภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดของสินค้าที่เหมือนกันซึ่งผลิตโดยผู้ผลิตสินค้าที่เหมือนกันภายในประเทศ¹⁶⁰

แต่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาอีกว่าอุตสาหกรรมภายในที่สนับสนุนคำร้องถือว่าเป็นอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยแท้จริงหรือไม่ ซึ่งได้มีการตีความความหมายของอุตสาหกรรมภายในที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดโดยศาลการค้าระหว่างประเทศ (Court of International Trade : CIT) จากคดี Brother Industries (USA), Inc v. United คือ บริษัท Brother Industries (USA), Inc เป็นบริษัทในเครือของบริษัทจากประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้มาประกอบธุรกิจ在美国เนสซี และได้มีการร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดต่อสินค้าเครื่องพิมพ์ดีดของบริษัท Smith-Corona ซึ่งเป็นบริษัทของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ตั้งอยู่ในประเทศสิงคโปร์ โดยศาลการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่าอุตสาหกรรมภายในที่เป็นบริษัทในเครือของบริษัทต่างประเทศไม่ถือว่าเป็นสมาชิกของอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา¹⁶¹

คำร้องจะต้องมีข้อมูลที่สนับสนุนว่าอุตสาหกรรมภายในได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงเนื่องจากการนำเข้าสินค้าในราคาที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดจะต้องได้รับการสนับสนุนโดยข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวกับความเสียหายที่อุตสาหกรรมภายในได้รับจากการนำเข้าที่ไม่เป็นธรรม โดยทั่วไปแล้วข้อมูลที่นำมาใช้สนับสนุนคำร้องจะใช้ข้อมูล 3 ปีย้อนหลังรวมทั้งข้อมูลในช่วงที่จัดทำคำร้องขอเปิดการไต่สวนด้วย แต่ข้อมูลที่ใช้นับสนุนอาจจะใช้น้อยกว่าหรือมากกว่า 3 ปีก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมต่อเหตุการณ์ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับความเสียหายที่ควรระบุอยู่ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนเพื่อสนับสนุนว่ามีความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในอย่างน้อยจะต้องมีข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ปริมาณและมูลค่าการส่งออกและการนำเข้าสินค้าจากแต่ละประเทศที่ถูกกล่าวหาว่าขายต่ำกว่าราคาปกติหรือปริมาณและมูลค่าการนำเข้าสินค้าที่เหมือนกันที่ถูกกล่าวหาว่าขายต่ำกว่าราคาปกติจากทุกประเทศ

¹⁶⁰ Section 732 (c) (4) (A) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁶¹ Ralph H. Folsom, Michael W. Gordon, International Business Transactions (St. Paul, Minn : West Public Co.:1995), p.152.

(2) รายละเอียดเกี่ยวกับราคาในประเทศสหรัฐอเมริกาในส่วนของสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าขายต่ำกว่าราคาปกติ และราคาของสินค้าที่ผลิตโดยอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือเหมือนหรือคล้ายกันกับสินค้านำเข้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดซึ่งราคาขายสินค้านี้จะต้องเป็นราคาสินค้าที่ขายให้กับลูกค้าในระดับเดียวกัน (same class of customer) และต้องแสดงรายละเอียดของราคาต่อสินค้าหนึ่งหน่วยด้วย

(3) ความสามารถในการผลิต ปริมาณการผลิต การขายภายในประเทศของอุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องขอและอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดในประเทศสหรัฐอเมริกา ข้อมูลเหล่านี้จะต้องรายงานเป็นรายบริษัท

(4) จำนวนของการผลิตและจำนวนคนงานของอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าที่เหมือนกันและได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าในราคาต่ำกว่าราคาปกติ ข้อมูลในส่วนนี้จะต้องรายงานเป็นรายบริษัทซึ่งจะมีทั้งบริษัทที่ยื่นคำร้องและบริษัทที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศสหรัฐอเมริกา

(5) ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ การขาดทุน ราคาขายสุทธิ ผลกำไร ค่าใช้จ่ายต่างๆ ของการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมภายในประเทศ ข้อมูลในส่วนนี้จะต้องรายงานเป็นรายบริษัทซึ่งจะมีทั้งบริษัทที่ยื่นคำร้องและบริษัทที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศสหรัฐอเมริกา¹⁶²

นอกจากนี้ในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเสียหาย อุตสาหกรรมภายในควรจะทำบัญชีการขายทั้งหมด การสูญเสียรายได้ของแต่ละบริษัทในช่วง 3 ปี ก่อนมีการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวน และจะต้องมีข้อมูลแสดงว่ามีการลดลงของยอดขาย การสูญเสียรายได้ของอุตสาหกรรมภายในและควรระบุระยะเวลาที่ยอดขายลดลงหรือการสูญเสียรายได้เกิดขึ้น¹⁶³

การยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดจะต้องทำการยื่นต่อ International Trade Administration (ITA) และในวันเดียวกันจะต้องยื่นสำเนาคำร้องให้กับ

¹⁶² USITC, The petition process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, p.I-12 – I-16.

¹⁶³ Ibid.

International Trade Commission (ITC) ด้วย¹⁶⁴ ITA มีหน้าที่พิจารณาว่าคำร้องมีข้อมูลเพียงพอ และสมควรที่จะเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดหรือไม่ ส่วน ITC จะเป็นผู้ไต่สวนเกี่ยวกับความเสียหาย เมื่อ ITC ได้รับสำเนาคำร้องขอเปิดการไต่สวน ITC จะเริ่มส่งแบบสอบถามต่อผู้ส่งออกในต่างประเทศเพื่อหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในสวนการไต่สวนความเสียหายที่เกิดขึ้นซึ่ง ITC จะต้องมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายหลังจากที่ ITA ได้ประกาศและแจ้งต่อ ITC ว่าเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแล้ว ซึ่ง ITC มีข้อจำกัดในด้านของเวลาคือจะต้องทำคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในหรือไม่ภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ ITC ได้รับสำเนาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด¹⁶⁵

คำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องมีข้อความที่แสดงถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งต้องประกอบด้วยเหตุผลที่สนับสนุนคำร้อง ITA จะต้องพิจารณาว่าคำร้องมีองค์ประกอบตามหลักเกณฑ์ที่จะสามารถเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้หรือไม่¹⁶⁶ เช่น มีการขายสินค้าจากต่างประเทศในราคาต่ำกว่ามูลค่าปกติ มีความเสียหายและความเสียหายจะต้องเกิดการทุ่มตลาดของสินค้านั้นๆ

มีข้อน่าสังเกตว่ากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันมีข้อดีคือ ช่วยลดภาระให้กับอุตสาหกรรมภายในในการหาหลักฐานและข้อมูลต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งในอดีตอุตสาหกรรมภายในมักประสบกับปัญหาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรส่งผลให้ ITA ต้องยกเลิกคำร้องขออุตสาหกรรมภายในอยู่เสมอๆ เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ดังนั้นจึงส่งผลทำให้หน่วยงานของประเทศสหรัฐอเมริกา คือ Senate Finance Committee เสนอให้มีหน่วยงานให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมคำร้องก่อนที่ยื่นต่อ ITA ทำให้เห็นได้ว่าการเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายในกฎหมายตอบโต้การ

¹⁶⁴ Section 732 (b) (2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁶⁵ Antidumping and Countervailing Duty Laws Under the Tariff Act of 1930., Available from www.usitc.gov.

¹⁶⁶ Section 732 (c) (4) (A) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

ทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันมีภาครัฐเข้าไปให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกับผู้ยื่นคำร้องหรืออุตสาหกรรมภายใน ซึ่งการร่วมมือทำให้ช่วยลดภาระในการจัดเตรียมข้อมูลของอุตสาหกรรมภายในได้เป็นอย่างมาก¹⁶⁷ จึงส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาที่สามารถนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตนเนื่องจากสามารถนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดย ITA (Initiation by Administering Authority)

หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดว่าการเริ่มกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถกระทำได้โดยเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (ITA) โดยไม่ต้องมีการยื่นคำร้องขอจากอุตสาหกรรมภายใน คือ เจ้าหน้าที่ที่จะเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้ก็ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่มีหลักฐานและข้อมูลเพียงพอตามองค์ประกอบของการพิจารณา ก่อนเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามมาตรา 731 ของ Tariff Act 1930¹⁶⁸ คือ มีการนำเข้าสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในราคาต่ำกว่ามูลค่าปกติและเป็นผลก่อให้เกิดความเสียหายหรือการคุกคามหรือทำให้เกิดการชะงักงันต่ออุตสาหกรรมภายในเนื่องจากการนำเข้าสินค้าชนิดนั้นๆ¹⁶⁹

นอกจากนี้ในกรณีที่มีการสงสัยว่ามีการทุ่มตลาดอย่างต่อเนื่อง (persistent dumping) ITA จะเริ่มดำเนินการควบคุมดูแล (monitoring program) การนำเข้าสินค้าที่ต้องสงสัยดังกล่าวจากผู้ผลิตและผู้ส่งออกจากต่างประเทศทุกรายในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี หาก ITA พบว่ามีการสั่งสินค้าที่แสดงว่ามีการขายสินค้าในราคาที่ทุ่มตลาดหรือหาก ITA พิจารณาแล้วพบว่ามีการทุ่มตลาดอย่างต่อเนื่องเกิดขึ้นจริงไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม ซึ่งส่งผล

¹⁶⁷ Christopher A. William H. Barringer, “Antidumping and countervailing duties investigations under the trade agreements act of 1979,” The Journal of International Law and Economics 4 (December 1996) : 5-6.

¹⁶⁸ Section 732 (a) (1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁶⁹ Section 731 of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

ให้เกิดปัญหาทางการค้า (commercial problem) ต่ออุตสาหกรรมภายใน ITA สามารถที่จะเปิดกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้ทันที¹⁷⁰

3.3.2.2 การพิจารณาคำร้องขอให้มีการเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะเป็นหน้าที่ของ ITA เป็นผู้พิจารณา ซึ่งจะใช้เวลาในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดว่าคำร้องมีข้อมูลที่ถูกต้องและมีหลักฐานเพียงพอรวมทั้งมีเหตุผลเพียงพอ (reasonably available) ที่จะสนับสนุนคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่ ซึ่ง ITA ต้องพิจารณาในประเด็นว่ามีการขายในราคาที่ทุ่มตลาดหรือไม่และจะต้องพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับความเสียหายด้วย มีข้อสังเกตว่าในการพิจารณาคำร้องในส่วนของความเสียหายในขั้นตอนของการพิจารณาคำร้องก่อนเปิดการโต้สวนมิได้เป็นหน้าที่ของ ITC แต่กลับเป็นหน้าที่ของ ITA ทั้งหมด

นอกจากนี้ ITA จะต้องพิจารณาในประเด็นของจำนวนของการสนับสนุนคำร้องของอุตสาหกรรมภายใน ซึ่ง ITA ใช้เวลาในการพิจารณาคำร้องเป็นเวลา 20 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอเปิดโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด¹⁷¹ ระยะเวลาที่ ITA ใช้การพิจารณาคำร้องอาจจะสามารถขยายระยะเวลาออกไปได้ คือ ในกรณีที่ ITA ต้องการที่จะให้มีการตรวจสอบว่ามีผู้สนับสนุนคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ทำให้ ITA อาจจะใช้เวลาในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดยาวนานกว่ากรณีปกติแต่จะต้องไม่เกินกว่า 40 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด¹⁷²

ITA จะพิจารณาว่าคำร้องได้รับการสนับสนุนจากอุตสาหกรรมภายในหรือได้รับการสนับสนุนจากคนงานอย่างน้อยร้อยละ 25 ของจำนวนการผลิตสินค้าชนิดเดียวของอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดในประเทศ และต้องได้รับการสนับสนุนจาก

¹⁷⁰ Section 732 (a) (2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁷¹ Section 732 (c) (1) (A) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

¹⁷² Section 732 (c) (1) (B) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

อุตสาหกรรมภายในหรือคนงานที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวที่เป็นผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดอย่างน้อยร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรม ภายในที่เป็นฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด¹⁷³

ในกรณีที่อุตสาหกรรมภายในบางรายแสดงตนว่าไม่ให้การสนับสนุนคำร้อง ITA จะต้องตรวจสอบว่าอุตสาหกรรมภายในรายนั้นมีความสัมพันธ์หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ผลิตใน ต่างประเทศหรือเป็นผู้นำเข้าสินค้าที่จะถูกไต่สวนหรือไม่ เมื่อ ITA พิจารณาแล้วพบว่าไม่มีเหตุ ดังกล่าวเกิดขึ้น ITA จะไม่นำปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมภายในรายนั้นๆ เขารวมอยู่ในการ พิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ยกเว้นในกรณีที่อุตสาหกรรมภายในรายนั้น สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าถึงแม้จะมีการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่า ทุ่มตลาดก็จะไม่กระทบผลประโยชน์ได้เสียของอุตสาหกรรมภายในรายนั้นเลย¹⁷⁴

หาก ITA พิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนแล้วพบว่าปริมาณการผลิตของ อุตสาหกรรมภายในที่ให้การสนับสนุนคำร้องไม่ถึงร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตรวมกันของ อุตสาหกรรมภายในทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านคำร้อง ITA จะต้องออกสำรวจ ความเห็นหรือพิจารณาจากข้อมูลอื่นๆ เพื่อจะตัดสินว่าคำร้องได้รับการสนับสนุนตามหลักเกณฑ์ที่ กล่าวไว้ข้างต้นหรือไม่ หรือหากมีจำนวนของอุตสาหกรรมภายในจำนวนมาก ITA อาจพิจารณา การสนับสนุนคำร้องขอของอุตสาหกรรมภายในโดยใช้วิธีทางสถิติในการสำรวจการสนับสนุน คำร้องขอของอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน¹⁷⁵

ก่อนที่ ITA จะมีคำตัดสินให้เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ITA จะต้อง เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องการสนับสนุน คำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของอุตสาหกรรมภายในประเทศ หากภายหลัง

¹⁷³ Section 732 (c) (4) (A) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

¹⁷⁴ Section 732 (c) (4) (B) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

¹⁷⁵ Section 732 (c) (4) (D) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

ITA มีคำตัดสินให้เปิดการไต่สวน ประเด็นเรื่องการสนับสนุนคำร้องของอุตสาหกรรมภายในประเทศจะไม่ถูกนำมาพิจารณาอีกต่อไป¹⁷⁶

เมื่อเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ITA มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งต่อ ITC ทันที¹⁷⁷ และจะต้องให้ ITC สามารถดูรายละเอียดข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด เพื่อที่ ITC อาจจะนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาด¹⁷⁸

3.3.2.3 การรักษาความลับของข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

เมื่อมีอุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนต่อ ITA และ ITC ในระหว่างการพิจารณาคำร้องของ ITA ทั้งสององค์กรจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่อุตสาหกรรมภายในได้ยื่นต่อตนจนกระทั่งประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ยกเว้นแต่จะได้รับความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลจากผู้ที่ให้ข้อมูล¹⁷⁹

ข้อมูลในส่วนที่ต้องปกปิดคือข้อมูลเกี่ยวกับความลับทางการค้าที่เกี่ยวข้องสินค้าที่ถูกไต่สวนและกระบวนการผลิตสินค้า ค่าใช้จ่ายในการผลิต ช่วงเวลาที่ขาย ราคาขายรายชื่อของผู้มีส่วนร่วมหรือรายชื่อลูกค้าหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้าในประเทศสหรัฐอเมริกาฯ ซึ่งหากเผยแพร่ข้อมูลในส่วนนี้ผู้ที่ให้ข้อมูลจะได้รับความเสียหาย ITA จะมีระบบจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เรียกว่า Central Record Unit และจะจัดเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้ด้วย เช่น ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ข้อมูลที่ ITA ได้รับระหว่างกระบวนการไต่สวนรวมทั้งข้อมูลในส่วนปกปิดด้วย¹⁸⁰ ในส่วนของ

¹⁷⁶ Section 732 (c) (4) (E) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

¹⁷⁷ Section 732 (d) (1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

¹⁷⁸ Section 732 (d) (2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

¹⁷⁹ Ibid.

¹⁸⁰ Section 351.104 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R)

ข้อมูลปกปิดผู้ที่ยื่นข้อมูลจะต้องจัดเตรียมข้อมูลฉบับเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย (public version) เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายสามารถดูข้อมูลในส่วนนี้ได้ด้วย

3.3.2.4 การสิ้นสุดของคำร้องขอก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Termination of Investigation)

การสิ้นสุดของคำร้องขอก่อนเปิดการไต่สวนมีหลายประการด้วยกันดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) เมื่อคำร้องมีอุตสาหกรรมภายในสนับสนุนคำร้องไม่ถึงสัดส่วนตามที่กฎเกณฑ์กำหนดไว้คือ จะต้องมิอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันอย่างน้อยร้อยละ 25 ของจำนวนการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดในประเทศ และต้องได้รับการสนับสนุนจากอุตสาหกรรมภายในหรือคนงานที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในส่วนที่เป็นผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างน้อยร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายในที่เป็นฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

(2) เมื่ออุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องทำการถอนคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด หรือในกรณีที่ ITA เป็นผู้เปิดการไต่สวนโดยไม่มีคำร้องขอจากอุตสาหกรรมภายใน¹⁸¹

(3) เมื่อ ITA พิจารณาคำร้องและเห็นว่าคำร้องมีหลักฐานไม่เพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ITA สามารถทำการปฏิเสธคำร้องขอได้

3.3.2.5 การประกาศผลการเปิดไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสาธารณะ

ในกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนหากเจ้าหน้าที่มีคำตัดสินใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด รวมทั้งหากมีการสิ้นสุดกระบวนการไต่สวนไม่ว่ากรณีใดๆ หรือมีการถอนคำร้องขอเปิดการไต่สวนหรือมีคำสั่งใดๆ จะต้องประกาศใน Federal Register เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบทั่วกัน โดยการประกาศใน Federal Register อาจจะมีเหตุผลประกอบด้วยก็ได้

¹⁸¹ Section 351.207(b) of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R)

3.3.3 กระบวนการภายหลังการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ภายหลังการประกาศเปิดการไต่สวนโดย ITA แล้ว จะมีขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนที่ ITA และ ITC จะต้องดำเนินการต่อไปดังต่อไปนี้

3.3.3.1 การออกแบบสอบถาม (Questionnaire)

3.3.3.1.1 การออกแบบสอบถามโดย ITC

เมื่อ ITC ได้รับคำร้องขอเปิดการไต่สวนพร้อมกับ ITA ITC จะทำการพิจารณาข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและเจ้าหน้าที่ของ ITC จะทำการร่างแบบสอบถามเพื่อขอข้อมูลจากอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้นำเข้า ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศเพื่อใช้ในการตัดสินของ ITC และ ITC จะต้องส่งแบบสอบถามให้อุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือผู้นำเข้าในประเทศสหรัฐอเมริกาภายใน 2-4 วัน หลังจากรับคำร้อง สำหรับผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศจะส่งผ่านที่ปรึกษาหรือทนายความถ้ามี แต่ถ้าไม่มีตัวแทนดังกล่าวก็จะส่งแบบสอบถามโดยตรงถึงผู้ผลิตในต่างประเทศ อุตสาหกรรมภายในและผู้นำเข้าจะต้องตอบแบบสอบถามนี้ แต่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศไม่จำเป็นจะต้องตอบ แต่การไม่ตอบแบบสอบถามอาจเป็นผลเสียต่อการพิจารณาของ ITC เนื่องจากประเด็นสำคัญของแบบสอบถามคือเพื่อพิจารณาความเสียหายของอุตสาหกรรมภายใน โดยตรวจสอบหรือวิเคราะห์ว่าเป็น “สินค้าชนิดเดียวกัน” (like product) หรือไม่ ซึ่งผลการตัดสินว่าเป็นสินค้าชนิดเดียวกันหรือไม่ผลการตัดสินจะออกใกล้กับผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC และเจ้าหน้าที่ของ ITC ที่ดำเนินการไต่สวนก็จะเลือกใช้ข้อมูลกับชนิดของสินค้าเพื่อพิจารณาความเสียหาย ดังนั้นแบบสอบถามจึงมีการออกแบบให้ตรงกับลักษณะของสินค้าที่ถูกไต่สวน¹⁸²

โดยทั่วไปแบบสอบถามที่ ITC ส่งให้แก่อุตสาหกรรมภายในจะต้องประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้คือ

¹⁸² พรพรรณี ปิ่นโกคินทร์, “การแก้ต่างกรณีสหรัฐอเมริกาไต่สวนการทุ่มตลาดและการอุดหนุนสินค้าเหล็กแผ่นรีดเย็นจากไทย,” สำนักปกป้องผลประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ, 19 เมษายน 2543, หน้า1-2. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

(1) ในส่วนแรกจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานทั่วไปของบริษัท โครงสร้างของบริษัทและประเภทการดำเนินธุรกิจของบริษัท นอกจากนี้ควรมีข้อมูลว่าบริษัทนี้ให้การสนับสนุนหรือคัดค้านคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด

(2) ส่วนที่สองจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการผลิตของบริษัท กระบวนการผลิต การขนส่ง การส่งออกทางเรือ การบริโภครายในประเทศ การจ้างงานและชั่วโมงการทำงานของคนงาน ค่าจ้างและค่าจัดซื้อ

(3) ส่วนที่สามจะสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และการขาดทุนต่อสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทุน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา มูลค่าของทรัพย์สินของบริษัทและคำถามเกี่ยวกับผลกระทบที่บริษัทได้รับเนื่องจากการนำเข้าทุนและการลงทุน

(4) ในส่วนสุดท้ายจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับราคาขายและข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวกับราคาของสินค้าที่เกี่ยวข้อง ข้อเรียกร้องเกี่ยวกับการสูญเสียรายได้เนื่องจากการนำเข้า¹⁸³

ส่วนแบบสอบถามที่ ITC จัดส่งให้แก่บริษัทผู้นำเข้าสินค้าในประเทศสหรัฐอเมริกา (importer) จะประกอบด้วย 3 ส่วนด้วยกัน¹⁸⁴ คือ

(1) ในส่วนแรกจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานทั่วไปของบริษัท โครงสร้างของบริษัทและประเภทของการดำเนินธุรกิจของบริษัทว่าสอดคล้องกับคำร้องอย่างไร เหตุผลหรือไม่

(2) ในส่วนที่สองจะเป็นการขอข้อมูลเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและมูลค่าของค่าขนส่งทางเรือ ข้อมูลค่าขนส่งทางเรือเพื่อการส่งออก ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภครายในประเทศ การโอนสินค้าและสินค้าคงคลัง

¹⁸³ USITC, The investigation process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, pp.II-7- II-9.

¹⁸⁴ Ibid.

(3) ในส่วนที่สามจะเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลราคาของสินค้านำเข้า หลักฐานการขายและข้อมูลเกี่ยวกับด้านราคาอื่นๆ เช่นเดียวกับแบบสอบถามที่ ITC ส่งให้แก่อุตสาหกรรมภายใน

ส่วนแบบสอบถามที่ ITC ส่งให้แก่ผู้ผลิตในต่างประเทศ (foreign producer) จะประกอบด้วยสามส่วนใหญ่เช่นกัน คือ ในสองส่วนแรกจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานทั่วไปของบริษัท โครงสร้างของบริษัทและประเภทของการดำเนินธุรกิจของบริษัท ในส่วนที่สามจะเป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิต รายละเอียดของการผลิต ค่าขนส่งภายในประเทศ การส่งออกมายังประเทศสหรัฐอเมริกาและในตลาดอื่นๆ ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าคงคลัง รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับรายการของสินค้า¹⁸⁵

การที่ ITC ออกแบบสอบถามและขอข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เพื่อที่จะขอข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายและจะนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการไต่สวนว่ามีความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือไม่ ซึ่งการออกแบบสอบถามของ ITC ในกระบวนการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาแบ่งออกได้สองช่วงด้วยกัน คือ (1) เมื่อ ITC ได้รับคำร้องขอเปิดการไต่สวนและต้องการจะได้ข้อมูลเพื่อออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น (2) เมื่อ ITC ได้ทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นและผลการไต่สวนของ ITA ยืนยันว่าการทุ่มตลาด ITC จะต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อจะตัดสินขั้นสุดท้ายว่ามีความเสียหายอย่างรุนแรงเกิดขึ้นแก่อุตสาหกรรมภายในหรือไม่

3.3.3.1.2 การออกแบบสอบถามโดย ITA

ภายหลังประกาศเปิดการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดโดย ITA และ ITC ได้มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา (ITC จะต้องมีคำตัดสินเบื้องต้นภายใน 45 วันนับแต่วันที่อุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้อง ITA จะดำเนินการออกแบบสอบถามและส่งให้แก่บริษัทที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดทันที

ITA มีแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบด้วยกันซึ่งสองรูปแบบแรกเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในกระบวนการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดเพื่อใช้ต่อประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจทางการค้า (market economy) และประเทศที่เศรษฐกิจไม่เป็นระบบตลาด

¹⁸⁵ Ibid.

(non-market-economy) และอีกสองรูปแบบใช้ในกระบวนการทบทวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด¹⁸⁶ แบบสอบถามที่ใช้ในกระบวนการไต่สวนการตอบโต้การทุ่มตลาดโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 6 ส่วนด้วยกันซึ่งมีรายละเอียดคร่าวๆ ดังต่อไปนี้

(1) ในส่วนแรกจะเป็นข้อมูลบริษัทที่ตกอยู่ภายใต้การไต่สวนจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างทั่วไปของบริษัท รายละเอียดการดำเนินธุรกิจ รายละเอียดของสินค้าที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวน จำนวนและมูลค่าการขายสินค้าทั้งหมดของบริษัท ระบุถึงขนาดของตลาดและระบุถึงสินค้าที่ขายในประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ควรระบุอัตราเงินเฟ้อในระยะเวลาการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดด้วย

(2) ในส่วนนี้ ITA ต้องการให้บริษัทจัดเตรียมบัญชีเกี่ยวกับการขายสินค้าทุกรายการ (list of the sales transactions) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณหาราคาปกติ (normal value) ของสินค้าที่อยู่ภายใต้การไต่สวน ซึ่ง ITA จะขอข้อมูลการขายสินค้าในช่วงระยะเวลาที่ถูกไต่สวน (period of investigation) โดยจะต้องจัดให้อยู่ในรูปแบบของ computer tape และระบุถึงชนิดของสินค้า ชื่อลูกค้า วันที่ขายสินค้า ข้อกำหนดในการขายสินค้า อัตราส่วนลด ค่าบรรจุหีบห่อ อัตราภาษี และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่สามารถนำมาคำนวณหาราคาปกติของสินค้า

(3) ITA ต้องการให้จัดเตรียมบัญชีการขายสินค้าของบริษัทต่อประเทศสหรัฐอเมริกาทุกรายการในช่วงระยะเวลาที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดโดยให้จัดเตรียมในรูปแบบของ computer tape นอกจากนี้ควรระบุอัตราค่าธรรมเนียมค่าขนส่งระหว่างประเทศ ค่าประกันภัยในการขนส่ง ค่านายหน้าและค่าดำเนินการต่างๆ ค่าภาษีอากร เนื่องจาก ITA จะนำข้อมูลในส่วนนี้คิดคำนวณหาราคาส่งออก (export price)

(4) ในส่วนต่อมาของแบบสอบถามจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการหาต้นทุนในการผลิต (cost of production) ข้อมูลในส่วนนี้ส่วนใหญ่จะต้องให้ฝ่ายบัญชีของบริษัทหรือนักวิเคราะห์ทางการเงินช่วยในการจัดเตรียมข้อมูลในการตอบแบบสอบถามให้แก่ ITA

¹⁸⁶ DOC," Chapter 4 ", Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, pp.1-2.

(5) ต่อมาในแบบสอบถามต้องระบุคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขึ้นมูลค่าของสินค้า (value added) เมื่อนำเข้ามาขายในประเทศสหรัฐอเมริกาก่อนที่จะมีการจัดจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อที่จะช่วยให้ ITA ทำการเปรียบเทียบราคาเพื่อหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดได้อย่างเหมาะสม

(6) ในส่วนสุดท้ายของแบบสอบถามซึ่งเป็นส่วนของดัชนีของแบบสอบถาม (Questionnaire Appendixes) ซึ่งจะมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของสินค้าที่อยู่ภายใต้การไต่สวน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยื่นข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ฯลฯ¹⁸⁷

แบบสอบถามของ ITA ได้มีการจัดทำเป็นรูปแบบมาตรฐานซึ่งเมื่อ ITA นำไปใช้กับสินค้าที่แตกต่างกันไปก็จะต้องมีการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าแต่ละชนิด โดยมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายของ Import Administration (IA) รับผิดชอบเกี่ยวกับรูปแบบของแบบสอบถามและทำการพัฒนารูปแบบของแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งรูปแบบของแบบสอบถามสามารถแก้ไขเพื่อให้มีความเหมาะสมต่อการไต่สวนการทุ่มตลาดของชนิดสินค้าที่แตกต่างกันโดยใช้รูปแบบมาตรฐานเป็นแบบพื้นฐานของแบบสอบถาม

3.3.3.2 การแสดงพยานหลักฐาน

การแสดงพยานหลักฐานในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด หรือเป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องแสดงให้เห็นว่าการขายสินค้าต่ำกว่าราคาปกติของสินค้าหรือเรียกได้ว่าการขายสินค้าในราคาที่ทุ่มตลาด และจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งการพิจารณาหลักฐานว่าเพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่นั้นจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ ITA และ ITC ซึ่งคงยากที่จะอธิบายได้ถึงมาตรฐานของการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากแต่ละคดีอาจจะมีหลักเกณฑ์พิจารณาที่แตกต่างกันไป

¹⁸⁷ DOC, "Chapter 4," Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, pp.2-7.

ดังที่เคยกล่าวไว้ในบทที่ 2 ว่าความตกลงท่อมตลาด 1994 ไม่ได้กำหนดมาตรฐานของหลักฐานที่ใช้ในกระบวนการไต่สวน ซึ่งทำให้การแสดงพยานหลักฐานในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การท่อมตลาดของแต่ละประเทศมีมาตรฐานแตกต่างกันไป หากเป็นประเทศที่เน้นในเรื่องการส่งออกจะสนับสนุนว่าควรมีมาตรฐานของพยานหลักฐานสูงมากในการที่จะเปิดการไต่สวนเนื่องจากไม่ต้องการให้นำมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดมาใช้เป็นเครื่องมือกีดกันในทางการค้า แต่หากเป็นประเทศผู้นำเข้าจะเห็นว่ามาตรฐานของพยานหลักฐานที่ใช้พิจารณาเพื่อเปิดการไต่สวนไม่จำเป็นที่จะต้องมีความสูงมากเพราะหากมีมาตรฐานสูงจะทำให้การนำมาตรการตอบโต้การท่อมตลาดมาใช้เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในได้ยาก ซึ่งในกรณีของประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการที่จะใช้มาตรการตอบโต้การท่อมตลาดเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในของตน ดังนั้นหากแม้มีเหตุที่เชื่อได้ว่ามีการท่อมตลาด ITA ก็สามารถที่จะเปิดกระบวนการไต่สวนตอบโต้การท่อมตลาดได้แล้ว

ภายหลังการเปิดการไต่สวน หาก ITA พบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน (Critical Circumstances) ที่ทำให้เกิดข้อสงสัยว่ามีประวัติเกี่ยวกับสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าเคยท่อมตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือมีเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้นำเข้าสินค้าที่ต้องสงสัยหรือควรจะรู้ว่าผู้ส่งออกในต่างประเทศขายสินค้าในราคาต่ำกว่ามูลค่าปกติของสินค้าเหตุดังกล่าวทำให้ ITA สามารถที่จะร้องขอให้ commission of customs รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าชนิดนั้นๆ¹⁸⁸

เมื่อ commission of customs ได้รับการร้องจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและราคาของสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศและต้องสงสัยว่าทำการท่อมตลาดและส่งข้อมูลให้แก่ ITA อย่างน้อยหนึ่งครั้งภายใน 30 วันจนกระทั่งมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย (final determination) หรือกระบวนการไต่สวนสิ้นสุดลงโดยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งทำให้การร้องขอให้ส่งข้อมูลดังกล่าวสิ้นสุดลง¹⁸⁹

3.3.3.3 การตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การท่อมตลาด (Verification of Information)

¹⁸⁸ Section 733(e) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁸⁹ Ibid.

ITAจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลที่ ITA ใช้ในการไต่สวนว่ามี การทุ่มตลาดและการขายต่ำกว่าราคาปกติเกิดขึ้นหรือไม่ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสีย ทุกฝ่าย เช่น ผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศหรือผู้ส่งออกสินค้าในต่างประเทศที่ถูกไต่สวนและได้ยื่น ข้อมูลของต่อITA ซึ่ง ITA จะต้องทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลเหล่านั้นก่อนที่จะนำมาใช้ ในการตัดสินขั้นสุดท้ายของITA หรือในกรณีที่การเริ่มกระบวนการทบทวนการเก็บอากรตอบได้ การทุ่มตลาด ITAจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลในกระบวนการทบทวนการเก็บอากรตอบ ได้การทุ่มตลาดด้วยเช่นกัน

โดย ITA จะต้องทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลก่อนที่จะมี การตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด หรือก่อนที่จะมีการตัดสินผล การทบทวนการเก็บอากรตอบได้การทุ่มตลาด ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลในกระบวนการ ไต่สวนจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่ถูกตรวจสอบเสียก่อน และITAจะต้องแจ้ง ต่อรัฐบาลของประเทศที่ผู้ส่งออก ผู้ผลิตสินค้าหรือแก่บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่อยู่ภายใต้ กระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดและจะถูกตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลที่ยื่นต่อITA โดยการตรวจสอบจะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของ ITA หรือบุคคลที่ ITA มอบหมายให้ทำการ ตรวจสอบแทน¹⁹⁰

ภายหลังการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล ITA จะต้องจัดทำ รายงานโดยชี้แจงถึงวิธีการตรวจสอบ กระบวนการตรวจสอบและผลของการตรวจสอบก่อนที่ ITA จะทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายหรือก่อนทำคำตัดสินเกี่ยวกับการทบทวนการเก็บอากรตอบได้การ ทุ่มตลาด¹⁹¹

3.3.3.4 การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น(Preliminary Determination)

ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยองค์กร 2 องค์กร คือ ITA และ ITC ซึ่งทั้งสององค์กรจะต้องทำการออกคำวินิจฉัย เบื้องต้นเกี่ยวกับงานในส่วนที่แต่ละองค์กรรับผิดชอบในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

¹⁹⁰ Section 351.307 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

¹⁹¹ Ibid.

3.3.3.4.1 การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเกี่ยวกับความเสียหาย โดยITC(Preliminary determination of Injury by ITC)

ในกรณีที่การไต่สวนเริ่มจากการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยอุตสาหกรรมภายใน ITCมีหน้าที่ไต่สวนข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายที่อุตสาหกรรมภายในได้รับภายในระยะเวลา 45 วันหลังจากวันที่อุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด แต่ถ้า ITAได้ขยายระยะเวลาการพิจารณาการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดออกไปมากกว่า 20 วัน ITCจะต้องมีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 25 วัน ภายหลังจากที่ได้รับหนังสือแจ้งการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจาก ITA¹⁹² แต่ในกรณีที่การไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเริ่มโดย ITAเองนั้น ITCจะต้องทำการไต่สวนและมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 45 วันนับจากวันที่ ITC ได้รับหนังสือแจ้งจาก ITA ว่าเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด¹⁹³ หากคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC ยืนยันว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นส่งผลให้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะดำเนินการต่อไป แต่ถ้าการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC ไม่พบว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาจะส่งผลให้กระบวนการไต่สวนสิ้นสุดลงทันที

โดยขั้นตอนแรกของการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) จัดทำกำหนดการและขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการทำคำวินิจฉัยเบื้องต้น โดยปกติจะใช้เวลา 1-2 วันในการจัดทำกำหนดการของขั้นตอนการไต่สวนซึ่งจัดทำขึ้นโดยทีมงานจำนวน 6 คนประกอบด้วย ผู้มีความรู้ด้านต่างๆ คือ นักเศรษฐศาสตร์เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีหรือผู้ตรวจสอบบัญชี นักวิเคราะห์อุตสาหกรรม (industry analyst) ทนายความและหัวหน้ากลุ่มผู้ดูแลกระบวนการไต่สวน(advisory investigator) เมื่อได้จัดเตรียมกำหนดการต่างๆ เรียบร้อยแล้วจะต้องประกาศกำหนดการดังกล่าวใน Federal Register เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบด้วย¹⁹⁴

¹⁹² Section 733(a)(2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁹³ Section 733(a)(2)(B) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

¹⁹⁴ USITC, The Investigation Process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, p. II-5.

(2) หลังจากนั้น ITC จะทำการร่างแบบสอบถามและส่งแบบสอบถามภายใน 2-4 วันนับจากวันได้รับคำร้อง¹⁹⁵ ให้แก่อุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศสหรัฐอเมริกาทุกราย ผู้นำเข้าสินค้าที่เหมือนกันกับสินค้าที่อยู่ภายใต้การไต่สวนในประเทศสหรัฐอเมริกาทุกรายเพื่อจะนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาใช้ในการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น ในกรณีที่มีปริมาณของอุตสาหกรรมภายในและมีจำนวนผู้นำเข้าเป็นจำนวนมาก ITC อาจส่งแบบสอบถามให้แก่อุตสาหกรรมภายในหรือผู้นำเข้าที่มีการผลิตหรือนำเข้าสินค้าที่อยู่ภายใต้การไต่สวนเป็นจำนวนมากเท่านั้นหรือส่งให้กับตัวแทนของอุตสาหกรรมภายในหรือตัวแทนของผู้นำเข้าก็ได้ ส่วนการส่งแบบสอบถามให้กับผู้ผลิตในต่างประเทศอาจส่งให้แก่นายความหรือส่งให้แก่ผู้ผลิตในต่างประเทศโดยตรง¹⁹⁶

(3) การประชุมของเจ้าหน้าที่ ITC และสรุปรายงาน (staff conference) ในทางปฏิบัติ ITC จะจัดให้มีการประชุมกับสาธารณะชน (a public conference) ในช่วง 3 สัปดาห์ก่อนที่ ITC จะออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น การประชุมประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการไต่สวนและผู้อำนวยการ (commission's director of investigation) แต่กรรมการ (commissioners) จะไม่เข้าร่วมประชุม ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียที่สนับสนุนและฝ่ายที่คัดค้านคำร้องจะใช้เวลาฝ่ายละ 1 ชั่วโมง ในการรายงานเริ่มจากฝ่ายสนับสนุนคำร้องก่อนในการเสนอข้อเท็จจริงและข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้งต่างๆ ของตน เมื่อทั้งสองฝ่ายได้เสนอข้อมูลแล้วแต่ละฝ่ายจะมีเวลาอีกฝ่ายละ 10 นาทีในการโต้แย้งข้อเสนอของฝ่ายตรงข้าม¹⁹⁷ และประมาณ 1 อาทิตย์หลังจากการประชุมคู่กรณีทุกฝ่ายจะต้องจัดทำสรุปข้อมูลหลักฐานต่างๆ ที่เสนอในการประชุมรวมทั้งข้อมูลแบบสอบถามและวางแผนต่อสู้ทั้งในประเด็นของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (post conference brief)¹⁹⁸

¹⁹⁵ Willkie Farr & Gallagher, U.S. International Trade Commission Injury Determinations in Antidumping and Countervailing Duty Investigation, 12 April 1996, p.11

¹⁹⁶ USITC, The Investigation Process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, p. II-6.

¹⁹⁷ USITC, The Investigation Process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, p. II-10.

¹⁹⁸ Willkie Farr & Gallagher, U.S. International Trade Commission Injury Determinations in Antidumping and Countervailing Duty Investigation, 12 April 1996, p.11.

(4) เจ้าหน้าที่ของ ITC ที่ดำเนินการไต่สวนจะจัดทำรายงานบันทึกช่วยจำ (staff report and memoranda) ซึ่งจะประกอบด้วยรายงานและการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ และข้อมูลอื่นที่รวบรวมจากแบบสอบถาม สื่อต่างๆ การตรวจเยี่ยม (field visit) การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์และแหล่งข้อมูลอื่นๆ เป็นการสรุปสถานการณ์ที่แท้จริง แต่จะไม่มีคำแนะนำในการตัดสินให้กับ ITC จากนั้นเจ้าหน้าที่ของ ITC จะต้องส่งรายงานดังกล่าวให้แก่ ITC ประมาณสัปดาห์ที่ 5 ของการไต่สวนและหาก ITC ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับประเด็นหรือข้อกฎหมาย เจ้าหน้าที่ทางด้านกฎหมายก็จะให้คำแนะนำ ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะต้องจัดทำแบบเปิดเผยได้ (public version) ให้แก่สาธารณชนภายหลังจากที่มีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC แล้ว ในส่วนของข้อมูลที่สำคัญทางธุรกิจ (a business proprietary) ITC จะต้องจัดให้เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตดูข้อมูลเท่านั้นที่จะได้ดูข้อมูลในส่วนนี้ภายหลังการตัดสินเบื้องต้น¹⁹⁹

(5) การลงมติของคณะกรรมการของ ITC จะต้องทำภายใน 4 วันหลังจากที่รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ของ ITC ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วย 6 ท่าน โดยมีคะแนนเสียงท่านละ 1 เสียง ต่อจากนั้นคณะกรรมการจะลงคะแนนเสียงว่าผู้ส่งออกจากต่างประเทศรายใดก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศสหรัฐอเมริกาบ้าง ซึ่งคณะกรรมการจะพิจารณาจากข้อมูลทั้งหมดรวมทั้งรายงานของเจ้าหน้าที่ของ ITC รายงานการประชุมระหว่างคู่กรณี และบันทึกทั้งหมดก่อนพิจารณาตัดสิน โดยหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการในการพิจารณาความเสียหายจะพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ ณ เวลาที่คณะกรรมการมีคำตัดสินเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะต้องมีเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงหรือได้รับการคุกคามอย่างรุนแรงหรือก่อให้เกิดการชะงักงันต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา และการประชุมลงมติของคณะกรรมการนี้อนุญาตให้ประชาชนเข้ารับฟังได้²⁰⁰

(6) ITC มีหน้าที่จะต้องส่งข้อเท็จจริงและข้อสรุปของ ITC (determination and views of the commission) ให้แก่ ITA ภายใน 5 วันหลังจากวันที่มีการออก

¹⁹⁹ Section 207.17 of The Commission's Rules of Practice and Procedure base of chapter II of Title 19 the Code of Federal regulations.

²⁰⁰ Section 733(a)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement.

คำวินิจฉัยเบื้องต้น²⁰¹ และจะต้องจัดส่งสำเนาคำตัดสินและรายงานฉบับเปิดเผยของทีมงานให้แก่
 อุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนและคู่กรณีทุกฝ่ายและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตที่
www.usitc.gov รวมทั้งจะต้องประกาศคำตัดสินใน Federal Register²⁰² แต่ถ้าการไต่สวนของ
 ITC พบว่าไม่มีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือพบว่าจำนวน
 สินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดมีจำนวนการนำเข้าน้อยมาก (negligible)²⁰³ คือ มี
 การนำเข้าสินค้าจากผู้ผลิตในต่างประเทศที่ถูกไต่สวนตอบได้ทำการทุ่มตลาดในจำนวนน้อยกว่าร้อยละ
 3 ของจำนวนการนำเข้าสินค้าทั้งหมดมายังประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงระยะเวลา 12 เดือน
 ก่อนยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้ทำการทุ่มตลาดมีผลทำให้กระบวนการไต่สวนสิ้นสุดลงทันที²⁰⁴
²⁰⁴ แต่มีข้อยกเว้นคือ เมื่อในคำร้องขอเปิดการไต่สวนระบุว่ามีการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกัน
 มากกว่าหนึ่งประเทศ ถึงแม้ว่าแต่ละประเทศจะนำเข้าน้อยกว่าร้อยละ 3 แต่หากเมื่อรวมกันทุก
 ประเทศแล้วปริมาณการนำเข้ามากกว่าร้อยละ 7 แม้ว่าการนำเข้ารายประเทศน้อยกว่าร้อยละ 3
 ก็ตามก็ไม่ทำให้กระบวนการไต่สวนสิ้นสุดลง²⁰⁵ นอกจากนี้การตัดสินเกี่ยวกับเรื่องความเสียหาย
 ของนั้น ITC ได้มีการพัฒนารูปแบบซึ่งเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า “Commercial Policy
 Analysis System (COMPAS)” ซึ่ง ITC จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวประเมินผลการนำเข้า
 ที่มีการทุ่มตลาดต่ออุตสาหกรรมภายใน แม้กรรมาธิการทั้งหมดจะไม่เชื่อถือโปรแกรมดังกล่าวก็
 ตาม แต่กรรมาธิการส่วนใหญ่เคยใช้ต้นแบบดังกล่าวในการพิจารณาหลายปีแล้ว²⁰⁶

มีข้อสังเกตระยะเวลาการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC มีข้อจำกัดในเรื่อง
 ของระยะเวลา ซึ่งเป็นความลำบากของผู้ส่งออกในต่างประเทศที่จะดำเนินการต่อสู้ได้อย่างมี

²⁰¹ Section 733(f) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²⁰² Section 207.18 of The Commission's Rules of Practice and Procedure base of chapter II of Title 19 the Code of Federal regulations.

²⁰³ Section 771(24) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²⁰⁴ Section 733(a) (B) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²⁰⁵ Antidumping and Countervailing Duty Laws Under the Tariff Act of 1930, Available from www.usitc.gov.

²⁰⁶ DOC, Chapter 16, Import Administration Antidumping Manual, 1998, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, p.14.

ประสิทธิภาพ ในทางปฏิบัติผู้ส่งออกในต่างประเทศแทบจะไม่มีโอกาสในการว่าจ้างทนายความ เนื่องจากมีเวลาอันจำกัด ถึงแม้ว่าจะสามารถว่าจ้างทนายความได้ก็ตาม ทนายความเหล่านั้นก็จะมีเวลาไม่กี่วันที่จะทำการศึกษาถึงพยานหลักฐานต่างๆ ของผู้ส่งออกในต่างประเทศและไม่มีเวลาในการวางแผนข้อต่อสู้ในการเข้าร่วมประชุมซึ่งจัดขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ของ ITC ก่อนที่จะมีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดย ITC เมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีเวลาในการเตรียมคำร้องทำให้อุตสาหกรรมภายในมักอยู่ในสถานการณ์ที่ดีกว่า

นอกจากนี้ข้อกฎหมายที่ใช้ในการพิจารณาความเสียหายของการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC คือ มีมาตรฐานไม่สูงมากนัก เพียงแต่มีข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีเหตุผลพอเชื่อได้ว่ามีความเสียหายหรือมีการคุกคามต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศก็เพียงพอแล้ว ดังนั้นเมื่อมาตรฐานของ ITC ต่ำ การพิจารณาเบื้องต้นของ ITC มักจะพบว่ามีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา ถึงแม้จะมีบางกรณีที่ ITC พิจารณาแล้วไม่พบว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นอาจเป็นผลจากปริมาณการนำเข้าที่มีปริมาณต่ำมาก ซึ่งจะทำให้กระบวนการโต้สวนตอบได้การทุ่มตลาดสิ้นสุดลงทันทีและเป็นผลให้คำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบได้การทุ่มตลาดเป็นสิ้นสุดลง แม้ว่าจะเป็นการยากที่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศจะหาข้อมูลและต่อสู้ในชั้นตอนนี้แต่การที่เข้าร่วมในการโต้สวนความเสียหายเบื้องต้นมีความสำคัญอย่างมาก

3.3.3.4.2 การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเกี่ยวกับการทุ่มตลาด โดย ITA(Preliminary Determination of Dumping by ITA)

- (1) ระยะเวลาในการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดย ITA
(Period of Preliminary Determination)

ITA จะต้องทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 140 วันนับแต่วันที่ ITA เปิดการโต้สวนไม่ว่าจะเป็นการเปิดการโต้สวนโดยมีคำร้องขอเปิดการโต้สวนจากอุตสาหกรรมภายในหรือเป็นการเปิดการโต้สวนโดย ITA การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดย ITA จะต้องมีขึ้นภายหลังจากที่มีการวินิจฉัยเบื้องต้นโดย ITC แล้วเท่านั้น²⁰⁷

ITA จะทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดยใช้ข้อมูลที่ ITA มีอยู่ในขณะนั้นและข้อมูลเหล่านั้นต้องมีเหตุที่ทำให้ ITA เชื่อได้ว่าสินค้าที่ต้องสงสัยว่าทำการ

²⁰⁷ Section 733(b)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

ผู้มตลาตได้ทำการขายหรือน่าจะขายในราคาต่ำกว่ามูลค่าปกติของสินค้าชนิดนั้นๆ²⁰⁸ และจะต้องพิจารณาถึงอัตราเฉลี่ยของส่วนเหลือมการผู้มตลาตว่าจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก (de minimis) ของสินค้าชนิดเดียวกัน เพราะหากพบว่าส่วนเหลือมการผู้มตลาตไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออกจะทำให้การไต่สวนยุติลงทันที

(2) การขยายระยะเวลาการมีคำตัดสินเบื้องต้นในกรณีที่มีข้อยุ่งยาก(Extension of Period in Extraordinary Complicated Cases)

ในกรณีขอขยายระยะเวลาการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การผู้มตลาตจะต้องร้องขอขยายระยะเวลาดังกล่าวก่อนถึงกำหนดเวลาให้มีคำวินิจฉัยเบื้องต้น ซึ่งผู้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นต้องแสดงให้เห็นว่าเป็นคดีที่มีความยุ่งยากเป็นพิเศษ เช่น มีความยุ่งยากซับซ้อนในธุรกรรม (transaction) ของกระบวนการไต่สวน เป็นประเด็นใหม่ที่เพิ่งเคยพิจารณาหรือมีจำนวนของบริษัทที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก

เมื่อ ITA เห็นว่าการร้องขอขยายระยะเวลาของผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การผู้มตลาตมีเหตุผลเพียงพอ ITA อาจจะเลื่อนการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นออกไปแต่จะต้องไม่เกิน 190 วัน นับแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้เปิดการไต่สวนตอบโต้การผู้มตลาต แต่อย่างไรก็ดีการขยายระยะเวลาการคำวินิจฉัยเบื้องต้นจะไม่นำไปใช้กับสินค้าที่มีช่วงอายุสั้นยกเว้น ในกรณีที่ ITA ได้รับหนังสือแจ้งว่าผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การผู้มตลาตยินยอมให้ขยายระยะเวลาให้มีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น²⁰⁹

หาก ITA มีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นออกไป ITA มีหน้าที่จะต้องแจ้งการเลื่อนการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นแก่ผู้ยื่นคำร้องไม่น้อยกว่า 20 วัน ก่อนถึงกำหนดเวลาเดิม และการแจ้งจะต้องชี้แจงเหตุผลของการเลื่อนและจะต้องประกาศการเลื่อนการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นใน Federal Register ด้วย²¹⁰

²⁰⁸ Ibid.

²⁰⁹ Section 733(c)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²¹⁰ Section 733(c)(2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

- (3) การการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นในกรณีที่เป็นสินค้าที่มีช่วงอายุสั้น (Determination on short life cycle merchandise)

ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้ การทู่ตลาดหรือเป็นกรณีที่ ITA เป็นผู้เริ่มการไต่สวนก็ตาม หากเป็นสินค้าที่มีช่วงอายุสั้น ITA จะต้องทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเร็วขึ้นกว่ากรณีปกติ คือ

(3.1) ITA จะต้องทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น ภายใน 100 วัน นับแต่วันที่เปิดการไต่สวนตอบได้ การทู่ตลาดในกรณีที่เป็นผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่เคยถูกตัดสินว่าทำการทู่ตลาดเป็นครั้งที่สองและมีปริมาณสินค้านำเข้ามาขายในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก

(3.2) ITA จะต้องทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น ภายใน 80 วัน นับแต่วันที่เปิดการไต่สวนตอบได้ การทู่ตลาดในกรณีที่เป็นผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่เคยถูกตัดสินว่าทำการทู่ตลาดเป็นจำนวนหลายครั้งแล้วและมีปริมาณสินค้านำเข้ามาขายในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก²¹¹

- (4) การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นในกรณีที่ได้รับการยกเว้น การตรวจสอบเพื่อยืนยันข้อเท็จจริง (waiver of verification)²¹²

เมื่ออุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องหรือผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ร้องขอให้มีการยกเว้นการตรวจสอบหลักฐานทำให้ ITA ต้องออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นเร็วขึ้นกว่ากรณีปกติ ซึ่งกฎหมายของประเทศสหรัฐได้กำหนดว่าภายใน 75 วันภายหลังจากเปิดการไต่สวน ITA จะต้องมีตรวจสอบข้อมูล ซึ่ง ITA ได้รับในช่วง 60 วันแรกหลังจากเปิดการไต่สวนตอบได้ การทู่ตลาดว่ามีข้อมูลเพียงพอที่จะออกการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นหรือไม่

²¹¹ Section 733(b)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

²¹² Section 733(b)(2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

หาก ITA พิจารณาแล้วเห็นว่า มีข้อมูลเพียงพอที่ออก คำวินิจฉัยเบื้องต้น ก็อาจจะเปิดเผยข้อมูลที่มีอยู่ในส่วนที่ไม่ใช่ข้อมูลลับแก่ผู้ยื่นคำร้องและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย หากมีการร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลภายใน 3 วัน (ไม่รวมวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดราชการ) ภายหลังจากที่มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ผู้ยื่นคำร้องหรือผู้มีส่วนได้เสียอาจทำหนังสือยืนยันว่าขอสงวนสิทธิ์ในการตรวจสอบพยานหลักฐานและข้อมูลที่ ITA ได้รับและทำข้อตกลงว่าพร้อมที่จะให้มีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดยให้ ITA พิจารณาจากหลักฐานที่ ITA มีอยู่ในขณะนั้น

เมื่อ ITA ได้รับหนังสือผลการตรวจสอบและได้รับข้อตกลงดังกล่าวแล้ว หาก ITA พบว่ามีข้อมูลและหลักฐานเพียงพอที่จะออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นได้โดยชอบด้วยเหตุผล ITA จะพิจารณาจากหลักฐานและบันทึกที่สร้างขึ้นในระหว่าง 60 วันแรกนับแต่วันที่เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ดังนั้นเมื่อรวมกับการที่กบการที่ ITA จะต้องมีตัดสินเปิดการไต่สวนภายใน 20 วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องเพื่อพิจารณาว่าจะเปิดการไต่สวนหรือไม่เท่ากับว่า ITA จะต้องมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายในกรณีนี้ภายใน 110 วัน นับแต่วันที่มีการยื่นคำร้อง ซึ่งจะเร็วกว่ากรณีปกติ คือ กรณีปกติ ITA จะต้องมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 160 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด²¹³

(5) การมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นในกรณีเหตุการณ์ฉุกเฉิน
(Preliminary Determination of Critical
Circumstances Determinations)

หากมีการอ้างเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉินในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือมีการแก้ไขเพิ่มเติมและอ้างเหตุการณ์ฉุกเฉินในคำร้อง 20 วัน ก่อนมีคำวินิจฉัยเบื้องต้น ITA จะต้องพิจารณาว่าการอ้างเหตุการณ์ฉุกเฉินมีข้อมูลและเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้ ITA เห็นว่าเคยมีประวัติเกี่ยวกับการทุ่มตลาดหรือความเสียหายอย่างรุนแรงที่ได้รับจากการนำเข้าสินค้าที่ถูกจะถูกลงโทษว่าทำการขายสินค้าในราคาทุ่มตลาดมายังประเทศสหรัฐอเมริกาและที่อื่นๆ หรือมีบุคคลใดๆ รู้หรือควรจะรู้ว่าการส่งออกสินค้าที่จะถูกไต่สวนนั้นได้ส่งออกในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงอันเนื่องมาจากการขายสินค้านี้ในประเทศหรือจะต้องมีปริมาณการนำเข้า

²¹³ บุญญรัตน์ โชคปนิตาสชัช, “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทุ่มตลาดในประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 42-43.

สินค้าที่ถูกไต่สวนเป็นจำนวนมากในระยะเวลาอันสั้น (massive import)²¹⁴ คือมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากกว่า 15%ซึ่งจะเปรียบเทียบปริมาณการนำเข้า 3 เดือนก่อนเปิดการไต่สวนกับ 3 เดือนภายหลังเปิดการไต่สวน²¹⁵

เมื่อ ITA พิจารณาแล้วเห็นการอ้างว่ามีเหตุการณ์ฉุกเฉินของผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีเหตุเพียงพอจะส่งผลให้ ITA จะต้องทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นอย่างรวดเร็วขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเท่ากับระยะเวลาในกรณีที่ทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นต่อสินค้าที่มีช่วงอายุสั้นซึ่ง ITA จะต้องทำการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 100 วัน นับแต่วันที่เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีที่เป็นผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่เคยถูกตัดสินว่าทำการทุ่มตลาดเป็นครั้งที่สองและมีปริมาณสินค้านำเข้ามายังใน ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก หรือหากเคยเป็นผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่เคยถูกตัดสินว่าทำการทุ่มตลาดเป็นจำนวนมาก ITA จะต้องทำการตัดสินเบื้องต้นภายใน 80 วันนับแต่วันที่เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด²¹⁶

ถ้าหากผู้ยื่นคำร้องเกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ยื่นคำร้องน้อยกว่า 21 วันก่อนถึงกำหนดระยะเวลาการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นหรือยื่นภายหลังจากที่ได้มีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นแล้วแต่ไม่เกิน 30 วันก่อนที่จะมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย ITA จะต้องตัดสินว่ามีเหตุฉุกเฉินภายในหนึ่งเดือนหลังจากวันที่ได้รับคำร้องเกี่ยวกับกับเหตุการณ์ฉุกเฉินดังกล่าว²¹⁷

หากผลการตัดสินของ ITA มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามี การทุ่มตลาด ITA จะสั่งพักการนำเข้าสินค้า หรือห้ามเบิกออกจากคลังสินค้าเพื่อจำหน่ายสำหรับการบริโภคในวันที่ประกาศหรือภายหลังวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้นใน Federal Register และ ITA มีหน้าที่

²¹⁴ Section 733(e)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²¹⁵ Section 351.206 (h) of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

²¹⁶ Section 733(b) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²¹⁷ DOC," Chapter 1 ", Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, p.20-21.

จะต้องมอบหลักฐานและข้อมูลต่างๆ ที่ใช้เป็นข้อมูลในการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นให้กับ ITC รวมทั้งข้อมูลที่ ITC เห็นว่าเกี่ยวข้องกับ การออกคำตัดสินขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับความเสียหาย นอกจากนี้ในกระบวนการไต่สวน ITA และ ITC จะต้องปฏิบัติต่อหลักฐานหรือข้อมูลใดๆ ในส่วนที่เป็นข้อมูลลับเป็นอย่างดี การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จะทำได้กรณีเดียวคือ ได้รับความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลจากผู้ที่ให้ข้อมูลหลักฐานที่เป็นข้อมูลลับ²¹⁸

3.3.3.5 มาตรการชั่วคราว (Provisional Measure)

เมื่อ ITA มีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศในราคาที่สูงกว่ามูลค่าปกติของสินค้า โดยในคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITA ได้มีการประเมินค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (an estimated weight average dumping) ของผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศแต่ละรายที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด และ ITA จะต้องกำหนดค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของผู้ส่งออกและผู้ผลิตจากต่างประเทศรายอื่นด้วย²¹⁹

ITA จะต้องออกคำสั่งให้ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศที่อยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนและถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาดให้วางเงินประกันหรือวางหลักประกันประเภทอื่นๆ ที่ ITA เห็นสมควรสำหรับการนำเข้าสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาดในแต่ละครั้งที่มีการนำเข้าสินค้า ซึ่งจำนวนอัตราของเงินประกันจะขึ้นอยู่กับ การประเมินค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศ²²⁰

นอกจากนี้หาก ITA จะมีคำสั่งให้ระงับการนำเข้าสินค้าหรือระงับการนำเข้าสินค้าออกจากคลังสินค้าเป็นการชั่วคราว คำสั่งดังกล่าวจะต้องกระทำขึ้นภายหลังจากวันที่

²¹⁸ Section 733(e)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²¹⁹ Section 733(d)(1)(A) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²²⁰ Section 733(d)(1)(B) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

ประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยเบื้องต้นใน Federal Register หรือภายหลังจากวันที่ ITA ประกาศเปิดการไต่สวนแล้ว 60 วัน²²¹

3.3.3.6 การทำข้อตกลงเพื่อระงับการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด (Suspension of Agreement)

ในหลักเกณฑ์ของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา หากผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศต้องการที่จะทำให้กระบวนการไต่สวนระงับลงอย่างรวดเร็ว บุคคลดังกล่าวต้องเสนอข้อเสนอสuspend ในรูปแบบของข้อตกลงเพื่อระงับการไต่สวน (suspension agreement) คือ ที่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศที่สินค้าอยู่ภายใต้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีปริมาณและมูลค่าของการปริมาณสินค้าไม่น้อยกว่า 85% ของปริมาณสินค้าที่ถูกไต่สวนว่าทำการทุ่มตลาดเสนอข้อตกลงต่อ ITA ภายหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITA แล้ว โดยปกติจะต้องยื่นภายใน 15 วันหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITA²²²

ITA จะต้องแจ้งและขอคำปรึกษาจากอุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนภายใน 30 วันหลังจากวันที่มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นพร้อมทั้งจัดส่งสำเนาข้อตกลงเพื่อระงับการไต่สวนที่ ITA ได้รับจากผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศที่ถูกไต่สวน และเปิดโอกาสให้อุตสาหกรรมภายในทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อตกลงดังกล่าวภายใน 50 วันหลังจากมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นเช่นกัน และ ITA จะต้องพิจารณาว่าจะรับข้อตกลงเพื่อระงับการไต่สวนหรือไม่ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำวินิจฉัยเบื้องต้น

โดยเนื้อหาของข้อตกลงระงับการไต่สวนจะเป็นข้อตกลงที่จะกำจัดการขายสินค้าในราคาทุ่มตลาดหรือยอมที่จะหยุดการส่งสินค้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกาหรือยอมที่จะปรับราคาสินค้าเพื่อที่จะขจัดความเสียหายที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาให้หมดไปเนื่องจากการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกัน นอกจากนี้ข้อตกลงระงับการไต่สวนจะต้องเป็นข้อตกลงที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนและจะต้องปฏิบัติได้จริง และหาก ITA ยอมรับเสนอดังกล่าว ITA มีหน้าที่จะต้องประกาศใน Federal Register ว่ากระบวนการไต่สวนได้

²²¹ Section 733(d)(2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²²² Section 351.208 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

ระงับลงเนื่องจากการทำข้อตกลงที่จะหยุดขายสินค้าในราคาที่ท่วมตลาดและไม่สร้างความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาอีกต่อไป²²³

3.3.3.7 การจัดเก็บข้อมูลและเอกสารในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่วมตลาด (Keep a Proper Record of the Investigation)

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้งต่างๆ หรือเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องในกระบวนการโต้สวนที่ ITA ได้รับระหว่างกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่วมการค้าตัดสินในขั้นตอนต่างๆของกระบวนการโต้สวน เอกสารที่เปิดเผยต่อสาธารณชน ข้อมูลเหล่านี้จะถูกจัดเก็บอย่างเป็นระบบที่ฝ่ายจัดเก็บข้อมูล (Central Record Unit) ซึ่งระบบการจัดเก็บข้อมูลจะต้องคำนึงถึงการรักษาความลับของข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อมูลลับ และข้อมูลเหล่านี้ที่เก็บไว้ที่ฝ่ายจัดเก็บข้อมูลจะไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ยกเว้นจะได้รับคำสั่งจาก ITA หรือเป็นไปตามกฎหมายซึ่งการห้ามเคลื่อนย้ายถือว่าเป็นมาตรการในการเก็บรักษาและจัดเก็บข้อมูล²²⁴

3.3.3.8 การแจ้งผลการตัดสินและการประกาศผลการโต้สวนตอบโต้การท่วมตลาดต่อสาธารณะ (Notice of Determination)

เมื่อ ITA หรือ ITC มีคำตัดสินใดๆ ทั้งสององค์กรมีหน้าที่จะต้องแจ้งผลการตัดสินต่อผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การท่วมตลาดและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย และการแจ้งควรระบุถึงข้อเท็จจริงและข้อสรุปของการตัดสินด้วย

นอกจากนี้เมื่อมีการขยายระยะเวลาในการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นออกไปคำสั่งของ ITA ดังกล่าวที่ให้ขยายระยะเวลาจะต้องแจ้งต่อทุกฝ่ายและจะต้องประกาศลงใน Federal Register ด้วยเช่นกัน²²⁵

²²³ Section 351.208 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

²²⁴ Section 351.104 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

²²⁵ Section 733(e)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

มีตัวอย่างคดีของประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับกระบวนการภายหลังการเปิดการไต่สวน คดีคือ Imports of Plastic Shopping and Grocery Bags Applauded by American Bag Manufacturers ซึ่งในคดีนี้ได้มีคำร้องขอเปิดไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยคณะกรรมการผู้ผลิตถุงพลาสติกซึ่งเป็นการรวมตัวกันของผู้ผลิตถุงพลาสติกรายใหญ่ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อ ITA เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2546 และได้มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2546 รวมเวลาที่ ITC ใช้ในการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น ได้ 45 วันนับแต่วันที่เปิดการไต่สวน ต่อมาในวันที่ 22 มกราคม 2547 ITA มีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่าการนำเข้าถุงพลาสติกจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศมาเลเซียและประเทศไทย เป็นการนำเข้าสินค้าที่ทุ่มตลาด ซึ่ง ITA ได้กำหนดส่วนเหลือของการทุ่มตลาดแก่ประเทศทั้งสามดังนี้คือ ประเทศจีน 80.52%, ประเทศมาเลเซีย 101.74% และประเทศไทย 122.88%²²⁶ จากคดีจะเห็นได้ว่ากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาในทุกขั้นตอนของมีระยะเวลาในแต่ละช่วงของกระบวนการไต่สวนอย่างแน่นอนชัดเจนทำให้ผู้มีส่วนได้เสียมีเวลาเตรียมตัวซึ่งทำให้เกิดความโปร่งใสในทุกขั้นตอนที่ทำการไต่สวนของ ITA และ ITC

3.3.3.9 การเปิดรับฟังความคิดเห็น (Hearing)

เมื่อ ITA มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นแล้วภายใน 30 วันนับจากวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้นแล้ว จะมีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้มีการจัดรับฟังความคิดเห็น ซึ่งต่อไปนี้จะขอเรียกว่า hearing โดยให้สิทธิแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายสามารถร้องขอให้มีการ hearing ซึ่งอาจแบ่งการ hearing ออกเป็นสองประเภท คือ

- (1) การเปิดรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชน (public hearing)
- (2) การเปิดรับฟังความคิดเห็นแบบปิด (close hearing) คือ เป็นการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียจะต้องร้องขอให้มีการ hearing ในวิธีนี้

²²⁶ Case of Imports of Plastic Shopping and Grocery Bags Applauded by American Bag Manufacturers.

นอกจากนี้ ITA จะต้องทำบันทึกข้อมูลที่เกิดขึ้นในการ hearing ประกาศให้ต่อสาธารณชนพร้อมทั้งบอกรายละเอียดวิธีที่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถจะขอสำเนานบันทึกดังกล่าวลงในประกาศด้วยและบันทึกไว้เป็นข้อมูลของเจ้าหน้าที่ด้วย²²⁷

3.3.4 การตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด และกระบวนการภายหลังจากการมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ในส่วนนี้จะเป็นส่วนของรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังจากการที่มีการตัดสินเบื้องต้นของ ITA ซึ่ง ITA และ ITC จะต้องดำเนินกระบวนการโต้สวนโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.4.1 การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

3.3.4.1.1 การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายโดย ITA

(Final Determination by Administering Authority)

(1) การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายโดย ITA ในกรณีปกติ

ในกรณี ITA มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยัน (affirmative preliminary determination) ว่ามีการขายสินค้าที่นำเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกา ในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติของสินค้านั้นๆ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับราคาขายของสินค้านิดเดียวกันที่ขายภายในประเทศ หรือในกรณีที่ ITA มีผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่าไม่มีการขายสินค้าต่ำกว่าราคาปกติหรืออาจกล่าวได้ว่าไม่พบว่ามีขายสินค้าในลักษณะที่ทุ่มตลาด (negative preliminary determination) ITA จะต้องมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายภายใน 75 วัน หรือ 235 วันนับแต่

²²⁷ Section 351.310 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

วันที่ประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดว่ามีการมีการขายสินค้านำเข้ามาจากประเทศในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติหรือไม่²²⁸

หาก ITA มีผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายยืนยันว่ามีการขายสินค้าชนิดเดียวกันในราคาที่ทุ่มตลาดจะต้องแจ้งผลคำตัดสินของ ITA ต่อ ITC เพื่อให้ ITC ทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายในประเด็นเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาและ ITA จะต้องให้ ITC เข้าดูข้อมูลที่ ITA ใช้ในการพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้าย แต่ถ้าผลตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA ไม่พบว่ามีการขายสินค้าในราคาที่ทุ่มตลาดหรือพบว่ามีการทุ่มตลาดแต่ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดน้อยกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก (de minimis) จะส่งผลให้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสิ้นสุดลงทันที ซึ่งผลการตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA จะยืนยันว่ามีการทุ่มตลาด หรือไม่พบว่ามีการทุ่มตลาดจะต้องประกาศใน Federal Register และหากผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดในประกาศจะต้องระบุถึงอัตราอากรที่จะต้องเก็บจากสินค้าที่ทุ่มตลาดด้วย และ ITA จะต้องแจ้งต่อกรมศุลกากร (Custom Service) เพื่อให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าที่เข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาภายหลังจากประกาศผลการตัดสินขั้นสุดท้าย²²⁹ โดยจะแยกประเมินส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของผู้ส่งออกแต่ละรายและจะต้องพิจารณาอัตราเฉลี่ยของส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่จะเก็บกับบุคคลอื่นๆ (all others rate) ที่ไม่ได้ถูกประเมินอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นรายบริษัท และ ITA จะออกคำสั่งให้มีการวางเงินประกันหรือวางหลักประกันในการนำเข้าสินค้าในแต่ละครั้งเท่ากับอัตราประเมินอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในคำตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA²³⁰

(2) การขยายระยะเวลาการตัดสินขั้นสุดท้าย

การขยายระยะเวลาการตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA สามารถกระทำได้โดยผู้ส่งออกสินค้าที่มีสัดส่วนการส่งออกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมากร้องขอ ในกรณีที่ผลการคำนวณเบื้องต้นยืนยันว่ามีการขายสินค้าในราคา

²²⁸ Section 735(a)(1) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²²⁹ Section 351.210 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

²³⁰ Section 735(c) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

พุ่มตลาด ส่วนในกรณีที่มีการตัดสินเบื้องต้นของ ITA ไม่พบว่ามีความต่ำกว่าราคาปกติของสินค้าการ ขยายระยะเวลาจะกระทำขึ้นโดยผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบได้การพุ่มตลาด การขยาย ระยะเวลาจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่จะมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย การขยายระยะเวลา การตัดสินขั้นสุดท้ายจะต้องไม่เกิน 135 วันนับแต่วันที่ประกาศผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITA²³¹

(3) การตัดสินขั้นสุดท้ายในกรณีมีเหตุการณ์

ฉุกเฉิน(Critical Circumstance
Determination)

ในการตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA หากมีการ ยื่นคำร้องขอว่ามีเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นก่อนมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย ITA จะต้องพิจารณาว่ามีเคย มีประวัติของการพุ่มตลาดของสินค้าชนิดนี้มาก่อนหรือไม่และมีประวัติความเสียหายอย่างรุนแรงที่ อุตสาหกรรมภายในได้รับหรือไม่หรือมีบุคคลที่รู้หรือควรจะมีข้อมูลว่ามีขายสินค้าในราคาพุ่มตลาดและมี ความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในเนื่องจากการขายสินค้าดังกล่าว ITA ต้องทำการ ตัดสิน นอกจากนี้หากมีการนำเข้าสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการพุ่มตลาดเป็นจำนวนมากใน ระยะเวลาอันสั้นถือได้ว่าเป็นเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นในกระบวนการโต้สวนตอบได้การพุ่มตลาดด้วย เช่นกัน²³²

3.3.4.1.2 การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายโดย ITC

(Final Determination by Commission)

ภายหลังจากรับคำร้องไม่เกิน 280 วัน ITC จะ ต้องประกาศผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายว่าอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงหรืออาจมีความเสียหายอย่างรุนแรงอาจเกิดขึ้นแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือก่อให้เกิดการชกั้งกันของการก่อตั้งอุตสาหกรรมภายใน ในการทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายมีขั้นตอน ที่สำคัญดังต่อไปนี้

²³¹ Section 735(a)(2) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²³² Section 735(a)(3) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

(1) กำหนดการของการตัดสินขั้นสุดท้าย (scheduling of the final phase) โดย ITC จะเริ่มต้นการไต่สวนเกี่ยวกับความเสียหายขั้นสุดท้ายเมื่อได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยเบื้องต้นอย่างเป็นทางการจาก ITA ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งโดยจดหมายหรือประกาศใน Federal Register ยืนยันว่ามีการขายสินค้าในราคาที่สูงเกินไปในตลาดเกิดขึ้นจริง เจ้าหน้าที่ของ ITC จำนวน 6 คนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญตามที่เคยกล่าวไว้ในส่วนของ การตัดสินเบื้องต้นโดย ITC จะเป็นผู้วางกำหนดการการตัดสินขั้นสุดท้ายและจะต้องลงประกาศใน Federal Register

(2) ภายหลังจากที่ ITC ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการพิจารณา ขั้นตอนอย่างละเอียดแล้ว ITC จะจัดเตรียมร่างแบบสอบถามและส่งให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ส่วนประกอบของแบบสอบถามจะเหมือนกับการไต่สวนขั้นต้น แต่อาจจะมีคำถามเพิ่มเติมหรือตัดออกและขอข้อมูลเพิ่มเติมที่ใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด แต่จะเพิ่มแบบสอบถามสำหรับผู้ซื้อสินค้า (purchaser) โดยแบบสอบถามจะถูกส่งไปยังผู้ซื้อรายใหญ่ๆ หรือถ้ามีผู้บริโภครายเล็กก็อาจจะเป็นการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามสำหรับผู้ซื้อประกอบด้วย 4 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้คือ

(2.1) ส่วนแรกเป็นคำถามทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรและกิจการ

(2.2) ปริมาณมูลค่าการซื้อในประเทศสหรัฐอเมริกา จากประเทศที่ถูกพิจารณาและจากประเทศอื่นๆ

(2.3) ลักษณะของตลาดสินค้าที่ถูกพิจารณาและแนวทางในทางปฏิบัติในการซื้อของบริษัท

(2.4) การแข่งขันระหว่างอุตสาหกรรมภายใน ผู้ผลิตในต่างประเทศที่ถูกพิจารณาและผู้ผลิตในประเทศอื่น

แบบสอบถามจะจัดส่งให้แก่อุตสาหกรรมภายใน ผู้นำเข้าและผู้ซื้อประมาณ 1 สัปดาห์หลังจากที่มีผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITA ส่วนผู้ผลิตในต่างประเทศจะได้รับหลังจากนี้ซึ่งส่วนมากจะส่งแบบสอบถามผ่านที่ปรึกษาที่เป็นตัวแทนของผู้ผลิต

(3) รายงานของเจ้าหน้าที่ (staff report) รายงานฉบับปกปิดจะถูกจัดส่งให้ผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลโดยใช้เวลาประมาณ 5 วันทำการ ซึ่งเป็นรายงานก่อน hearing และมีเวลาประมาณ 9 วันก่อนการ hearing

(4) การรับฟังข้อคิดเห็น (hearing and brief) ผู้มีส่วนได้เสียจะต้องจัดเตรียมข้อคิดเห็นและจะต้องยื่นต่อ ITC ไม่เกิน 4 วันก่อนการ hearing รายงานไม่จำกัดจำนวนหน้าแต่ก็ควรมีความชัดเจนและกระชับรัดกุม ITC จะจัดให้มี public hearing ทันทีหลังจาก ITA ประกาศผลการตัดสินขั้นสุดท้ายยืนยันว่ามีการทุ่มตลาด จุดประสงค์ของการจัด hearing คือเพื่อให้โอกาสผู้มีส่วนได้เสียได้ซักถามหรืออธิบาย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินของคณะกรรมการ

(5) เจ้าหน้าที่ของ ITC จะต้องจัดเตรียมรายงานฉบับสุดท้ายและบันทึกช่วยจำ (final staff and memoranda) ภายหลังจาก hearing และรายงานของผู้มีส่วนได้เสียหรือคำตอบในแบบสอบถาม รายงานของเจ้าหน้าที่ฉบับนี้จะถูกส่งไปให้ผู้มีส่วนได้เสียประมาณ 2 สัปดาห์หลังจาก hearing และจากนั้นก็ส่งไปให้คณะกรรมการทุกท่านของ ITC และข้อมูลเพิ่มเติมที่คณะกรรมการบางท่านขอมาเป็นพิเศษ

(6) ITC จะปิดรับข้อมูลใหม่ และจะจัดทำรายงานความคิดเห็นครั้งสุดท้าย (closing the record and final comments by parties) คือ ITC จะปิดรับข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลใหม่ภายใน 5 วัน ภายหลังจากที่ออกรายงานฉบับสุดท้าย ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบข้อมูลในส่วนที่เปิดเผยได้ หรือผู้ที่ให้ข้อมูลปกปิดก็สามารถตรวจสอบข้อมูลปกปิดได้ และภายใน 2 วันหลังจากการปิดรับข้อมูล ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายสามารถจัดทำข้อเสนอแนะครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการไต่สวน ซึ่งก่อนหน้านี้ผู้มีส่วนได้เสียไม่เคยมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ แต่ข้อเสนอแนะจะต้องไม่มีข้อมูลใหม่เพิ่มเติมโดยมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนหน้าว่าจะต้องไม่เกิน 15 หน้า วันสุดท้ายของการปิดรับข้อมูลจะเป็นวันที่ผู้มีส่วนได้เสียส่งข้อเสนอแนะต่อ ITC

(7) การลงมติของคณะกรรมการ (public briefing and vote) การลงมติจะมีขึ้นประมาณ 3 วันทำการภายหลังจากวันทำรายงานเสนอความคิดเห็นครั้งสุดท้ายครบกำหนดและเหลือเวลาอีก 6 วันทำการก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาขั้นสุดท้าย ก่อนมีการลงมติคณะกรรมการจะต้องศึกษาข้อมูลและอาจจะต้องสอบถามเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการไต่สวนในการลงมติของคณะกรรมการสามารถถามข้อสงสัยกับเจ้าหน้าที่ได้ก่อนที่คณะกรรมการจะ

อนุมัติรายงานที่เจ้าหน้าที่ของ ITC จัดทำขึ้น ต่อจากนั้นคณะกรรมการสิทธิการจะประกาศมติของตนต่อแต่ละประเทศที่ถูกไต่สวน

(8) ผลของการลงมติ (determination and views of the Commission) ตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการสิทธิการจะต้องส่งผลการพิจารณาขั้นสุดท้ายให้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (Secretary of Commerce) ภายใน 120 วัน ภายหลังจากที่ ITA แจ้งคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดหรือภายใน 45 วัน ภายหลังจาก ITA มีคำตัดสินขั้นสุดท้ายยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นแล้วแต่ว่าระยะใดจะช้ากว่ากัน คณะกรรมการสิทธิการจะต้องเขียนรายงานอธิบายเหตุผลที่มาของการพิจารณาขั้นสุดท้าย ในขณะนั้นเจ้าหน้าที่ของ ITC จะต้องจัดเตรียมรายงานฉบับเผยแพร่โดยจะตัดข้อมูลในส่วนที่เป็นความลับออก นอกจากนี้ผลของการพิจารณาจะเผยแพร่ผ่านทาง Internet ด้วย (www.usitc.gov) และที่สำคัญผลการตัดสินจะประกาศลงใน Federal Register ด้วย²³³

3.3.4.2 การประกาศผลการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสาธารณชน

เมื่อมีการตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA ยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดและภายหลังจากตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITC พบว่ามีความเสียหายอย่างรุนแรงเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา ภายใน 7 วันหลังจากได้รับการแจ้งผลการตัดสินขั้นสุดท้ายจาก ITC ยืนยันว่ามีความเสียหายอย่างรุนแรงหรือมีการคุกคามอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศหรือก่อให้เกิดอุปสรรคล่าช้าอย่างสำคัญต่อการก่อตั้งหรือการพัฒนาของอุตสาหกรรมภายในที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ITA มีหน้าที่จะต้องประกาศอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดใน Federal Register²³⁴

3.3.4.3 การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (assessment of duty)

ภายหลังจากยืนยันคำตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA และ ITC ว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาเนื่องจาก

²³³ USITC, The Investigation Process, Antidumping and Countervailing Duty Handbook, December 2002, pp. II-21 - II-25.

²³⁴ Section 735(d) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

การทุ่มตลาด ภายใน 7 วันนับแต่ ITA ได้รับแจ้งผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายยื่นยันจาก ITC ITA จะต้องประกาศอัตราอากรส่วนเหลือการทุ่มตลาดใน Federal Register และ ITA จะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประเมินอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าชนิดเดียวกันที่ถูกไต่สวนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งจะเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราเท่ากับส่วนต่างระหว่างราคาปกติกับราคาส่งออกของสินค้า ซึ่งทำให้การเก็บอากรชั่วคราวสิ้นสุดลงผู้นำเข้าจะถูกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดแทนการเก็บหลักประกันการนำเข้า แต่การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา มีความแตกต่างจากการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศอื่น ๆ คือ การเก็บอากรแบบมีผลย้อนหลัง (retrospective) 90 วันก่อนมีการใช้มาตรการชั่วคราว²³⁵

3.3.4.4 การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (administrative review of determination)

ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้มีการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อ ITA และ ITC ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการทบทวนอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังจากที่ ITA ได้มีคำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งมีกระบวนการทบทวนอาจเกิดขึ้นได้ในหลายกรณีดังต่อไปนี้คือ

3.3.4.4.1 การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีปกติ

การทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดโดยทั่วไปจะมีการทบทวนอย่างน้อย 1 ครั้งเมื่อครบรอบในทุกๆ 12 เดือนภายหลังจากการมีประกาศให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าใดๆ เมื่อ ITA ได้รับการร้องขอให้มีการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ITA จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับราคาปกติของสินค้า ราคาส่งออก ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด ของสินค้าที่นำเข้ามาในแต่ละครั้ง²³⁶ ITA จะต้องประกาศแจ้งว่าจะมีการทบทวนอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดใน Federal Register ด้วย

²³⁵ Section 351.212 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

²³⁶ Section 735(a) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

3.3.4.4.2 การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาดในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ (review base on changed circumstance)

การพิจารณาทบทวนการเก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาดเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ซึ่งกระบวนการทบทวนจะเริ่มต้นจาก คู่กรณีร้องขอให้มีการทบทวนและจะต้องแสดงให้ ITC เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ อย่างเพียงพอที่จะให้ ITC ดำเนินการทบทวน และต่อมาคู่กรณีฝ่ายนั้นจะต้องแสดงให้เห็นว่า สถานการณ์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วอันมีเหตุที่จะให้มีการยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาด อย่างไรก็ตามหากมีข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากทุ่มตลาดได้ หดสั้นลงแล้วยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด แต่ต้องแสดงให้เห็นได้ว่าความเสียหายจะไม่กลับมาอีกภายหลังจากที่ได้มีการเพิกถอนคำสั่งให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดซึ่งเงื่อนไขนี้เป็นไปได้ยากมากในทางปฏิบัติ เนื่องจากการทบทวนมีมาตรฐานการ พิสูจน์ค่อนข้างสูงและมีความยากลำบากในการที่จะขอความร่วมมือจากผู้ส่งออกทุกรายให้เข้ามา มีส่วนร่วมในกระบวนการทบทวน จึงมีกรณีน้อยมากที่เพิกถอนคำสั่งให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเนื่องจากผลของการทบทวนในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์

ในทางปฏิบัติแล้วการเพิกถอนคำตัดสินเดิมของประเทศสหรัฐอเมริกาจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่ออุตสาหกรรมท้องถิ่นของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ทำ หนังสือยืนยันว่าไม่มีความสนใจจะให้คำตัดสินนั้นมีผลบังคับใช้ต่อไป²³⁷

3.3.4.4.3 การทบทวนคำตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้ การทุ่มตลาดเมื่อครบกำหนด 5 ปี (five year review)

เนื่องจากการมีความเป็นไปได้ที่น้อยมากของการเพิกถอนคำตัดสินเดิมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ทำให้มีการบัญญัติกระบวนการ ทบทวนการเก็บอากรที่เกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติทุกการครบรอบ 5 ปีของการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด หลักเกณฑ์นี้เป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นภายหลังจากการเจรจาอูรุกวัย คือ

²³⁷ Willkie Farr & Gallagher, "U.S. International Trade Commission Injury Determinations in Antidumping and Countervailing Duty Investigation," 12 April 1996, p.15.

ความตกลงท่อมตลาด 1994 ได้กำหนดว่าการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะเก็บได้ไม่เกิน 5 ปี หลังจากการประกาศเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด แต่มีข้อยกเว้นว่าจะสามารถเก็บอากรเกิน 5 ปีต่อไปถ้าในกระบวนการทบทวนพบว่าการทุ่มตลาดยังคงมีอยู่หรืออาจจะมีการทุ่มตลาดขึ้นอีกครั้งหนึ่งและอาจทำให้อุตสาหกรรมภายในได้รับความเสียหาย ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับหลักเกณฑ์นี้มาใช้บังคับ²³⁸

โดย ITA จะต้องประกาศเปิดกระบวนการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างน้อย 30 วัน ก่อนที่จะครบกำหนดระยะ 5 ปี ของการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด และ ITA จะต้องแจ้งต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้ากลุ่มของอุตสาหกรรมภายในผู้เคยยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนให้จัดเตรียมข้อมูลและยื่นคำแถลงว่าจะเข้าร่วมในกระบวนการทบทวนภายใน 15 วันหลังจากวันที่ได้รับการแจ้งจาก ITA แต่ใน ส่วน ITC ผู้มีส่วนได้เสียต้องยื่นคำแถลงว่าจะเข้าร่วมในกระบวนการทบทวนภายใน 30 วันนับแต่วันที่ ITC แจ้งเริ่มกระบวนการทบทวน²³⁹ แต่ถ้าไม่มีผู้มีส่วนได้เสียตอบรับการแจ้งดังกล่าว ITA สามารถยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดโดยไม่มี การไต่สวนเพิ่มเติมภายใน 90 วัน นับแต่วันที่เริ่มการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด²⁴⁰

ในกรณีที่มีการยื่นข้อมูลและคำแถลงของผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศ เมื่อ ITA และ ITC พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลไม่เพียงพอ ITA สามารถใช้หลักเกณฑ์การใช้ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่มีอยู่ (fact available) มาใช้ในการพิจารณา²⁴¹ มีข้อสังเกตว่าหากการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดใช้ข้อมูลที่ ITA และ ITC มีอยู่ ส่วนใหญ่แล้วผลของการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดก็จะไม่ถูกยกเลิกไป

ในส่วนของการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดของ ITC ถึงแม้ว่าจะใช้องค์ประกอบในการพิจารณาความเสียหายเช่นเดียวกับการ

²³⁸ Terence P. Stewart and Amy S. Dwyer, "Sunset Review of Antidumping and Countervailing Duty Measures," *The Journal of World Trade* 4 (October 1998) :101-102.

²³⁹ Ibid, p.108.

²⁴⁰ Section 751(c)(3)(A) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

²⁴¹ Section 751(c)(3)(B) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

พิจารณาในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด แต่ ITC มีระดับมาตรฐานในการพิจารณาที่แตกต่างกัน คือ ในกระบวนการโต้สวน ITC จะพิจารณาความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนเปิดการโต้สวนและความเสียหายที่มีอยู่ในขณะนั้นหรือการคุกคามที่ใกล้จะมาถึง แต่ในกระบวนการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะพิจารณาถึงความเสียหายที่อุตสาหกรรมภายในอาจจะได้รับผลกระทบในอนาคตถ้าหากมีการยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด หลักเกณฑ์การทบทวนเมื่อครบกำหนดการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด 5 ปี หลักเกณฑ์ทบทวนเพียงจะนำมาบัญญัติเป็นหลักเกณฑ์ในกฎหมายเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาภายหลังจากการจัดตั้งองค์การการค้าโลก คือ ในปี ค.ศ.1995 ดังนั้นผลจากการแก้ไขกฎหมายจะทำให้คดีที่เกิดขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1995 จะครบกำหนดการทบทวนการอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในปี ค.ศ. 2000

การที่มีหลักเกณฑ์เรื่องการทบทวนขึ้นเพื่อต้องการให้มีการตรวจสอบภายหลังการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เพราะช่วงเวลาของการโต้สวนกับช่วงเวลาในการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นเป็นคนละช่วงกันอาจเป็นไปได้ว่าเมื่อเวลาผ่านไปอาจทำให้ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเปลี่ยนแปลงไปซึ่งอาจจะลดลงเพิ่มขึ้น หรือไม่มีส่วนเหลือของการทุ่มตลาดก็เป็นไปได้ ในกรณีหากทบทวนแล้วไม่พบว่าไม่มีส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเป็นทำให้ ITA จะต้องยกเลิกคำสั่งการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าชนิดนั้นๆ ได้

3.3.4.5 การอุทธรณ์การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดต่อศาล

คำตัดสินของ ITC และคำตัดสินของ ITA ในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและกระบวนการทบทวนการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ผู้มีส่วนได้เสียสามารถอุทธรณ์คำตัดสินต่อศาลการค้าระหว่างประเทศ (Court of International Trade) หรือเรียกย่อๆว่า CIT ได้ และหลังจากนั้นอาจมีการอุทธรณ์ต่อไปยังศาลอุทธรณ์ (Court of Appeals for the Federal Circuit) และหากผู้มีส่วนได้เสียไม่พอใจในคำตัดสินของศาลดังกล่าวสามารถอุทธรณ์ต่อศาลสูง (Supreme Court) ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้เช่นกัน²⁴²

3.3.4.6 การสิ้นสุดกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

²⁴² David Palmetter, "United States Implementation of the Uruguay Round Antidumping Code," *Journal of World Trade* 2 (June 1995): 41.

การสิ้นสุดกระบวนการโต้สวนตอบได้การทุ่มตลาดมีด้วยกัน
หลายกรณีดังต่อไปนี้ คือ

- (1) เมื่อ ITA มีค่าตัดสินขั้นสุดท้ายไม่พบว่ามีการทุ่มตลาด
  - (2) เมื่อ ITC มีคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายไม่พบว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา
  - (3) เมื่อมีการทำข้อตกลงจำกัดปริมาณการส่งออก (Quantitative Restriction Agreement) โดยที่ผู้ส่งออกเสนอที่จะจำกัดการส่งออกสินค้าที่ถูกโต้สวนเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาต่อ ITA และ ITA จะรับข้อเสนอดังกล่าวได้ต่อเมื่อ ITA เห็นว่าการยุติการโต้สวนตอบได้การทุ่มตลาดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คือ ผลกระทบที่มีต่อราคาสินค้าและความสามารถในการจัดหาสินค้าดังกล่าวต้องพิจารณาว่าการทำข้อตกลงจะส่งผลเสียต่อผู้บริโภคภายในประเทศสหรัฐอเมริกามากกว่าการเก็บอากรตอบได้การทุ่มตลาดหรือไม่ และจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดกับผลประโยชน์ของประเทศสหรัฐอเมริกาในระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศและผลกระทบต่อการแข่งขันของผู้ผลิตภายในประเทศซึ่งผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน รวมทั้งผลกระทบการจ้างงานและการลงทุนในอุตสาหกรรม
  - (4) เมื่อผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศทำข้อตกลงยกเลิกการขายที่ต่ำกว่าราคาปกติหรือยกเลิกการส่งออกสินค้าดังกล่าวมายังประเทศสหรัฐอเมริกา (Agreement to eliminate completely sale at less than fair value or to cease exports of merchandise) เสนอต่อ ITA โดยทำข้อตกลงว่าจะยกเลิกการส่งออกสินค้าที่ถูกโต้สวนเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาภายใน 6 เดือนนับจากวันที่มีการยุติการโต้สวน หรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศยินยอมที่จะปรับราคาสินค้าให้เพิ่มขึ้นเพื่อให้ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดหมดไป²⁴³
- การเสนอข้อตกลงดังกล่าวข้างต้น ITA อาจจะไม่รับข้อเสนอก็ได้ ถ้า ITA พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อตกลงดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและการบังคับตามข้อตกลงดังกล่าวเป็นไปได้ยาก แต่ถ้ามีการยอมรับข้อตกลงและผู้มีส่วนได้เสียต้องการให้กระบวนการ

²⁴³ Section 734(b) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

ไต่สวนยังคงดำเนินต่อไปก็สามารถยื่นคำร้องขอต่อ ITA ภายใน 20 วันนับจากวันที่ได้ประกาศยกเลิกการไต่สวน ซึ่งในกรณีนี้ ITA และ ITC ก็จะต้องดำเนินการไต่สวนต่อไป²⁴⁴

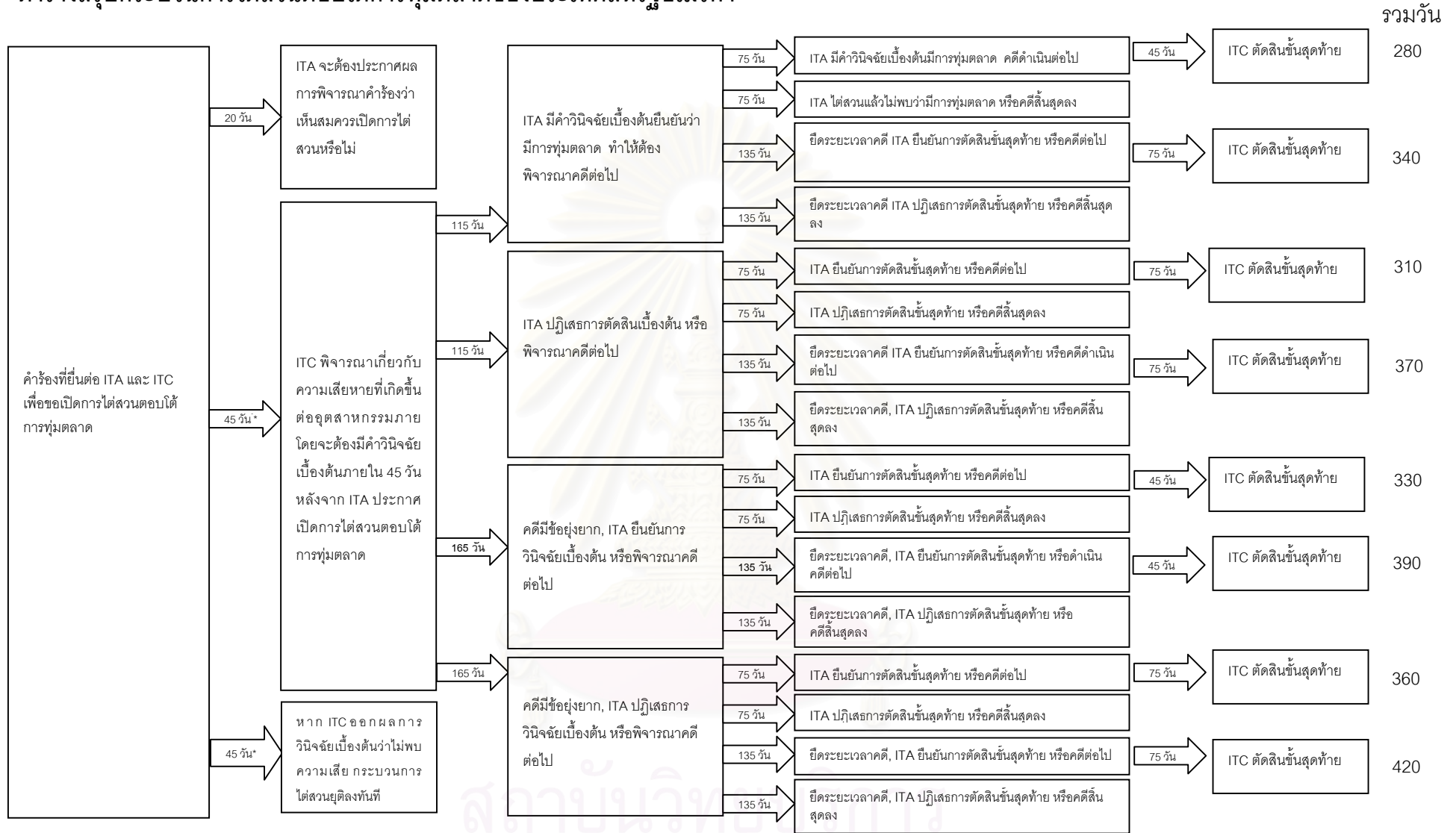
3.3.4.7 การสิ้นสุดการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังการตัดสินขั้นสุดท้าย

หลักเกณฑ์การสิ้นสุดลงของการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมาแล้วเป็นเวลา 5 ปี แต่มีข้อยกเว้นว่าหากการยกเลิกการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ความเสียหายยังไม่หมดไปหรือความเสียหายนั้นอาจเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งได้ เป็นข้อยกเว้นที่ทำให้สามารถยังคงเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไปอีก 5 ปี

จากการที่ศึกษากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาจะเห็นได้ว่ากระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกามีข้อดีคือ ในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนและมีความชัดเจน นอกจากนี้จะมีการแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้ทราบในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และมีการกำหนดเวลาต่างๆ ล่วงหน้าและแจ้งกำหนดการดังกล่าวให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย นอกจากนี้แล้วกระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาจะประกาศผลการตัดสินให้กับสาธารณชนได้รับทราบในทุกขั้นตอน จึงถือว่ากระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะมีความชัดเจนเป็นอย่างมาก แต่การประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการไต่สวนผู้เขียนจะขอกล่าวไว้ในบทที่ 5 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ซึ่งจะเป็นบทวิเคราะห์ถึงความมีประสิทธิภาพของกระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยและเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลกของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย

²⁴⁴ Section 734(d) of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act.

ตารางสรุปกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา

* ในกรณีทั่วไป, ITA อาจจะยืดระยะเวลาอนุญาตในการโต้สวนจาก 20 วัน เป็น 40 วัน หลังจากได้ยื่นคำร้อง ถ้าเพื่อจะตรวจสอบคำร้องของอุตสาหกรรมภายใน การขยายระยะเวลานี้ คำตัดสินของ ITC จะขยายตามไปด้วย

บทที่ 4

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย

ภายหลังจากที่ได้ศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยในบทที่ 3 แล้วในบทที่ 4 นี้จะเป็นการศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 กฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยทั้งหมด รวมทั้งศึกษาความเป็นมาของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยและหลักเกณฑ์การพิจารณาการทุ่มตลาดของประเทศไทย

4.1 ความเป็นมาของกฎหมายการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย

ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นครั้งแรกคือพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. 2507 แต่ในทางปฏิบัติไม่มีการนำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับใช้แต่อย่างใด²⁴⁵ โดยมีสาเหตุที่สำคัญคือ พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดฉบับปี พ.ศ. 2507 มีเนื้อหาสาระและรายละเอียดน้อยมากจนเจ้าหน้าที่ไม่สามารถนำไปบังคับใช้ได้เลย ประกอบกับไม่มีการร้องเรียนจากภาคเอกชนทำให้ไม่เคยปรากฏว่าได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาดฉบับปี พ.ศ. 2507 เลยแม้แต่ครั้งเดียว²⁴⁶ การดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้อยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลังซึ่งในขณะนั้นกระทรวงการคลังมีหน้าที่หลักคือ จัดเก็บอากรสินค้าขาเข้า-ขาออกของประเทศไทย

ในช่วงปี พ.ศ. 2504-2508 เป็นระยะเริ่มแรกของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลจะเน้นเรื่องการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น การพัฒนาระบบ

---

²⁴⁵ อภิญา วังศิริสุนทรรัตน์, “การออกกฎระเบียบเพื่อดำเนินการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542,” สำนักมาตรการปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, 15 สิงหาคม 2546.

²⁴⁶ ศักดา ธนิตกุลและอุษณีย์ ไพรสนต์, “พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด พ.ศ. 2542: ภาพรวมและประเด็นปัญหา,” วารสารกฎหมาย 20 (พฤศจิกายน 2543) : 431.

ของไฟฟ้า ปรุปะปา โทรศัพท และการสื่อสารต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการลงทุนเพื่อกระตุ้นให้มีการลงทุนในภาคธุรกิจต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนจากต่างประเทศที่มาพร้อมกับนักลงทุนไทยหรือเป็นการลงทุนจากชาวต่างชาติโดยตรง โดยเฉพาะการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า ซึ่งรัฐบาลให้ความคุ้มครองผู้ผลิตภายในประเทศโดยใช้นโยบายด้านภาษีเป็นเครื่องมือป้องกันการแข่งขันจากต่างประเทศ โดยจะกำหนดอัตราภาษีนำเข้าในอัตราที่สูงทำให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันได้ยาก และในขณะนั้นประเทศไทยมิได้เข้าเป็นภาคีความตกลงว่าด้วยการท้่มตลาดของ GATT ดังเช่นประเทศพัฒนาอื่น ดังนั้นประเทศไทยจึงไม่มีโอกาสใช้กฎหมายว่าด้วยการท้่มตลาดเลย²⁴⁷

ต่อมาในช่วงปี พ.ศ.2530 มีสินค้าของประเทศไทยที่ส่งออกไปขายในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และสินค้าของประเทศไทยถูกร้องเรียนและถูกไต่สวนตอบได้การท้่มตลาดเป็นจำนวนมาก เช่น กระทรวงพาณิชย์ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้เปิดการไต่สวนสินค้าของไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีสินค้านี้คือ สับปะรดกระป๋อง ไฟแช็กที่ใช้แล้วทิ้ง ตลับลูกปืน สิ่งทอ ฯลฯ แต่ผู้ส่งออกจากประเทศไทยที่ถูกไต่สวนส่วนใหญ่คิดว่าการใช้มาตรการตอบได้การท้่มตลาดในประเทศดังกล่าวเป็นมาตรการกีดกันทางการค้า โดยบริษัทคู่แข่งในประเทศผู้นำเข้ามีเจตนาถ้่นแก้งทางธุรกิจมากกว่าที่จะต้องการความยุติธรรมในการแข่งขัน การที่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในประเทศไทยเชื่อว่าตนไม่ได้ทำการท้่มตลาดทำให้เกิดความไม่พอใจว่าคู่แข่งในต่างประเทศใช้มาตรการตอบได้การท้่มตลาดถ้่นแก้ง เพราะเมื่อเปิดการไต่สวนจะส่งผลกระทบต่อกรประกอบธุรกิจเป็นอย่างมากเนื่องจากทำให้ผู้ซื้อในประเทศผู้นำเข้าหยุดการสั่งซื้อไว้ก่อนเพื่อดูว่าผลการไต่สวนออกมาเป็นอย่างไร จึงมีการเรียกร้องให้รัฐบาลไทยออกกฎหมายตอบได้การท้่มตลาดเพื่อตอบได้ต่อการใช้มาตรการตอบได้การท้่มตลาดและเป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้าเช่นกัน

แต่การออกกฎหมายฉบับใหม่ประเทศไทยต้องใช้เวลาเป็นเวลานานซึ่งอาจเป็นเพราะปัญหาทางการเมืองภายใน ทำให้กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ (ในขณะนั้นปัจจุบันคือกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการท้่มตลาดแก้ปัญหาโดยการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษตอบได้สินค้าท้่มตลาดและได้รับการอุดหนุน พ.ศ. 2534 (Notification on Principle and Procedure to Collect Surcharge On Unfairly Priced Imports and Subsidized Imports, B.E.2534) โดยประกาศฉบับนี้ได้ถูก

²⁴⁷ สุมิตรา วรกุลเฉลิม, "มาตรการตอบได้การท้่มตลาดและการอุดหนุนของประเทศไทย," กระทรวงพาณิชย์, 31 มีนาคม 2542. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

นำมาใช้บังคับในปี 2537 เป็นการไต่สวนสินค้าจากประเทศอินเดีย²⁴⁸ ซึ่งได้มีการตัดสินและใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าของอินเดีย คือ Hydrogen Peroxide ในอัตราร้อยละ 30 ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2537 และปรากฏว่าไม่มีการนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวเลยหลังจากที่มีการประกาศจัดเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ²⁴⁹

ภายหลังการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยได้สิ้นสุดลงได้มีความทุ่มตลาด 1994 และประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ทำให้ประเทศไทยต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการตอบโต้การทุ่มตลาดให้สอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994 หลายประการด้วยกัน แต่ในขณะนั้นสถานการณ์ของการค้าโลกภายใต้ความตกลงขององค์การการค้าโลกจำเป็นต้องมีเครื่องมือตอบโต้การค้าที่ไม่เป็นธรรม ทำให้กระทรวงพาณิชย์ต้องออกเป็นประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการเก็บภาษีสินค้าทุ่มตลาดและได้รับการอุดหนุน พ.ศ. 2539 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2539 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (6) และมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติการนำเข้าและส่งออก พ.ศ. 2522

โดยประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับปี 2539 นี้ประสงค์จะนำมาใช้ชั่วคราว ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติของกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดยังอยู่ระหว่างรอการพิจารณาของรัฐสภา ซึ่งประกาศกระทรวงพาณิชย์มีสถานะทางกฎหมายที่ต่ำกว่าพระราชบัญญัติเพราะออกโดยอาศัยอำนาจบริหารของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แต่ประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้มีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานมากกว่าประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับปี 2534 แต่ขาดรายละเอียดบางประการทำให้ไม่สามารถนำไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ภาครัฐต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติตอบโต้การทุ่มตลาดขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขปัญหาค่าให้ประเทศไทยมีกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีความสอดคล้องกับความตกลงฯ²⁵⁰

²⁴⁸ ศักดา ธนิตกุลและอุษณีย์ ไพรสนต์, “พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด พ.ศ. 2542: ภาพรวมและประเด็นปัญหา,” วารสารกฎหมาย 20 (พฤศจิกายน 2543) : 433-434.

²⁴⁹ สุมิตรา วรกุลเฉลิม, “มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนของประเทศไทย,” กระทรวงพาณิชย์, 31 มีนาคม 2542. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

²⁵⁰ อุณานันท์ พุกษะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 116.

การตราพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ.2507 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วและบทบัญญัติของพระราชบัญญัติดังกล่าวบางประการไม่เหมาะสมกับการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ และไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุสมควรที่จะบัญญัติกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดฉบับใหม่ขึ้น²⁵¹ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการให้ความคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศมิให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาครองตลาดในประเทศไทย โดยการใช้ราคาของสินค้าเป็นตัวแข่งขันหรือความได้เปรียบในปัจจุบัน การผลิต เทคโนโลยี หรืออาศัยความเป็นนายทุนขนาดใหญ่ทำการส่งสินค้าเข้ามาทุ่มตลาดจนสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันได้ และส่งผลให้ผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทยต้องปิดกิจการลง จนในที่สุดสินค้าจากต่างประเทศจะเข้ามาครองตลาดในประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างมาก เช่น อัตราการจ้างแรงงานลดลง การลงทุนภายในประเทศลดลง การพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศไม่ประสบความสำเร็จ

4.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาการทุ่มตลาดของประเทศไทย

แม้วิถยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างเดียวกก็ตาม แต่การที่จะทำให้สามารถเข้าใจกระบวนการโต้สวนได้ง่ายขึ้นก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีความรู้พื้นฐานในส่วนสารบัญญัติของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศด้วย

การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก่การส่งสินค้าเข้ามาขายในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ทางการพาณิชย์ โดยมีราคาส่งออกต่ำกว่ามูลค่าปกติของสินค้าชนิดเดียวกัน²⁵² ซึ่งราคาส่งออกได้แก่ ราคาส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกมายังประเทศไทยตามที่ได้ชำระกันจริงหรือควรจะมีการชำระกันจริงและหากไม่ปรากฏว่ามีราคาส่งออกหรือราคาส่งออกไม่น่าเชื่อถือให้คำนวณหาราคาส่งออกจากราคาสินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้ออิสระทอดแรก แต่หากไม่มีการจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้ออิสระหรือมิได้มีการจำหน่ายสินค้าไปในสภาพเดียวกับที่นำเข้า กรณีนี้ให้

²⁵¹ ดูเหตุผลในการตราพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน พ.ศ. 2542.

²⁵² มาตรา 13 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

คำนวณราคาส่งออกตามหลักเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่เหมาะสมแก่กรณี ซึ่งการคำนวณหา
ราคาส่งออกในกรณีนี้ให้หักค่าใช้จ่ายตลอดจนภาษีอากรและกำไรที่ได้รับอันเกิดขึ้นระหว่าง
การนำเข้าและการจำหน่ายต่อไปออกเสียก่อนในส่วนที่เหลือจึงจะเป็นราคาส่งออก²⁵³

ส่วนราคาปกติ คือ ราคาที่ผู้ซื้ออิสระในประเทศผู้ส่งออกได้ชำระหรือมีการชำระกัน
จริงในทางการค้าปกติสำหรับสินค้าชนิดเดียวกันที่ขายเพื่อการบริโภคภายในประเทศนั้น โดย
จะต้องพิจารณาจากการขายสินค้าดังกล่าวในปริมาณที่เหมาะสมซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของ
ปริมาณสินค้าชนิดนั้นที่ส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกมายังประเทศไทย แต่ก็อาจจะพิจารณา
ปริมาณการขายที่ต่ำกว่านั้นก็ได้หากมีเหตุผลรับฟังได้ว่าราคาขายเป็นราคาในตลาดของประเทศผู้
ส่งออกอย่างแท้จริง หากไม่ปรากฏว่ามีการขายสินค้าในประเทศผู้ส่งออก กฎหมายได้กำหนด
หลักเกณฑ์ว่าสามารถหาราคาปกติของสินค้าได้จากราคาที่ส่งออกสินค้าชนิดเดียวกันนี้ไปยัง
ประเทศที่สามพร้อมกันกับมีเหตุผลรับฟังได้ว่าราคานั้นได้แสดงถึงราคาในตลาดของผู้ส่งออก หรือมี
อีกหนึ่งคือทำการคำนวณหาราคาปกติจากราคาต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดรวมกับ
จำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆ ที่
เกิดขึ้นด้วย²⁵⁴

เมื่อได้ราคาส่งออกและราคาปกติของสินค้าแล้วก็จะสามารถหาส่วนเหลือของการ
การทุ่มตลาดได้ ซึ่งการพิจารณาหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดจะต้องเป็นการเปรียบเทียบอย่างเป็น
ธรรมและต้องทำการเปรียบเทียบราคาส่งออกและราคาปกติของสินค้าในระดับการค้าเดียวกัน
และจะต้องคำนึงถึงบรรดาข้อแตกต่างที่มีผลกระทบต่อเปรียบเทียบราคาด้วย โดย
พระราชบัญญัติตอบโต้การทุ่มตลาดได้กำหนดวิธีการหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดไว้ดังต่อไปนี้

- (1) เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับราคาส่งออกถ่วงเฉลี่ยถ่วง
น้ำหนัก
- (2) เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติกับราคาส่งออกของธุรกรรมแต่ละรายโดยเฉลี่ย

²⁵³ มาตรา 14 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจาก
ต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁵⁴ มาตรา 15 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจาก
ต่างประเทศ พ.ศ. 2542

- (3) ในกรณีที่ปรากฏว่าราคาส่งออกมายังตลาดภายในประเทศมีความแตกต่างกันในสาระสำคัญระหว่างผู้ซื้อต่างคนกัน หรือภูมิภาคที่ส่งออกต่างกัน หรือระยะเวลาส่งออกต่างกัน และวิธีการตามข้อ (1) และ (2) ไม่อาจแสดงสภาพแท้จริงของการทุ่มตลาดได้ ซึ่งในกรณีนี้ให้เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับราคาส่งออกของธุรกรรมแต่ละรายโดยเฉลี่ย²⁵⁵ แต่การหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดอาจใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างก็ได้

เมื่อได้อัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดมาแล้ว จะนำอัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดนี้มาใช้เป็นอัตราที่จะกำหนดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อไป นอกจากนี้การจะนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้ให้คำนึงถึงประโยชน์ของอุตสาหกรรมภายใน ผู้บริโภคและประโยชน์สาธารณะประกอบกันเป็นสำคัญ

4.3 กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย

ในส่วนนี้จะขอกล่าวถึงกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในช่วงก่อนมีการจัดตั้งองค์การการค้าโลกและภายหลังการจัดตั้งองค์การการค้าโลก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.1 กระบวนการโต้การทุ่มตลาดก่อนการจัดตั้งองค์การการค้าโลก

ในช่วงก่อนการจัดตั้งองค์การการค้าโลกประเทศไทยมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. 2507 บังคับใช้อยู่ แต่มิได้ระบุรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในพระราชบัญญัติ ส่วนใหญ่เป็นการกล่าวถึงการจัดตั้งองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเท่านั้น

ในส่วนรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนมุ่งกำหนดให้ออกมาในรูปแบบกฎกระทรวง คือ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยให้อำนาจในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้²⁵⁶

²⁵⁵ มาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁵⁶ มาตรา 16 ของพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. 2507

นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการทุ้มตลาดซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธาน อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเศรษฐกิจ ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและกรรมการอื่นๆ ไม่เกิน 4 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่แต่งตั้ง ซึ่งคณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

- (1) สืบสวนหาข้อเท็จจริงและพิจารณาว่ามีการทุ้มตลาดหรือไม่ ในการนี้คณะกรรมการอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงและชี้แจงแสดงความคิดเห็น
- (2) รายงานผลการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการที่พึงใช้
- (3) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย²⁵⁷

เมื่อมีผู้ร้องขอให้คณะกรรมการพิจารณาว่ามีการทุ้มตลาด หากคณะกรรมการเห็นสมควรให้สืบสวนหาข้อเท็จจริงและพิจารณาว่ามีการทุ้มตลาดเกิดขึ้นหรือไม่ คณะกรรมการจะต้องประกาศโฆษณาคำร้องขอนั้นโดยวิธีการที่คณะกรรมการเห็นสมควร เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถที่จะแสดงข้อเท็จจริงและความเห็นสนับสนุนหรือคัดค้านคำร้องขอนั้นต่อคณะกรรมการ เพื่อที่คณะกรรมการจะได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องกำหนดระยะเวลาที่ให้โอกาสผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำชี้แจงต่อคณะกรรมการด้วย²⁵⁸

นอกจากนี้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการแทนตามขอบเขตและอำนาจที่คณะกรรมการมีอยู่ และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาพบว่าการทุ้มตลาดจะต้องเสนอรายงานต่อรัฐมนตรีและหากรัฐมนตรีพิจารณาแล้วและเห็นเช่นเดียวกับคณะกรรมการจะต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศการกำหนดให้เรียกเก็บอากรป้องกันการตอบโต้การทุ้มตลาดแก่สินค้าที่ทุ้มตลาดในอัตราที่เห็นสมควร ซึ่งในขณะนั้นได้กำหนดว่าการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดจะต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของราคาปกติของสินค้าและประกาศการเรียกเก็บนี้จะใช้บังคับได้คราวละหนึ่งปี

²⁵⁷ มาตรา 8 ของพระราชบัญญัติป้องกันการทุ้มตลาด พ.ศ. 2507

²⁵⁸ มาตรา 9 ของพระราชบัญญัติป้องกันการทุ้มตลาด พ.ศ. 2507

ประเด็นสำคัญคือ ตั้งแต่มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. 2507 เป็นต้นมา ไม่เคยปรากฏว่ามีการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เลยเนื่องจากมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายประการด้วยกัน พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนไว้ ซึ่งก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนว่ากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดควรจะเป็นรูปแบบใด ทำให้หน่วยงานต่างๆ ของรัฐไม่สามารถนำเอามาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดไปใช้บังคับได้เลย เนื่องจากขาดความชัดเจนจึงเป็นการยากที่จะนำไปบังคับใช้²⁵⁹

ในปี พ.ศ. 2534 ได้มีการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในกรณีการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทยในราคาที่ไม่เป็นธรรมและในกรณีการนำสินค้าเข้ามาในประเทศไทยซึ่งสินค้าที่ได้รับการอุดหนุน พ.ศ. 2534 ซึ่งประกาศฉบับนี้ได้มีรายละเอียดในส่วนของกระบวนการโต้สวนเพิ่มเติมขึ้นมากกว่าเดิม เช่น การยื่นคำร้องของอุตสาหกรรมภายในประเทศจะต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุรายละเอียดในคำร้องว่าควรจะมีรายละเอียดอะไรบ้าง มีการกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการใช้พิจารณาคำร้องคือ 30 วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ฯลฯ จะเห็นได้ว่าประกาศของกระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้มีเนื้อหาและรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนเพิ่มมากขึ้นกว่าพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. 2507

ต่อมาเมื่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีขององค์การการค้าโลกที่ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 จึงได้มีการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษซึ่งสินค้านำเข้าเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน พ.ศ. 2539 ขึ้นบังคับใช้ชั่วคราวเนื่องจากในขณะนั้นร่างพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดใช้เวลาร่างเป็นเวลานาน กระทรวงพาณิชย์จึงจำเป็นต้องออกประกาศฉบับนี้ขึ้นมาใช้ชั่วคราวเท่านั้น เพื่อเป็นเครื่องมือให้ความคุ้มครองต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศไทยมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากการนำเข้ามาสินค้าที่ทุ่มตลาด ประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้ถือว่ามีรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนค่อนข้างชัดเจนกว่าหลักเกณฑ์ที่เคยใช้ปฏิบัติมา เพราะมีการกล่าวถึงขั้นตอนในกระบวนการโต้สวนค่อนข้างชัดเจน ระบุถึงหน้าที่ของผู้ทำหน้าที่โต้สวน รายละเอียดแต่ละขั้นตอนของกระบวนการโต้สวน แต่ผู้เขียนจะไม่ขอลงในรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตามประกาศกระทรวง

²⁵⁹ บุญญรัตน์ โชคบัณฑิตชัย, “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทุ่มตลาดในประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 115.

พาณิชย์ฉบับนี้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่ใช้ อยู่ปัจจุบันว่ากระบวนการโต้สวนของประเทศไทยมีความชัดเจนและประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ หากเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุงอย่างไรบ้าง ดังนั้นจึงขอ ศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

4.3.2 กระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การ ทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542

พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจาก ต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ต่อไปนี้จะขอเรียกว่า “พระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ” ได้กำหนดหลักเกณฑ์ การพิจารณาการทุ่มตลาด การพิจารณาความเสียหาย ลักษณะของอุตสาหกรรมภายในประเทศ และที่สำคัญได้กล่าวถึงรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด การเก็บภาษีตอบ โต้การทุ่มตลาด ระยะเวลาในการโต้สวน ระยะเวลาในการตอบโต้การทุ่มตลาดและการทบทวน การอุดหนุนค้ำวิวินิจฉัยของศาลรวมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบการโต้ สวนทุ่มตลาดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ซึ่งกระบวนการโต้สวนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.2.1 องค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของ ประเทศไทย

4.3.2.1.1 กรมการค้าต่างประเทศ (คต.)

กรมการค้าต่างประเทศเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับ ดูแลกระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการ อุดหนุน และกรมการค้าต่างประเทศยังทำหน้าที่รวบรวมสถิติการใช้มาตรการตอบโต้การ ทุ่มตลาดของประเทศต่างๆ ต่อสินค้าของประเทศไทยด้วย

พระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯกำหนดให้กระบวนการโต้สวน ตอบโต้การทุ่มตลาดและความเสียหายอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของกรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งใน ทางปฏิบัติจะมีองค์กรที่อยู่ภายใต้กรมการค้าต่างประเทศทำหน้าที่ดูแลในส่วนของกระบวนการโต้ สวนตอบโต้การทุ่มตลาดก็คือ สำนักมาตรการปกป้องและตอบโต้การทุ่มตลาด นอกจากนี้ กรมการค้าต่างประเทศยังมีฐานะเป็นเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการ อุดหนุน(คทอ.)ทำหน้าที่ดำเนินการให้มีการโต้สวนตามข้อกล่าวหาของอุตสาหกรรม ภายในประเทศ

4.3.2.1.2 คณะกรรมการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (คทอ.)

คณะกรรมการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนต่อไปนี้อธิบายว่า “คทอ.” เป็นคณะกรรมการหลักในกระบวนการโต้สวนเพราะก่อนที่จะออกประกาศใดๆ เกี่ยวกับมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก คทอ. เสียก่อน ซึ่ง คทอ. ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ระดับสูงและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 ท่าน ดังต่อไปนี้

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ

(2) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศมีหน้าที่เป็นเลขานุการและแต่งตั้งให้ราชการของกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ช่วยเลขานุการของ คทอ.

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่านที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ (อาจารย์จากมหาวิทยาลัย) การบัญชี (เจ้าหน้าที่จากสมาคมนักบัญชี) นิติศาสตร์ (เจ้าหน้าที่จากกฤษฎีกา) การเกษตร (เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตร) และการอุตสาหกรรม (เจ้าหน้าที่จากสภาอุตสาหกรรม) สาขาละหนึ่งคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ²⁶⁰

คทอ. มีหน้าที่ คือ พิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน และให้ความเห็นชอบในการทำความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย²⁶¹ นอกจากนี้

²⁶⁰ มาตรา 72 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁶¹ มาตรา 73 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติคุ้มครองตลาดฯ ได้กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี²⁶²

ส่วนหน้าที่ของ คทอ. จะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาใดในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะขอกว่าแทรกอยู่ในหัวข้อต่อไป ที่เกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่ประเทศไทยใช้อยู่ในปัจจุบัน

4.3.2.1.3 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด เนื่องจากตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 ได้กำหนดอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไว้ในมาตรา 7(7) ว่าให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาคดีแพ่งเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและการอุดหนุนสินค้าหรือการให้บริการจากต่างประเทศ โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองตลาดฯ ได้วางหลักเกณฑ์ว่าผู้ใดไม่พอใจคำตัดสินขั้นสุดท้ายของ คทอ. ตามมาตรา 49 คือการตัดสินให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการในการขอให้ทบทวนตามมาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 58 และมาตรา 59 ให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำตัดสิน แต่การอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการเรียกเก็บหรือคืนอากรเว้นแต่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะเห็นเป็นอย่างอื่น²⁶³

4.3.2.2 กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ในส่วนนี้จะขอกว่าถึงกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยซึ่งจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

²⁶² มาตรา 74 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁶³ มาตรา 61 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

4.3.2.2.1 การเริ่มการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

การเริ่มต้นกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้พระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ให้เริ่มดำเนินกระบวนการไต่สวนเมื่อ คทอ. เห็นสมควรหรือมีคำร้องขอจากบุคคลหรือคณะบุคคลพร้อมหลักฐานประกอบ²⁶⁴ ซึ่งบุคคลที่ยื่นจะต้องเป็นบุคคลหรือคณะบุคคลที่เสนอตนเข้าทำการยื่นคำร้องขอแทนอุตสาหกรรมภายในประเทศต่อกรมการค้าต่างประเทศเพื่อขอให้พิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด²⁶⁵

โดยคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดมีเงื่อนไขว่าคำร้องจะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศซึ่งมีการผลิตรวมกันเกินกว่า 50% ของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันของผู้ที่สนับสนุนและคัดค้านการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด โดยปริมาณการผลิตของฝ่ายสนับสนุนจะต้องไม่น้อยกว่า 25% ของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดภายในประเทศ²⁶⁶ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญที่อุตสาหกรรมภายในต้องพิจารณาในการยื่นคำร้องขอ คือ

(1) สถานะของอุตสาหกรรมภายในที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

(2) สินค้าที่อุตสาหกรรมภายในผลิตเป็นสินค้าชนิดเดียวกันกับสินค้าที่ทุ่มตลาด (like product) หรือไม่

(3) มีพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าการทุ่มตลาดและเกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศดังนี้คือ

- ข้อมูลสถิติของปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ทุ่มตลาด

²⁶⁴ มาตรา 32 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁶⁵ มาตรา 33 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁶⁶ เรืองเดียวกัน

- ข้อมูลราคาสินค้าที่จำหน่ายในประเทศ ผู้ส่งออกและราคานำเข้าของสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาด

- เอกสารใบกำกับสินค้า (invoice) หรือใบเสนอราคา (price list) หรือกรณีที่ไม่สามารถจัดหาเอกสารทั้งสองชนิดนี้ให้ใช้หนังสือรับรองจากบริษัท โดยรับรองว่าราคานำเข้าที่แจ้งนั้นถูกต้องและเชื่อถือได้ หรือหนังสือจากลูกค้าซึ่งแสดงราคาที่ได้รับ การเสนอขาย

- ข้อมูลแสดงความเสียหายของอุตสาหกรรม ภายใน เช่น การขาดทุน ข้อมูลการผลิต จำนวนสินค้าคงเหลือ การจ้างงาน ระดับราคาลดลง เป็นต้น²⁶⁷

นอกจากนี้ได้มีการกำหนดรูปแบบของคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดโดยประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543 โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติมาตรา 5 วรรคสองและมาตรา 33 วรรคสามของพระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ซึ่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้ได้กำหนดแบบคำร้องขอเปิดการไต่สวนออกเป็น 8 ส่วนด้วยกัน ดังมีรายละเอียดดังนี้คือ

(1) ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไป เช่น ชื่อของบุคคลหรือนิติบุคคลที่ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด รายชื่อผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่เป็นผู้นำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาหรือมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเข้าสินค้าที่ถูกไต่สวนหรือเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศที่ถูกพิจารณา และต้องแจ้งรายละเอียดโดยให้ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกและปริมาณการนำเข้าสินค้า

(2) ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของรายละเอียดของสินค้า จะต้องแสดงให้เห็นว่าสินค้าที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทุ่มตลาดเป็นสินค้าชนิดเดียวกันกับสินค้าที่ผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ผลิตได้ภายในประเทศ โดยจะต้องบอกรายละเอียดดังนี้ คือ ชื่อสินค้า ชื่อทางการค้า จำแนกอยู่ในพิกัดอัตราศุลกากรใด อัตราอากรขาเข้า ลักษณะทางกายภาพของสินค้า โครงสร้างของสินค้า

²⁶⁷ อภิญา วังศิริสุทธิรัตน์, “การออกกฎระเบียบเพื่อดำเนินการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน,” สำนักมาตรการปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, 14 สิงหาคม 2546, หน้า 6.

โดยให้แสดงตัวอย่างแค่ตาสีหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) รายละเอียดของมาตรฐานอุตสาหกรรม ขั้นตอนและกระบวนการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้ใช้สินค้าขั้นสุดท้าย มาตรการอื่นๆ ในการนำเข้าสินค้ามาในประเทศไทยนอกจากมาตรการทางภาษี ประเทศแหล่งกำเนิดสินค้า ประเทศผู้ส่งออกและข้อเปรียบเทียบอื่นระหว่างสินค้าที่ถูกพิจารณาและสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตภายในประเทศในส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่แตกต่างกัน

(3) ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกและผู้นำเข้าโดยจะต้องใช้ข้อมูลล่าสุดในการกรอกข้อมูล ซึ่งในส่วนนี้จะต้องให้รายชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เบอร์โทรสาร ของผู้ผลิตสินค้าและผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาด และข้อมูลของผู้นำเข้าสินค้าที่ถูกต้องสงสัยเข้ามาในประเทศไทยและข้อมูลของสมาคมและกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ใช้สินค้าที่ถูกต้องสงสัยในประเทศ

(4) ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปกติของสินค้าซึ่งในส่วนนี้จะต้องมีหลักฐานที่มาของราคาแบบประกอบคำร้องด้วย เช่น ใบเสนอราคา ใบแจ้งหนี้ ใบเสร็จรับเงิน รายการราคาสินค้า

(5) ส่วนที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับราคาส่งออกมายังประเทศไทยของสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาด ซึ่งสามารถหาได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น ราคาที่จำหน่ายให้ผู้ซื้ออิสระทอดแรกในประเทศไทย หรือเป็นดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการหาราคาส่งออก

(6) ส่วนที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาด ซึ่งในส่วนนี้จะนำข้อมูลในส่วนที่ 4 และส่วนที่ 5 คือเป็นการเปรียบเทียบมูลค่าปกติและราคาส่งออกของสินค้าที่ระดับการค้าเดียวกัน

(7) ส่วนที่ 7 เป็นเรื่องการอุดหนุนไม่เกี่ยวกับการขอเปิดการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดไม่ต้องกรอกข้อมูลในส่วนนี้

(8) ส่วนที่ 8 เป็นส่วนของการประเมินความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในประเทศไทย โดยในส่วนนี้ผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนต้องให้ข้อมูลและหลักฐานเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าได้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรม

ภายในประเทศ หรือแสดงให้เห็นว่าอาจจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายในหรือเป็นอุปสรรคอย่างสำคัญต่อการก่อตั้งหรือพัฒนาของอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน²⁶⁸

4.3.2.2.2 การพิจารณาคำร้องขอให้มีการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

คต. จะทำการตรวจสอบคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่ยื่นโดยอุตสาหกรรมภายในหรือตัวแทนของอุตสาหกรรมภายในว่ามีข้อมูลและพยานหลักฐานเบื้องต้นเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในเนื่องจากมีการทุ่มตลาดของสินค้านำเข้า โดยจะมีข้อมูลและเอกสารที่ประกอบคำร้องขึ้นต้นได้แก่ เอกสารที่แสดงถึงความเสียหายและข้อมูลแสดงการทุ่มตลาด เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการนำเข้าสินค้าที่ทุ่มตลาด ข้อมูลราคาของสินค้าที่จำหน่ายในประเทศ ผู้ส่งออกและราคานำเข้า ใบก้ำกับสินค้าหรือไบเสนอราคา

ประเด็นสำคัญคือต้องพิจารณาคำร้องว่าได้รับการสนับสนุนจากอุตสาหกรรมภายในซึ่งต้องมีปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 ของการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ และอุตสาหกรรมภายในที่เป็นผู้ยื่นคำร้องทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านคำร้องจะต้องมีฝ่ายสนับสนุนคำร้องเกินกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตของทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านหรือไม่ (แต่ตัวอย่างการพิจารณาคำร้องว่าได้รับการสนับสนุนคำร้องของอุตสาหกรรมภายใน เช่น ในคดีการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศรัสเซีย ยูเครน คาซัคสถาน บัลแกเรียและสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ตัวอย่างของคดีนี้เกิดขึ้นในช่วงที่อาศัยอำนาจตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษซึ่งสินค้านำเข้าเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน พ.ศ.2539 ซึ่งมีหลักเกณฑ์การพิจารณการสนับสนุนคำร้องของอุตสาหกรรมภายในเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน) อุตสาหกรรมภายในที่ผลิตแผ่นรีดร้อนในประเทศไทยในขณะนั้นมีทั้งหมด 3 ราย ดังต่อไปนี้คือ

²⁶⁸ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2543) เรื่องการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน

(1) บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	458,617 ตัน
(2) บริษัท แอล พี เอ็นเพลทมิล จำกัด (มหาชน)	20,000 ตัน
(3) บริษัท สหวิริยา เพลทมิล จำกัด	30,000 ตัน
รวมปริมาณการผลิตทั้งหมดได้	508,671

ตามข้อเท็จจริงในคดีนี้บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำร้องต่อ คต. ให้เปิดการไต่สวน ซึ่งปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำร้องมีผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนในประเทศทั้งหมด 3 บริษัทตั้งรายละเอียดปริมาณการผลิตข้างต้น เมื่อพิจารณาปริมาณการผลิตของบริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่าปริมาณการผลิตในประเทศเกินกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ ต่อมาจะต้องพิจารณาว่าคำร้องจะต้องได้รับการสนับสนุนคำร้องจากผู้ยื่นคำร้องเกินร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตของผู้สนับสนุนและผู้คัดค้านคำร้องหรือไม่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ผลิตสินค้าคิดเป็นร้อยละ 90 ของปริมาณการผลิตภายในประเทศและเป็นบริษัท เดียวที่ทำการยื่นคำร้อง เมื่อพิจารณาแล้วถือว่าเป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมภายในและผู้ผลิตสินค้าอีก 2 บริษัทไม่คัดค้านคำร้องดังกล่าวจึงไม่นำเรื่องผู้คัดค้านมาพิจารณาทำให้คำร้องที่ยื่นโดย บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) เป็นคำร้องที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้²⁶⁹

ในส่วนของหลักฐานที่แสดงว่ามีการทุ่มตลาดนั้นจะใช้ข้อมูลย้อนหลัง 1 ปี ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงราคาส่งออกมาประเทศไทยและหลักฐานแสดงราคาขายภายในประเทศผู้ส่งออก แต่ในส่วนของหลักฐานที่แสดงว่าอุตสาหกรรมภายในได้รับความเสียหายจะใช้ข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี เป็นอย่างน้อย ซึ่งข้อมูลหลักฐานในส่วนนี้ เช่น งบดุลหรืองบกำไรขาดทุน พัฒนาการและประมาณยอดขาย กำไร ผลการส่งออก ปริมาณสินค้าทุ่มตลาด

²⁶⁹ สุรีย์ จิรัฐติกาลกุล, “การไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศรัสเซีย ยูเครนคาซัคสถาน บัลแกเรีย และสาธารณรัฐประชาชนจีน,” กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 15 พฤศจิกายน 2541.

ส่วนแบ่งตลาด ราคาขายของอุตสาหกรรมภายในประเทศ การจ้างงาน ความสามารถในการขายของอุตสาหกรรมภายในและความสามารถในการผลิต²⁷⁰

หาก คต. พิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด แล้วพบว่าข้อมูลหลักฐานประกอบคำร้องขอไม่ถูกต้องครบถ้วน คต. จะต้องแจ้งผู้ยื่นคำร้องให้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลให้ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด²⁷¹ คือ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้เพิ่มเติมข้อมูล²⁷² หากอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลา คต. จะส่งคำร้องคืนให้แก่อุตสาหกรรมภายใน

แต่เมื่อ คต. พิจารณาคำร้องและเห็นว่าคำร้องมีข้อมูลและพยานหลักฐานเบื้องต้นครบถ้วนเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าการทุ่มตลาดและความเสียหาย คต. จะมีหนังสือแจ้งตอบรับคำร้องขอและขอให้แก่อุตสาหกรรมภายในจัดทำคำร้องฉบับเปิดเผย (non-confidential complaint) ส่งให้แก่คต. เพื่อเผยแพร่ในกรณีหากมีผู้มีส่วนได้เสียร้องขอ²⁷³ นอกจากนี้ คต. จะต้องแจ้งการรับคำร้องต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องทราบถึงการมีคำร้องขอด้วย²⁷⁴ และ คต. จะต้องดำเนินการไต่สวนโดยไม่ชักช้า²⁷⁵

²⁷⁰ เอกสารประกอบการสัมมนา “เรื่องการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าด้วยมาตรการปกป้องและมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 20 กรกฎาคม 2544, หน้า 26-27.

²⁷¹ มาตรา 34 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁷² เอกสารประกอบการสัมมนา “เรื่องการเตรียมความพร้อมในการแก้ต่างหากสินค้าไทยถูกฟ้องว่าทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 10 มิถุนายน 2546, หน้า 10.

²⁷³ อภิญา วังศ์วิสุทธิรัตน์, “การออกกฎระเบียบเพื่อดำเนินการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน,” สำนักมาตรการปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, 15 สิงหาคม 2546.

²⁷⁴ มาตรา 35 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁷⁵ มาตรา 37 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

เมื่อมีการตอบรับการยื่นคำร้องขอต่ออุตสาหกรรมภายใน คต. จะทำการจัดทำสรุปความเห็น คำร้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนหรือไม่ และเสนอต่อคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาการทุ่มตลาดและความเสียหาย โดยพิจารณาว่าคำร้องมีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและความเสียหายเพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่ ซึ่งคณะอนุกรรมการประกอบด้วยบุคคลดังนี้ 1. อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ 2. รองอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ 3. ผู้แทนกรมการค้าภายใน 4. ผู้แทนจากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ 5. ผู้อำนวยการสำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า 6. หัวหน้ากลุ่มไต่สวนความเสียหาย 7. หัวหน้ากลุ่มไต่สวนการทุ่มตลาด หากคณะอนุกรรมการเห็นชอบกับคำร้อง คณะอนุกรรมการดังกล่าวจะนำเสนอคำร้องต่อ คทอ. ให้พิจารณาว่าควรที่จะเปิดหรือไม่เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใน 45 วันนับจากวันที่ คต. มีหนังสือแจ้งตอบรับคำร้องต่ออุตสาหกรรมภายใน และคต. จะต้องประกาศเปิดการไต่สวนหรือยุติการไต่สวนภายในระยะเวลาที่กำหนด²⁷⁶

คทอ. จะทำการจัดประชุมเพื่อพิจารณาว่าคำร้องสมควรที่จะเปิดการไต่สวนหรือไม่ หากผลการประชุมพบว่ามีข้อมูลเบื้องต้นเพียงพอ คต. จะออกประกาศเปิดการไต่สวน แต่หากผลการประชุมของ คทอ. พิจารณา คำร้อง และไม่พบว่ามีข้อมูลเบื้องต้นเพียงพอ คต. มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งผลการพิจารณาคำร้องต่ออุตสาหกรรมภายใน พร้อมทั้งแจ้งเหตุผลในการไม่รับคำร้องให้อุตสาหกรรมภายในผู้ยื่นคำร้องทราบด้วย

4.3.2.2.3 การประกาศเปิดการไต่สวน

เมื่อ คทอ. พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คต. จะต้องออกประกาศการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและความเสียหายในราชกิจจานุเบกษาและลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ²⁷⁷ เป็นเวลา 3 วัน²⁷⁸ ซึ่งประกาศการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและความเสียหายต้องมีรายการดังต่อไปนี้

²⁷⁶ เอกสารประกอบการสัมมนา “เรื่อง การเตรียมความพร้อมในการแก้ต่างหากสินค้าไทย ถูกฟ้องว่าทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 10 มิถุนายน 2546, หน้า 11.

²⁷⁷ มาตรา 39 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

- (1) ระบุชนิดของสินค้าที่ถูกไต่สวน
- (2) รายชื่อประเทศผู้ส่งออกและประเทศที่เกี่ยวข้อง
- (3) ข้อเท็จจริงโดยสังเขป
- (4) การขอรับข้อมูลข่าวสารอันเป็นรายละเอียดตลอดจนค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง
- (5) กำหนดระยะเวลาให้ผู้มีส่วนได้เสียเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเป็นหนังสือ
- (6) กำหนดเวลาให้ผู้มีส่วนได้เสียแจ้งความจำนงขอแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและความเสียหาย

นอกจากนี้ คต. มีหน้าที่จะต้องแจ้งการประกาศไต่สวนให้แก่ผู้ยื่นคำร้อง ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ผลิตและผู้ส่งออกจากต่างประเทศ รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออก ผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้นำเข้า โดยจะต้องทำการแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลเหล่านี้ทราบถึงการประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด²⁷⁹ ซึ่งในขั้นตอนนี้ใช้ คต. จะใช้ระยะเวลาประมาณ 15 วัน²⁸⁰

4.3.2.2.4 การรักษาความลับของข้อมูลในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

²⁷⁸ เอกสารประกอบการสัมมนา “เรื่องการเตรียมความพร้อมในการแก้ต่างหากสินค้าไทยถูกฟ้องว่าทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์(10 มิถุนายน 2546), หน้า 11.

²⁷⁹ เรื่องเดียวกัน

²⁸⁰ เอกสารประกอบการสัมมนา “การปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าด้วยมาตรการปกป้องและมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, หน้า 21.

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาดของประเทศไทยมีหลักเกณฑ์กำหนดว่าเมื่อ คต. ได้รับข้อมูลใดๆ จากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย หากข้อมูลใดเป็นข้อมูลที่ต้องปกปิดโดยพิจารณาจากเนื้อหาสาระของข้อมูลหรือผู้ให้ข้อมูลนั้นขอให้ปกปิด ดังนั้นในกระบวนการไต่สวนจะต้องไม่กระทำการใดให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลนั้นๆ การจะเปิดเผยข้อมูลปกปิดได้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ที่ให้ข้อมูลเสียก่อน

แต่ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลต้องการให้เป็นข้อมูลปกปิด คต. จะขอให้ผู้ให้ข้อมูลจัดทำสรุปย่อที่สามารถเปิดเผยได้เพื่อใช้ในกระบวนการไต่สวน หากผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถจัดทำสรุปย่อและไม่มีการแจ้งให้ความยินยอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ให้ภายในระยะเวลาที่กำหนด คต. จะไม่นำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณา²⁸¹

4.3.2.2.5 ระยะเวลาของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาด

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาดของประเทศไทยตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการไต่สวนจนกระทั่งมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทู่ตลาด หรืออาจเป็นกรณีที่มีคำตัดสินขั้นสุดท้ายและไม่พบว่าการทู่ตลาดหรือความเสียหายเกิดขึ้นก็ตาม รวมระยะเวลาของกระบวนการไต่สวนจะต้องดำเนินการให้เสร็จภายใน 1 ปีนับแต่ประกาศเปิดการไต่สวน แต่หากมีเหตุจำเป็นอื่นๆ ที่ทำให้กระบวนการไต่สวนไม่เสร็จภายใน 1 ปีก็สามารถขยายระยะเวลาออกไปได้อีก 6 เดือน²⁸²

4.3.2.2.6 การสิ้นสุดของคำร้องก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาด

คำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาดอาจสิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้

²⁸¹ มาตรา 26 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทู่ตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁸² มาตรา 54 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทู่ตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

(1) เมื่อผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การท่มตลาดได้ทำการถอนคำร้องก่อนมีประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การท่มตลาด จะส่งผลให้กระบวนการไต่สวนสิ้นสุดลงทันที แต่ในกรณีที่มีการถอนคำร้องภายหลังจากที่ คทอ. ประกาศเปิดการไต่สวนแล้ว คทอ. อาจจะยุติหรือดำเนินกระบวนการไต่สวนตอบโต้การท่มตลาดต่อไปก็ได้²⁸³

(2) เมื่อ คทอ. พิจารณาคำร้องและพบว่าส่วนเหลือของการท่มตลาดมีจำนวนร้อยละ 2 ของราคาส่งออก²⁸⁴

(3) เมื่อ คทอ. พิจารณาแล้วว่าการนำเข้าสินค้าท่มตลาดจากประเทศผู้ส่งออกแต่ละประเทศมีปริมาณการผลิตน้อยกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดของสินค้าชนิดเดียวกันมายังประเทศไทย เว้นแต่การนำเข้าสินค้าท่มตลาดจากประเทศผู้ส่งออกแต่ละประเทศดังกล่าวรวมกันแล้วมีปริมาณการนำเข้าสินค้าเกินกว่าร้อยละ 7 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดของสินค้าชนิดเดียวกันมายังประเทศไทย²⁸⁵

(4) เมื่อ คทอ. พิจารณาแล้วไม่พบว่ามีกรท่มตลาดหรือความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ

ด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นเหตุทำให้กระบวนการไต่สวนยุติลงทันทีก่อนที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การท่มตลาด

4.3.2.3 กระบวนการภายหลังการเปิดการไต่สวนตอบโต้การท่มตลาด

²⁸³ มาตรา 36 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁸⁴ ข้อ 1 ของกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542.

²⁸⁵ ข้อ 2 ของกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542.

ในส่วนนี้จะป็นรายละเอียดของกระบวนการไต่สวนภายหลังจากการประกาศเปิดการไต่สวนและในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 215 วัน โดยจะแยกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนออกเป็นหลายช่วงด้วยกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.2.3.1 การส่งแบบสอบถาม (Questionnaire)

คต. มีหน้าที่จะต้องทำการไต่สวนทั้งการทຸ່มตลาดและความเสียหาย ดังนั้น คต.จะต้องทำการจัดส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้ผลิตผู้ส่งออกในต่างประเทศ อุตสาหกรรมภายใน และผู้นำเข้า เพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทຸ່มตลาดและความเสียหาย และผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายจะต้องตอบแบบสอบถามภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแบบสอบถามจาก คต.

โดยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับแบบสอบถามและระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามพระราชบัญญัติทຸ່มตลาดฯ มิได้ระบุรายละเอียดไว้ แต่รายละเอียดของหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามจะปรากฏอยู่ในรูปของกฎกระทรวงฉบับที่ 3 (2543) ซึ่งกฎกระทรวงฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 5, มาตรา 6, มาตรา 25 และมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติทຸ່มตลาดฯ

โดยระยะเวลาที่ให้ถือว่าผู้ส่งออกในต่างประเทศหรือผู้ผลิตในต่างประเทศได้รับแบบสอบถาม คือ เมื่อพ้นกำหนด 7 วัน นับแต่วันที่ คต. ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ส่งออกและผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือส่งให้แก่ผู้แทนทางการทูตของประเทศผู้ส่งออกเท่ากับว่าผู้มีส่วนได้เสียมีเวลารวมทั้งหมดในการตอบแบบสอบถามในกรณีทั่วไปเริ่มนับตั้งแต่ส่งแบบสอบถามคือ มีเวลา 37 วัน²⁸⁶

ในการตอบแบบสอบถามผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิที่จะแนบเอกสารเพื่อประกอบการชี้แจงการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นของข้อเท็จจริงที่แจ้งในแบบสอบถามหรือจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในแบบสอบถามก็สามารถกระทำได้

²⁸⁶ ข้อ 1 ของกฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติตอบได้ การทຸ່มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542.

นอกจากนี้ในกรณีที่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศไม่สามารถแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นตามแบบสอบถามได้ภายในกำหนดเวลาที่แจ้งไว้ในหนังสือจัดส่งแบบสอบถาม ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศมีสิทธิจะขอขยายระยะเวลาการตอบแบบสอบถามออกไปได้ โดยจะต้องมีหนังสือแจ้งขอขยายระยะเวลาตอบแบบสอบถามก่อนครบกำหนดเวลาตอบแบบสอบถามและตั้งชี้แจงถึงเหตุผลในการขอขยายระยะเวลา ต่อจากนั้น คต. จะต้องพิจารณาว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะอนุญาตให้ขยายระยะเวลาแจ้งข้อเท็จจริงและตอบแบบสอบถามออกไปได้อีกหรือไม่ ซึ่งส่วนของการขยายระยะเวลาจะต้องไม่เกิน 30 วัน²⁸⁷ แต่ในทางปฏิบัติจะแบ่งการขยายเวลา 2 ครั้ง โดยกำหนดครั้งละ 15 วัน และส่วนใหญ่จะมักพบว่า จะขอขยายเวลาแค่ช่วงเดียวเท่านั้น

4.3.2.3.2 การตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลในกระบวนการได้ส่วน (Verification)

ตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองตลาดฯ ได้กำหนดว่าในกระบวนการได้ส่วนตอบได้การคุ้มครองตลาด คต. หรือ คทอ. จะดำเนินการให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อกล่าวอ้างหรือพยานหลักฐานที่ใช้ในกระบวนการได้ส่วนตอบได้การคุ้มครองตลาดก็ได้ โดยมีได้กำหนดว่าการตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลจะมีขึ้นในขั้นตอนใดของกระบวนการได้ส่วน²⁸⁸

ในทางปฏิบัติการตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลจะมีขึ้นภายหลังจากที่ คต. ได้รับการตอบแบบสอบถามจากผู้ผลิตในต่างประเทศ ผู้ส่งออกในต่างประเทศ และจากอุตสาหกรรมภายในประเทศ²⁸⁹ เพื่อที่ คต. จะสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ได้รับจากแบบสอบถามได้ การตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลในกระบวนการได้ส่วนอาจจะ

²⁸⁷ เรื่องเดียวกัน

²⁸⁸ มาตรา 29 ของพระราชบัญญัติการตอบได้การคุ้มครองตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁸⁹ สัมภาษณ์ สุชนา ชูเชิด, หัวหน้ากลุ่มไม้ได้ส่วนความเสียหาย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 27 มกราคม 2547.

กระทำขึ้นในประเทศไทย ในประเทศผู้ส่งออกหรือในประเทศที่เกี่ยวข้องก็ได้ โดยใช้เวลาในการตรวจสอบประมาณ 15 วัน²⁹⁰

4.3.2.3.3 การพิจารณาข้อมูลและพยานหลักฐานในกระบวนการไต่สวน

ภายหลังจากการประกาศเปิดการไต่สวนตอบได้ การทุ่มตลาดโดย คต. แล้ว และ คต. ได้ส่งแบบสอบถามเพื่อขอข้อมูลจากผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าในต่างประเทศที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการทุ่มตลาด รวมทั้งแบบสอบถามที่ส่งให้แก่อุตสาหกรรมภายในประเทศ คต. จะทำการพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่ คต. ได้รับและอาจมีบางส่วนที่ คต. หาข้อมูลเอง ซึ่งจะเป็นข้อมูลในส่วนที่จะใช้พิจารณาว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นหรือไม่และข้อมูลในส่วนที่แสดงว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศหรือไม่

ต่อมา คต. จะต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำมาคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (margin dumping) และพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศ²⁹¹ ซึ่งในขั้นแรก คต. จะใช้เวลาในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามหรืออาจมีการขอข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีจำเป็นเพื่อนำมาคำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและพิจารณาความเสียหายซึ่งในขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 30 วัน และ คต. จะมีการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้งหนึ่งภายหลังจากที่ได้มีการตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูล (verification) แล้ว ซึ่ง คต. จะต้องทำสรุปผลการไต่สวนขั้นต้นทั้งในส่วนของการทุ่มตลาดและความเสียหาย ซึ่งในขั้นตอนนี้ คต. จะใช้เวลาประมาณ 25 วัน²⁹²

ในขั้นตอนนี้ต่อมา คต. จะต้องเสนอเรื่องดังกล่าวต่อ คณะอนุกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและความเสียหาย เพื่อให้คณะอนุกรรมการพิจารณาผล

²⁹⁰ เอกสารประกอบการสัมมนา “การปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าด้วยมาตรการปกป้องและมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, หน้า 21.

²⁹¹ เอกสารประกอบการสัมมนา “เรื่องการเตรียมความพร้อมในการแก้ต่างหากสินค้าไทยถูกฟ้องว่าทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 10 มิถุนายน 2546, หน้า 11.

²⁹² เรื่องเดียวกัน

การไต่สวนของ คต. ก่อนที่จะนำเสนอข้อสรุปผลการไต่สวนดังกล่าวต่อ คทอ. ซึ่งในขั้นตอนการพิจารณาโดยคณะอนุกรรมการจะใช้เวลาประมาณ 7 วัน²⁹³

เมื่อคณะอนุกรรมเห็นชอบกับผลการไต่สวนของ คต. จะต้องจัดให้มีการประชุม คทอ. เพื่อออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นและในขั้นตอนนี้ คทอ. ใช้เวลาในการตัดสินประมาณ 15 วัน ซึ่งหากผลการวินิจฉัยเบื้องต้นไม่พบว่าการทุ้มตลาดและไม่มีความเสี่ยงภัยเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในจะต้องออกประกาศของ คต. ว่ากระบวนการไต่สวนได้สิ้นสุดลง แต่หากผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของ คทอ. พบว่าการทุ้มตลาดและความเสียหายจะพิจารณากำหนดให้มีการใช้มาตรการชั่วคราวด้วย²⁹⁴

หากก่อนประกาศเปิดการไต่สวนพบว่ามีพฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อว่ในที่สุดอาจจะต้องมีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ้มตลาดตั้งแต่วันที่ขึ้นบังคับมาตรการชั่วคราว คทอ. อาจขอให้กรมศุลกากรเรียกหลักประกันตามจำนวนที่ คทอ. ร้องขอ ซึ่งจะเก็บต่อสินค้าที่ถูกพิจารณาที่นำเข้ามาในช่วงระยะเวลาก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ้มตลาด²⁹⁵ โดยมีเหตุการณ์ดังนี้เช่น มีการทะลักเข้ามาของสินค้าที่จะถูกเปิดไต่สวนเป็นจำนวนมากในระยะเวลาอันสั้นก่อนเปิดการไต่สวน²⁹⁶

4.3.2.3.4 การประกาศคำวินิจฉัยเบื้องต้น

เมื่อ คทอ. พิจารณาข้อมูลแล้วมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่าการทุ้มตลาดและมีความเสียหายเกิดขึ้นและเห็นควรที่จะต้องนำมาตราการชั่วคราวมาบังคับใช้จะต้องมีการออกประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ้มตลาดและการอุดหนุน กำหนดอากรชั่วคราวโดยลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งในขั้นตอนการออกประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ้มตลาดและการอุดหนุนและประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้เวลาประมาณ 4 วัน

²⁹³ เรื่องเดียวกัน

²⁹⁴ เรื่องเดียวกัน

²⁹⁵ มาตรา 31 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ้มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

²⁹⁶ สัมภาษณ์ สุชนา ชูเชิด, หัวหน้ากลุ่มไต่สวนความเสียหาย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 23 กุมภาพันธ์ 2547.

หากคำวินิจฉัยเบื้องต้นระบุให้มีการใช้มาตรการชั่วคราว คต. จะต้องจัดส่งประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนให้แก่กรมศุลกากร เพื่อให้ดำเนินการเก็บอากรชั่วคราวและจะต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 7 วัน และ คต. มีหน้าที่จะต้องแจ้งผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ คทอ. ต่อ Committee on Antidumping Practices ของ WTO ซึ่งใช้เวลาในขั้นตอนนี้ประมาณ 4 วัน²⁹⁷

นอกจากนั้น คต. จะต้องมีการออกประกาศกรมการค้าต่างประเทศเพื่อแจ้งรายละเอียดของผลวินิจฉัยเบื้องต้นของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดต่อผู้ยื่นคำร้อง ผู้นำเข้า หรือผู้ผลิตและผู้ส่งออกจากต่างประเทศสามารถขอทราบข้อมูลรายละเอียดที่ใช้เป็นฐานในการกำหนดมาตรการชั่วคราวภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งหากรวมเวลาในช่วงการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์แล้วในขั้นตอนนี้มีเวลาประมาณ 34 วัน ในการออกประกาศแจ้งต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

ส่วนในกรณีที่คำตัดสินเบื้องต้นของ คทอ. พิจารณาแล้วไม่พบว่ามี การทุ่มตลาดและไม่มีความเสียหาย คทอ. จะต้องออกประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนเพื่อประกาศยุติการไต่สวน และจัดส่งประกาศดังกล่าวให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวน ผู้ผลิตและผู้ส่งออกจากต่างประเทศ รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือตัวแทนผู้นำเข้าในกรณีที่ทราบที่อยู่²⁹⁸ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวทราบถึงคำวินิจฉัยให้ยุติกระบวนการไต่สวนของ คทอ.²⁹⁹

4.3.2.3.5 การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียแจ้งข้อคิดเห็นต่อผลการวินิจฉัยเบื้องต้น (Hearing)

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยได้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายแสดงความเห็นต่อผลการ ITA โดยให้ คต. เปิด hearing ระหว่างผู้มี

²⁹⁷ เอกสารประกอบการสัมมนา “การปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าด้วยมาตรการปกป้องและมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 14 มกราคม 2545, หน้า 21-22.

²⁹⁸ ศักดา ธนิตกุลและอุษณีย์ ไพรสนต์, “พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด พ.ศ. 2542: ภาพรวมและประเด็นปัญหา,” วารสารกฎหมาย 20 (พฤศจิกายน 2543) : 445-446.

²⁹⁹ เรื่องเดียวกัน

ส่วนได้เสียทุกฝ่ายเพื่อทำการแสดงข้อโต้แย้งระหว่างกันได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่มีการกำหนด มาตรการชั่วคราว และระยะเวลาของ hearing ใช้เวลาประมาณ 15 วัน ซึ่งรวมระยะเวลาของ ขั้นตอนนี้จะใช้เวลาประมาณ 30 วัน การที่กระบวนการไต่สวนของประเทศไทยได้กำหนดให้มีการ hearing ถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายได้มีโอกาสเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น อาจจะมีประเด็นข้อโต้แย้งเพิ่มเติมระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทำให้ คต. ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้าย³⁰⁰ แต่ในทางปฏิบัติการเปิด hearing จะมีขึ้น ต่อเมื่อ คต. ได้รับการร้องขอให้เปิด hearing จากผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น³⁰¹

4.3.2.3.6 มาตรการชั่วคราว

ภายหลัง คทอ. มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ หากในขณะที่มีคำตัดสินเบื้องต้นของ คทอ. ปรากฏว่ามีความจำเป็นจะต้องป้องกันความเสียหายแก่ อุตสาหกรรมภายใน คทอ. อาจจะให้ใช้มาตรการชั่วคราวโดยการเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือหลัก ประกันอื่นๆ ซึ่งอากรชั่วคราวจะต้องไม่สูงเกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่ คทอ. กำหนดไว้ในคำวินิจฉัยเบื้องต้น

หาก คทอ. มีคำตัดสินให้มีการใช้มาตรการชั่วคราว คต. มีหน้าที่ จะต้องประกาศข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ คทอ. ใช้พิจารณาว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายเกิดขึ้น โดยในประกาศการใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ชื่อผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือ ชื่อผู้ส่งออกหรือประเทศแหล่งกำเนิดในกรณีที่ไม่สามารถระบุชื่อผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตได้

(2) รายละเอียดของลักษณะสินค้าเท่าที่จำเป็นต่อการ ดำเนินการพิธีทางศุลกากร

³⁰⁰ เรืองเดี๋ยวกัน

³⁰¹ สัมภาษณ์ สุชนา ชูเชิด, หัวหน้ากลุ่มไต่สวนความเสียหาย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 27 มกราคม 2547.

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่คำนวณได้ วิธีการเทียบราคาส่งออกและมูลค่าปกติประกอบด้วยเหตุผลที่ใช้ในการเปรียบเทียบ

(4) การพิจารณาความเสียหาย

(5) เหตุผลที่ คทอ. ใช้ตัดสินให้มีการใช้มาตรการชั่วคราว³⁰²

เมื่อ คทอ. เห็นสมควรที่จะใช้มาตรการชั่วคราว คต. มีหน้าที่จะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกและผู้มีส่วนได้เสียทราบถึงการใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าวด้วย³⁰³ และการใช้มาตรการชั่วคราวนั้นให้นำบทบัญญัติศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรชั่วคราวเหมือนเป็นการเก็บอากรขาเข้าทั่วไป³⁰⁴

นอกจากนี้การใช้มาตรการชั่วคราวของ คต. จะนำมาใช้ก่อน 60 วัน นับแต่ประกาศเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดและความเสียหายไม่ได้ และมาตรการชั่วคราวต้องใช้ตามระยะเวลาที่จำเป็นเท่านั้น โดยมีกำหนดระยะเวลาดังนี้คือ

(1) กรณีปกติจะกำหนดให้ไม่เกิน 4 เดือนไม่ได้

(2) ในกรณีที่มีคำขอของผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่มีสัดส่วนมากพอสมควร คทอ. อาจประกาศขยายระยะเวลาการเก็บอากรชั่วคราวเกินกว่า 4 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน

(3) ในกรณีที่มีการพิจารณาประเด็นว่าถ้าเรียกเก็บอากรชั่วคราวต่ำกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดจะเพียงพอต่อการจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นหรือไม่

³⁰² ข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติตอบได้ การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542.

³⁰³ ข้อ 2 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติตอบได้ การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542.

³⁰⁴ มาตรา 41 ของพระราชบัญญัติการตอบได้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

คทอ. อาจประกาศขยายระยะเวลาการเก็บอากรชั่วคราวในกรณีที่ (1) ออกไปได้เกิน 4 เดือนแต่ไม่เกิน 6 เดือน หรือในกรณีที่ (2) เกินกว่า 6 เดือนแต่ไม่เกิน 9 เดือน³⁰⁵

4.3.2.3.7 การทำความตกลงเพื่อระงับการโต้สวนตอบโต้การ ท่มตลาด

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดอาจยุติลงหากมีการทำความตกลงเพื่อระงับการเข้ามาตรวจการตอบโต้การท่มตลาดซึ่งเป็นความตกลงระหว่างผู้ส่งออกสินค้าจากต่างประเทศรายหนึ่งรายใดหรือทุกรายที่ท่มตลาดกับ คต. ซึ่งผู้เสนอที่จะทำความตกลงเพื่อระงับการโต้สวนอาจจะเป็นผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือ คต. จะเสนอขึ้นก็ได้

คต. จะทำความตกลงเพื่อระงับการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับว่าเมื่อ คต. พิจารณาว่าความตกลงที่จะทำขึ้นสามารถที่จะขจัดผลเสียจากการท่มตลาดได้ แต่มีเงื่อนไขว่าความตกลงจะกำหนดให้มีการเพิ่มราคาสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการท่มตลาดสูงเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อขจัดส่วนเหลือของการท่มตลาดไม่ได้³⁰⁶

ส่วนในกรณีที่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศเสนอทำความตกลงเพื่อระงับการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาด คต. อาจจะไม่รับข้อเสนอทำความตกลงของผู้ส่งออกจากต่างประเทศอาจเป็นเพราะด้วยเหตุผลทางนโยบายหรือเหตุผลใดๆ ก็ได้ ถ้ามีเหตุผลจะต้องแจ้งเหตุผลประกอบให้ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศทราบด้วย ซึ่งการทำความตกลงเพื่อระงับการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดจะต้องทำขึ้นภายหลังจากที่ คทอ. มีคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีการท่มตลาดและความเสียหาย นอกจากนี้ความตกลงดังกล่าวมีผลบังคับใช้เพียงระยะเวลา 5 ปี เท่านั้น ส่วนในกรณีที่ คต. เป็นผู้เสนอความตกลงแก่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในประเทศเองการที่ผู้ส่งออกและการที่ผู้ผลิตในต่างประเทศไม่ยอมรับข้อเสนอดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ คต. โต้สวนไปในทางที่เสียประโยชน์แก่ผู้ยื่น³⁰⁷

³⁰⁵ มาตรา 42 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

³⁰⁶ มาตรา 43 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

³⁰⁷ มาตรา 45 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การท่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

ภายหลังการทำท่าความตกลงเพื่อระงับการโต้สวนตอบโต้ การทุ่มตลาดผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศมีหน้าที่จะต้องให้ข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในความตกลงและต้องยินยอมให้ คต. ตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลเหล่านั้น เพราะหาก คต. ตรวจสอบแล้วพบว่ามีการฝ่าฝืนความตกลงเพื่อระงับการโต้สวน คต. สามารถใช้ข้อมูลเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการชั่วคราวและดำเนินกระบวนการโต้สวนต่อไปได้³⁰⁸

หากมีการทำความตกลงเพื่อระงับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คต. อาจจะดำเนินกระบวนการโต้สวนต่อไปได้ถ้าผู้ส่งออกจากต่างประเทศต้องการ หรือในกรณีที่ทำความตกลงกับผู้ส่งออกจากต่างประเทศเพียงบางรายหรือ คต. เห็นควรให้กระบวนการโต้สวนยังคงดำเนินการต่อไปแม้ว่าจะมีการทำความตกลงเพื่อระงับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแล้วก็ตาม

เมื่อ คต. โต้สวนจนถึงที่สุดแล้วไม่พบว่ามี การทุ่มตลาด และความเสียหายจะส่งผลให้สิ้นสุดการดำเนินการตามข้อตกลงและระงับกระบวนการโต้สวนทันที แต่ถ้าโต้สวนจนถึงที่สุดแล้วพบว่ามี การทุ่มตลาดและความเสียหายเกิดขึ้นก็ให้ดำเนินการตามข้อตกลงต่อไป หรือหากพบว่ามี การทุ่มตลาดและความเสียหายเนื่องจากมีการฝ่าฝืนข้อตกลงเพื่อระงับการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คต. อาจจะให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดย้อนหลัง 90 วันก่อนวันที่ประกาศใช้บังคับมาตรการชั่วคราวแต่การเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีนี้จะเก็บต่อสินค้าที่เข้ามาก่อนมีการฝ่าฝืนการทุ่มตลาดมิได้³⁰⁹

4.3.2.4 การตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด และกระบวนการภายหลังจากการมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ในส่วนนี้จะเป็นกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังจากการวินิจฉัยเบื้องต้นของ คต. แล้วซึ่งจะใช้เวลาในขั้นตอนนี้เป็นระยะเวลาประมาณ 89 วัน โดยมีขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่สำคัญดังต่อไปนี้

³⁰⁸ มาตรา 46 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

³⁰⁹ มาตรา 47 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

4.3.2.4.1 การมีคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบโต้ การทุ่มตลาด

ในขั้นตอนการมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย คต.จะนำข้อคิดเห็นและข้อโต้แย้งที่ได้รับมาประกอบการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในเพื่อทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายโดยใช้เวลาในการพิจารณาประมาณ 15 วัน³¹⁰

เมื่อ คต. ได้สรุปผลการโต้สวนขั้นสุดท้ายแล้วจะต้องนำเสนอต่อคณะอนุกรรมการอีกครั้งหนึ่ง โดยคณะอนุกรรมการจะจัดประชุมขึ้นเพื่อพิจารณาผลการโต้สวนขั้นสุดท้ายของ คต. ก่อนที่จะนำเสนอผลการโต้สวนต่อ คทอ. ซึ่งคณะอนุกรรมการใช้เวลาพิจารณาประมาณ 7 วัน³¹¹ ว่าผลการโต้สวนของ คต. มีข้อมูลครบถ้วนและมีเหตุผลเพียงพอที่ชี้ให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน

ต่อจากนั้นจะต้องมีการจัดเตรียมการส่งข้อมูลและข้อเท็จจริงต่างๆ ที่ใช้เป็นฐานในการพิจารณาวินิจฉัยผลการตัดสินขั้นสุดท้ายให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบซึ่งใช้เวลาประมาณ 7 วัน และจะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียยื่นข้อโต้แย้งภายใน 15 วัน และ คต. จะต้องนำข้อโต้แย้งที่ได้รับมาประกอบการพิจารณาการทุ่มตลาดและความเสียหายอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะนำเสนอผลการตัดสินขั้นสุดท้ายต่อ คทอ. และขั้นตอนที่ คต. ใช้พิจารณาประมาณ 15 วัน

คทอ. จะต้องจัดให้มีการประชุมขึ้นเพื่อพิจารณาวินิจฉัยผลคำตัดสินขั้นสุดท้าย ซึ่งคทอ. จะใช้เวลาพิจารณา 7 วันในการพิจารณา หากการพิจารณาคำตัดสินขั้นสุดท้ายและไม่พบว่าการทุ่มตลาดและความเสียหายจะส่งผลให้กระบวนการโต้สวนสิ้นสุดลงทันที แต่หาก คทอ. พิจารณาขั้นสุดท้ายและยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดและความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในจะต้องทำการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์เพื่อกำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดโดยในส่วนของ การประกาศจะขอลงอยู่ในหัวข้อถัดไป

³¹⁰ เอกสารประกอบการสัมมนา “การปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าด้วยมาตรการปกป้องและมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 20 กรกฎาคม 2544, หน้า 23.

³¹¹ เรื่องเดียวกัน

4.3.2.4.2 การประกาศผลคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการ ไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

เมื่อ คทอ. มีคำวินิจฉัยขั้นสุดท้ายให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าชนิดเดียวกันที่นำเข้าจากต่างประเทศ จะต้องออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ กำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดโดยจะต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย ซึ่งขั้นตอนการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ใช้เวลาประมาณ 8 วัน และจะต้องจัดส่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้ต่อกรมศุลกากรเพื่อให้กรมศุลกากรดำเนินการจัดเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งการแจ้งต่อกรมศุลกากรจะใช้เวลาประมาณ 4 วัน และจะต้องแจ้งต่อ Committee on Anti-dumping Practices ของ WTO ว่ามีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อสินค้าชนิดใด และเป็นสินค้าที่มีแหล่งที่มาจากประเทศใด รวมทั้งต้องแจ้งอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดด้วย

นอกจากนี้ คต. จะต้องออกประกาศกรมการค้าต่างประเทศเพื่อทำการแจ้งผลการไต่สวนขั้นสุดท้ายซึ่งจะแจ้งต่อ ผู้ยื่นคำร้อง ผู้นำเข้า ผู้ผลิต ผู้ส่งออกจากต่างประเทศโดยใช้เวลาในการออกประกาศประมาณ 7 วัน โดยแจ้งต่อผู้มีส่วนได้เสียว่าสามารถขอทราบรายละเอียดข้อมูลที่ใช้เป็นฐานในการตัดสินขั้นสุดท้ายได้ตามแบบฟอร์มที่ คต. กำหนดภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ประกาศ³¹²

ในประกาศจะต้องมีรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ คทอ. ให้เป็นหลักในการตัดสินให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด โดยจะมีรายการในประกาศดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือชื่อประเทศผู้ส่งออกหรือประเทศแหล่งกำเนิดในกรณีที่ไม่สามารถระบุชื่อผู้ส่งออกได้
- (2) รายละเอียดของลักษณะสินค้า
- (3) อัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่คำนวณได้ รวมทั้งบอกวิธีการเปรียบเทียบราคาส่งออกและมูลค่าปกติ พร้อมทั้งบอกรายละเอียดการเปรียบเทียบเพื่อหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดด้วย

³¹² เรื่องเดียวกัน

(4) การพิจารณาวินิจฉัยความเสียหาย

นอกจากการรายงานดังกล่าวที่จะต้องระบุในประกาศจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับข้อโต้แย้งและข้อกล่าวอ้างของผู้ส่งออกจากต่างประเทศ และในกรณีที่การหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดแบบสุ่มตัวอย่างจะต้องแสดงหลักเกณฑ์การกำหนดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับผู้ส่งออกจากต่างประเทศซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณาและมีการโต้สวนแต่ละรายด้วย³¹³

4.3.2.4.3 หลักเกณฑ์ในการกำหนดและเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

เมื่อ คทอ. มีคำตัดสินขั้นสุดท้ายให้มีการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด อัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องกำหนดได้เพียงพอขจัดความเสียหายและต้องไม่เกินอัตราของส่วนเหลือของการทุ่มตลาด ซึ่งอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศแต่ละรายจะต้องกำหนดให้เหมาะสม³¹⁴

ในทางปฏิบัติหากเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศที่ให้ความร่วมมือกับ คต. มักจะได้รับอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดไม่สูงมากนัก แต่หากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตที่ไม่ได้ให้ความร่วมมือจะได้รับอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูง อาจเป็นเพราะผู้ที่ให้ความร่วมมือสามารถที่จะให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และหาก คต. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือก็จะนำมาใช้ประกอบในการพิจารณาด้วย ส่วนในกรณีของผู้ส่งออกและผู้ผลิตในต่างประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือมักจะได้รับอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดค่อนข้างสูงก็เพราะว่าในการพิจารณาหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด คต. จะใช้ข้อมูลที่ คต. หาได้เอง และผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือจะไม่มีโอกาสที่จะโต้แย้งหรือเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองเพิ่มเติมในการพิจารณาหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด จึงส่งผลให้ได้รับอัตราอากรที่ค่อนข้างสูง

³¹³ ข้อ 2 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542.

³¹⁴ มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

หากมีการหาส่วนเหลือของการประมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง การกำหนดอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลจะต้องกำหนดให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสมกับผู้ที่ได้รับการสุ่มเป็นตัวอย่างแต่ละราย สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นตัวอย่างให้กำหนดอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลไว้ไม่เกินอัตราเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของส่วนเหลือของการประมูล แต่ถ้ามีผู้อยู่ในบังคับของอัตราดังกล่าวผู้ใดได้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเองอย่างครบถ้วนถูกต้องภายในเวลาที่ คทอ. กำหนด ให้ คทอ. กำหนดอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลให้เหมาะสมสำหรับผู้นั้น แต่มีข้อยกเว้นว่าถ้าการกำหนดอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลสำหรับแต่ละรายจะเป็นภาระเกินควรและอาจทำให้เกิดระยะเวลาของกระบวนการไต่สวนตอบต่อการประมูล คทอ. จะกำหนดอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลไม่เกินอัตราถ่วงน้ำหนักก็ได้³¹⁵

4.3.2.4.4 การทบทวนการเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูล

กระบวนการทบทวนการเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลจะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ คทอ. เห็นสมควรว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลในอัตราที่กำหนดไว้ในคำตัดสินขั้นสุดท้าย หรือมีคำร้องขอจากผู้มีส่วนได้เสียขอให้มีการทบทวนอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลโดยขอให้ยุติการเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลหรือการมีเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูล โดยจะต้องมีข้อมูลหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับการประมูลและความเสียหายซึ่งมีเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้มีการทบทวนการเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูล³¹⁶ นอกจากนี้การทบทวนจะนำหลักเกณฑ์ของกระบวนการไต่สวนตอบต่อการประมูลทุกขั้นตอนมาบังคับใช้ในกระบวนการทบทวนด้วย³¹⁷

ในกรณีที่มีคำร้องขอจากผู้มีส่วนได้เสียขอให้มีการทบทวน การทบทวนกรณีนี้มีเงื่อนไขว่าจะต้องมีการเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี ผู้มีส่วนได้เสียจึงจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอทบทวนอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลได้ และการพิจารณาทบทวนการเก็บอัตราดอกเบี้ยต่อการประมูลจะต้องทำการพิจารณาอย่างรวดเร็ว ซึ่งมี

³¹⁵ มาตรา 50 ของพระราชบัญญัติการตอบต่อการประมูลและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

³¹⁶ มาตรา 56 ของพระราชบัญญัติการตอบต่อการประมูลและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

³¹⁷ มาตรา 60 ของพระราชบัญญัติการตอบต่อการประมูลและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

กำหนดเวลาจะต้องแล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ประกาศให้มีการทบทวน และหากสิ้นสุดกระบวนการทบทวนแล้วปรากฏว่ายังคงต้องเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอยู่ ระยะเวลาเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดภายหลังกระบวนการทบทวนจะเรียกเก็บได้ไม่เกิน 5 ปี เท่ากับระยะเวลาการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีทั่วไป แต่ถ้าสิ้นสุดกระบวนการทบทวนแล้วไม่พบว่ามีการทุ่มตลาดหรือพบว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดได้ลดต่ำกว่าอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่บังคับใช้อยู่ ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศรายนั้นๆ สามารถที่จะยื่นขอคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดต่อ คทอ. ได้ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ชำระอากรดังกล่าว³¹⁸

สำหรับกรณีผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่เพิ่งส่งสินค้าเข้ามาในประเทศไทยและมิได้ส่งสินค้าทุ่มตลาดมาในช่วงระหว่างการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกเหล่านี้สามารถขอทบทวนการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับตนเป็นการเฉพาะรายได้ และต้องพิสูจน์ว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตจากต่างประเทศซึ่งอยู่ในบังคับการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ในระหว่างกระบวนการทบทวนไม่สามารถที่จะเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศที่เพิ่งส่งสินค้าเข้ามาขายในประเทศไทย แต่หาก คทอ. ไต่สวนแล้วพบว่าผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกจากต่างประเทศรายใหม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่ถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด คทอ. อาจกำหนดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในระยะเวลาที่งดการเก็บอากรได้³¹⁹

4.3.2.4.5 การอุทธรณ์คำตัดสินต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายไม่พอใจในคำตัดสินขั้นสุดท้ายของ คทอ. ไม่ว่าจะเป็นส่วนของคำตัดสินที่กำหนดให้เก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด คำตัดสินเกี่ยวกับการทบทวนการเก็บอากร หรือคำตัดสินเกี่ยวกับการขอคืนอากรตอบโต้การทุ่มตลาด พระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ได้มีหลักเกณฑ์กำหนดว่าผู้มีส่วนได้เสียสามารถที่จะยื่นอุทธรณ์คำตัดสินดังกล่าวต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ผู้มีส่วนได้เสียได้รับแจ้งคำตัดสินใดๆ แต่ในช่วงระยะเวลาการอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้เป็นการ

³¹⁸ มาตรา 59 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

³¹⁹ มาตรา 58 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

ทุเลาการเรียกเก็บหรือคืนอากร แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่าหากศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะมีคำสั่งอื่นๆ ก็จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว³²⁰

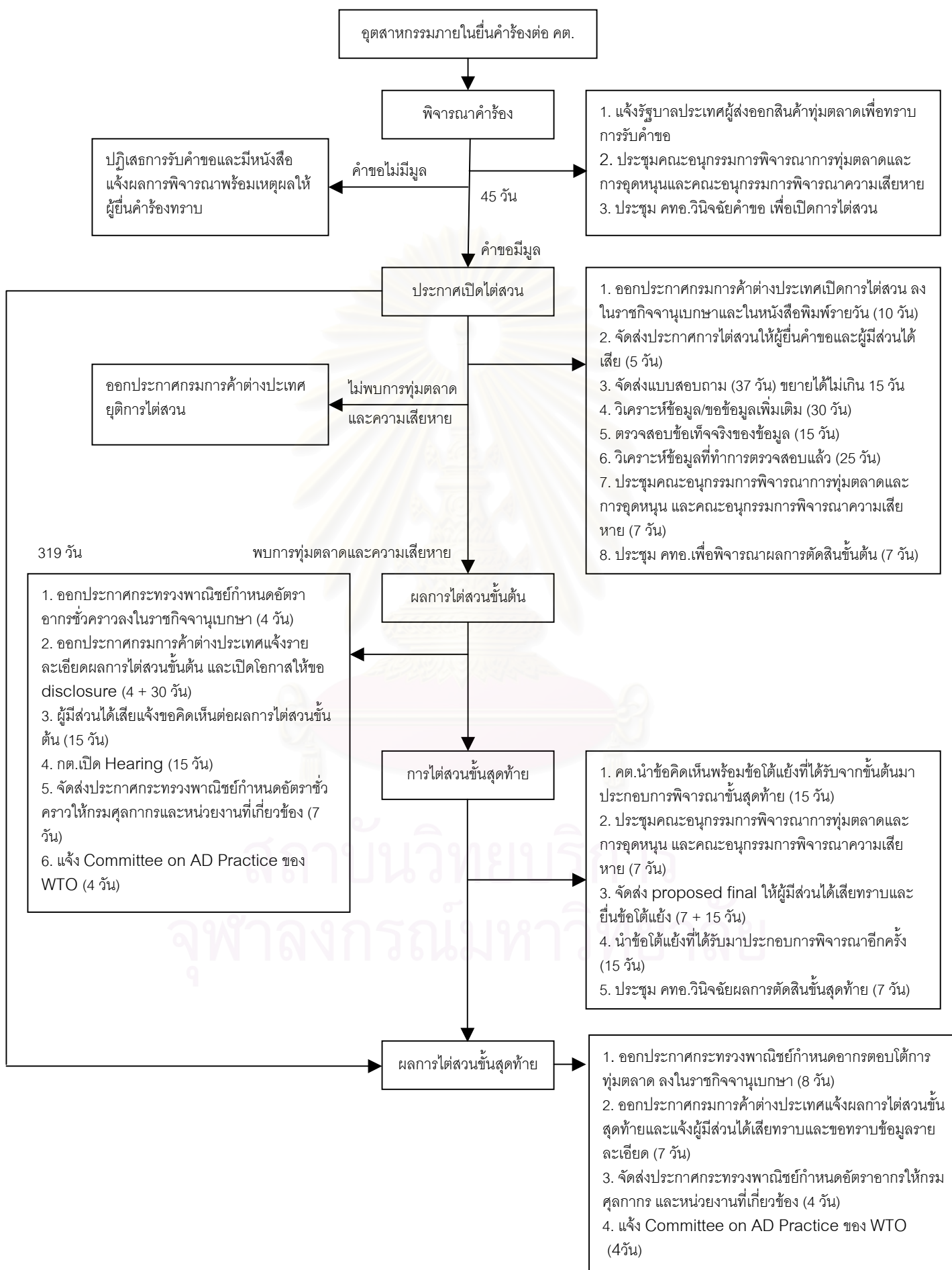
จากการศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยทำให้ทราบถึงขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น และทำให้เห็นในหลายแง่มุมของกระบวนการโต้สวนของไทย ซึ่งผู้เขียนขอแนะนำการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของไทยไว้ในบทที่ 5 เพื่อที่จะนำข้อดีและข้อเสียของกระบวนการโต้สวนของประเทศไทยมาเปรียบเทียบกับข้อดีและข้อเสียกับกระบวนการโต้สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาในบทถัดไป

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³²⁰ มาตรา 61 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

แผนภูมิการดำเนินการตอบโต้การทุ่มตลาดตาม พรบ.การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

บทที่ 5

วิเคราะห์เปรียบเทียบกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและประสิทธิ ภาพของกระบวนการโต้สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาและ ประเทศไทยภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ

ภายหลังจากการที่ได้ทำการศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยในบทต่างๆ ที่ผ่านมา ในบทนี้จะวิเคราะห์เปรียบเทียบกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย เพื่อให้เห็นข้อดีและข้อเสียของกระบวนการโต้สวนของแต่ละประเทศภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ พร้อมทั้งวิเคราะห์ถึงความมีประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนของทั้งสองประเทศ

5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ

5.1.1 องค์กรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การ ทุ่มตลาด

- ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มิได้กำหนดรูปแบบขององค์กรที่ทำหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดว่าควรมีลักษณะอย่างไร เพียงแต่บอกว่าเจ้าหน้าที่ (Authority) มีหน้าที่ในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างไรบ้าง

ข้อดี คือ เป็นการเปิดกว้างให้ประเทศสมาชิกของ WTO สามารถสร้างรูปแบบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับประเทศของตนได้

ข้อเสีย คือ ขาดความชัดเจนทำให้แต่ละประเทศสมาชิก WTO มีรูปแบบองค์กรที่แตกต่างกัน เพราะประเทศสมาชิก WTO แต่ละประเทศ มีทั้งประเทศที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์ในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ดังนั้นการที่ไม่มีกรกำหนดรูปแบบไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ทำให้ประเทศที่มีประสบการณ์ในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรได้มีประสิทธิภาพมากกว่าประเทศที่เพิ่งจะเริ่มใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบอันเนื่องมาจากการมีประสบการณ์ที่ต่างกันในการใช้มาตรการดังกล่าว

- กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดองค์กรบังคับใช้

กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดโดยแบ่งแยกออกเป็นสององค์กร คือ ITA และ ITC โดยทั้งสององค์กรจะแยกการไต่สวนการทุ่มตลาดและการไต่สวนความเสียหายออกจากกันซึ่งกำหนดให้ ITA มีหน้าที่ไต่สวนว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นหรือไม่ และ ITC มีหน้าที่ไต่สวนว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากการขายสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือไม่³²¹ โดยทั้งสององค์กรมีอิสระในการออกคำตัดสินในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของ ITA และ ITC เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐศาสตร์ กฎหมาย การค้าระหว่างประเทศและบัญชี เพราะการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดจะมีประเด็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจำนวนมาก ดังนั้นการคัดสรรเลือกบุคคลให้มาดำเนินการในกระบวนการไต่สวนจะเป็นบุคคลที่มีความสามารถและมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเกี่ยวกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด

ข้อดี คือ องค์กรที่กฎหมายอเมริกากำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไว้อย่างชัดเจน โดยทั้งสององค์กรมีหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนแยกออกจากกัน ทำให้มีการถ่วงดุลอำนาจในการตัดสินระหว่าง ITA และ ITC เพื่อก่อให้เกิดการไต่สวนอย่างรอบคอบก่อนที่จะเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

นอกจากนี้ประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือ ทั้งสององค์กรประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นอย่างดี เช่น คณะกรรมาธิการของ ITC จะเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ กฎหมายและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคต่างๆ โดยคณะกรรมาธิการของ ITC จะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีประสบการณ์มาก เช่น ในขณะนี้ประธานของคณะกรรมาธิการของ ITC คือ Mr. Deana Tanner Okun เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษในด้านกฎหมายระหว่างประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังเคยดำรงตำแหน่งสำคัญในหลายๆ หน่วยงานของประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น เป็นที่ปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของวุฒิสภา ทำให้เห็นได้ว่าองค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการ

³²¹ Section 731 of Title VII of The Tariff Act of 1930, Incorporating the amendment made by the Uruguay Round Agreement Act

ไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาจะประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเกี่ยวกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นอย่างดี

ข้อเสีย คือ การมีสององค์กรของประเทศสหรัฐอเมริกาในบางครั้งอาจทำให้เกิดการซ้ำซ้อนในกระบวนการไต่สวน เช่น ในช่วงแรกเมื่อมีการยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนของอุตสาหกรรมภายในต่อITAและITCซึ่งจะยื่นในวันเดียวกัน ทั้งสององค์กรจะเริ่มดำเนินงานในส่วนที่แต่ละองค์กรรับผิดชอบนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง แต่ITAจะเป็นองค์กรซึ่งทำหน้าที่ตัดสินว่าคำร้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนหรือไม่ หากITAพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรเปิดการไต่สวนจะส่งผลให้การดำเนินงานของ ITC สิ้นสุดลงทันทีเช่นกันเท่ากับว่าการทำงานของ ITC ตั้งแต่รับคำร้องจากอุตสาหกรรมภายในจะเสียเปล่าลงทันที ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นอย่างมาก

- **กฎหมายไทย**กำหนดให้ คต. เป็นองค์กรซึ่งมีหน้าที่ในการไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหาย รวมทั้งพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายโดยไม่ชักช้า³²² โดยมีรูปแบบขององค์กรเป็นแบบองค์กรเดี่ยวที่ทำหน้าที่ไต่สวนทั้งการทุ่มตลาดและความเสียหายในเวลาเดียวกัน และผลการไต่สวนของ คต. จะถูกเสนอต่อ คทอ. เพื่อพิจารณานุมัติออกคำตัดสินในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด โดย คทอ. จะประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยงานราชการที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดทั้งหมด 17 ท่าน

ข้อดี คือ กระบวนการไต่สวนอยู่ภายใต้การดูแลขององค์กรเดี่ยวทำให้เกิดความสะดวกในการใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินว่ามี การทุ่มตลาดและความเสียหายในเวลาเดียวกัน

ข้อเสีย ทำให้ไม่มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างองค์กรซึ่งทำหน้าที่ไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดขาดระบบการตรวจสอบระหว่างองค์กร ซึ่งอาจทำให้ขาดความโปร่งใสได้ง่ายกว่ากระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกา และ คต. ไม่มีอำนาจตัดสินใจได้เองจะต้องผ่านการพิจารณาของ คทอ. อีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ถึงแม้ว่า คทอ. จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ในกระบวนการไต่สวนของไทย คทอ. มีเวลาทำการศึกษาข้อมูลก่อนทำการตัดสินเพียงไม่กี่วันก่อนทำคำตัดสิน ซึ่งอาจทำให้ คทอ. ไม่มีความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการตัดสินอย่างแท้จริงในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด

³²² มาตรา 32 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

นอกจากนี้องค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนขาดความอิสระในการตัดสินใจ เช่น ตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ที่กำหนดให้คำตัดสิน คทอ. เป็นที่สุจริตตาม แต่ในทางปฏิบัติเมื่อ คทอ. ต้องออกประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในประกาศของกรมการค้าต่างประเทศซึ่งอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ลงนามในการออกประกาศดังกล่าว ทำให้อำนาจดำเนินการเพื่อเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดของ คทอ. ต้องผ่านความเห็นชอบจากอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คทอ. ไม่มีอำนาจอย่างเด็ดขาดและขาดอิสระในการตัดสินใจอย่างแท้จริง³²³

5.1.2 กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวน

- ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดรูปแบบการเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ มีด้วยกัน 3 วิธี คือ

- (1) อุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด
- (2) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นผู้เริ่มกระบวนการไต่สวน
- (3) การเริ่มกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดโดยประเทศที่สาม

ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดเงื่อนไขการเปิดไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีที่อุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ว่าคำร้องจะต้องมีรายละเอียดและได้มาตรฐานตามที่ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ กำหนดไว้ คือ คำร้องจะต้องประกอบด้วยข้อมูลที่ผู้ยื่นคำร้องมีข้อมูลอยู่ (reasonably available to the applicant)³²⁴ และเจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบว่าคำร้องมีข้อมูลถูกต้องและเพียงพอ (the accuracy and adequacy evidence) ที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³²³ อุณานันท์ พฤษะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 125.

³²⁴ มาตรา 5.2 ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

นอกจากนี้ยังกำหนดห้ามมิให้เจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนก่อนที่มีการประกาศเปิดการไต่สวน และเมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่าคำร้องมีข้อมูลครบถ้วน (properly documented application) ตามที่เจ้าหน้าที่ต้องการ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่จะต้องแจ้งต่อรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกที่จะถูกไต่สวนก่อนที่เจ้าหน้าที่จะทำการเปิดการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาด³²⁵

ข้อดี คือ มีการกำหนดรายละเอียดการเปิดการไต่สวนไว้พอสมควรว่ามีวิธีการใดบ้างที่จะเปิดการไต่สวน และมีการกำหนดถึงการรักษาความลับของข้อมูลพร้อมทั้งกำหนดหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนไว้พอสมควร

ข้อเสีย คือ เงื่อนไขในความตกลง 1994 ๗ ไม่มีความชัดเจนเพียงพอ เช่น กำหนดว่าเจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบคำร้องว่ามีการข้อมูลถูกต้องและเพียงพอ (accuracy and adequacy) นั้น ความตกลงทู่ตลาด 1994๗ ไม่ได้มีการตีความหรือระบุรายละเอียดหรือวิธีการตรวจสอบความถูกต้องของคำร้องก่อนเปิดการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาดเอาไว้เพียงระบุว่าคำร้องจะต้องถูกต้องและมีหลักฐานที่เพียงพอที่จะเปิดการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาด³²⁶ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะทำให้ประเทศสมาชิกของ WTO ทุกประเทศมีมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งทำให้ไม่สามารถทราบได้เลยว่าเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาดของแต่ละประเทศจะพิจารณาคำร้องและเปิดการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาดโดยมีความเป็นธรรมหรือไม่ และมีหลักฐานเพียงพอในการที่จะเปิดการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาดหรือไม่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนมีดุลยพินิจอย่างเต็มที่ในการที่จะพิจารณาคำร้องและเปิดการไต่สวนตอบได้การทู่ตลาดเพราะความตกลงทู่ตลาด 1994๗ กำหนดเพียงว่าคำร้องจะต้องแสดงให้เห็นว่าการทู่ตลาดมีความเสียหายและความเสียหายนั้นจะต้องเกิดจากการทู่ตลาด แต่มิได้ระบุรายละเอียดอื่นใด และความตกลงทู่ตลาด 1994๗ มิได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องว่าควรจะใช้เวลายาวนานเท่าใดทำให้ขาดความชัดเจนเกี่ยวกับระยะเวลาก่อนเปิดการไต่สวน

³²⁵ มาตรา 5.5 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

³²⁶ มาตรา 5 อนุ 3 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

- กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการกำหนดรายละเอียดกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไว้อย่างชัดเจนมาก ซึ่งกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องขอการเปิดการไต่สวนไว้ชัดเจน คือ ภายใน 20 วันนับจากวันที่อุตสาหกรรมภายในยื่นคำร้องต่อ ITA และ ITC โดย ITA จะทำหน้าที่พิจารณาคำร้องว่าควรที่จะเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดหรือไม่ ซึ่ง ITA จะต้องพิจารณาคำร้องในประเด็นทั้งเรื่องการทุ่มตลาดและความเสียหาย ทำให้บ่อยครั้งเมื่อเปิดการไต่สวนแล้วเมื่อ ITC พิจารณาข้อมูลมักจะมีผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่าไม่มีความเสียหายเกิดขึ้นเพราะ ITC ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

นอกจากนี้ก่อนมีการเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดให้มีองค์กรให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมภายในในการจัดเตรียมคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและให้ความรู้ทางเทคนิคต่างๆ แก่อุตสาหกรรมภายในและมีการกำหนดรายละเอียดของข้อมูลที่จะต้องระบุไว้ในคำร้องขอเปิดการไต่สวนไว้อย่างชัดเจนมารวมทั้งระบุว่าจะนำข้อมูลในช่วงใดมาใช้ในการพิจารณา เช่น ข้อมูลในการพิจารณาการทุ่มตลาดจะใช้ข้อมูลในช่วง 12 เดือนก่อนเปิดการไต่สวน³²⁷ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความเสียหายจะใช้ข้อมูล 3 ปีย้อนหลัง

ข้อดี คือ กระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดรายละเอียดไว้ชัดเจนมาก และกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับการพิจารณาคำร้องของ ITA ว่าควรที่จะเปิดการไต่สวนหรือไม่ และข้อดีอีกประการหนึ่งคือ มีการช่วยลดภาระของอุตสาหกรรมภายในในการหาข้อมูลเพื่อสนับสนุนคำร้องขอเปิดการไต่สวน เพราะได้กำหนดให้มีหน่วยงานที่คอยให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมภายในในการจัดเตรียมคำร้อง ซึ่งส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกาที่สามารถนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้เพื่อป้องกันความเสียหายจากการทุ่มตลาดได้ง่ายมากขึ้น

ข้อเสีย คือ กระบวนการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวน ITA จะทำการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในรวมทั้งความเชื่อมโยงระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้น ทำให้บ่อยครั้งเมื่อเปิด

³²⁷ Section 351.204 of Department of Commerce Antidumping Regulations of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.).

การไต่สวนแล้วเมื่อ ITC พิจารณาข้อมูลมักจะมีผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่าไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น เพราะ ITC ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด

- **กฎหมายไทย** ได้มีการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนไว้พอสมควรแต่ไม่มีกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนว่า คต. ควรจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จเมื่อใด แต่ทางปฏิบัติ คต. จะใช้เวลา 45 วัน ในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนซึ่งจะนับจากวันที่ คต. มีหนังสือแจ้งตอบรับคำร้องต่ออุตสาหกรรมภายใน

นอกจากนี้พระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ได้กำหนดว่าให้บุคคลหรือคณะบุคคลยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวนต่อ คต. โดยมีการกำหนดรูปแบบและรายละเอียดของคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดตามประกาศกระทรวงพาณิชย์(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 แต่ในส่วนของความช่วยเหลือในการจัดเตรียมคำร้องขอเปิดการไต่สวนของประเทศไทยไม่มีการกำหนดให้มีองค์กรของรัฐทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมภายใน แต่ในทางปฏิบัติมีการให้ความช่วยเหลือตรวจสอบคำร้องโดยเจ้าหน้าที่ของ คต. ก่อนที่อุตสาหกรรมภายในจะยื่นคำร้องต่อ คต.³²⁸ และ คต. จะทำหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด

เมื่อนำกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนมาเปรียบเทียบกับกระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาจะเห็นได้ว่ากฎหมายไทยมีรายละเอียดของกระบวนการก่อนเปิดการไต่สวนไม่ชัดเจนเท่ากับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะไม่มีกำหนดระยะเวลาและรายละเอียดแต่ละขั้นตอนก่อนเปิดการไต่สวนไม่ชัดเจน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการนำไปใช้บังคับ

ข้อดี คือ มีการกำหนดรายละเอียดของการขอเปิดกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดไว้บ้างพอสมควร เช่น กำหนดว่าคำร้องจะต้องยื่นต่อ คต. และได้มีการกำหนดรูปแบบของคำร้องขอเปิดการไต่สวนไว้ ทำให้อุตสาหกรรมภายในทราบว่าต้องจัดเตรียมข้อมูลในส่วนใดบ้างเพื่อที่จะสามารถขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดได้

ข้อเสีย คือ ไม่มีองค์กรที่ใช้ความช่วยเหลือในการจัดเตรียมคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด ถึงแม้ว่าในทางปฏิบัติ คต. จะให้ความช่วยเหลือในการ

³²⁸ สัมภาษณ์ สุชนา ชูเชิด, หัวหน้ากลุ่มไต่สวนความเสียหาย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 27 มกราคม 2547.

ตรวจสอบคำร้องก็ตาม แต่เมื่อไม่มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ทำให้ไม่มีความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ไม่มีการระบุระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนไว้ในพระราชบัญญัติ ทูมตลาดฯ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกระบวนการไต่สวนของประเทศ สหรัฐอเมริกาจะเห็นได้ว่ากฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาจะระบุระยะเวลาอย่างชัดเจน ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายจึงสามารถคาดการณ์ว่าเมื่อไหร่ที่ ITA จะต้องมีคำตัดสินเกี่ยวกับการ เปิดการไต่สวนซึ่งทำให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการไต่สวนมากกว่ากระบวนการไต่สวนของ ประเทศไทย

5.1.3 กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทูมตลาดภายหลังการเปิดการไต่สวน

ในส่วนนี้จะขอเปรียบเทียบกระบวนการไต่สวนภายหลังการประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทูมตลาด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.3.1 การส่งแบบสอบถาม

- ความตกลงทูมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ และขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนภายหลังจากเปิดการไต่สวนไว้พอสมควร โดยเริ่มจาก เจ้าหน้าที่จะต้องจัดส่งแบบสอบถามเพื่อขอข้อมูลจากผู้มีส่วนได้และนำข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามมาใช้พิจารณาทำคำตัดสินของเจ้าหน้าที่

ความตกลงทูมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามจากผู้มีส่วนได้เสียไว้ว่าจะต้องมีเวลาอย่างน้อย 30 วันให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ในการตอบแบบสอบถาม หากรวมเวลาการนำส่งแบบสอบถามถึงผู้มีส่วนได้เสียจะมีเวลาทั้งหมด ในการตอบแบบสอบถามอย่างน้อย 37 วัน แต่ความตกลงทูมตลาด 1994ฯ มิได้ระบุรายละเอียดของแบบสอบถามไว้ว่าควรมีลักษณะอย่างไร และมีได้ระบุว่แบบสอบถามควรใช้ภาษาใด ส่วนใหญ่แล้วจะใช้ภาษาของประเทศผู้ส่งแบบสอบถาม และเมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับการตอบแบบสอบถามจะต้องจัดเก็บข้อมูลเหล่านั้นไว้ใช้เพื่อเป็นหลักฐานประกอบในการพิจารณา

ข้อดี คือมีการวางหลักเกณฑ์ไว้อย่างคร่าวๆ ว่าต้องมีการตอบแบบสอบถาม และมีการกำหนดเวลาขั้นต่ำว่าต้องให้เวลาอย่างน้อย 30 วัน แก่ผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตในต่างประเทศเพื่อจะได้มีเวลาเตรียมตัวในการตอบแบบสอบถาม

ข้อเสีย ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ มิได้กำหนดรายละเอียดของวิธีการออกแบบสอบถามและรูปแบบของแบบสอบถามไว้ในความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ทำให้ขาดความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

- **กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา** ได้กำหนดเกี่ยวกับการออกแบบสอบถามและรูปแบบของแบบสอบถามไว้อย่างชัดเจน แต่แบบสอบถามของประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะมีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังกำหนดระยะเวลาของการออกแบบสอบถามและระยะเวลาของการตอบแบบสอบถามไว้ในกฎหมายตอบโต้การท่อมตลาด โดยสามารถแบ่งการออกแบบสอบถามออกได้เป็นสองส่วนคือ

(1) การออกแบบสอบถามโดย ITC จะเป็นการออกแบบสอบถามเพื่อขอข้อมูลจากอุตสาหกรรมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา และข้อมูลจากผู้นำเข้าสินค้าที่ถูกต้องสงสัยว่าทำการท่อมตลาดในประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นจะส่งแบบสอบถามไปยังผู้ผลิตและผู้ส่งออกในต่างประเทศ ซึ่งจะต้องส่งแบบสอบถามให้แก่บุคคลที่กล่าวมาข้างต้นภายใน 2-4 วันหลังจากรับคำร้องขอเปิดการไต่สวนเพื่อจะขอข้อมูลมาพิจารณาความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่อุตสาหกรรมภายใน เพื่อจะออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น

(2) การออกแบบสอบถามโดย ITA จะต้องส่งแบบสอบถามให้แก่ ผู้ผลิตและผู้ส่งออกจากต่างประเทศภายหลังจาก ITC มีผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ โดย ITA มีแบบสอบถามหลายรูปแบบด้วยกันเพื่อให้เป็นคำถามที่เหมาะสมกับผู้ที่จะตอบแบบสอบถาม แต่ก็มีรูปแบบมาตรฐานที่ ITA กำหนดไว้ เพราะหากว่าจะนำไปใช้กับสินค้าที่ต่างชนิดกัน ITA ก็เพียงแค่ปรับปรุงแบบสอบถามมาตรฐานให้มีความเหมาะสมกับสินค้าชนิดนั้นๆ

ข้อดี คือ มีการกำหนดรายละเอียดของการออกแบบสอบถามไว้อย่างชัดเจน มีกำหนดของระยะเวลาการออกแบบสอบถามและระยะเวลาการตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการส่งแบบสอบถามเพื่อขอข้อมูลจากอุตสาหกรรมภายในและผู้นำเข้าด้วยเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน

ข้อเสีย คือ เนื่องจากมีการส่งแบบสอบถามจากทั้งสององค์กรต่อผู้ผลิตและผู้ส่งออกในต่างประเทศทำให้สร้างภาระในการตอบแบบสอบถามแก่บุคคล

ดังกล่าวประกอบกับแบบสอบถามของประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะซับซ้อน จึงทำให้เกิดความยากลำบากต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

- **กฎหมายไทย** ได้กำหนดให้ คต. จะต้องส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายและผู้มีส่วนได้เสียจะต้องตอบแบบสอบถามภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแบบสอบถามจาก คต. แต่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถขอขยายระยะเวลาได้ซึ่งจะขยายได้ไม่เกิน 30 วัน ในทางปฏิบัติจะแบ่งการขยายระยะเวลาออกเป็นสองช่วง โดยกำหนดช่วงละ 15 วัน

ข้อดี คือ ได้ให้เวลากับผู้มีส่วนได้เสียพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ขั้นต่ำที่ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ กำหนดไว้

ข้อเสีย คือ ไม่มีการกำหนดรายละเอียดของรูปแบบของแบบสอบถาม และในพระราชบัญญัติท่อมตลาดฯ แทบจะไม่ได้กล่าวถึงเรื่องแบบสอบถามไว้เลย ถึงแม้ว่าจะมีการระบุถึงเรื่องแบบสอบถามไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 3 (2543) แต่ก็ยังไม่มีรายละเอียดเพียงพอจึงขาดความชัดเจนในเรื่องของแบบสอบถาม

5.1.3.2 การแสดงพยานหลักฐานในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่อมตลาด

- **ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ** ในประเด็นของพยานหลักฐานซึ่งความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดว่าจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีการท่อมตลาดและความเสียหาย รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการท่อมตลาดและความเสียหาย แต่ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ มิได้กำหนดถึงมาตรฐานของความเพียงพอของพยานหลักฐานไว้ทำให้เกิดความไม่ชัดเจน ดังนั้นประเทศสมาชิกของ WTO อาจจะมีมาตรฐานในการพิจารณาถึงพยานหลักฐานในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การใช้มาตรการตอบโต้การท่อมตลาดอย่างไม่เป็นธรรม แต่ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดข้อยกเว้นว่าถึงแม้จะพบว่ามี การท่อมตลาดและความเสียหายแต่ถ้าส่วนเหลือของการท่อมตลาดว่าน้อยกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก (de minimis) เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาถึงปริมาณการส่งออกสินค้าจากแต่ละประเทศมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันที่นำเข้ามายังประเทศผู้นำเข้าหรือไม่ (negligible) หากพิจารณาแล้วพบว่า มีหลายๆประเทศมีปริมาณส่งออกของสินค้าน้อยกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมด ความตกลงท่อมตลาด 1994ฯ ได้กำหนดให้สามารถรวมปริมาณการส่งออกของประเทศที่น้อยกว่าร้อยละ 3 เข้าด้วยกันหากมี

ปริมาณการส่งออกสินค้ามากกว่าร้อยละ 7 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมด กระบวนการไต่สวนก็สามารถดำเนินต่อไปได้ แต่หากปริมาณการส่งออกมายังไปประเทศผู้นำเข้าไม่ถึงจะทำให้กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสิ้นสุดลงทันทีเช่นกัน เนื่องจากถือว่ามีปริมาณการนำเข้าจำนวนน้อยมากไม่น่าจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน

ข้อดี คือ ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ เปิดกว้างให้ประเทศสมาชิกของ WTO กำหนดมาตรฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับพยานหลักฐานได้เอง และได้กำหนดหลักเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาถึงส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าว่าจะต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว

ข้อเสีย คือ ในหลักเกณฑ์การพิจารณาพยานหลักฐาน อาจทำให้แต่ละประเทศสมาชิกของ WTO ใช้ดุลยพินิจในระดับที่แตกต่างกันในการพิจารณาพยานหลักฐาน หากประเทศใดต้องการนำเอามาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้เป็นเครื่องมือในการกีดกันทางการค้าก็จะกำหนดมาตรฐานในเรื่องพยานหลักฐานที่พิสูจน์ให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงมากนัก จึงส่งผลทำให้เมื่อเปิดการไต่สวนผลการไต่สวนของเจ้าหน้าที่มักพบว่ามีกรณีการทุ่มตลาดเกิดขึ้น ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

- **กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา** การแสดงพยานหลักฐานส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลในคำร้องขอเปิดการไต่สวนและเป็นข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม และจะต้องมีพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายเนื่องจากการทุ่มตลาด และการพิจารณาถึงความเพียงพอของพยานหลักฐานจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ ITA และ ITC ซึ่งแต่ละคดีดุลยพินิจของ ITA และ ITC จะมีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันไปเพราะไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน แต่โดยพื้นฐานประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการที่จะใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในจึงอาจมีมาตรฐานของพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายอันเนื่องมาจากการทุ่มตลาดอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงมาก ซึ่งจะทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นเครื่องมือคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในของตนได้ทันที

นอกจากนี้กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดหลักเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าสินค้าเช่นเดียวกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ

ข้อดี คือ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ขั้นต่ำเกี่ยวกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าสอดคล้องกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ และมีการเปิดกว้างให้ดุลยพินิจแก่ ITA และ ITC ในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดได้อย่างเต็มที่

ข้อเสีย คือ ให้ดุลยพินิจแก่ ITA และ ITC มากเกินไป เมื่อมีการให้ดุลยพินิจแก่เจ้าหน้าที่มาก โดยไม่มีการกำหนดขอบเขตหรือมาตรฐานของการพิจารณาอาจจะก่อให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นได้ง่ายกว่าการที่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน

- **กฎหมายไทย** คต. จะพิจารณาข้อมูลจากคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดและแบบสอบถามทั้งหมด คต.จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาเพื่อหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าของสินค้า รวมทั้งพิจารณาความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน และจะเสนอเรื่องต่อคณะอนุกรรมการเพื่อให้พิจารณาก่อนที่จะเสนอเรื่องต่อ คทอ. เพื่อดำเนินการพิจารณาต่อไป

ข้อดี มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแสดงพยานหลักฐานไว้เช่นเดียวกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ

ข้อเสีย คือ บทบัญญัติของกฎหมายไม่ค่อยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงพยานหลักฐาน

5.1.3.3 การตรวจสอบความเป็นจริงของพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

- **ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ** มีการกำหนดเรื่องการตรวจสอบความเป็นจริงของพยานหลักฐานในประเทศผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศ (verification) อย่างไรก็ตามความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดรายละเอียดของกระบวนการตรวจสอบความเป็นจริงข้อมูลไว้พอสมควร เช่น จะต้องมีการแจ้งล่วงหน้าพอสมควรต่อผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่เจ้าหน้าที่จะไปทำการตรวจสอบ แต่มิได้มีการกล่าวถึงการตรวจสอบความเป็นจริงของข้อมูลที่อุตสาหกรรมภายในเป็นผู้ยื่นหรือข้อมูลของผู้นำเข้าไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ

ข้อดี คือ มีการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพยานหลักฐานในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ไว้พอสมควร

ข้อเสีย คือ ไม่มีการกำหนดให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพยานหลักฐานที่จัดเตรียมโดยอุตสาหกรรมภายในและผู้นำเข้า

- **กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา** ได้กล่าวแต่การตรวจสอบข้อเท็จจริงของพยานหลักฐานของ ITA เท่านั้น โดย ITA จะต้องทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลก่อนที่จะนำมาใช้ในการตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA และก่อนการตรวจสอบจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกตรวจสอบก่อน

ข้อดี มีการกำหนดเวลาที่แน่นอนว่าจะทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลในช่วงเวลาใด ดังนั้นทำให้ผู้ที่ถูกตรวจสอบสามารถทราบล่วงหน้าและทำให้สามารถจัดเตรียมข้อมูลได้ทันเวลา

- **กฎหมายไทย** ได้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าว่า ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คต. หรือ คทอ. สามารถที่จะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลจากผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศยื่นต่อ คต. ได้ แต่ในพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้า และกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่ได้กำหนดรายละเอียดไว้ว่าจะต้องมีขึ้นในช่วงระยะเวลาใดของกระบวนการไต่สวน แต่ในทางปฏิบัติจะมีขึ้นภายหลังจากที่ คต. ได้รับการตอบแบบสอบถามจากผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศและจะใช้เวลาประมาณ 15 วัน³²⁹

ข้อเสีย ไม่มีความชัดเจนในเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล และไม่ได้ระบุว่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาใดของกระบวนการไต่สวนทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด อาจทำให้ผู้ที่ต้องถูกตรวจสอบไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดเตรียมข้อมูล

5.1.3.4 การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น

- **ความตกลงท่อมตลาด 1994** ในส่วนของการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นความตกลงท่อมตลาด 1994 ไม่ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นไว้ เพียงแต่กำหนดว่าก่อนที่มีการใช้มาตรการชั่วคราวได้จะต้องมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายอันเนื่องมาจากการทุ่มตลาดเสียก่อน

³²⁹ สัมภาษณ์, สุชนา ชูเชิด, หัวหน้ากลุ่มไต่สวนความเสียหาย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 27 มกราคม 2547.

ในขณะนี้ได้มีความพยายามของคณะกรรมการว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดในการจัดเตรียมร่างข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลที่ควรจะปรากฏอยู่ในคำวินิจฉัยเบื้องต้นแล้วแต่ยังไม่ออกมาเป็นหลักเกณฑ์ที่บังคับใช้ในปัจจุบัน

ข้อเสีย คือ ขาดความชัดเจนทำให้ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ประเทศสมาชิกของ WTO นำไปบังคับใช้

- กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นได้ออกเป็นสองส่วนคือ

(1) การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดย ITC ได้มีการกำหนดระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาว่าจะต้องมีการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 45 วันหลังจากที่ประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด และได้มีการระบุถึงรายละเอียดของขั้นตอนการทำคำวินิจฉัยเบื้องต้นไว้อย่างชัดเจนมาก ซึ่งได้เคยอธิบายไว้ในหัวข้อที่ 3.3.3.4.1

(2) การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นโดย ITA ได้กำหนดรายละเอียดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITA อย่างเป็นขั้นตอนและมีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนแน่นอนเป็นอย่างมาก คือ ในกรณีปกติ ITA จะต้องมีการวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 140 วันนับแต่วันที่ ITA เปิดการไต่สวน หรือหากคดีมีข้อยุ่งยากเป็นพิเศษจะต้องมีการวินิจฉัยเบื้องต้นภายใน 190 วันนับแต่วันที่เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้ได้เคยกล่าวมาแล้วในหัวข้อ 3.3.3.4.1

ข้อดี คือ มีการกำหนดรายละเอียดของการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นไว้อย่างชัดเจนมากในกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการไต่สวน และสะดวกต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ข้อเสีย การออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นของ ITC มีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลามากเกินไปคือ ภายใน 45 วันหลังจากเปิดการไต่สวน ซึ่งเป็นความยากลำบากของผู้ส่งออกในต่างประเทศในการเตรียมตัวเพื่อต่อสู้ข้อกล่าวหาได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ

- กฎหมายไทย ไม่มีการกล่าวถึงเรื่องการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้นไว้โดยตรงในพระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพียงแต่

กล่าวว่่าก่อนที่ จะใช้มาตรการชั่วคราวต้องมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีการทุ่่มตลาดและความเสียหาย พร้อมทั้งความจำเป็นที่จะต้องป้องกันความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน³³⁰

ข้อเสีย ไม่มีการบัญญัติถึงรายละเอียดของกระบวนการไต่สวนไว้ในกฎหมายของไทยเลย ทำให้ขาดความชัดเจนในหลักเกณฑ์ดังกล่าว เมื่อขาดความชัดเจน ทำให้ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายขององค์กรซึ่งทำหน้าที่ไต่สวนตอบได้ การทุ่่มตลาดลดน้อยลง

5.1.4 กระบวนการไต่สวนตอบได้ การทุ่่มตลาดภายหลังการออกคำวินิจฉัยเบื้องต้น

5.1.4.1 การใช้มาตรการชั่วคราว

- **ความตกลงทุ่่มตลาด 1994** มีการกำหนดการใช้มาตรการชั่วคราวไว้ในความตกลงทุ่่มตลาด 1994 และกำหนดเงื่อนไขว่าการใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องมีขึ้นหลังจากการมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่ามีการทุ่่มตลาด และต้องแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายใน และมาตรการชั่วคราวอาจจะอยู่ในรูปของอากรชั่วคราวหรือเป็นการวางหลักทรัพย์ในรูปของเงินสดหรือพันธบัตร ซึ่งจะต้องวางไม่เกินจำนวนอากรที่ประเมิน และการกำหนดระยะเวลาในการใช้มาตรการชั่วคราวว่าจะต้องไม่เกิน 4 เดือน

ข้อดี คือ ความตกลงทุ่่มตลาด 1994 ระบุรายละเอียดของการใช้มาตรการไว้อย่างชัดเจนในระดับหนึ่ง

- **กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา** ได้บัญญัติเช่นเดียวกับในความตกลงทุ่่มตลาด 1994

- **กฎหมายไทย** ได้บัญญัติรายละเอียดไว้พอสมควร และสอดคล้องกับความตกลงทุ่่มตลาด 1994 เช่นกัน

³³⁰ มาตรา 41 ของพระราชบัญญัติการตอบได้ การทุ่่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

5.1.4.2 การทำสัญญาาระงับกระบวนการโต้สวน

ทั้งความตกลงท่อมตลาด 1994 และกฎหมายของ ประเทศสหรัฐอเมริกาและกฎหมายของประเทศไทยกำหนดรายละเอียดไว้คล้ายกันคลึงกันมาก คือ เป็นข้อตกลงที่สร้างขึ้นระหว่างผู้ส่งออกจากต่างประเทศกับประเทศผู้นำเข้าในการปรับเปลี่ยน เงื่อนไขทางด้านราคาของสินค้าหรือระงับการส่งสินค้าเข้าไปขายในประเทศผู้นำเข้า เมื่อทำ สัญญาดังกล่าวจะทำให้กระบวนการโต้สวนระงับลงทันที แต่มีข้อแตกต่างอยู่ที่กฎหมายของ ประเทศสหรัฐอเมริกาคำหนดระยะเวลาที่จะสามารถทำสัญญาไว้ในกฎหมาย คือ ประมาณ 60 วัน นับจากวันที่มีคำวินิจฉัยเบื้องต้น

5.1.5 กระบวนการทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายของกระบวนการโต้สวนตอบ โต้การท่อมตลาดและกระบวนการภายหลังการมีคำตัดสินขั้นสุด ท้าย

5.1.5.1 การมีคำตัดสินขั้นสุดท้าย

ความตกลงท่อมตลาด 1994 มิได้ระบุเกี่ยวกับการทำ คำตัดสินขั้นสุดท้ายไว้ในความตกลงท่อมตลาด 1994 แต่กฎหมายของประเทศไทยมีการกำหนดการทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายของ ITA และ ITC ไว้อย่างชัดเจน ส่วนของประเทศไทยก็ ไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดของกระบวนการทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายได้เลยในพระราชบัญญัติ ท่อมตลาดฯ

ข้อดี กฎหมายของประเทศไทยมีความชัดเจน ยิ่งกว่าหลักเกณฑ์ที่ความตกลงท่อมตลาด 1994 กำหนดไว้เสียอีก แต่หลักเกณฑ์ของประเทศไทย สหรัฐอเมริกาก็ไม่เป็นการขัดกับความตกลงท่อมตลาด 1994 เพียงแต่ได้กำหนดรายละเอียดของ กระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่อมตลาดไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน

ข้อเสีย คือ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการทำคำตัดสินขั้นสุดท้ายภายใต้ความตกลงท่อมตลาด 1994 และกฎหมายของประเทศไทยไม่มีความชัดเจนเพียงพอ อาจทำให้กระบวนการโต้สวนขาดความโปร่งใส

5.1.5.2 ประกาศผลการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดต่อ สาธารณชน

ความตกลงทุ่มตลาดตลาด 1994ฯ กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา และกฎหมายของไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกาศผลการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาดไว้เหมือนกันและมีรายละเอียดใกล้เคียงกัน แต่ของประเทศสหรัฐอเมริกาจะแตกต่างตรงที่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนจะมีการประกาศให้แก่สาธารณชนได้รับทราบ ไม่ใช่เพียงแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบเท่านั้น

ข้อดี กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาเน้นความโปร่งใสในการดำเนินการไต่สวนของเจ้าหน้าที่ จึงมีการประกาศให้สาธารณชนรับทราบในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนตอบไต่การทุ่มตลาด

ข้อเสีย กฎหมายไทยมิได้ประกาศให้สาธารณชนทราบทุกขั้นตอน บางขั้นตอนเพียงแต่แจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเท่านั้นก็ถือว่าเพียงพอแล้ว

5.1.5.3 การเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาด

ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ ได้กำหนดว่าให้มีการเรียกเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาดได้ไม่เกินส่วนเหลือของการทุ่มตลาด และมีระยะเวลาการเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาดไม่เกิน 5 ปี นับจากวันที่เริ่มเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาด ซึ่งกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยก็บัญญัติไว้เช่นเดียวกับความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ แต่ของประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีระบบการเก็บอากรแบบมีผลย้อนหลัง ซึ่งหลักเกณฑ์นี้ไม่มีบัญญัติไว้ในความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ และไม่มีในกฎหมายไทยด้วย

5.1.5.4 การทบทวนอัตราอากรตอบไต่การทุ่มตลาด

การทบทวนการเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงทุ่มตลาด 1994ฯ กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา และกฎหมายไทยมีหลักเกณฑ์พื้นฐานเรื่องการทบทวนเหมือนกันคือ จะมีการทบทวนอัตราอากรตอบไต่การทุ่มตลาดโดยอัตโนมัติเมื่อมีการเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาดครบ 5 ปี นับแต่ประกาศให้มีการเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาด แต่ในกรณีที่มีมีการเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาดครบ 1 ปี ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้มีการทบทวนการเก็บอากรตอบไต่การทุ่มตลาดได้ หากมีเหตุผลให้แสดงให้เห็นว่ามีสถานะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุผลในการขอทบทวนอัตราอากรตอบไต่การทุ่มตลาดอย่างเพียงพอ

5.1.5.5 การอุทธรณ์การพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด ต่อศาล

กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยมีการจัดตั้งศาลพิเศษในการพิจารณาการตัดสินของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการโต้สวน หากผู้มีส่วนได้เสียไม่พอใจต่อคำตัดสินในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดสามารถอุทธรณ์คำตัดสินต่อศาลชำนาญพิเศษนี้ได้ซึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อ Court of International Trade ส่วนของประเทศไทยจะอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยของไทยจะกำหนดระยะเวลาการอุทธรณ์ไว้อย่างชัดเจน

5.2 การพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ในส่วนนี้จะขอพิจารณาถึงควมมีประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและของประเทศไทย โดยนำกระบวนการโต้สวนของทั้งสองประเทศมาพิจารณากับหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการโต้สวนที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 การพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การ ทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา

5.2.1.1 หลักความโปร่งใส

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา มีความโปร่งใสและชัดเจนเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีการระบุถึงขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน ใน Tariff Act 1930 และ Department of Commerce Antidumping Regulations in Section 351 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.) และ Commission Regulations in Section 201 and 207 of Title 19 of Code of Federal Registration (C.F.R.) ได้กำหนดรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดตั้งแต่เปิดการโต้สวนจนถึงสิ้นสุดกระบวนการโต้สวน ซึ่งส่งผลให้ ITA และ ITC สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนของการพิจารณาการทุ่มตลาดและการพิจารณาความเสียหาย เพราะประเทศสหรัฐอเมริกามีกฎหมายที่มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

นอกจากนี้ ITA และ ITC ได้จัดให้มีการจัดทำคู่มือสรุปขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการโต้สวนของประเทศสหรัฐอเมริกาของแต่ละองค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบใน

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด คู่่มือของ ITA คือ Import Administration Antidumping Manual: AD Manual ส่วนคู่มือของITC คือ Antidumping And Countervailing Duty Handbook โดยวัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายเข้าใจในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นอย่างดี และสามารถเตรียมตัวล่วงหน้าในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการโต้สวน นอกจากนี้ยังเป็นการให้ความรู้แก่สาธารณชนเพื่อให้เข้าใจถึงการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมากขึ้น ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการโต้สวนเพิ่มมากขึ้นเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้สาธารณชนได้มีโอกาสรับรู้นโยบายด้านต่างๆ ของรัฐ ทำให้ประชาชนทั่วไปเกิดความเข้าใจในการใช้มาตรการต่างๆของรัฐมากยิ่งขึ้น³³¹

กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอตรวจสอบข้อมูลใน The Freedom of Information Act (FOIA) ซึ่งกำหนดว่าถ้ามีบุคคลใดร้องขอข้อมูล ITAและITC จะต้องอนุญาตให้ดูข้อมูลที่มีในกระบวนการโต้สวนแต่มีข้อยกเว้นว่าจะต้องไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับทางธุรกิจ (confidential business information) ข้อมูลที่เป็นส่วนตัว (personal information) หรือข้อมูลใดๆ ที่ได้รับความคุ้มครองจาก Privacy Act³³² จะเห็นได้ว่ากฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดสอดคล้องกับหลักความโปร่งใส คือ เปิดโอกาสให้ตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ในกระบวนการโต้สวนและมีการกำหนดให้มีประกาศผลการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดในทุกขั้นตอนให้สาธารณชนได้รับทราบ มิใช่เพียงแต่แจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเท่านั้น

5.2.1.2 หลักการรับฟังความทุกฝ่าย

กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา มีการรับฟังความจากทุกฝ่ายก่อนที่มีการทำคำตัดสินในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ตัวอย่างเช่นก่อนที่ ITA จะมีคำตัดสินให้เปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ITA จะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้เสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับสนับสนุนคำร้องขอเปิดการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของอุตสาหกรรมภายในได้ จึงถือได้ว่าประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะเปิดกว้างในการรับฟังความจากทุกฝ่าย

³³¹ กมลชัย รัตนสกาวงศ์, หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 99-102.

³³² GUIDE TO USITC PROCEDURES UNDER THE FREEDOM OF INFORMATION ACT, Available from: <http://www.usitc.gov/FOIA/foiaguide.htm>

5.2.1.3 หลักการปฏิบัติต่อข้อมูลลับ

การปฏิบัติต่อข้อมูลลับในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะมีประสิทธิภาพ เพราะในระหว่างกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเมื่อผู้มีส่วนได้เสียได้ยื่นข้อมูลใด ๆ รวมทั้งข้อมูลในสวนที่จะต้องปกปิดข้อมูลเหล่านี้จะเก็บไว้ที่ฝ่ายจัดเก็บข้อมูล Central Record Unit ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลที่คำนึงถึงการรักษาความลับของข้อมูลเป็นสำคัญ โดย Central Record Unit จะไม่สามารถเคลื่อนย้ายข้อมูลในกระบวนการไต่สวนได้ เว้นแต่จะได้รับคำสั่งจาก ITA³³³

นอกจากจะมีระบบจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพแล้ว ในระหว่างกระบวนการไต่สวน ITA และ ITC มีหน้าที่จะต้องเก็บรักษาความลับของข้อมูลทั้งสององค์กรได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ไม่ว่าจะข้อมูลลับของอุตสาหกรรมภายในหรือผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศที่ยื่นเข้ามาในระหว่างกระบวนการไต่สวนก็ตาม

นอกจากนี้ในส่วนของข้อมูลทั่วไปในคำร้องที่อุตสาหกรรมภายในยื่นเพื่อขอเปิดการไต่สวนจะต้องไม่ถูกเปิดเผยจนกว่าจะได้มีการประกาศเปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแล้วเท่านั้น³³⁴ แต่ในระบบการปฏิบัติต่อข้อมูลลับของประเทศสหรัฐอเมริกา ค่อนข้างจะแตกต่างจะประเทศอื่นๆ คือ ในสวนของข้อมูลลับทนายความของคู่กรณีสามารถมีสิทธิดูข้อมูลเหล่านี้ได้เพื่อเปิดโอกาสให้ทนายความซึ่งเป็นตัวแทนของคู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อข้อมูลลับของฝ่ายตรงข้ามได้เท่ากับเป็นการกำหนดให้ทนายความมีส่วนร่วมในการควบคุม (monitor) การตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ด้วย ซึ่งทำให้ผลการตัดสินใจของ ITA และ ITC มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่การปฏิบัติต่อข้อมูลลับของประเทศอื่น เช่น European Union (EU) ในสวนของข้อมูลลับจะไม่สามารถตรวจสอบได้เลยไม่ว่าจะเป็นคู่กรณีหรือทนายความ ถึงแม้ว่าผู้ที่ให้ข้อมูลลับจะมีการจัดเตรียมข้อมูลฉบับสรุปไว้ก็ตาม ทำให้ทนายความไม่สามารถโต้แย้งแทนลูกความของตนได้เลย³³⁵

³³³ อ้างถึงแล้วในบทที่ 3 เชนเจอร์ที่ 224 หน้า 111.

³³⁴ อ้างถึงแล้วในบทที่ 3 เชนเจอร์ที่ 179 หน้า 91.

³³⁵ John H. Jackson, William J. Davey and Alan O. Sykes, Jr., Legal Problems of International Economic Relations Cases, Materials and Text on the Nation and International Regulation of Transnational Economic Relations (New York : West Publishing Co, 1995.), p.698.

5.2.1.4 หลักความรวดเร็ว

กระบวนการไต่สวนของประเทศสหรัฐอเมริกามีความรวดเร็ว สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในความตกลงพุ่มตลาด 1994³³⁶ คือ ในกรณีปกติจะใช้เวลา ประมาณ 280 วันหรือประมาณ 10 เดือนแต่อย่างช้าที่สุดหากคดีมีข้อยุ่งยากจะใช้เวลาประมาณ 420 วันหรือประมาณ 14 เดือน (รายละเอียดตามตารางสรุปกระบวนการไต่สวนตอบไต่ การพุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน ความตกลงพุ่มตลาด 1994³³⁶ ที่กำหนดไว้ว่ากระบวนการไต่สวนจะต้องสิ้นสุดลงภายใน 1 ปี หรือ อย่างช้าที่สุดภายใน 18 เดือน³³⁶ ถือว่ากระบวนการไต่สวนตอบไต่การพุ่มตลาดของประเทศ สหรัฐอเมริกามีความรวดเร็วมาก ทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกานำมาตรการตอบไต่การ พุ่มตลาดมาป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แต่การที่ประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถสรุปผลการไต่สวนได้ อย่างรวดเร็วอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ ช่วยเหลือทำให้สรุปผลกระบวนการไต่สวนได้ง่ายมากขึ้น เช่น อุตสาหกรรมภายในมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการตอบไต่การพุ่มตลาดเป็นอย่างดี อุตสาหกรรมภายในมีระบบจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ องค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการ ไต่สวนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเกี่ยวกับมาตรการตอบไต่การพุ่มตลาด และมีการให้ ความรู้เกี่ยวกับมาตรการตอบไต่การพุ่มตลาดแก่อุตสาหกรรมภายในอย่างเพียงพอ

5.2.1.5 หลักความเป็นกลาง

การพิจารณาถึงความเป็นกลางของITAและITCในกระบวนการ ไต่สวนตอบไต่การพุ่มตลาด ประเทศสหรัฐอเมริกาคือว่าเป็นประเทศที่ใช้มาตรการตอบไต่ การพุ่มตลาดเป็นจำนวนมากเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในจากการแข่งขันกับสินค้าจากต่าง ประเทศ โดยพื้นฐานของมาตรการตอบไต่การพุ่มตลาดเป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้าประเภท หนึ่ง ซึ่งตามความตกลงพุ่มตลาด 1994³³⁶ กำหนดว่าจะนำมาตราการตอบไต่การพุ่มตลาดมาใช้ปกป้อง อุตสาหกรรมภายในได้ต่อเมื่อมีการพุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดจากการ พุ่มตลาดเท่านั้นมิให้นำมาใช้ปกป้องอุตสาหกรรมภายในจากการแข่งขันทางการค้าแต่เพียง

³³⁶ มาตรา 5.10 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษี ศุลกากรและการค้า 1994 (Anti-dumping Agreement 1994)

อย่างเดียว และมีผู้ศึกษาพบว่าอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อเทียบกับต่างประเทศใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นอย่างมาก³³⁷

นอกจากนี้มีการสังเกตการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ผ่านมาพบว่าผลการคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของ ITA โดยเฉลี่ยมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าอัตราการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงทศวรรษ 1980 เฉลี่ยประมาณ 15% แต่ในปี 2000 พบว่าอัตราการตอบโต้การทุ่มตลาดอยู่ที่ 60% นอกจากนี้ในส่วนการพิจารณาความเสียหายพบว่า ITC มีผลคำวินิจฉัยเบื้องต้นยืนยันว่าการทุ่มตลาดเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นจากเดิม 45% เป็น 60% ในช่วงระยะเวลาเดียวกับที่ ITA มีอัตราการตอบโต้การทุ่มตลาดเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน อาจเป็นเพราะนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาเพราะประเทศสหรัฐอเมริกาเชื่อว่าการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราที่สูงจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในทางการค้าและสามารถช่วยปกป้องอุตสาหกรรมภายใน หรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงแนวการใช้ดุลยพินิจของ ITA โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์ในการใช้ข้อเท็จจริงที่ ITA มีอยู่ (best information available) หากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในต่างประเทศไม่สามารถจัดหาข้อมูลหรือจัดหาให้แต่ข้อมูลไม่น่าเชื่อถือ ITA จะนำข้อมูลที่มีอยู่มาใช้คำนวณหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดทำให้อัตราการตอบโต้การทุ่มตลาดเพิ่มสูงขึ้นเพราะข้อมูลที่ใช้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ ITA มากเกินไป ทำให้กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกายังไม่มีความเป็นกลางเท่าที่ควร³³⁸

5.2.1.6 หลักความมีอิสระ

ITA และ ITC มีความอิสระในการตัดสินใจในกระบวนการโต้สวนพอสมควร แต่จะแบ่งการพิจารณาความมีอิสระในการตัดสินใจในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนของ ITC และ ITA

³³⁷ เอกสารโครงการศึกษาวิจัยเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเจรจาเปิดเสรีทางการค้า จัดทำโดยศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 25 สิงหาคม 2544, หน้า 19-25.

³³⁸ อุณานันท์ พุกกะวัน, “แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์การบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดของไทย,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 97.

ITC เป็นองค์กรอิสระได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีโดยตรง ITC มีอำนาจในการตัดสินใจในกระบวนการไต่สวนเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาดได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรอความเห็นชอบหรือการอนุมัติจากหน่วยงานใดจึงมีความอิสระสูงมาก รวมทั้ง ITC ไม่ได้เป็นตัวแทนของหน่วยงานใดจึงมีอิสระจากการควบคุมโดยฝ่ายบริหาร³³⁹ และ ITC ได้รับงบประมาณโดยตรงจากรัฐสภาโดยไม่ตกอยู่ภายใต้การจัดสรรงบประมาณของสำนักงานงบประมาณ (The Office of Management and Budget)³⁴⁰ ส่งผลให้ ITC ไม่อยู่ภายใต้การจัดสรรงบประมาณทำให้ ITC เป็นอิสระจากระบบราชการอย่างแท้จริง

ITA มีอำนาจอิสระในการตัดสินใจในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดได้ด้วยตัวเอง แต่อย่างไรก็ดี ITA ก็ยังคงเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การดูแลของ Department of Commerce (DOC) ที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีระบบการบริหารที่เป็นระบบราชการ ดังนั้นผลการไต่สวนในแต่ละขั้นตอนจึงต้องเสนอผ่าน DOC อีกครั้งหนึ่ง

5.2.2 การพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย

5.2.2.1 หลักความโปร่งใส

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทยไม่มีการกำหนดขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดไว้ แต่ได้มีการกำหนดว่าผู้ที่ให้ข้อมูลที่เป็นความลับที่ใช้ในการพิจารณากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดจะต้องมีการจัดทำข้อมูลฉบับย่อและเป็นข้อมูลฉบับที่เปิดเผยได้ เพื่อในกรณีที่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องของการที่จะขอข้อมูลเหล่านั้น แต่ คต.จะไม่ได้อนุญาตให้ทุกคนดูข้อมูลเหล่านั้นได้³⁴¹

พระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ กำหนดเพียงให้มีการแจ้งเปิดการไต่สวนต่อผู้ยื่นคำร้องขอเปิดการไต่สวน และมีประกาศเปิดการไต่สวนต่อสาธารณชน เมื่อ คทอ. ตัดสินให้เปิดการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด เมื่อมีการยืนยันคำวินิจฉัยเบื้องต้น และประกาศผล

³³⁹ DOC," Chapter 16", Antidumping Manual, 1997, Available from: <http://www.ita.doc.gov>, Jan 22 1998, p.6.

³⁴⁰ Ralph H. Folsom, Michael Wallace, Gordon John A., International Business Transactions (St. Paul, Minn : West Public Co.:1995), p.494.

³⁴¹ มาตรา 26 ของพระราชบัญญัติตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

การตัดสินขั้นสุดท้ายเท่านั้น นอกจากนี้กระบวนการไต่สวนของประเทศไทยไม่มีกำหนดระยะเวลาที่ คต. หรือ คทอ. ใช้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองตลาดฯ หรือ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้กระบวนการไต่สวนตอบได้การคุ้มครองตลาดของประเทศไทยขาดความโปร่งใส พระราชบัญญัติคุ้มครองตลาดฯ เพียงแต่กำหนดว่ากระบวนการไต่สวนจะต้องสิ้นสุดภายใน 1 ปี อย่างช้าไม่เกิน 18 เดือน จึงทำให้ คต. ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายตอบได้การคุ้มครองตลาดได้มีประสิทธิภาพและโปร่งใสเพียงพอ

5.2.2.2 หลักการรับฟังความทุกฝ่าย

กระบวนการไต่สวนตอบได้การคุ้มครองตลาดของประเทศไทยมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียพอสมควร เช่น ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การคุ้มครองตลาดต่อสินค้าเหล็กรีดร้อนที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศรัสเซีย ยูเครน คาซัคสถาน บัลแกเรียและสาธารณรัฐประชาชนจีนภายหลังจากการเข้ามาตราการชั่วคราวแล้ว คต. ได้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตราอากรตอบได้การคุ้มครองตลาด โดยได้ส่งข้อคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร และจัดให้มีการพบกันระหว่างคู่กรณีเพื่อแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้มีส่วนได้เสีย หาก คทอ. เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับฟังจากผู้มีส่วนได้เสียมีเหตุผลเพียงพอก็จะนำมาพิจารณาเพื่อปรับเปลี่ยนอัตราอากรตอบได้การคุ้มครองตลาดได้³⁴² ถือได้ว่ากระบวนการไต่สวนตอบได้การคุ้มครองตลาดของประเทศไทยมีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้เสนอหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไต่สวน เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นในกระบวนการไต่สวนตอบได้การคุ้มครองตลาด

5.2.2.3 หลักการปฏิบัติต่อข้อมูลลับ

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองตลาดฯ มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อข้อมูลลับไว้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือ กำหนดว่าข้อมูลข่าวสารใดเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องปกปิดโดยเนื้อหาสาระของข้อมูลหรือผู้ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นต้องการที่จะปกปิด การพิจารณาจะต้องไม่กระทำการใดให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น และหากต้องการเปิดเผยข้อมูลในส่วนที่ปกปิดจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูลเสียก่อนจึงจะสามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้ที่ใช้ข้อมูลจัดทำสรุปย่อที่สามารถเปิดเผยได้ ในทางปฏิบัติ คต. จะเป็น

³⁴² สุริย์ จิรัฐติกาลกุล, “การไต่สวนการคุ้มครองตลาดสินค้าเหล็กรีดร้อนที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศรัสเซีย ยูเครน คาซัคสถาน บัลแกเรียและสาธารณรัฐประชาชนจีน,” กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 18 มีนาคม 2541, หน้า 17.

ผู้เก็บรักษาข้อมูลไว้เมื่อไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติต่อข้อมูลลับและระบบจัดเก็บข้อมูล อาจทำให้กระบวนการไต่สวนของประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการปฏิบัติต่อข้อมูลลับ

5.2.2.4 หลักความรวดเร็ว

ในเรื่องของความรวดเร็วของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาค เช่น การพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาค คต.จะใช้เวลาในการพิจารณาคำร้องประมาณ 45 วัน นับจากวันที่รับคำร้อง³⁴³ ถึงแม้ว่าความตกลงทู่ตลาค 1994 จะไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องขอเปิดการไต่สวนไว้ก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาการพิจารณาคำร้องของประเทศสหรัฐอเมริกาจะเห็นได้ว่าใช้เวลาค่อนข้างรวดเร็ว คือ 20 วัน นับแต่วันที่ ITA ได้รับคำร้องขอเปิดการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาคจากอุตสาหกรรมภายใน จึงเห็นได้ว่าประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถนำมาตรการตอบโต้การทู่ตลาคมาใช้ปกป้องอุตสาหกรรมภายในของตนได้ทันท่วงที อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาคได้มีกำหนดไว้ในความตกลงทู่ตลาค 1994 ว่ากระบวนการไต่สวนจะต้องสิ้นสุดลงภายใน 1 ปี อย่างช้าที่สุดไม่เกิน 18 เดือน³⁴⁴ ซึ่งพระราชบัญญัติทู่ตลาคฯ ได้ลือหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาบัญญัติไว้เช่นกัน จึงถือได้ว่ากระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาคของประเทศไทยมีความรวดเร็วพอสมควร

5.2.2.5 หลักความเป็นกลาง

กระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาคของประเทศไทยมีความเป็นกลางพอสมควร เพราะจะมีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกันในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาค

5.2.2.6 หลักความมีอิสระ

องค์กรในกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทู่ตลาคของประเทศไทยขาดความเป็นอิสระในการตัดสินใจ คต. เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบ

³⁴³ เอกสารประกอบการสัมมนา “เรื่องการเตรียมความพร้อมในการแก้ต่างหากสินค้าไทยถูกฟ้องว่าทู่ตลาค,” สำนักปกป้องและตอบโต้ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, 10 มิถุนายน 2546, หน้า 11.

³⁴⁴ มาตรา 54 ของพระราชบัญญัติตอบโต้การทู่ตลาคและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

ได้การทุ่มตลาดโดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ส่วนของ คทอ. ทำหน้าที่ตัดสินในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวนแต่ก็ขาดอิสระขึ้นมาทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาดก็ตาม แต่เมื่อ คทอ. พิจารณาคำร้องเห็นสมควรเปิดการไต่สวนตอบได้ การทุ่มตลาดจะต้องมีการประกาศเปิดไต่สวน โดยประกาศเปิดการไต่สวนดังกล่าวจะต้องนามในประกาศโดยอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ดังนั้นทำให้ คทอ. ขาดอิสระในการทำคำตัดสินเปิดการไต่สวนตอบได้การทุ่มตลาด จึงเห็นได้ว่าองค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนของประเทศไทย ไม่มีความมีอิสระอย่างแท้จริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

บทสรุปและแนวทางพัฒนากระบวนการโต้สวนตอบโต้การ ท่มตลาดของประเทศไทย

6.1 บทสรุป

จากการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดภายใต้ความตกลง
ท่มตลาด 1994ฯ กระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกา และ
กระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดของประเทศไทย ในเชิงเปรียบเทียบทำให้เห็นว่าถึงแม้จะ
ได้มีการบัญญัติหลักเกณฑ์พื้นฐานของมาตรการตอบโต้การท่มตลาดไว้ในความตกลงท่มตลาด
1994ฯ ซึ่งถือว่าเป็นหลักเกณฑ์กลางที่แต่ละประเทศสมาชิกต้องนำไปบังคับใช้เป็นกฎหมายภายใน
ใน แต่การที่แต่ละประเทศมีประสบการณ์ในการใช้มาตรการตอบโต้การท่มตลาดที่แตกต่างกัน
หรืออาจมีระบบเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ทำให้มีการนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปบัญญัติเป็นกฎหมาย
ภายในมีลักษณะที่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างระหว่างประเทศที่พัฒนา
แล้วกับประเทศกำลังพัฒนา

จากการศึกษาของวิทยานิพนธ์เป็นการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบเพื่อให้เห็น
ข้อแตกต่างระหว่างกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศ
ไทย การที่เลือกศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกาเพราะถือว่าเป็นฝ่ายของประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วน
ของประเทศไทยเป็นฝ่ายของประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งเพิ่งจะเริ่มนำมาตราการตอบโต้การท่มตลาด
มาใช้เป็นเครื่องมือปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา

ผลจากการศึกษาทำให้เห็นว่ากระบวนการโต้สวนของประเทศสหรัฐอเมริกามีการ
บัญญัติรายละเอียดของขั้นตอนกระบวนการโต้สวนไว้อย่างชัดเจน มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน
รวมทั้งมีองค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เพราะมีรูปแบบขององค์กรที่เป็น
อิสระ ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่นำมาตราการตอบโต้การท่มตลาดมาใช้เป็นจำนวน
มากเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในจากการท่มตลาด และใช้เวลาในกระบวนการโต้สวนค่อนข้าง
ที่จะรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ ส่วนกระบวนการโต้สวน
ของประเทศไทยมีรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาดไม่มากนัก ค่อนข้างที่
จะขาดความชัดเจนในส่วนของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การท่มตลาด และไม่มีการระบุถึงระยะ
เวลาในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนไว้ในพระราชบัญญัติท่มตลาดฯ หรือกฎหมายที่

เกี่ยวข้องเลย ซึ่งในส่วนนี้อาจทำให้ขาดความโปร่งใสในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ได้ง่ายกว่ากรณีที่มีการบัญญัติหลักเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ประเทศสหรัฐอเมริกายังมีการให้ความรู้แก่อุตสาหกรรมภายในโดยการจัดให้มีคู่มือเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และมีการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์ขององค์กรซึ่งทำหน้าที่ดูแลกระบวนการโต้สวน คือ ITA และ ITC และสามารถตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ได้โดยผ่านเว็บไซต์เช่นเดียวกัน และมีระบบคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้ในกระบวนการโต้สวน ทำให้เกิดความสะดวกต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รวมทั้งเป็นการช่วยประหยัดเวลาอีกด้วย ซึ่งถือได้ว่ากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกามีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรพัฒนาระบบกระบวนการโต้สวนของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งผู้เขียนจะขอเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพไว้ในหัวข้อต่อไป

6.2 แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศไทย

จากการศึกษากระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดที่ผ่านมาจะเห็นได้ถึงอุปสรรคในการพัฒนากระบวนการโต้สวนของไทย จึงขอเสนอแนวความคิดเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการโต้สวนการทุ่มตลาดของประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) พัฒนาความโปร่งใสในกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาด

เนื่องจากหลักเกณฑ์ของกระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 มีการบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนไว้แต่ยังไม่มียละเอียดเพียงพอ ซึ่งไม่ได้บัญญัติถึงรายละเอียดของกระบวนการโต้สวนไว้อย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าจะมีการออกกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงพาณิชย์เพื่อขยายความของบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติเพิ่มเติมมากขึ้นแล้วก็ตาม แต่เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนค่อนข้างที่จะมีความชัดเจนเป็นอย่างมาก เช่นในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการโต้สวนได้กำหนดระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการโต้สวนสามารถคาดการณ์ได้และสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน เป็นผลทำให้กระบวนการโต้สวนตอบโต้การทุ่มตลาดเกิดความโปร่งใส

นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูล (Accessibility) ที่ใช้ในกระบวนการไตสวนในส่วนที่มีข้อมูลลับ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสมากยิ่งขึ้นรวมทั้งเป็นการช่วยลดต้นทุนของผู้ที่ต้องการจะใช้ข้อมูล ซึ่งอาจจัดให้มีห้องสมุดย่อยซึ่งเป็นที่รวบรวมข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการไตสวนตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อให้ผู้ที่อยากทราบข้อมูลเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายยิ่งขึ้น

(2) พัฒนาความมีอิสระขององค์กรที่ทำหน้าที่ในกระบวนการไตสวน ตอบโต้การทุ่มตลาด

ควรมีการปรับปรุงระบบขององค์กรซึ่งทำหน้าที่ตัดสินในกระบวนการไตสวนตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความอิสระในการมีคำตัดสิน โดยปราศจากการแทรกแซงในทุกด้าน ซึ่งอาจจะมีการจัดตั้งหน่วยงานที่เป็นอิสระไม่อยู่ภายใต้ระบบราชการเพื่อทำหน้าที่ในด้านการค้าระหว่างประเทศแต่เพียงอย่างเดียว

(3) พัฒนาความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ไตสวนตอบโต้การทุ่มตลาด

ควรพัฒนาความรู้แก่เจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไตสวนตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญที่จะดำเนินการไตสวน เนื่องจากในกระบวนการไตสวนตอบโต้การทุ่มตลาดจำเป็นจะต้องมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ และมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ กฎหมาย บัญชี เป็นอย่างดี โดยอาจจะต้องกำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจไตสวนแต่ละคดีให้เหมาะสมกับประเภทอุตสาหกรรมที่จะทำการเปิดการไตสวน เพื่อพัฒนาให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดีส่งผลให้เกิดกระบวนการไตสวนที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

(4) พัฒนาและให้ความรู้แก่อุตสาหกรรมภายในประเทศ

ควรแนะนำและให้ความรู้แก่อุตสาหกรรมภายในเกี่ยวกับมาตรการและกระบวนการตอบโต้การทุ่มตลาด เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในเข้าใจถึงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดอย่างแท้จริง และจะได้นำมาตรการนี้มาใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือตนเองจากการที่ต่างประเทศส่งสินค้าชนิดเดียวกันเข้ามาขายในประเทศไทยและส่งผลให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมของตน และต้องแนะนำให้อุตสาหกรรมภายในมีระบบจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและมีระบบทางการบัญชีที่มีมาตรฐาน

นอกจากจะแนะนำอุตสาหกรรมภายในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดในเชิงรุกแล้ว ควรแนะนำอุตสาหกรรมภายในในเชิงรับด้วยเช่นในกรณีที่ผู้ส่งออกสินค้าของไทยส่ง

สินค้าไปขายในต่างประเทศแล้วสินค้าถูกไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาด ภาครัฐควรให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้ส่งออกเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบว่าด้วยมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศคู่ค้าที่เปิดการไต่สวน รวมทั้งรายละเอียดของกระบวนการไต่สวนของประเทศนั้นๆ ว่ามีขั้นตอนอย่างไรบ้างเพื่อให้อุตสาหกรรมภายในได้เตรียมพร้อมต่อการถูกใช้มาตรการดังกล่าว

(5) พัฒนาความรวดเร็วในกระบวนการไต่สวน

เนื่องจากในปัจจุบันการพิจารณาไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดแต่ละขั้นตอนจะต้องผ่านการอนุมัติของ คทอ. ซึ่งตามพระราชบัญญัติทุ่มตลาดฯ ได้กำหนดให้กรรมการของ คทอ. มีจำนวนถึง 17 คน ซึ่งการประชุมใหญ่แต่ละขั้นเพื่อพิจารณาตัดสินในกระบวนการไต่สวนในแต่ละขั้นตอนจะต้องมีกรรมการเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งคือ จำนวน 9 คน ของกรรมการทั้งหมดจึงจะครบองค์ประชุม และทั้ง 17 คนเป็นข้าราชการระดับสูงทำให้เกิดอุปสรรคในการนัดประชุมเกิดขึ้น ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคณะกรรมการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดของประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีการพิจารณาแยกออกเป็นการพิจารณการทุ่มตลาดโดยให้อำนาจแก่ ITA และการพิจารณาความเสียหายจะเป็นอำนาจของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศหรือ ITC ซึ่งมีคณะกรรมการเพียงแค่ 6 ท่าน โดยทั้ง 6 ท่านนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพิจารณาความเสียหายที่เกิดจากการทุ่มตลาดและเป็นมีอิสระอย่างมากในการทำ การตัดสิน และเป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่รับผิดชอบแต่เพียงด้านที่เกี่ยวกับการตัดสินด้านการค้าระหว่างประเทศเท่านั้น ส่วนของประเทศไทย คทอ. เป็นข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งในด้านอื่นๆ ด้วยและจะต้องรับผิดชอบในฐานะเป็น คทอ. ด้วยในเวลาเดียวกัน

ดังนั้นจึงควรปรับปรุงรูปแบบของ คทอ. เสียใหม่ โดยกำหนดให้มีปริมาณกรรมการจำนวนน้อยลง และจะต้องคัดเลือกกรรมการจากผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งอาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษจากนอกระบบราชการมาดำรงตำแหน่ง คทอ. เพื่อให้ คทอ. เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากไม่ต้องรับผิดชอบงานในหลายๆ ด้าน

(6) พัฒนาโดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

จากการศึกษาที่ผ่านมาเห็นได้ว่าบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ควรมีการพัฒนาด้วยบทกฎหมายในส่วนของกระบวนการไต่สวนตอบโต้การทุ่มตลาดให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะเมื่อมีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนจะทำให้องค์กรซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนสามารถนำมาตราการตอบโต้

การทุ่มตลาดมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้จะมีการเสนอให้แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนของประเทศไทยให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นแล้ว ระหว่างการรอการแก้ไขกฎหมายนั้นควรจัดให้มีระบบการตอบข้อหารือของเจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนเป็นกรณีๆ ไป เมื่อได้รับหนังสือหารือจากผู้มีส่วนได้เสีย เจ้าหน้าที่จะต้องตอบข้อหารือดังกล่าว โดยการตอบข้อหารือให้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อที่จะได้นำหลักเกณฑ์ที่ตอบในข้อหารือมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการไต่สวนต่อไป และเพื่อเป็นพื้นฐานในการแก้ไขกฎหมายและบัญญัติใช้เป็นกฎหมายในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542

กฎกระทรวง ฉบับที่ 5(พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542

กมลชัย รัตนสกาวงศ์. หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

การค้าต่างประเทศ, กรม. ขั้นตอนการดำเนินการไต่สวนการทุ่มตลาดและการอุดหนุน. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าด้วยมาตรการปกป้องและมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด, หน้า 20-27, 20 กรกฎาคม 2544.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม. เอกสารโครงการศึกษาวิจัยเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเจรจาเปิดเสรีทางการค้า จัดทำโดยศูนย์วิจัยเศรษฐกิจศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ชนะชัย ลิ้มประเสริฐ. มาตรฐานทางกฎหมายของไทยในการต่อต้านการทุ่มตลาดตามพันธกรณีความตกลงขององค์การการค้าโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2538.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง. กรุงเทพมหานคร : สื่อปัญญา, 2540.

แซม เอเจอร์. ธรรมาภิบาล การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. แปลโดย บวรศักดิ์
อุวรรณโณ และ คนอื่นๆ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์น้ำฝน, 2545.

ทัชชหัย ฤกษ์สุด. การทุ่มตลาด:กรณีศึกษา. วารสารกฎหมาย ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 2544.

บุญญรัตน์ โชคบัณฑิตชัย. มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทุ่มตลาดในประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2534.

พรชญา ลัพธวรรณ. ประสิทธิภาพของกระบวนการระงับข้อพิพาทแก่คดีกับการค้าระหว่างประเทศ
ปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พรพรรณ ปิ่นโกคินทร์. การแก้ต่างกรณีสหรัฐอเมริกาได้ส่วนการทุ่มตลาดและการอุดหนุนสินค้า
เหล็กแผ่นรีดเย็นจากไทย, สำนักปกป้องผลประโยชน์ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ,
2543. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

เพ็ชรรัตน์ ยิ้มพงษ์. การกระทำการทุ่มตลาดภายใต้เกณฑ์และองค์การการค้าโลก. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2540.

เยาวโรจน์ กลิ่นบุญ. ผลทางกฎหมายของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความ
ตกลงว่าด้วยศุลกากรและการค้า 1994 (การทุ่มตลาด) ต่อกฎหมายเศรษฐกิจไทย. วิทยา
นิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541.

วรรณชัย บุญบำรุง. หลักทั่วไปของการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งของฝรั่งเศส.

วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 1 2543.

วรรณพฤษ รังสิโสภิน. ปัญหาและผลกระทบทางกฎหมายเศรษฐกิจในการคำนวณส่วนเหลือม
การทุ่มตลาดภายใต้ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่า
ด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
นิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศักดิ์ดา ธนิตกุล. อนุษณีย์ ไพโรสนต์. พระราชบัญญัติตอบโต้การทุ่มตลาด พ.ศ.2542.

วารสารกฎหมาย ปีที่ 20 ฉบับที่ 2. 2543.

สมประสงค์ มัคคสมัน. กฎหมายการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันการทุ่มตลาดของ
ประเทศสหรัฐอเมริกา. ดูลพาห ปีที่ 43 เล่มที่ 3 2539.

สุชนา ชูเชิด. สัมภาษณ์, 27 มกราคม 2547.

สุมิตรา วรกุลเฉลิม. มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนของประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงพาณิชย์, 2542.

สุรีย์ จิรัฏติกาลกุล. การได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กที่ร้อนที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศรัสเซีย
ยูเครน คาซัคสถาน บัลแกเรียและสาธารณรัฐประชาชนจีน, กรมการค้าต่างประเทศ,
กระทรวงพาณิชย์ 2541.(เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

อภิญา วงศ์วิสุทธิรัตน์. การออกกฎระเบียบเพื่อดำเนินการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้พระราช
บัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542,
สำนักปกป้องผลประโยชน์ทางการค้า, กรมการค้าต่างประเทศ, 2546.(เอกสารไม่ตีพิมพ์
เผยแพร่)

อรมน ชูติเนตร. การทุ่มตลาด (Anti-Dumping Measure). สวัสดิการกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์,
กระทรวงพาณิชย์.

อรมน ชูติเนตร. ครึ่งทศวรรษความตกลงฯ AD ของ WTO แนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความ
เป็นธรรม. สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ธันวาคม 2544.

อุณนันทน์ พุกกะวัน. แนวทางพัฒนาโครงสร้างองค์กรบังคับใช้กฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาด
ของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ภาษาอังกฤษ

A new negotiation dynamic at Doha. Available from www.usembassy-china.org.cn

Boltuck, R. and Litan, R.E. Down in the Dumps Administration of the Unfair Trade Laws. Washington,
D.C: The Bookings Institution, 1991.

Chung, M.Y. U.S. Antidumping Laws : A Look at the new Legislation. Journal of International Law &
Commercial Regulation 1995. Available from www.lexis.com

Crinkota, M.R. and Kotabe, M. A Market Perspective of the U.S. International Trade Commission'
Antidumping Action-Empirical Inquiry. Available from www.msb.edu

Czako, J. and Human, J. and Miranda, J. World Trade Organization A Hand Book on Anti-dumping
Investigations. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.

Davey, W.J. and Jackson, J.H. Reform of the administrative Procedure use in U.S. AD&CVD case.
The Administrative Law Journal of the American University
(Fall 1992) : 494.

Elwell, C.K. Dumping of Exports and Antidumping Duties : Implications for the U.S. Economy, 2002

Folsom, R.H. and Wallace, M and A, G. Comment on Administrative and Judicial Procedure in
AD/CVD Cases. St. Paul Minn : West Publishing , 1995.

- Gingerich, Tara. Why the WTO should require the application of the evidentiary threshold requirement in Antidumping Investigations. American Law Review (October 1998):137.
- Horlick, G.N. and Sher, E.C. The World Trade Organization Antidumping Agreement. Journal of World Trade (February 1995) : 6-7.
- Jackson, J.H. and Vermulst, E.A. Antidumping Law and Practice. New York: Harvester, 1990.
- Jackson, J.H. Legal problems of international Economic Relations. New York : West Publishing Co., 1995.
- Kassinger, T.W. Law and Practice of United States Regulation of International Trade. New York : Ocean Publication.
- Kim, J.B. Fair Price Comparison in the WTO Anti-dumping Agreement. Journal of World Trade 2002 : 39-41.
- Krishna, R. Antidumping In Law and Practice. Available from www.worldbank.org
- Laroski, J.A, Jr. NMES : A Love Story Nonmarket and Market Economy Status Under U.S. Antidumping Law 30 (1999) : 372-373.
- Lindsey, B. and Ikenson, D. Reforming the Antidumping Agreement A Road Map for WTO Negotiations. The CATO Institute's Center for Trade Policy Studies. [Online] 1999. Available from www.freetrade.org
- Lindsey, B. The U.S. Antidumping Law Rhetoric Versus Reality. The CATO Institute's Center for Trade Policy Studies. [Online] 1999. Available from www.freetrade.org
- Mastel, G. Antidumping Laws and the U.S Economy. New York : M.E. Sharp, 1998.

- Mcgee, R.W. The case to repeal the Antidumping Laws. Northwestern Journal of International Law & Business. (Spring 1993) : 494.
- Messerlin, P.A. The Uruguay Negotiations on Antidumping Enforcement : Some basic issues. North-Holland : Elsevier Science Publice B.V. , 1991.
- Moens, G.P. International Trade and Business : law policy and ethic. Australia: Cavendish Publishing, 1998.
- Neufeld, I.N. Anti-dumping and Countervailing Procedure Use of Abuse? Implication for Developing Countries. United Nation Conference on Trade and Development. New York : 2001.
- Palmeter, D. United States Implementation of the Uruguay Round Antidumping Code. Journal of World Trade (June1995): 41.
- Prusa, T.J. and Skeath, S. The Economic and Strategic Motives for Antidumping Filings. Wellesley College Working Paper, 2001.
- Rosenthal, P.C and Vermeylen, R.T.C. The WTO Antidumping and Subsidies Agreement : Did the United States achieve its objections during the Uruguay Round?. Available from www.law.georgetown.edu
- Steele, K. Anti-dumping under the WTO: A Comparative Review. London : Kluwer Law International Ltd., 1996.
- Stewart, T.P. and Dwyer, A.S. Sunset Review of Antidumping and Countervailing Duty Measures . Journal of World Trade (October 1998) : 101-102.

Vermulst, E. Adopting and Implementing Anti-dumping Laws Some Suggestions for Developing Countries. Journal of World Trade (April 1997) : 13.

Willkie Farr & Gallagher. U.S. International Trade Commission Injury Determination in Antidumping and Countervailing Duty Investigation.1996.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**AGREEMENT ON IMPLEMENTATION OF ARTICLE VI
OF THE GENERAL AGREEMENT ON TARIFFS AND TRADE 1994**

Members hereby agree as follows:

PART I

Article 1

Principles

An anti-dumping measure shall be applied only under the circumstances provided for in Article VI of GATT 1994 and pursuant to investigations initiated¹ and conducted in accordance with the provisions of this Agreement. The following provisions govern the application of Article VI of GATT 1994 in so far as action is taken under anti-dumping legislation or regulations.

Article 2

Determination of Dumping

2.1 For the purpose of this Agreement, a product is to be considered as being dumped, i.e. introduced into the commerce of another country at less than its normal value, if the export price of the product exported from one country to another is less than the comparable price, in the ordinary course of trade, for the like product when destined for consumption in the exporting country.

2.2 When there are no sales of the like product in the ordinary course of trade in the domestic market of the exporting country or when, because of the particular market situation or the low volume of the sales in the domestic market of the exporting country², such sales do not permit a proper comparison, the margin of dumping shall be determined by comparison with a comparable price of the like product when exported to an appropriate third country, provided that this price is representative, or with the cost of production in the country of origin plus a reasonable amount for administrative, selling and general costs and for profits.

2.2.1 Sales of the like product in the domestic market of the exporting country or sales to a third country at prices below per unit (fixed and variable) costs of production plus administrative, selling and general costs may be treated as not being in the ordinary course of trade by reason of price and may be disregarded in determining normal value

---

¹The term "initiated" as used in this Agreement means the procedural action by which a Member formally commences an investigation as provided in Article 5.

²Sales of the like product destined for consumption in the domestic market of the exporting country shall normally be considered a sufficient quantity for the determination of the normal value if such sales constitute 5 per cent or more of the sales of the product under consideration to the importing Member, provided that a lower ratio should be acceptable where the evidence demonstrates that domestic sales at such lower ratio are nonetheless of sufficient magnitude to provide for a proper comparison.

only if the authorities³ determine that such sales are made within an extended period of time⁴ in substantial quantities⁵ and are at prices which do not provide for the recovery of all costs within a reasonable period of time. If prices which are below per unit costs at the time of sale are above weighted average per unit costs for the period of investigation, such prices shall be considered to provide for recovery of costs within a reasonable period of time.

2.2.1.1 For the purpose of paragraph 2, costs shall normally be calculated on the basis of records kept by the exporter or producer under investigation, provided that such records are in accordance with the generally accepted accounting principles of the exporting country and reasonably reflect the costs associated with the production and sale of the product under consideration. Authorities shall consider all available evidence on the proper allocation of costs, including that which is made available by the exporter or producer in the course of the investigation provided that such allocations have been historically utilized by the exporter or producer, in particular in relation to establishing appropriate amortization and depreciation periods and allowances for capital expenditures and other development costs. Unless already reflected in the cost allocations under this sub-paragraph, costs shall be adjusted appropriately for those non-recurring items of cost which benefit future and/or current production, or for circumstances in which costs during the period of investigation are affected by start-up operations.⁶

2.2.2 For the purpose of paragraph 2, the amounts for administrative, selling and general costs and for profits shall be based on actual data pertaining to production and sales in the ordinary course of trade of the like product by the exporter or producer under investigation. When such amounts cannot be determined on this basis, the amounts may be determined on the basis of:

- (i) the actual amounts incurred and realized by the exporter or producer in question in respect of production and sales in the domestic market of the country of origin of the same general category of products;
- (ii) the weighted average of the actual amounts incurred and realized by other exporters or producers subject to investigation in respect of production and sales of the like product in the domestic market of the country of origin;

---

³When in this Agreement the term "authorities" is used, it shall be interpreted as meaning authorities at an appropriate senior level.

⁴The extended period of time should normally be one year but shall in no case be less than six months.

⁵Sales below per unit costs are made in substantial quantities when the authorities establish that the weighted average selling price of the transactions under consideration for the determination of the normal value is below the weighted average per unit costs, or that the volume of sales below per unit costs represents not less than 20 per cent of the volume sold in transactions under consideration for the determination of the normal value.

⁶The adjustment made for start-up operations shall reflect the costs at the end of the start-up period or, if that period extends beyond the period of investigation, the most recent costs which can reasonably be taken into account by the authorities during the investigation.

- (iii) any other reasonable method, provided that the amount for profit so established shall not exceed the profit normally realized by other exporters or producers on sales of products of the same general category in the domestic market of the country of origin.

2.3 In cases where there is no export price or where it appears to the authorities concerned that the export price is unreliable because of association or a compensatory arrangement between the exporter and the importer or a third party, the export price may be constructed on the basis of the price at which the imported products are first resold to an independent buyer, or if the products are not resold to an independent buyer, or not resold in the condition as imported, on such reasonable basis as the authorities may determine.

2.4 A fair comparison shall be made between the export price and the normal value. This comparison shall be made at the same level of trade, normally at the ex-factory level, and in respect of sales made at as nearly as possible the same time. Due allowance shall be made in each case, on its merits, for differences which affect price comparability, including differences in conditions and terms of sale, taxation, levels of trade, quantities, physical characteristics, and any other differences which are also demonstrated to affect price comparability.⁷ In the cases referred to in paragraph 3, allowances for costs, including duties and taxes, incurred between importation and resale, and for profits accruing, should also be made. If in these cases price comparability has been affected, the authorities shall establish the normal value at a level of trade equivalent to the level of trade of the constructed export price, or shall make due allowance as warranted under this paragraph. The authorities shall indicate to the parties in question what information is necessary to ensure a fair comparison and shall not impose an unreasonable burden of proof on those parties.

- 2.4.1 When the comparison under paragraph 4 requires a conversion of currencies, such conversion should be made using the rate of exchange on the date of sale⁸, provided that when a sale of foreign currency on forward markets is directly linked to the export sale involved, the rate of exchange in the forward sale shall be used. Fluctuations in exchange rates shall be ignored and in an investigation the authorities shall allow exporters at least 60 days to have adjusted their export prices to reflect sustained movements in exchange rates during the period of investigation.
- 2.4.2 Subject to the provisions governing fair comparison in paragraph 4, the existence of margins of dumping during the investigation phase shall normally be established on the basis of a comparison of a weighted average normal value with a weighted average of prices of all comparable export transactions or by a comparison of normal value and export prices on a transaction-to-transaction basis. A normal value established on a weighted average basis may be compared to prices of individual export transactions if the authorities find a pattern of export prices which differ significantly among different purchasers, regions or time periods, and if an explanation is provided as to why such differences cannot be taken into account appropriately by the use of a weighted average-to-weighted average or transaction-to-transaction comparison.

---

⁷It is understood that some of the above factors may overlap, and authorities shall ensure that they do not duplicate adjustments that have been already made under this provision.

⁸Normally, the date of sale would be the date of contract, purchase order, order confirmation, or invoice, whichever establishes the material terms of sale.

2.5 In the case where products are not imported directly from the country of origin but are exported to the importing Member from an intermediate country, the price at which the products are sold from the country of export to the importing Member shall normally be compared with the comparable price in the country of export. However, comparison may be made with the price in the country of origin, if, for example, the products are merely transhipped through the country of export, or such products are not produced in the country of export, or there is no comparable price for them in the country of export.

2.6 Throughout this Agreement the term "like product" ("produit similaire") shall be interpreted to mean a product which is identical, i.e. alike in all respects to the product under consideration, or in the absence of such a product, another product which, although not alike in all respects, has characteristics closely resembling those of the product under consideration.

2.7 This Article is without prejudice to the second Supplementary Provision to paragraph 1 of Article VI in Annex I to GATT 1994.

Article 3

*Determination of Injury*⁹

3.1 A determination of injury for purposes of Article VI of GATT 1994 shall be based on positive evidence and involve an objective examination of both (a) the volume of the dumped imports and the effect of the dumped imports on prices in the domestic market for like products, and (b) the consequent impact of these imports on domestic producers of such products.

3.2 With regard to the volume of the dumped imports, the investigating authorities shall consider whether there has been a significant increase in dumped imports, either in absolute terms or relative to production or consumption in the importing Member. With regard to the effect of the dumped imports on prices, the investigating authorities shall consider whether there has been a significant price undercutting by the dumped imports as compared with the price of a like product of the importing Member, or whether the effect of such imports is otherwise to depress prices to a significant degree or prevent price increases, which otherwise would have occurred, to a significant degree. No one or several of these factors can necessarily give decisive guidance.

3.3 Where imports of a product from more than one country are simultaneously subject to anti-dumping investigations, the investigating authorities may cumulatively assess the effects of such imports only if they determine that (a) the margin of dumping established in relation to the imports from each country is more than *de minimis* as defined in paragraph 8 of Article 5 and the volume of imports from each country is not negligible and (b) a cumulative assessment of the effects of the imports is appropriate in light of the conditions of competition between the imported products and the conditions of competition between the imported products and the like domestic product.

3.4 The examination of the impact of the dumped imports on the domestic industry concerned shall include an evaluation of all relevant economic factors and indices having a bearing on the state of the industry, including actual and potential decline in sales, profits, output, market share, productivity, return

---

⁹Under this Agreement the term "injury" shall, unless otherwise specified, be taken to mean material injury to a domestic industry, threat of material injury to a domestic industry or material retardation of the establishment of such an industry and shall be interpreted in accordance with the provisions of this Article.

on investments, or utilization of capacity; factors affecting domestic prices; the magnitude of the margin of dumping; actual and potential negative effects on cash flow, inventories, employment, wages, growth, ability to raise capital or investments. This list is not exhaustive, nor can one or several of these factors necessarily give decisive guidance.

3.5 It must be demonstrated that the dumped imports are, through the effects of dumping, as set forth in paragraphs 2 and 4, causing injury within the meaning of this Agreement. The demonstration of a causal relationship between the dumped imports and the injury to the domestic industry shall be based on an examination of all relevant evidence before the authorities. The authorities shall also examine any known factors other than the dumped imports which at the same time are injuring the domestic industry, and the injuries caused by these other factors must not be attributed to the dumped imports. Factors which may be relevant in this respect include, *inter alia*, the volume and prices of imports not sold at dumping prices, contraction in demand or changes in the patterns of consumption, trade restrictive practices of and competition between the foreign and domestic producers, developments in technology and the export performance and productivity of the domestic industry.

3.6 The effect of the dumped imports shall be assessed in relation to the domestic production of the like product when available data permit the separate identification of that production on the basis of such criteria as the production process, producers' sales and profits. If such separate identification of that production is not possible, the effects of the dumped imports shall be assessed by the examination of the production of the narrowest group or range of products, which includes the like product, for which the necessary information can be provided.

3.7 A determination of a threat of material injury shall be based on facts and not merely on allegation, conjecture or remote possibility. The change in circumstances which would create a situation in which the dumping would cause injury must be clearly foreseen and imminent.¹⁰ In making a determination regarding the existence of a threat of material injury, the authorities should consider, *inter alia*, such factors as:

- (i) a significant rate of increase of dumped imports into the domestic market indicating the likelihood of substantially increased importation;
- (ii) sufficient freely disposable, or an imminent, substantial increase in, capacity of the exporter indicating the likelihood of substantially increased dumped exports to the importing Member's market, taking into account the availability of other export markets to absorb any additional exports;
- (iii) whether imports are entering at prices that will have a significant depressing or suppressing effect on domestic prices, and would likely increase demand for further imports; and
- (iv) inventories of the product being investigated.

No one of these factors by itself can necessarily give decisive guidance but the totality of the factors considered must lead to the conclusion that further dumped exports are imminent and that, unless protective action is taken, material injury would occur.

---

¹⁰One example, though not an exclusive one, is that there is convincing reason to believe that there will be, in the near future, substantially increased importation of the product at dumped prices.

3.8 With respect to cases where injury is threatened by dumped imports, the application of anti-dumping measures shall be considered and decided with special care.

Article 4

Definition of Domestic Industry

4.1 For the purposes of this Agreement, the term "domestic industry" shall be interpreted as referring to the domestic producers as a whole of the like products or to those of them whose collective output of the products constitutes a major proportion of the total domestic production of those products, except that:

- (i) when producers are related¹¹ to the exporters or importers or are themselves importers of the allegedly dumped product, the term "domestic industry" may be interpreted as referring to the rest of the producers;
- (ii) in exceptional circumstances the territory of a Member may, for the production in question, be divided into two or more competitive markets and the producers within each market may be regarded as a separate industry if (a) the producers within such market sell all or almost all of their production of the product in question in that market, and (b) the demand in that market is not to any substantial degree supplied by producers of the product in question located elsewhere in the territory. In such circumstances, injury may be found to exist even where a major portion of the total domestic industry is not injured, provided there is a concentration of dumped imports into such an isolated market and provided further that the dumped imports are causing injury to the producers of all or almost all of the production within such market.

4.2 When the domestic industry has been interpreted as referring to the producers in a certain area, i.e. a market as defined in paragraph 1(ii), anti-dumping duties shall be levied¹² only on the products in question consigned for final consumption to that area. When the constitutional law of the importing Member does not permit the levying of anti-dumping duties on such a basis, the importing Member may levy the anti-dumping duties without limitation only if (a) the exporters shall have been given an opportunity to cease exporting at dumped prices to the area concerned or otherwise give assurances pursuant to Article 8 and adequate assurances in this regard have not been promptly given, and (b) such duties cannot be levied only on products of specific producers which supply the area in question.

4.3 Where two or more countries have reached under the provisions of paragraph 8(a) of Article XXIV of GATT 1994 such a level of integration that they have the characteristics of a single, unified market, the industry in the entire area of integration shall be taken to be the domestic industry referred to in paragraph 1.

4.4 The provisions of paragraph 6 of Article 3 shall be applicable to this Article.

---

¹¹For the purpose of this paragraph, producers shall be deemed to be related to exporters or importers only if (a) one of them directly or indirectly controls the other; or (b) both of them are directly or indirectly controlled by a third person; or (c) together they directly or indirectly control a third person, provided that there are grounds for believing or suspecting that the effect of the relationship is such as to cause the producer concerned to behave differently from non-related producers. For the purpose of this paragraph, one shall be deemed to control another when the former is legally or operationally in a position to exercise restraint or direction over the latter.

¹²As used in this Agreement "levy" shall mean the definitive or final legal assessment or collection of a duty or tax.

Article 5

Initiation and Subsequent Investigation

5.1 Except as provided for in paragraph 6, an investigation to determine the existence, degree and effect of any alleged dumping shall be initiated upon a written application by or on behalf of the domestic industry.

5.2 An application under paragraph 1 shall include evidence of (a) dumping, (b) injury within the meaning of Article VI of GATT 1994 as interpreted by this Agreement and (c) a causal link between the dumped imports and the alleged injury. Simple assertion, unsubstantiated by relevant evidence, cannot be considered sufficient to meet the requirements of this paragraph. The application shall contain such information as is reasonably available to the applicant on the following:

- (i) the identity of the applicant and a description of the volume and value of the domestic production of the like product by the applicant. Where a written application is made on behalf of the domestic industry, the application shall identify the industry on behalf of which the application is made by a list of all known domestic producers of the like product (or associations of domestic producers of the like product) and, to the extent possible, a description of the volume and value of domestic production of the like product accounted for by such producers;
- (ii) a complete description of the allegedly dumped product, the names of the country or countries of origin or export in question, the identity of each known exporter or foreign producer and a list of known persons importing the product in question;
- (iii) information on prices at which the product in question is sold when destined for consumption in the domestic markets of the country or countries of origin or export (or, where appropriate, information on the prices at which the product is sold from the country or countries of origin or export to a third country or countries, or on the constructed value of the product) and information on export prices or, where appropriate, on the prices at which the product is first resold to an independent buyer in the territory of the importing Member;
- (iv) information on the evolution of the volume of the allegedly dumped imports, the effect of these imports on prices of the like product in the domestic market and the consequent impact of the imports on the domestic industry, as demonstrated by relevant factors and indices having a bearing on the state of the domestic industry, such as those listed in paragraphs 2 and 4 of Article 3.

5.3 The authorities shall examine the accuracy and adequacy of the evidence provided in the application to determine whether there is sufficient evidence to justify the initiation of an investigation.

5.4 An investigation shall not be initiated pursuant to paragraph 1 unless the authorities have determined, on the basis of an examination of the degree of support for, or opposition to, the application expressed¹³ by domestic producers of the like product, that the application has been made by or on

---

¹³In the case of fragmented industries involving an exceptionally large number of producers, authorities may determine support and opposition by using statistically valid sampling techniques.

behalf of the domestic industry.¹⁴ The application shall be considered to have been made "by or on behalf of the domestic industry" if it is supported by those domestic producers whose collective output constitutes more than 50 per cent of the total production of the like product produced by that portion of the domestic industry expressing either support for or opposition to the application. However, no investigation shall be initiated when domestic producers expressly supporting the application account for less than 25 per cent of total production of the like product produced by the domestic industry.

5.5 The authorities shall avoid, unless a decision has been made to initiate an investigation, any publicizing of the application for the initiation of an investigation. However, after receipt of a properly documented application and before proceeding to initiate an investigation, the authorities shall notify the government of the exporting Member concerned.

5.6 If, in special circumstances, the authorities concerned decide to initiate an investigation without having received a written application by or on behalf of a domestic industry for the initiation of such investigation, they shall proceed only if they have sufficient evidence of dumping, injury and a causal link, as described in paragraph 2, to justify the initiation of an investigation.

5.7 The evidence of both dumping and injury shall be considered simultaneously (a) in the decision whether or not to initiate an investigation, and (b) thereafter, during the course of the investigation, starting on a date not later than the earliest date on which in accordance with the provisions of this Agreement provisional measures may be applied.

5.8 An application under paragraph 1 shall be rejected and an investigation shall be terminated promptly as soon as the authorities concerned are satisfied that there is not sufficient evidence of either dumping or of injury to justify proceeding with the case. There shall be immediate termination in cases where the authorities determine that the margin of dumping is *de minimis*, or that the volume of dumped imports, actual or potential, or the injury, is negligible. The margin of dumping shall be considered to be *de minimis* if this margin is less than 2 per cent, expressed as a percentage of the export price. The volume of dumped imports shall normally be regarded as negligible if the volume of dumped imports from a particular country is found to account for less than 3 per cent of imports of the like product in the importing Member, unless countries which individually account for less than 3 per cent of the imports of the like product in the importing Member collectively account for more than 7 per cent of imports of the like product in the importing Member.

5.9 An anti-dumping proceeding shall not hinder the procedures of customs clearance.

5.10 Investigations shall, except in special circumstances, be concluded within one year, and in no case more than 18 months, after their initiation.

Article 6

Evidence

6.1 All interested parties in an anti-dumping investigation shall be given notice of the information which the authorities require and ample opportunity to present in writing all evidence which they consider relevant in respect of the investigation in question.

---

¹⁴Members are aware that in the territory of certain Members employees of domestic producers of the like product or representatives of those employees may make or support an application for an investigation under paragraph 1.

- 6.1.1 Exporters or foreign producers receiving questionnaires used in an anti-dumping investigation shall be given at least 30 days for reply.¹⁵ Due consideration should be given to any request for an extension of the 30-day period and, upon cause shown, such an extension should be granted whenever practicable.
- 6.1.2 Subject to the requirement to protect confidential information, evidence presented in writing by one interested party shall be made available promptly to other interested parties participating in the investigation.
- 6.1.3 As soon as an investigation has been initiated, the authorities shall provide the full text of the written application received under paragraph 1 of Article 5 to the known exporters¹⁶ and to the authorities of the exporting Member and shall make it available, upon request, to other interested parties involved. Due regard shall be paid to the requirement for the protection of confidential information, as provided for in paragraph 5.

6.2 Throughout the anti-dumping investigation all interested parties shall have a full opportunity for the defence of their interests. To this end, the authorities shall, on request, provide opportunities for all interested parties to meet those parties with adverse interests, so that opposing views may be presented and rebuttal arguments offered. Provision of such opportunities must take account of the need to preserve confidentiality and of the convenience to the parties. There shall be no obligation on any party to attend a meeting, and failure to do so shall not be prejudicial to that party's case. Interested parties shall also have the right, on justification, to present other information orally.

6.3 Oral information provided under paragraph 2 shall be taken into account by the authorities only in so far as it is subsequently reproduced in writing and made available to other interested parties, as provided for in subparagraph 1.2.

6.4 The authorities shall whenever practicable provide timely opportunities for all interested parties to see all information that is relevant to the presentation of their cases, that is not confidential as defined in paragraph 5, and that is used by the authorities in an anti-dumping investigation, and to prepare presentations on the basis of this information.

6.5 Any information which is by nature confidential (for example, because its disclosure would be of significant competitive advantage to a competitor or because its disclosure would have a significantly adverse effect upon a person supplying the information or upon a person from whom that person acquired the information), or which is provided on a confidential basis by parties to an investigation shall, upon good cause shown, be treated as such by the authorities. Such information shall not be disclosed without specific permission of the party submitting it.¹⁷

- 6.5.1 The authorities shall require interested parties providing confidential information to

---

¹⁵As a general rule, the time-limit for exporters shall be counted from the date of receipt of the questionnaire, which for this purpose shall be deemed to have been received one week from the date on which it was sent to the respondent or transmitted to the appropriate diplomatic representative of the exporting Member or, in the case of a separate customs territory Member of the WTO, an official representative of the exporting territory.

¹⁶It being understood that, where the number of exporters involved is particularly high, the full text of the written application should instead be provided only to the authorities of the exporting Member or to the relevant trade association.

¹⁷Members are aware that in the territory of certain Members disclosure pursuant to a narrowly-drawn protective order may be required.

furnish non-confidential summaries thereof. These summaries shall be in sufficient detail to permit a reasonable understanding of the substance of the information submitted in confidence. In exceptional circumstances, such parties may indicate that such information is not susceptible of summary. In such exceptional circumstances, a statement of the reasons why summarization is not possible must be provided.

6.5.2 If the authorities find that a request for confidentiality is not warranted and if the supplier of the information is either unwilling to make the information public or to authorize its disclosure in generalized or summary form, the authorities may disregard such information unless it can be demonstrated to their satisfaction from appropriate sources that the information is correct.¹⁸

6.6 Except in circumstances provided for in paragraph 8, the authorities shall during the course of an investigation satisfy themselves as to the accuracy of the information supplied by interested parties upon which their findings are based.

6.7 In order to verify information provided or to obtain further details, the authorities may carry out investigations in the territory of other Members as required, provided they obtain the agreement of the firms concerned and notify the representatives of the government of the Member in question, and unless that Member objects to the investigation. The procedures described in Annex I shall apply to investigations carried out in the territory of other Members. Subject to the requirement to protect confidential information, the authorities shall make the results of any such investigations available, or shall provide disclosure thereof pursuant to paragraph 9, to the firms to which they pertain and may make such results available to the applicants.

6.8 In cases in which any interested party refuses access to, or otherwise does not provide, necessary information within a reasonable period or significantly impedes the investigation, preliminary and final determinations, affirmative or negative, may be made on the basis of the facts available. The provisions of Annex II shall be observed in the application of this paragraph.

6.9 The authorities shall, before a final determination is made, inform all interested parties of the essential facts under consideration which form the basis for the decision whether to apply definitive measures. Such disclosure should take place in sufficient time for the parties to defend their interests.

6.10 The authorities shall, as a rule, determine an individual margin of dumping for each known exporter or producer concerned of the product under investigation. In cases where the number of exporters, producers, importers or types of products involved is so large as to make such a determination impracticable, the authorities may limit their examination either to a reasonable number of interested parties or products by using samples which are statistically valid on the basis of information available to the authorities at the time of the selection, or to the largest percentage of the volume of the exports from the country in question which can reasonably be investigated.

6.10.1 Any selection of exporters, producers, importers or types of products made under this paragraph shall preferably be chosen in consultation with and with the consent of the exporters, producers or importers concerned.

6.10.2 In cases where the authorities have limited their examination, as provided for in this paragraph, they shall nevertheless determine an individual margin of dumping for any

---

¹⁸Members agree that requests for confidentiality should not be arbitrarily rejected.

exporter or producer not initially selected who submits the necessary information in time for that information to be considered during the course of the investigation, except where the number of exporters or producers is so large that individual examinations would be unduly burdensome to the authorities and prevent the timely completion of the investigation. Voluntary responses shall not be discouraged.

- 6.11 For the purposes of this Agreement, "interested parties" shall include:
- (i) an exporter or foreign producer or the importer of a product subject to investigation, or a trade or business association a majority of the members of which are producers, exporters or importers of such product;
  - (ii) the government of the exporting Member; and
  - (iii) a producer of the like product in the importing Member or a trade and business association a majority of the members of which produce the like product in the territory of the importing Member.

This list shall not preclude Members from allowing domestic or foreign parties other than those mentioned above to be included as interested parties.

6.12 The authorities shall provide opportunities for industrial users of the product under investigation, and for representative consumer organizations in cases where the product is commonly sold at the retail level, to provide information which is relevant to the investigation regarding dumping, injury and causality.

6.13 The authorities shall take due account of any difficulties experienced by interested parties, in particular small companies, in supplying information requested, and shall provide any assistance practicable.

6.14 The procedures set out above are not intended to prevent the authorities of a Member from proceeding expeditiously with regard to initiating an investigation, reaching preliminary or final determinations, whether affirmative or negative, or from applying provisional or final measures, in accordance with relevant provisions of this Agreement.

Article 7

Provisional Measures

- 7.1 Provisional measures may be applied only if:
- (i) an investigation has been initiated in accordance with the provisions of Article 5, a public notice has been given to that effect and interested parties have been given adequate opportunities to submit information and make comments;
  - (ii) a preliminary affirmative determination has been made of dumping and consequent injury to a domestic industry; and
  - (iii) the authorities concerned judge such measures necessary to prevent injury being caused

during the investigation.

7.2 Provisional measures may take the form of a provisional duty or, preferably, a security - by cash deposit or bond - equal to the amount of the anti-dumping duty provisionally estimated, being not greater than the provisionally estimated margin of dumping. Withholding of appraisement is an appropriate provisional measure, provided that the normal duty and the estimated amount of the anti-dumping duty be indicated and as long as the withholding of appraisement is subject to the same conditions as other provisional measures.

7.3 Provisional measures shall not be applied sooner than 60 days from the date of initiation of the investigation.

7.4 The application of provisional measures shall be limited to as short a period as possible, not exceeding four months or, on decision of the authorities concerned, upon request by exporters representing a significant percentage of the trade involved, to a period not exceeding six months. When authorities, in the course of an investigation, examine whether a duty lower than the margin of dumping would be sufficient to remove injury, these periods may be six and nine months, respectively.

7.5 The relevant provisions of Article 9 shall be followed in the application of provisional measures.

Article 8

Price Undertakings

8.1 Proceedings may¹⁹ be suspended or terminated without the imposition of provisional measures or anti-dumping duties upon receipt of satisfactory voluntary undertakings from any exporter to revise its prices or to cease exports to the area in question at dumped prices so that the authorities are satisfied that the injurious effect of the dumping is eliminated. Price increases under such undertakings shall not be higher than necessary to eliminate the margin of dumping. It is desirable that the price increases be less than the margin of dumping if such increases would be adequate to remove the injury to the domestic industry.

8.2 Price undertakings shall not be sought or accepted from exporters unless the authorities of the importing Member have made a preliminary affirmative determination of dumping and injury caused by such dumping.

8.3 Undertakings offered need not be accepted if the authorities consider their acceptance impractical, for example, if the number of actual or potential exporters is too great, or for other reasons, including reasons of general policy. Should the case arise and where practicable, the authorities shall provide to the exporter the reasons which have led them to consider acceptance of an undertaking as inappropriate, and shall, to the extent possible, give the exporter an opportunity to make comments thereon.

8.4 If an undertaking is accepted, the investigation of dumping and injury shall nevertheless be completed if the exporter so desires or the authorities so decide. In such a case, if a negative determination of dumping or injury is made, the undertaking shall automatically lapse, except in cases where such a determination is due in large part to the existence of a price undertaking. In such cases,

---

¹⁹The word "may" shall not be interpreted to allow the simultaneous continuation of proceedings with the implementation of price undertakings except as provided in paragraph 4.

the authorities may require that an undertaking be maintained for a reasonable period consistent with the provisions of this Agreement. In the event that an affirmative determination of dumping and injury is made, the undertaking shall continue consistent with its terms and the provisions of this Agreement.

8.5 Price undertakings may be suggested by the authorities of the importing Member, but no exporter shall be forced to enter into such undertakings. The fact that exporters do not offer such undertakings, or do not accept an invitation to do so, shall in no way prejudice the consideration of the case. However, the authorities are free to determine that a threat of injury is more likely to be realized if the dumped imports continue.

8.6 Authorities of an importing Member may require any exporter from whom an undertaking has been accepted to provide periodically information relevant to the fulfilment of such an undertaking and to permit verification of pertinent data. In case of violation of an undertaking, the authorities of the importing Member may take, under this Agreement in conformity with its provisions, expeditious actions which may constitute immediate application of provisional measures using the best information available. In such cases, definitive duties may be levied in accordance with this Agreement on products entered for consumption not more than 90 days before the application of such provisional measures, except that any such retroactive assessment shall not apply to imports entered before the violation of the undertaking.

Article 9

Imposition and Collection of Anti-Dumping Duties

9.1 The decision whether or not to impose an anti-dumping duty in cases where all requirements for the imposition have been fulfilled, and the decision whether the amount of the anti-dumping duty to be imposed shall be the full margin of dumping or less, are decisions to be made by the authorities of the importing Member. It is desirable that the imposition be permissive in the territory of all Members, and that the duty be less than the margin if such lesser duty would be adequate to remove the injury to the domestic industry.

9.2 When an anti-dumping duty is imposed in respect of any product, such anti-dumping duty shall be collected in the appropriate amounts in each case, on a non-discriminatory basis on imports of such product from all sources found to be dumped and causing injury, except as to imports from those sources from which price undertakings under the terms of this Agreement have been accepted. The authorities shall name the supplier or suppliers of the product concerned. If, however, several suppliers from the same country are involved, and it is impracticable to name all these suppliers, the authorities may name the supplying country concerned. If several suppliers from more than one country are involved, the authorities may name either all the suppliers involved, or, if this is impracticable, all the supplying countries involved.

9.3 The amount of the anti-dumping duty shall not exceed the margin of dumping as established under Article 2.

9.3.1 When the amount of the anti-dumping duty is assessed on a retrospective basis, the determination of the final liability for payment of anti-dumping duties shall take place as soon as possible, normally within 12 months, and in no case more than 18 months, after the date on which a request for a final assessment of the amount of the

anti-dumping duty has been made.²⁰ Any refund shall be made promptly and normally in not more than 90 days following the determination of final liability made pursuant to this sub-paragraph. In any case, where a refund is not made within 90 days, the authorities shall provide an explanation if so requested.

9.3.2 When the amount of the anti-dumping duty is assessed on a prospective basis, provision shall be made for a prompt refund, upon request, of any duty paid in excess of the margin of dumping. A refund of any such duty paid in excess of the actual margin of dumping shall normally take place within 12 months, and in no case more than 18 months, after the date on which a request for a refund, duly supported by evidence, has been made by an importer of the product subject to the anti-dumping duty. The refund authorized should normally be made within 90 days of the above-noted decision.

9.3.3 In determining whether and to what extent a reimbursement should be made when the export price is constructed in accordance with paragraph 3 of Article 2, authorities should take account of any change in normal value, any change in costs incurred between importation and resale, and any movement in the resale price which is duly reflected in subsequent selling prices, and should calculate the export price with no deduction for the amount of anti-dumping duties paid when conclusive evidence of the above is provided.

9.4 When the authorities have limited their examination in accordance with the second sentence of paragraph 10 of Article 6, any anti-dumping duty applied to imports from exporters or producers not included in the examination shall not exceed:

- (i) the weighted average margin of dumping established with respect to the selected exporters or producers or,
- (ii) where the liability for payment of anti-dumping duties is calculated on the basis of a prospective normal value, the difference between the weighted average normal value of the selected exporters or producers and the export prices of exporters or producers not individually examined,

provided that the authorities shall disregard for the purpose of this paragraph any zero and *de minimis* margins and margins established under the circumstances referred to in paragraph 8 of Article 6. The authorities shall apply individual duties or normal values to imports from any exporter or producer not included in the examination who has provided the necessary information during the course of the investigation, as provided for in subparagraph 10.2 of Article 6.

9.5 If a product is subject to anti-dumping duties in an importing Member, the authorities shall promptly carry out a review for the purpose of determining individual margins of dumping for any exporters or producers in the exporting country in question who have not exported the product to the importing Member during the period of investigation, provided that these exporters or producers can show that they are not related to any of the exporters or producers in the exporting country who are subject to the anti-dumping duties on the product. Such a review shall be initiated and carried out on an accelerated basis, compared to normal duty assessment and review proceedings in the importing Member. No anti-dumping duties shall be levied on imports from such exporters or producers while

---

²⁰It is understood that the observance of the time-limits mentioned in this subparagraph and in subparagraph 3.2 may not be possible where the product in question is subject to judicial review proceedings.

the review is being carried out. The authorities may, however, withhold appraisement and/or request guarantees to ensure that, should such a review result in a determination of dumping in respect of such producers or exporters, anti-dumping duties can be levied retroactively to the date of the initiation of the review.

Article 10

Retroactivity

10.1 Provisional measures and anti-dumping duties shall only be applied to products which enter for consumption after the time when the decision taken under paragraph 1 of Article 7 and paragraph 1 of Article 9, respectively, enters into force, subject to the exceptions set out in this Article.

10.2 Where a final determination of injury (but not of a threat thereof or of a material retardation of the establishment of an industry) is made or, in the case of a final determination of a threat of injury, where the effect of the dumped imports would, in the absence of the provisional measures, have led to a determination of injury, anti-dumping duties may be levied retroactively for the period for which provisional measures, if any, have been applied.

10.3 If the definitive anti-dumping duty is higher than the provisional duty paid or payable, or the amount estimated for the purpose of the security, the difference shall not be collected. If the definitive duty is lower than the provisional duty paid or payable, or the amount estimated for the purpose of the security, the difference shall be reimbursed or the duty recalculated, as the case may be.

10.4 Except as provided in paragraph 2, where a determination of threat of injury or material retardation is made (but no injury has yet occurred) a definitive anti-dumping duty may be imposed only from the date of the determination of threat of injury or material retardation, and any cash deposit made during the period of the application of provisional measures shall be refunded and any bonds released in an expeditious manner.

10.5 Where a final determination is negative, any cash deposit made during the period of the application of provisional measures shall be refunded and any bonds released in an expeditious manner.

10.6 A definitive anti-dumping duty may be levied on products which were entered for consumption not more than 90 days prior to the date of application of provisional measures, when the authorities determine for the dumped product in question that:

- (i) there is a history of dumping which caused injury or that the importer was, or should have been, aware that the exporter practises dumping and that such dumping would cause injury, and
- (ii) the injury is caused by massive dumped imports of a product in a relatively short time which in light of the timing and the volume of the dumped imports and other circumstances (such as a rapid build-up of inventories of the imported product) is likely to seriously undermine the remedial effect of the definitive anti-dumping duty to be applied, provided that the importers concerned have been given an opportunity to comment.

10.7 The authorities may, after initiating an investigation, take such measures as the withholding

of appraisal or assessment as may be necessary to collect anti-dumping duties retroactively, as provided for in paragraph 6, once they have sufficient evidence that the conditions set forth in that paragraph are satisfied.

10.8 No duties shall be levied retroactively pursuant to paragraph 6 on products entered for consumption prior to the date of initiation of the investigation.

Article 11

Duration and Review of Anti-Dumping Duties and Price Undertakings

11.1 An anti-dumping duty shall remain in force only as long as and to the extent necessary to counteract dumping which is causing injury.

11.2 The authorities shall review the need for the continued imposition of the duty, where warranted, on their own initiative or, provided that a reasonable period of time has elapsed since the imposition of the definitive anti-dumping duty, upon request by any interested party which submits positive information substantiating the need for a review.²¹ Interested parties shall have the right to request the authorities to examine whether the continued imposition of the duty is necessary to offset dumping, whether the injury would be likely to continue or recur if the duty were removed or varied, or both. If, as a result of the review under this paragraph, the authorities determine that the anti-dumping duty is no longer warranted, it shall be terminated immediately.

11.3 Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, any definitive anti-dumping duty shall be terminated on a date not later than five years from its imposition (or from the date of the most recent review under paragraph 2 if that review has covered both dumping and injury, or under this paragraph), unless the authorities determine, in a review initiated before that date on their own initiative or upon a duly substantiated request made by or on behalf of the domestic industry within a reasonable period

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

²¹A determination of final liability for payment of anti-dumping duties, as provided for in paragraph 3 of Article 9, does not by itself constitute a review within the meaning of this Article.

of time prior to that date, that the expiry of the duty would be likely to lead to continuation or recurrence of dumping and injury.²² The duty may remain in force pending the outcome of such a review.

11.4 The provisions of Article 6 regarding evidence and procedure shall apply to any review carried out under this Article. Any such review shall be carried out expeditiously and shall normally be concluded within 12 months of the date of initiation of the review.

11.5 The provisions of this Article shall apply *mutatis mutandis* to price undertakings accepted under Article 8.

Article 12

Public Notice and Explanation of Determinations

12.1 When the authorities are satisfied that there is sufficient evidence to justify the initiation of an anti-dumping investigation pursuant to Article 5, the Member or Members the products of which are subject to such investigation and other interested parties known to the investigating authorities to have an interest therein shall be notified and a public notice shall be given.

12.1.1 A public notice of the initiation of an investigation shall contain, or otherwise make available through a separate report²³, adequate information on the following:

- (i) the name of the exporting country or countries and the product involved;
- (ii) the date of initiation of the investigation;
- (iii) the basis on which dumping is alleged in the application;
- (iv) a summary of the factors on which the allegation of injury is based;
- (v) the address to which representations by interested parties should be directed;
- (vi) the time-limits allowed to interested parties for making their views known.

12.2 Public notice shall be given of any preliminary or final determination, whether affirmative or negative, of any decision to accept an undertaking pursuant to Article 8, of the termination of such an undertaking, and of the termination of a definitive anti-dumping duty. Each such notice shall set forth, or otherwise make available through a separate report, in sufficient detail the findings and conclusions reached on all issues of fact and law considered material by the investigating authorities. All such notices and reports shall be forwarded to the Member or Members the products of which are subject to such determination or undertaking and to other interested parties known to have an interest therein.

---

²²When the amount of the anti-dumping duty is assessed on a retrospective basis, a finding in the most recent assessment proceeding under subparagraph 3.1 of Article 9 that no duty is to be levied shall not by itself require the authorities to terminate the definitive duty.

²³Where authorities provide information and explanations under the provisions of this Article in a separate report, they shall ensure that such report is readily available to the public.

12.2.1 A public notice of the imposition of provisional measures shall set forth, or otherwise make available through a separate report, sufficiently detailed explanations for the preliminary determinations on dumping and injury and shall refer to the matters of fact and law which have led to arguments being accepted or rejected. Such a notice or report shall, due regard being paid to the requirement for the protection of confidential information, contain in particular:

- (i) the names of the suppliers, or when this is impracticable, the supplying countries involved;
- (ii) a description of the product which is sufficient for customs purposes;
- (iii) the margins of dumping established and a full explanation of the reasons for the methodology used in the establishment and comparison of the export price and the normal value under Article 2;
- (iv) considerations relevant to the injury determination as set out in Article 3;
- (v) the main reasons leading to the determination.

12.2.2 A public notice of conclusion or suspension of an investigation in the case of an affirmative determination providing for the imposition of a definitive duty or the acceptance of a price undertaking shall contain, or otherwise make available through a separate report, all relevant information on the matters of fact and law and reasons which have led to the imposition of final measures or the acceptance of a price undertaking, due regard being paid to the requirement for the protection of confidential information. In particular, the notice or report shall contain the information described in subparagraph 2.1, as well as the reasons for the acceptance or rejection of relevant arguments or claims made by the exporters and importers, and the basis for any decision made under subparagraph 10.2 of Article 6.

12.2.3 A public notice of the termination or suspension of an investigation following the acceptance of an undertaking pursuant to Article 8 shall include, or otherwise make available through a separate report, the non-confidential part of this undertaking.

12.3 The provisions of this Article shall apply *mutatis mutandis* to the initiation and completion of reviews pursuant to Article 11 and to decisions under Article 10 to apply duties retroactively.

Article 13

Judicial Review

Each Member whose national legislation contains provisions on anti-dumping measures shall maintain judicial, arbitral or administrative tribunals or procedures for the purpose, *inter alia*, of the prompt review of administrative actions relating to final determinations and reviews of determinations within the meaning of Article 11. Such tribunals or procedures shall be independent of the authorities responsible for the determination or review in question.

Article 14

Anti-Dumping Action on Behalf of a Third Country

14.1 An application for anti-dumping action on behalf of a third country shall be made by the authorities of the third country requesting action.

14.2 Such an application shall be supported by price information to show that the imports are being dumped and by detailed information to show that the alleged dumping is causing injury to the domestic industry concerned in the third country. The government of the third country shall afford all assistance to the authorities of the importing country to obtain any further information which the latter may require.

14.3 In considering such an application, the authorities of the importing country shall consider the effects of the alleged dumping on the industry concerned as a whole in the third country; that is to say, the injury shall not be assessed in relation only to the effect of the alleged dumping on the industry's exports to the importing country or even on the industry's total exports.

14.4 The decision whether or not to proceed with a case shall rest with the importing country. If the importing country decides that it is prepared to take action, the initiation of the approach to the Council for Trade in Goods seeking its approval for such action shall rest with the importing country.

Article 15

Developing Country Members

It is recognized that special regard must be given by developed country Members to the special situation of developing country Members when considering the application of anti-dumping measures under this Agreement. Possibilities of constructive remedies provided for by this Agreement shall be explored before applying anti-dumping duties where they would affect the essential interests of developing country Members.

PART II

Article 16

Committee on Anti-Dumping Practices

16.1 There is hereby established a Committee on Anti-Dumping Practices (referred to in this Agreement as the "Committee") composed of representatives from each of the Members. The Committee shall elect its own Chairman and shall meet not less than twice a year and otherwise as envisaged by relevant provisions of this Agreement at the request of any Member. The Committee shall carry out responsibilities as assigned to it under this Agreement or by the Members and it shall afford Members the opportunity of consulting on any matters relating to the operation of the Agreement or the furtherance of its objectives. The WTO Secretariat shall act as the secretariat to the Committee.

16.2 The Committee may set up subsidiary bodies as appropriate.

16.3 In carrying out their functions, the Committee and any subsidiary bodies may consult with and seek information from any source they deem appropriate. However, before the Committee or a subsidiary body seeks such information from a source within the jurisdiction of a Member, it shall inform the Member involved. It shall obtain the consent of the Member and any firm to be consulted.

16.4 Members shall report without delay to the Committee all preliminary or final anti-dumping actions taken. Such reports shall be available in the Secretariat for inspection by other Members. Members shall also submit, on a semi-annual basis, reports of any anti-dumping actions taken within the preceding six months. The semi-annual reports shall be submitted on an agreed standard form.

16.5 Each Member shall notify the Committee (a) which of its authorities are competent to initiate and conduct investigations referred to in Article 5 and (b) its domestic procedures governing the initiation and conduct of such investigations.

Article 17

Consultation and Dispute Settlement

17.1 Except as otherwise provided herein, the Dispute Settlement Understanding is applicable to consultations and the settlement of disputes under this Agreement.

17.2 Each Member shall afford sympathetic consideration to, and shall afford adequate opportunity for consultation regarding, representations made by another Member with respect to any matter affecting the operation of this Agreement.

17.3 If any Member considers that any benefit accruing to it, directly or indirectly, under this Agreement is being nullified or impaired, or that the achievement of any objective is being impeded, by another Member or Members, it may, with a view to reaching a mutually satisfactory resolution of the matter, request in writing consultations with the Member or Members in question. Each Member shall afford sympathetic consideration to any request from another Member for consultation.

17.4 If the Member that requested consultations considers that the consultations pursuant to paragraph 3 have failed to achieve a mutually agreed solution, and if final action has been taken by the administering authorities of the importing Member to levy definitive anti-dumping duties or to accept price undertakings, it may refer the matter to the Dispute Settlement Body ("DSB"). When a provisional measure has a significant impact and the Member that requested consultations considers that the measure was taken contrary to the provisions of paragraph 1 of Article 7, that Member may also refer such matter to the DSB.

17.5 The DSB shall, at the request of the complaining party, establish a panel to examine the matter based upon:

- (i) a written statement of the Member making the request indicating how a benefit accruing to it, directly or indirectly, under this Agreement has been nullified or impaired, or that the achieving of the objectives of the Agreement is being impeded, and
- (ii) the facts made available in conformity with appropriate domestic procedures to the authorities of the importing Member.

17.6 In examining the matter referred to in paragraph 5:

- (i) in its assessment of the facts of the matter, the panel shall determine whether the authorities' establishment of the facts was proper and whether their evaluation of those facts was unbiased and objective. If the establishment of the facts was proper and the evaluation was unbiased and objective, even though the panel might have reached a different conclusion, the evaluation shall not be overturned;
- (ii) the panel shall interpret the relevant provisions of the Agreement in accordance with customary rules of interpretation of public international law. Where the panel finds that a relevant provision of the Agreement admits of more than one permissible interpretation, the panel shall find the authorities' measure to be in conformity with the Agreement if it rests upon one of those permissible interpretations.

17.7 Confidential information provided to the panel shall not be disclosed without formal authorization from the person, body or authority providing such information. Where such information is requested from the panel but release of such information by the panel is not authorized, a non-confidential summary of the information, authorized by the person, body or authority providing the information, shall be provided.

PART III

Article 18

Final Provisions

18.1 No specific action against dumping of exports from another Member can be taken except in accordance with the provisions of GATT 1994, as interpreted by this Agreement.²⁴

18.2 Reservations may not be entered in respect of any of the provisions of this Agreement without the consent of the other Members.

18.3 Subject to subparagraphs 3.1 and 3.2, the provisions of this Agreement shall apply to investigations, and reviews of existing measures, initiated pursuant to applications which have been made on or after the date of entry into force for a Member of the WTO Agreement.

18.3.1 With respect to the calculation of margins of dumping in refund procedures under paragraph 3 of Article 9, the rules used in the most recent determination or review of dumping shall apply.

18.3.2 For the purposes of paragraph 3 of Article 11, existing anti-dumping measures shall be deemed to be imposed on a date not later than the date of entry into force for a Member of the WTO Agreement, except in cases in which the domestic legislation of a Member in force on that date already included a clause of the type provided for in that paragraph.

---

²⁴This is not intended to preclude action under other relevant provisions of GATT 1994, as appropriate.

18.4 Each Member shall take all necessary steps, of a general or particular character, to ensure, not later than the date of entry into force of the WTO Agreement for it, the conformity of its laws, regulations and administrative procedures with the provisions of this Agreement as they may apply for the Member in question.

18.5 Each Member shall inform the Committee of any changes in its laws and regulations relevant to this Agreement and in the administration of such laws and regulations.

18.6 The Committee shall review annually the implementation and operation of this Agreement taking into account the objectives thereof. The Committee shall inform annually the Council for Trade in Goods of developments during the period covered by such reviews.

18.7 The Annexes to this Agreement constitute an integral part thereof.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ANNEX I

PROCEDURES FOR ON-THE-SPOT INVESTIGATIONS PURSUANT
TO PARAGRAPH 7 OF ARTICLE 6

1. Upon initiation of an investigation, the authorities of the exporting Member and the firms known to be concerned should be informed of the intention to carry out on-the-spot investigations.
2. If in exceptional circumstances it is intended to include non-governmental experts in the investigating team, the firms and the authorities of the exporting Member should be so informed. Such non-governmental experts should be subject to effective sanctions for breach of confidentiality requirements.
3. It should be standard practice to obtain explicit agreement of the firms concerned in the exporting Member before the visit is finally scheduled.
4. As soon as the agreement of the firms concerned has been obtained, the investigating authorities should notify the authorities of the exporting Member of the names and addresses of the firms to be visited and the dates agreed.
5. Sufficient advance notice should be given to the firms in question before the visit is made.
6. Visits to explain the questionnaire should only be made at the request of an exporting firm. Such a visit may only be made if (a) the authorities of the importing Member notify the representatives of the Member in question and (b) the latter do not object to the visit.
7. As the main purpose of the on-the-spot investigation is to verify information provided or to obtain further details, it should be carried out after the response to the questionnaire has been received unless the firm agrees to the contrary and the government of the exporting Member is informed by the investigating authorities of the anticipated visit and does not object to it; further, it should be standard practice prior to the visit to advise the firms concerned of the general nature of the information to be verified and of any further information which needs to be provided, though this should not preclude requests to be made on the spot for further details to be provided in the light of information obtained.
8. Enquiries or questions put by the authorities or firms of the exporting Members and essential to a successful on-the-spot investigation should, whenever possible, be answered before the visit is made.

ANNEX II

BEST INFORMATION AVAILABLE IN TERMS OF PARAGRAPH 8 OF ARTICLE 6

1. As soon as possible after the initiation of the investigation, the investigating authorities should specify in detail the information required from any interested party, and the manner in which that information should be structured by the interested party in its response. The authorities should also ensure that the party is aware that if information is not supplied within a reasonable time, the authorities will be free to make determinations on the basis of the facts available, including those contained in the application for the initiation of the investigation by the domestic industry.
2. The authorities may also request that an interested party provide its response in a particular medium (e.g. computer tape) or computer language. Where such a request is made, the authorities should consider the reasonable ability of the interested party to respond in the preferred medium or computer language, and should not request the party to use for its response a computer system other than that used by the party. The authority should not maintain a request for a computerized response if the interested party does not maintain computerized accounts and if presenting the response as requested would result in an unreasonable extra burden on the interested party, e.g. it would entail unreasonable additional cost and trouble. The authorities should not maintain a request for a response in a particular medium or computer language if the interested party does not maintain its computerized accounts in such medium or computer language and if presenting the response as requested would result in an unreasonable extra burden on the interested party, e.g. it would entail unreasonable additional cost and trouble.
3. All information which is verifiable, which is appropriately submitted so that it can be used in the investigation without undue difficulties, which is supplied in a timely fashion, and, where applicable, which is supplied in a medium or computer language requested by the authorities, should be taken into account when determinations are made. If a party does not respond in the preferred medium or computer language but the authorities find that the circumstances set out in paragraph 2 have been satisfied, the failure to respond in the preferred medium or computer language should not be considered to significantly impede the investigation.
4. Where the authorities do not have the ability to process information if provided in a particular medium (e.g. computer tape), the information should be supplied in the form of written material or any other form acceptable to the authorities.
5. Even though the information provided may not be ideal in all respects, this should not justify the authorities from disregarding it, provided the interested party has acted to the best of its ability.
6. If evidence or information is not accepted, the supplying party should be informed forthwith of the reasons therefor, and should have an opportunity to provide further explanations within a reasonable period, due account being taken of the time-limits of the investigation. If the explanations are considered by the authorities as not being satisfactory, the reasons for the rejection of such evidence or information should be given in any published determinations.
7. If the authorities have to base their findings, including those with respect to normal value, on information from a secondary source, including the information supplied in the application for the initiation of the investigation, they should do so with special circumspection. In such cases, the authorities should, where practicable, check the information from other independent sources at their disposal, such

as published price lists, official import statistics and customs returns, and from the information obtained from other interested parties during the investigation. It is clear, however, that if an interested party does not cooperate and thus relevant information is being withheld from the authorities, this situation could lead to a result which is less favourable to the party than if the party did cooperate.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกนกรัตน์ สุขทน เกิดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2520 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร และสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2541 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อ ปี พ.ศ. 2543 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งทนายความที่ บริษัท คูแตร้ บราเธอร์ส จำกัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย